

OMNIVM EORVM

PRAECIPVE NOTATV

DIGNORVM,

QVAE IN OMNIBVS CONSILIIS

PHILIPPI DECII MEDIOLANEN.

V. I. D. Continentur,

Index Locupletissimus.

NVNC PRIMVM REIECTIS SVPERFLVIS

MINIMEQVE NECESSARIIS,

Et quæ in prioribus Indicibus repetita erant reiectis, & in vnam
consonantiam reductis, ordine alphabetico
in lucem editus.

AVGVSTAE TAVRINORVM

Apud Hæredes Nicolai Beuilaquæ, 1579.

INDEX LOCVPLETISIMVS OMNIVM EORVM PRAECIPVE

NOTATV DIGNORVM,

Quæ In omnibus Consilijs Philippi Decij Mediolanen.
V.I.D. Continentur:

Nunc primum reiectis superfluis minimeque necessarijs, & quæ in prioribus Indicibus repetita
erant reiectis, & in vnam consonantiam reductis, ordine
alphabetico in lucem editus.

- BBAS præponit canonico. ps. 160. n. 1. tho. i. fo. 145
Abbas constitutus procurator pro filia monachanda
ad vendendū, & alienandū bona, an debitor puelle,
qui ei soluit, sit liberatus. conf. 329. nu. 2. tho. i. 307
Abesse ad tempus dicitur, quod propter latronum
incursum in alium locum translatus fuit. conf.
472. nu. 26. tho. ij. 111
Absens ex iusta causa non tenetur procuratorem di-
mittere. conf. 138. nu. 8. tho. i. 127
Absens habet probabilem ignorantiam eorum, quæ gesta sunt tempore ab-
sentia. conf. 302. nu. 5. tho. i. 285
Ablatiui absoluti important conditionem. conf. 11. nu. 9. fo. 14. tho. i. & conf.
466. nu. 18. tho. ij. 106.
Ablatiui absoluti in statuto positi extantibus masculis inducunt dispositio-
nem. conf. 282. nu. 5. tho. i. 264
Ablatiui absolute positi dispositionem inducunt, quando proferuntur ab eo,
qui disponere potest. conf. 578. nu. 12. tho. ij. 192
Absolutio fieri debet, vbi dicta in inquisitione non inferunt delictum, pro
quo inquiritur. conf. 255. nu. 2. tho. i. 235
Absolutus ab excommunicatione cum reincidentia ad decem dies, elapsis dictis de-
cem diebus excommunicatus remanet. ps. 145. nu. 1. 2. & 3. tho. i. 131. & 132
Absolutus qui non potest amplius interrogari de se, non potest interrogari
de socijs, etiam tanquam testis. conf. 137. nu. 12. & 14. tho. i. 126
Accessorio probato, probatur principale. conf. 682. nu. 10. tho. ij. 245
Accessorium comprehendit principale, quando largo modo illud accessio-
rium ad principale adaptatur. conf. 77. tho. i. 77
Accessus totus q̄ non fit, liquidari, & probari debet, quoniam etiam nuntio
in alterius præiudicium non creditur. conf. 460. nu. 26. tho. ij. 101
Accusatio vna videtur, licet plures sint accusati pro eodem damno. confil.
83. nu. 6. tho. i. 82
Accusatus de adulterio commisso cum Berta vxore Titij, si confiteatur sim-
pliciter cognouisse dictam Bertam, non videtur confiteri illam esse vxor-
em Titij. conf. 593. nu. 4. tho. ij. 202
Acta in sententia antiqua interuenisse præsumuntur, licet alias pro actis non
præsumatur. conf. 558. nu. 6. & 7. tho. ij. 180
Acta nocent ei, cui nocet sententia. conf. 700. nu. 5. tho. ij. 253
Acta faciunt notorium conf. 74. nu. 4. tho. j. 75
Acta omnia, quæ nulla sunt, reiterari, & reintegrari possunt, vt si dicatur, re-
cipio libellum, contestor litem, recipio terminum ad probandum, confil.
549. nu. 4. tho. ij. 175
Actio realis hypothecaria etiam contra tertium possessorem dirigitur. conf.
645. nu. 3. tho. ij. 233
Actio omnis, & etiam officium iudicis spatium triginta annorum tollitur.
conf. 596. nu. 2. tho. ij. 203
Actio personalis non dirigitur contra singularem successorem, conf. 186. nu.
1. 172. & conf. 236. nu. 7. tho. j. 219
Actio de euictione si aliquem teneat, eundem agente in repellit exceptio,
conf. 483. nu. 16. tho. ij. 120
Actio an oriatur in contractibus nominatis absque eo quod agens impleat.
conf. 421. nu. 8. tho. ij. 68
Actione intentata ad remouendam fraudem fit lata interpretatio, & exten-
sio, etiam in materia pœnali. conf. 561. nu. 5. tho. ij. 182
Actiones, & iura an veniant in p̄ficatione bonorum, ps. 442. nu. 1. tho. ij. 83
Actiones quæ habet, qui tenet, actiones cedendo liberaat, ps. 533. n. 4. th. 2. 162
Actionis intentata qualitas ex libelli conclusionem demonstratur, conf. 493.
nu. 28. tho. ij. 130
Actor dicitur etiam ille, qui petit, q̄ aduersario silentium imponatur, conf.
686. nu. 23. tho. ij. 247
Actor qui iudicij viam eligit, ad viam facti redire non potest. confil. 460.
nu. 1. tho. ij. 101
Actor si tanq̄ agnatus agat, se agnatum probare debet. ps. 471. n. 1. tho. ij. 100
Actor licet sit missus in possessionem bonorum debitoris, & post annum ef-
ficiatur possessor, intelligitur si ipse velit. conf. 12. nu. 3. tho. j. 16
Actore dicente reum sibi obligatum ex instrumento peti potest vt instru-
mentum edatur, conf. 301. nu. 2. tho. j. 283
Actore non probante reus absoluitur. conf. 424. nu. 2. tho. ij. 71
Actu in vno negligens nō præiudicat sibi in sequenti ps. 534. n. 11. th. ij. 163
Actu de simplici aliud iudicatur, & aliud de p̄ditionali. ps. 456. n. 11. tho. ij. 99
Actum nullum qui confirmat, videtur dare. conf. 183. nu. 8. tho. j. 169
Actum ad partis instantiam quando princeps facit, pro principe non præ-
sumitur, quia propter importunitatem non autem ex iusta causa motus
videtur. conf. 576. nu. 12. tho. ij. 190
Actum quando lex prohibet, & ultra procedit actum confirmando, prohibi-
tione non obstante actus validus remanet, confil. 494. nu. 13. fo. 130. &
conf. 499. nu. 8. tho. ij. 136
Actus qui sequitur, ostendit, & declarat intentionem præcedentem. confil.
335. nu. 1. tho. i. 311. & ps. 476. nu. 3. tho. ij. 114. & conf. 490. nu. 9. 127. & ps.
559. nu. 1. 180. & conf. 644. nu. 8. 232. & conf. 653. nu. 3. 236
Actus contra prohibitionem legis, vel statuti factus, ex sola prohibitionem nul-
lus est, licet non annulletur. confil. 494. nu. 12. tho. ij. 130. & confil. 499. nu.
7. 136. & conf. 502. nu. 1. 139
Actus quando fiunt incontinenti, vnus post alium, videntur correspectui, &
vnus propter alium factus videtur, conf. 335. nu. 2. tho. i. 311. & conf.
562. nu. 4. tho. ij. 182. & conf. 635. nu. 8. 228
Actus quando habet effectum secundum disponentis intentionem, in primo
actu, vltimus non progreditur. conf. 512. nu. 10. tho. ij. 145
Actus declarat voluntatem, etiam si sit nullus. conf. 407. nu. 25. tho. ij. 58
Actus propter qualitatem, qui sanæ mentis viro conueniret, quis sanæ men-
tis esse præsumitur. conf. 448. nu. 15. tho. ij. 92
Actus nullus ratificari potest, vt valeat, prout ex nunc, non prout ex tunc,
conf. 367. nu. 4. tho. ij. 24
Actus cuius vbi requiratur, q̄ principalis notitiam habeat, non sufficit, q̄
procurator illam habuerit. conf. 460. nu. 33. tho. ij. 101
Actus aliquis, vt sit validus, in dubio fieri debet interpretatio. confil. 448.
nu. 17. tho. ij. 92
Actus vt valeat, fit in terpretatio de aliquo iure maiori expresso. confil. 77.
nu. 3. tho. j. 77
Actus reiteratus, & geminatus ex maiori deliberatione p̄cedere videtur. ps. 497.
nu. 6. tho. ij. 134. & conf. 599. nu. 5. 205. & conf. 10. nu. 5. tho. i. 12.
Actus duo facti, & celebrati eodem die, & loco, & coram eisdem testibus, v-
nus videtur celebratus contemplatione alterius. confil. 244. nu. 5. 226. &
conf. 278. nu. 7. & 9. 206
Actus voluntarij non extenduntur ultra q̄ geruntur, ps. 651. n. ij. tho. ij. 236
Actus nullus confirmatio per superiorem in dubio ex certa scientia factus
videtur. conf. 534. nu. 3. tho. ij. 162
Actus voluntarij iurisdictionis etiam coram iudice competentem fieri de-
bent. conf. 557. nu. 11. tho. ij. 179
Actus factus propter temporis breuitatem non valet, ps. 479. nu. 7. tho. ij. 116
Actus quando quis tenebatur facere, videtur factus ex necessitate, & non ex
voluntate. conf. 22. nu. 2. tho. j. 26
Actus est nullus si statuti forma non seruetur. conf. 532. nu. 3. tho. ij. 161
Actus q̄ valeat, vel q̄ de nullitate opponi non possit paria sunt, confil. 456.
nu. 1. tho. ij. 98. & conf. 557. nu. 13. tho. ij. 179
Actus quando est factus sine solennitate requisita, in dubio pro illo damno-
sus præsumitur. in cuius fauorem solennitas introducta erat. confil. 532.
nu. 12. tho. ij. 161
Actus quando propter inhabilitatem personæ est nullus, licet sit remota in-
habilitas, non propter hoc actus reconual. scilicet, sed opus est noua consen-
su, & quod in effectu actus reiteretur. conf. 661. nu. 15. tho. ij. 240
Actuum de veritate vbi constat, simulationis præsumptio tollitur. confil. 463.
nu. 22. tho. ij. 103
Ad demonstrandum personam, regulariter requiritur nomen cum deabus
demonstrationibus. conf. 13. nu. 9. tho. j. 18
Ademptio beneficiorum generalis non porrigitur ad illud, quod quis non
est statim habiturus. conf. 27. nu. 2. & 7. tho. j. 30
Aditio hæreditatis est facti, an præsumatur tempore. conf. 442. numero 15.
& 21. tho. ij. 83
Aditio erronea est nulla. conf. 14. nu. 1. tho. j. 18
Aditio hæreditatis in animo consistit. conf. 652. nu. 9. & 10. tho. ij. 236
Aditione incipit esse patrimonium eius, qui adiuit, conf. 419. n. 11. tho. ij. 67
Administrator quilibet rationem reddere tenetur. confil. 110. nu. 7. tho. j.
104. & conf. 191. nu. 1. & 2. 179
Administrator non recipitur in testem, in casu, in quo agatur de reprehen-
sione vitanda. conf. 255. nu. 7. tho. j. 235
Administrator librum rationum exhibere tenetur, confil. 110. numero 8.
tho. i. 104.

Index

- Administratores non possunt ius alteri quæsitum remittere. consilio. 97. numero. 4. tho. 1. 94
- Adoptio facta in loco insolito præsumitur fraudulenta consilio 399. numero. 9. tho. 2. 50
- Aduentitia hodie non conferuntur. consi. 560. nu. 1. tho. 2. 181
- Aduerbium donec. est limitatiuum. consi. 637. nu. 12. tho. 2. 229
- Aduersatiua natura est, repetere qualitatem præcedentis casus, cui aduersatur. 511. nu. 3. tho. 2. 119
- Adulterium est mixti fori. consi. 212. nu. 2. tho. 1. 195
- Aduocatus quomodo impugnet pactum factum à tutore, vel curatore. consi. 296. nu. 9. tho. 1. 279
- Aequalitas in decreto principaliter consideratur. consilio 456. numero 4. tho. 2. 98
- Aestimatio rerum in dubio facit emptionem. consil. 682. nu. 11. tho. 2. 245
- Aestimatum patris, filij æstimum habetur. consi. 443. nu. 4. tho. 2. 85
- Aetate maior & sapientior præsumitur. consi. 443. nu. 25. tho. 2. 85
- Affectio magna debet, & solet esse inter fratres. consilio 561. numero 4. tho. 2. 182
- Affines & consanguinei in causa criminali non admittuntur. consilio 133. numero. 4. tho. 1. 122
- Agenti interdicto recuperandæ exceptio excommunicationis opponi potest. consi. 199. nu. 3. & 4. tho. 1. 186
- Agri prius debet de possessione quam de proprietate. consilio 424. numero 1. tho. 2. 71
- Aggressorem interficere propter iniuriam personalem vitandam licitum est consi. 678. nu. 5. tho. 2. 245
- Agnati possunt feudum vendicare. consi. 144. nu. 7. tho. 1. 31
- Agnatio conseruatur per filios bastardos legitimatos. consilio 433. numero 19. tho. 2. 78
- Agnationis ius tantum in legitimis residet, & illegitimè natis non competit. consi. 471. nu. 5. tho. 4. 100
- Agnatorum citatio an requiratur in legitimatione. consi. 624. nu. 12. tho. 2. 222
- Agnatus proximior qui debuit inuestiri de feudo, si consensit, vel patitur agnatum remotiorem inuestiri, & possidere per annum priuatur iure suo consi. 389. nu. 8. tho. 2. 41
- Agnatus proximior rem feudalem venditam recuperare potest nullo pretio exhibito. consi. 586. nu. 1. tho. 2. 196
- Agnatus qui ex forma statuti excludit matrem ad eius vtilitatem excludere videtur, & videtur subrogari in locum matris exclusæ. consilio 693. numero 3. tho. 2. 250
- Agnoscentem partem videtur totum agnoscere. consi. 618. num. 2. tho. 2. 219
- Alienare extra familiam prohibitus non potest hæredem instituere illum, qui non est de familia. consi. 422. num. 4. & 11. tho. 2. 69
- Alienare prohibitus extra familiam non prohibetur extra familiam hæredem facere. consi. 481. nu. 2. tho. 2. 118
- Alienare prohibitus extra familiam, potest alienare in vnum, qui sit de familia. consi. 422. nu. 9. tho. 2. 69
- Alienare regulariter qui non potest, pariter de rebus alienari prohibitis compromissum facere non potest. consi. 281. nu. 3. tho. 1. 262. & consi. 475. numero. 41. tho. 2. 114
- Alienare quando quis aliquid extra familiam prohibetur, tunc illud restitutioni subiectum est. consi. 481. num. 6. tho. 2. 118
- Alienare donata, & euicta donator tenetur de euictione si promiserit. consi. 322. nu. 3. tho. 1. 301
- Alienare dicitur, qui immediatè alienat, & alienanti consentit. consil. 181. numero. 8. tho. 1. 167
- Alienare qui non potest, etiam non potest pati, q̃ præscriptio in alterius præiudicium sequatur. consi. 445. nu. 28. & 29. tho. 1. 189
- Alienare qui immediatè non potest, non potest facere actum, per quem alienatio sequi possit, nec compromissum. consi. 445. num. 26. & 27. tho. 2. 89. & consi. 299. nu. 2. tho. 1. 281
- Alienari si res extra familiam prohibita sit, si non superest nisi vnus de familia, ille solus alienare potest. consi. 584. nu. 13. tho. 2. 196
- Alienari si res extra familiam prohibita fuerit, & omnes de familia alienationi consenserint, tales consentientes contrauenire non possunt. consil. 468. nu. 29. tho. 2. 108
- Alienatio quando à testatore sub poena in alicuius fauorem prohibita fuit si ex alienatione contra prohibitionem facta persona non offendatur, prohibitio locum non habet consilio 511. nu. 6. tho. 2. 145
- Alienatio prohibita extra familiam, non porrigitur vltra quartum gradum nisi sit facta per uerba vniuersalia præcisa, quia tunc in infinitum extenditur. consi. 23. nu. 4. tho. 1. 27. & consi. 481. nu. 9. tho. 2. 118
- Alienatio facta per emphyteutam ex diuturnitate temporis præsumitur de consensu domini. consi. 409. nu. 11. tho. 2. 59
- Alienatio facta pendente conditione fideicommissi, illo purificato resoluitur. consi. 386. nu. 1. tho. 2. 38
- Alienatio ad tempus prohibita, videtur post tempus concessa. consil. 386. numero. 3. tho. 2. 38
- Alienatione rei immobilis minoris causa necessaria requiritur. consil. 556. numero 3. tho. 2. 179
- Alienatio non dicitur fieri per locationem ad modicum tempus, nec transfertur dominium aut possessio. consi. 667. nu. 5. tho. 2. 242
- Alienatio prohibita si conceditur in unum, non censetur concessa in alium. consi. 395. nu. 2. tho. 2. 47
- Alienatio prohibita in uita fideicommissum non inducit. consilio 335. numero 4. tho. 1. 312
- Alienatio non dicitur de præsentibus per compromissum. consilio 44. numero 5. tho. 1. 50
- Alienatio prohibita est in iudicio familiaris eriscundæ lite contestata. consil. 492. nu. 8. tho. 2. 128
- Alienatio quando potest fieri in illos de familia, pariter potest fieri in filiam vel filias nuptas. consi. 286. nu. 12. tho. 2. 270
- Alienatio rei immobilis facta per minorem 25. annis cum iuramento valet licet omissa sit solennitas in tali alienatione requisita. consilio 403. numero 1. tho. 2. 54
- Alienatione extra familiam prohibita vltimus de familia alienare non prohibetur. consi. 181. nu. 1. tho. 2. 166
- Alienatione ex magna fraus præsumitur. consilio. 587. nu. 9. tho. 2. 197
- Alienatione in qualibet à particularibus personis facta, communitatis ius semper exceptum intelligitur consilio 483. nu. 12. tho. 2. 120
- Alienationis prohibitio est odiosa, & facta filiis non porrigitur ad nepotes, consilio 377. numero 5. tho. 2. 31. & consilio 513. nu. 6. 146. & consil. 639. numero. 8. 230
- Alienationis prohibitio extra familiam ad quartum gradum restringitur. consi. 320. nu. 3. tho. 1. 299
- Alienationis appellatione venit omnis actus per quem dominium transfertur. consi. 584. nu. 11. tho. 2. 196
- Alienationis prohibitio licet quartum gradum non excedat, secus si in perpetuum facta fuerit, quoniam in infinitum durat. consi. 516. nu. 16. tho. 2. 149. & consi. 320. nu. 3. 299
- Alienationis nomine in statutis non continetur pignus. consilio 645. numero 6. tho. 2. 233
- Alienationis prohibitio licet uenientes ab intestato excludere non uideatur secus tamen quando prohibitionis verba uniuersalia, & geminata sunt. consi. 481. nu. 8. tho. 2. 118
- Alienationis sola prohibitio in casu contrauentionis fideicommissum inducit. consi. 481. nu. 7. tho. 2. 118
- Alienationis prohibitio extra familiam saltem in casu contrafactionis fideicommissum inducit inter illos de familia. consi. 634. nu. 3. & 5. tho. 2. 227
- Alimentorum in petitione, sit summaria cognitio respectu probationis. consil. 96. nu. 2. tho. 1. 94
- Alimenta negare est necare. consi. 611. nu. 5. tho. 2. 215
- Aliquid esse contra bonos mores, aliter consideratur de iure canonico, & aliter de iure ciuili. consilio 655. nu. 15. & 16. tho. 2. 237
- Aliquid an sit plene probatum, ex mero iudicis arbitrio pendet. consil. 650. numero. 1. tho. 2. 235
- Allegans ignorantiam in facto proprio, quo casu excusandus sit. consi. 583. numero. 2. tho. 2. 195
- Allegare causam non est opus in possessorio. consi. 663. nu. 5. tho. 2. 240
- Altare, seu capella, in titulum data dicitur beneficium. consilio 209. numero 4. tho. 1. 193
- Alterius ex facto nemo tenetur. consi. 622. nu. 1. tho. 2. 240
- Alternatiua una pars secundum aliam intelligitur. consi. 316. nu. 5. tho. 1. 296 & consi. 410. nu. 27. tho. 2. 61
- Alternatiua ad uerificationem sufficit alteram partem esse veram. consilio 530. num. 6. tho. 2. 160
- Alumnus quis dicatur. consi. 613. nu. 4. tho. 2. 216
- Amata est patris soror, & est in tertio gradu consi. 563. nu. 9. tho. 2. 184. & consi. 658. num. 1. 239
- Amplexus & receptio numerum non faciunt, q̃ sponsalia transeant in matrimonium. consi. 603. nu. 6. tho. 2. 208
- Anima cunctis rebus est præponenda. consi. 426. nu. 4. tho. 2. 73. & consi. 639. numero. 2. 230
- Animalia mortua sine culpa, an debeant restitui fideicommissario. consi. 81. nu. 4. tho. 1. 80
- Animalium dominus vtili Aquilia tenetur, etiam si illo ignorante damnum datum fuerit. consi. 550. nu. 4. tho. 2. 180
- Animarum cura spectat ad archipresbyterum. consi. 420. nu. 2. tho. 2. 67
- Animus delinquendi in dubio non præsumitur. consilio 233. numero 3. tho. 1. 215
- Animus occidendi quomodo deprehendatur. consi. 9. nu. 3. tho. 1. 11
- Animus, & intentio delinquentis maleficia distinguunt. consil. 233. numero 2. tho. 1. 215
- Antiani ciuitatis aliquod officium extra ciuitatem habere non possunt. consil. 642. num. 4. tho. 2. 213
- Antiqua practica est seruanda. consi. 344. nu. 2. tho. 2. 16
- Antiqua res dicitur, quæ excedit metam centum annorum. consil. 320. numero 8. tho. 1. 299
- Antiquis in instrumentis non est opus probare q̃ notarius fuerit notarius vel in quasi possessione officij. consi. 36. numero. 3. tho. 1. 39. & consi. 638. numero 6. tho. 2. 229
- Antiquitas temporis facit præsumptionem, q̃ omnia requisita in actu interuenerint. consi. 375. nu. 3. tho. 2. 30
- Appellare licet à futuro grauamine. consilio 213. num. 2. tho. 1. 197
- Appellari ab interlocutoria habente vim diffinitiuæ potest. consilio 22. numero 1. tho. 1. 26
- Appellari potest ad superiorem, si noua concessio denegetur. consilio 131. numero 2. tho. 1. 121
- Appellatio in dubio admitti debet. consilio 28. numero 8. tho. 1. 32. & consi. 356. numero 2. tho. 2. 15. & consi. 524. numero 11. tho. 2. 155
- Appellatio si intra biennium non prosequatur videtur deserta, & sententia transit in rem iudicatam. consilio 436. numero 1. tho. 2. 79
- Appellatio regulariter permessa intelligitur, nisi sit specialiter prohibita. consi. 34. nu. 2. & 5. tho. 1. 36
- Appellatio in dubio non præsumitur deserta. consilio 677. nu. 1. tho. 2. 244
- Appellatio filij cum certa qualitate non porrigitur ad nepotem in quo illa qualitas non reperitur. consi. 443. nu. 24. tho. 2. 84
- Appellatio si sententia est lata super possessorio an prohibeatur. consi. 28. nu. 1. & 2. tho. 1. 31
- Appellatione deserta sententia transit in rem iudicatam. consilio 436. numero 20. tho. 2. 80
- Appellatione partis de dimidia intelligitur. consi. 69. nu. 1. tho. 1. 70
- Appellatione alienationis venit omnis actus per quem dominium transfertur. consil. 637. nu. 11. tho. 2. 229
- Appellatione

- Appellatione pendente de iure non potest fieri executio. consil. 97. numer. 1 & 4. tho. 1. 945.
- Appellatione remota, non habet locum id, vbi quis manifeste grauatur. ps. 49. numer. 3. tho. 1. 93.
- Appellationem non esse desertam in dubio debet pronuntiari. ps. 83. nu. 7. tho. 1. 82. & consil. 445. nu. 45. tho. 2. 89.
- Appellationis desertio quædam transactio videtur. ps. 445. nu. 37. tho. 2. 89.
- Appellationis in causa quo ad causæ merita ille probare tenetur qui tenebatur in causa principali. consil. 513. nu. 10. tho. 2. 146.
- Approbatum semel reprobari non potest. consil. 475. nu. 28. tho. 2. 113.
- Approbatus in vno officio, non potest in eodem officio reprobari. consil. 665. nu. 3. tho. 2. 241.
- Aqua non potest diueri à solito cursu. consil. 243. nu. 1. tho. 1. 224.
- Aqua ingressa territorium alicuius ei licet de ea facere pro libito. consil. 243. nu. 3. tho. 1. 225.
- Aqua videtur esse eius cuius est locus. consil. 373. nu. 1. tho. 2. 28.
- Aqua quæ ingreditur fundum meum potest a me concedi cui volo. consil. 373. nu. 2. tho. 2. 28.
- Aquam in molendinum alterius euntem non licet excipere. consil. 243. numero 4. tho. 1. 225.
- Arbiter tertius si eligatur, non confitit de duorum controuersia, actus nullus factus est. consil. 475. nu. 40. tho. 2. 114.
- Arbitri licet alicui rem adiudicet, dominium tamen, per arbitri sententiam non transfertur. consil. 564. nu. 4. tho. 2. 184.
- Arbiter assumptus super iudicio communi diuidendo, si adiudicet rem pro pretio ab eo declarando, & decesserit antequam declaret, adiudicatio non valet. consil. 587. nu. 6. tho. 1. 157.
- Arbitramentum potest probari testibus. consil. 11. nu. 1. tho. 1. 13.
- Arbitrium iudicis an extendatur vsque ad mortem. ps. 100. nu. 10. tho. 1. 97.
- Arbitrorum potestas pendet à compromisso. consil. 434. nu. 7. tho. 1. 79.
- Archidiaconus dicitur vicarius. Et hoc ipsum habet nihilominus à lege. ps. 664. nu. 3. tho. 1. 241.
- Archidiaconus est vicarius episcopi in omnibus, & omnem curam & sollicitudinem eius gerit. consil. 420. nu. 1. tho. 1. 67.
- Archipresbyter an sit maior in ordine. consil. 420. nu. 4. tho. 1. 68.
- Argumentum à communiter accidentibus valet. consil. 183. nu. 7. tho. 1. 169.
- Argumentum à ratione vnica quæ assignari potest, validum est. consil. 372. nu. 6. tho. 1. 28.
- Argumentum à connexis non semper valet. consil. 420. nu. 6. tho. 1. 68.
- Argumentum à causa statuti procedit tanquam à causa finali. consil. 226. numero 7. tho. 1. 209.
- Argumentum de dominio ad iurisdictionem quando valet. consil. 483. numero 11. tho. 1. 120.
- Argumentum de emancipatione ad legitimationem valet. consil. 367. numero 1. tho. 1. 23.
- Argumentum de emphyteusi ad feudum valet. consil. 435. nu. 8. tho. 1. 79. & consil. 624. nu. 6. 222.
- Argumentum de contractibus ad vltimas voluntates valet vbi est eadem ratio. consil. 69. nu. 6. 71. & consil. 387. nu. 3. tho. 1. 39.
- Argumentum à delicto quod fit in omittendo ad id quod fit in committendo non valet. consil. 605. nu. 1. tho. 1. 209.
- Argumentum valet ab eo quod plerunque & communiter contingit. consil. 596. nu. 11. tho. 1. 204.
- Argumentum à communiter accidentibus valet. consil. 277. nu. 7. tho. 1. 259. & consil. 278. nu. 3. 260.
- Argumentum de venditione ad permutationem quando procedat. consil. 697. nu. 14. tho. 1. 251.
- Argumentum à ratione præsumpta sumi potest. consil. 332. nu. 7. tho. 1. 310.
- Argumentum à ratione non expressa sumi non potest. ps. 332. nu. 6. tho. 1. 310.
- Argumentum à ratione expressa validum est. consil. 382. nu. 4. tho. 1. 35.
- Argumentum de maiori ad minus valet in materia dispensationis. consil. 76. nu. 3. tho. 1. 76. fallit consil. 605. nu. 7. 210.
- Argumentum à maiori rationis locum habet etiam in statutis. consil. 332. nu. 4. tho. 1. 309. & consil. 617. nu. 8. tho. 1. 219. & consil. 634. nu. 6. 227. & consil. 656. nu. 9. 238.
- Argumentum à contrario sensu quando sumatur etiam in statuto. consil. 364. nu. 2. tho. 1. 21. & consil. 626. nu. 1. & 6. 223.
- Argumentum à contrario sensu habet locum in contractibus. ps. 215. nu. 6. tho. 1. 199. & consil. 231. nu. 5. 214. & consil. 667. nu. 3. tho. 1. 242.
- Argumentum à contrario sensu an sumi debeat ad correctionem iuris communis & antiqui. consil. 508. numero 1. tho. 1. 142. & consil. 626. numero 6. 223.
- Argumentum à contrario sensu sumitur, vt statuti verba aliquid operentur. consil. 282. nu. 1. & 2. tho. 1. 263.
- Argumentum à contrario sensu ex verborum limitatorum natura necessarium est. consil. 508. nu. 4. tho. 1. 143.
- Argumentum à contrario sensu valet. consil. 563. nu. 4. tho. 1. 183.
- Argumentum à contrario sensu in testatoris dispositione valet. consil. 465. nu. 13. tho. 1. 104.
- Argumentum à contrario sensu an sumatur si statutum dictauerit, non extantibus masculis filia: foemina succedant. consil. 507. nu. 2. & 6. tho. 1. 142.
- Argumentum à priore sensu in legis dispositione valet. ps. 466. nu. 6. tho. 1. 105.
- Argumentum à contrario sensu non sumitur in derogationem aliorum statutorum. consil. 110. nu. 3. tho. 1. 104.
- Argumentum à contrario sensu ducitur ex tacita & coniecturata mente testatoris, non autem ex verbis. consil. 538. nu. 5. tho. 1. 165.
- Argumentum à contrario sensu etiam in sententijs locum habet. consil. 607. nu. 6. tho. 1. 212.
- Armorum electio cui competat. consil. 686. nu. 31. tho. 1. 247.
- Armorum electio in duello ex Imperatoris constitutione approbata de consuetudine ad reum prouocatum spectat. consil. 487. nu. 9. tho. 1. 124.
- Armorum in factis ad bellum nunquam perueniri debet, nisi diffidatio præcedat. consil. 575. nu. 11. tho. 1. 189.
- Articuli qui tendunt ad priorum articulorum declarationem admitti debent. consil. 517. nu. 3. tho. 1. 150.
- Articuli quando admissi sunt, & factæ fuerunt probationes, vltius non possunt repelli. consil. 84. nu. 2. tho. 1. 83.
- Articulus siue positio quæ causæ adaptari possit, dicitur pertinet, siue ad causam faciat directè siue indirectè quoquomodo. ps. 517. nu. 2. tho. 1. 150.
- Assertio vulnerati facit indicium ad torturam. ps. 365. nu. 2. tho. 1. 20.
- Assertio complicitis in crimine falsi non facit indicium ad informationem formandam, nec etiam ad torturam. consil. 188. nu. 9. & 11. tho. 1. 174.
- Assertioni Imperatoris quod quis sit rebellis standum non est. consil. 606. nu. 1. tho. 1. 210.
- Assertioni factæ per summum pontificem non statuitur. ps. 602. nu. 15. tho. 1. 207.
- Assertioni Imperatoris credendum est super his in quibus intentio sua fundatur. consil. 197. nu. 1. tho. 1. 184.
- Assertioni ducis non statuitur in crimine læsæ maiestatis. ps. 410. nu. 9. tho. 1. 60.
- Assessor quamuis habeat potestatem iudicandi à statuto, tamen non definit esse assessor saltem in casibus in quibus iudicare non potest. consil. 8. nu. 4. tho. 1. 10.
- Assignatio facta filijs per patrem in eius vita an valeat. ps. 86. nu. 7. tho. 1. 85.
- Attenditur quod in veritate agitur, & non quod simulatè concipitur. consil. 644. nu. 9. tho. 1. 232.
- Attenditur quod in supplicatione dicitur. consil. 698. nu. 5. tho. 1. 252.
- Attentata lite pendente debent retractari. consil. 199. nu. 1. tho. 1. 185.
- Augmentum gabellarum quod ex facto venditoris accedit emptori, non acquiratur. consil. 4. nu. 1. tho. 1. 7.
- Augmentum naturam principalis sequitur. consil. 141. nu. 1. 128. consil. 330. numero 7. tho. 1. 308.
- Auia infra quantum tempus debeat tutelam suscipere. ps. 16. nu. 7. tho. 1. 21.
- Auia est in secundo gradu. consil. 656. nu. 4. tho. 1. 238.
- Auri libram faciunt septuaginta duo aurei. consil. 238. nu. 3. tho. 1. 221.
- Authenticum sed quamuis. C. de rei vx. act. intellectus. consil. 35. numero 13. 14. & 16. tho. 1. 38.
- Authenticum sacramenta puberum. C. si aduersus vendi. an habeat locum in contractu donationis. consil. 180. nu. 4. tho. 1. 165.
- Authoritas papæ tollit omnem suspensionem simoniacæ. ps. 436. nu. 10. tho. 1. 80.
- Authoritas papæ omnem maculam abstergit. ps. 436. nu. 18. tho. 1. 80.
- Authoritatem præstare an possit tutor in facto proprio. consil. 441. numero 6. tho. 1. 82.
- Auus maternus in tutela patruo præfertur. consil. 187. nu. 1. & 2. tho. 1. 173.
- Auus paternus in quo sit gradu. consil. 623. nu. 2. tho. 1. 221.

- B** Anni suspensio facta ad beneplacitum, morte finitur. consil. 108. nu. 2. tho. 1. 102.
- Bannitorum quorundam nomina si in archiuo publico descripta reperiantur, licet liber nec descriptus nec publicatus per tabellionem existat, talis tamen scriptura in loco, & archiuo territorio, sed non extra territorium probat. consil. 458. nu. 2. tho. 2. 100.
- Bannitum non legitime qui interficit, non punitur de homicidio dolose facti, sed de culpa. consil. 482. nu. 10. tho. 2. 119.
- Bannitum occidens qui habebat saluum conductum an puniri debeat. consil. 326. nu. 6. tho. 1. 305.
- Bannitus cum quo quis fecit pacem ante bannum, & promisit eum non offendere, an offendi possit. consil. 352. nu. 9. tho. 2. 13.
- Bannitus cancellatus de banno habetur pro non bannito. consil. 326. numero 3. tho. 1. 304.
- Bannum datum secundum formam statuti est stricti iuris. consil. 438. numero 4. tho. 1. 81.
- Baptismo ad infantem suscipiendum, iuxta sacrorum canonum dispositionem vnus vir, vel vna mulier non accedere debet. consil. 501. nu. 2. tho. 1. 138.
- Baro dicitur feudum quod sub se alia feuda habet. consil. 493. nu. 14. tho. 1. 153.
- Bastardus & naturalis idem. consil. 433. nu. 10. tho. 1. 78.
- Bellum indictum ab Imperatore in dubio iustum præsumitur. consil. 691. numero 4. tho. 1. 249.
- Bellum quod ex edicto geritur, dicitur iustum. consil. 691. nu. 3. tho. 2. 249.
- Benefacere nemo inuitus cogitur. consil. 426. nu. 2. tho. 2. 73.
- Beneficia quæ non sunt contra ius commune in quibus solum de præiudicio concedentis agitur, latè debent interpretari. consil. 453. nu. 5. tho. 1. 96.
- Beneficia statutorum si denegantur non subiectis, appellatione non subiectorum clerici includuntur. consil. 114. nu. 1. tho. 1. 107.
- Beneficia omnia in papa sunt manualia. consil. 124. nu. 4. tho. 1. 116.
- Beneficia duo incopatibilia non potest quis habere. consil. 641. nu. 6. tho. 1. 231.
- Beneficia permutanda in redditibus inæqualia, sunt ad æqualitatem reducenda. consil. 209. nu. 2. tho. 1. 193.
- Beneficia propriè dicuntur gratiæ præter ius concessæ sine tamen alterius præiudicio. consil. 392. nu. 6. tho. 1. 44.
- Beneficia conferendi potestas data alicui per viam donationis reuocari non potest, licet secus sit in procuratore. consil. 542. nu. 2. tho. 1. 169.
- Beneficia & præbendas diuidere non licet. consil. 141. nu. 3. tho. 1. 138.
- Beneficia duo curata quæ requirunt residentiam non potest quis habere. consil. 641. numero 5. tho. 1. 231.
- Beneficialibus in literis quicquid expressum fuerit impetrantibus incumbit. consil. 541. nu. 16. tho. 1. 168.
- Beneficij permutatio non potest fieri sine superioris auctoritate. consil. 141. numero 1. tho. 1. 128.
- Beneficij priuatio non fit sine causa. consil. 223. nu. 2. tho. 1. 206.
- Beneficij renuntiatio facta metu excommunicationis retractari debet. consil. 218. numero 3. tho. 1. 202.
- Beneficijs quibuscunque si prouideri mandatur non ueniunt illa, in quibus animarum cura requiritur. consil. 541. nu. 9. tho. 1. 168. & consil. 542. numero 6. 171.
- Beneficijs principum licet lata interpretatio fieri debeat, secus tamen in ecclesiasticis.

in ecclesiasticis beneficijs, quia literæ strictè interpretari debent. cōf. 541. num. 11. tho. 2. 168
 Beneficiorum inæqualitas non vitiat permutationē. p. 209. nu. 5. tho. 1. 193
 Beneficiorum super pluralitate si dispensetur, in diuersis ecclesijs intelligitur. cōf. 541. nu. 10. tho. 2. 168
 Beneficium latè interpretandum est. cōf. 222. nu. 2. tho. 1. 205
 Beneficium vacaturum sicut collator promittere non potest, nec alieni potestatem conferendi beneficium in specie concedere antequam vacet, ita nec patronus præsentationem alicui promittere potest, nec præsentandi potestatem cum vacabit, alicui dare. cōf. 541. nu. 1. tho. 2. 167
 Beneficium inuentarij quod hæredi datur, competit quando ex causa hæreditaria contra hæredem immediate agitur. cōf. 456. nu. 12. tho. 2. 133
 Beneficium principis latè debet interpretari. cōf. 413. num. 6. tho. 2. 62. & cōf. 453. numer. 4. 96. & consilio 520. nume. 10. 152. & consilio 588. numero 20. 199
 Beneficium inuentarij ex lege fin. C. de iur. de libe. datur immediatè contra hæredem ex causa hæreditaria, secus si debitum sit reformatum. consilio 137. nu. 7. tho. 1. 125
 Beneficium principis, quod de sui natura latè interpretari debet, restringitur quando iuri publico derogaret. cōf. 468. nu. 32. tho. 2. 108
 Beneficiorum in permutatione superior debet inquirere de utilitate ecclesiæ. cōf. 209. nu. 8. tho. 1. 194
 Beneplacitum ad nutum reuocari potest. cōf. 203. nu. 5. tho. 1. 189
 Bona fides ex possessione longi temporis, & etiam in dubio præsumitur. p. 265. nu. 5. tho. 1. 245. & cōf. 410. nu. 2. 60
 Bona quæ ex proprijs laboribus acquiruntur fratribus communicari non debent. cōf. 628. nu. 1. tho. 2. 224
 Bona feudalia alienari non possunt. cōf. 614. nu. 1. tho. 2. 216
 Bona prohibita alienari in fauorem alicuius illo consentiente alienari possunt, & prohibitio locum non habet. cōf. 604. nu. 6. tho. 2. 109
 Bona vel iura feudalia non veniunt in generali dispositione nisi sit de eis facta specialis mentio. cōf. 139. nu. 4. tho. 1. 128
 Bona emphyteutica alienata, mortuo alienante recuperari possunt. cōf. 325. nu. 2. tho. 1. 302
 Bona per testatorem alienari prohibita, confiscari non possunt. cōf. 442. num. 27. tho. 2. 84
 Bona ecclesiæ alienari possunt à prælato ex causa remuneratoria. cōf. 173. num. 2. tho. 1. 156
 Bona subiecta restitutioni per hæredem alienata possunt vendicari per fideicommissarium adueniente conditione. p. 235. nu. 13. & 14. tho. 1. 218
 Bona communia cum priuato fiscus alienare potest. p. 234. nu. 5. tho. 1. 216
 Bona secundi mariti sunt obligata pro muliere quæ suscepta legitima tutela liberorum ad secundas nuptias transiit &c. cōf. 590. nu. 1. tho. 2. 201
 Bona publicari non debent de iure communi pro homicidio. cōf. 442. numero 5. tho. 2. 83
 Bona immobilia minoris alienari non possunt sine causa necessaria æris alieni. cōf. 403. nu. 11. tho. 2. 54
 Bona hæreditatis delatæ non debent confiscari bannito qui non adiuit eam. cōf. 442. nu. 19. tho. 2. 83
 Bona acquisita per filium familias ex eius industria, ipsi filio acquiruntur. cōf. 670. nu. 1. tho. 2. 243
 Bona fides requiritur in præscriptione 30. annorum. p. 302. nu. 1. tho. 1. 284
 Bona damnatorum hodie non confiscantur, sed referuntur ab intestato succedentibus. cōf. 251. nu. 5. tho. 1. 232
 Bona ab vxore viro tradita an in dubio pro dote data videntur. cōf. 521. num. 10. tho. 2. 153
 Bona subiecta fideicommissio obligata sunt pro restitutione dotis. cōf. 519. num. 2. tho. 2. 151
 Bona fideicommissio subiecta alienari non possunt. cōf. 584. num. 10. tho. 2. 196. & cōf. 637. nu. 10. 229
 Bona alienari prohibita non veniunt in generali obligatione. cōf. 422. nu. 7. tho. 2. 69. & cōf. 645. nu. 9. 233
 Bona in dubio præsumuntur allodialia, hoc est libera. & non feudalia. cōf. 413. nu. 7. tho. 2. 62. & cōf. 468. nu. 6. 167. cōf. 588. nu. 12. 198
 Bonis in nostris sunt, non solum quæ dominijs nostri sunt, sed etiam quæ bona fide à nobis possidentur. cōf. 558. nu. 4. tho. 2. 180
 Bonitatis præsumptio non attenditur vbi de tertij præiudicio agitur. cōf. 528. nu. 3. tho. 2. 158
 Bonorum appellatio vniuersitatem quandā nō autem singulas res demonstrat. cōf. 236. nu. 4. tho. 1. 219
 Bonorum appellatione an comprehendantur iura & actiones, & nomina debitorum. cōf. 236. numer. 1. & 2. tho. 1. 257. & cōf. 442. numero 2. & 9. tho. 2. 83
 Bonorum confiscatio non fit aliquo casu excepto crimine læsæ maiestatis. cōf. 442. nu. 6. tho. 2. 83
 Bonus quis in alterius præiudicium non præsumitur consilio 445. numero 61. tho. 2. 90

C

Adueritas an euitetur per clausulam, salua sint talia iura &c. cōf. 159. nu. 3. & 4. tho. 1. 144
 Camera apostolica obtinet vicem personæ, vt vniuersitas. cōf. 404. nu. 2. tho. 2. 55
 Camera apostolica intelligitur pro officialibus administrationē habentibus. cōf. 404. nu. 2. tho. 2. 55
 Camera apostolica est illa quæ habet potestatem colligendi & distribuendi introitus ecclesiæ & apostolicæ sedis. cōf. 404. nu. 1. tho. 2. 55
 Canones in terris ecclesiæ attenduntur. cōf. 452. nu. 6. tho. 2. 95
 Canonici statum habentes, de certo numero, si ad Papæ mandatum aliquem ultra numerum recipiant, non videntur fecisse vt statutum tollatur, sed vt Papæ mandato obtemperant. cōf. 452. nu. 25. tho. 2. 96
 Canonicus absque penuria cum xxv. florenis sustentari poterit, & cum centum commodè viuere non possit. cōf. 555. nu. 14. tho. 2. 178

Canonistarum opinio attendi debet in materia iuramenti. cōf. 432. nu. mero 19. tho. 2. 77
 Capella vbi est ædificata & dotata, statim est in potestate episcopi. cōf. 121. nu. 1. & 2. tho. 1. 114
 Capitula quando dicantur pertinentia vt admitti debeant. cōf. 161. num. 1. & 2. tho. 1. 145
 Caplæ quando more solito non sunt apertæ. cōf. 94. nu. 3. tho. 1. 91
 Capere qui non potest pro se, potest capere vt alteri restituat. cōf. 559. nu. 2. 3. & 5. tho. 2. 180
 Captis in bello iusto talea imponi potest. cōf. 791. nu. 1. tho. 2. 249
 Captura quando dicatur facta legitimè. cōf. 75. nu. 1. tho. 1. 75
 Captura licet nulla fuerit, si de debito consistat, captus relaxari non debet. cōf. 449. nu. 19. tho. 2. 94
 Captus tenetur redire ad carceres prout promissit, si bellum iustum sit. cōf. 691. nu. 2. tho. 2. 249
 Captus ab hostibus quando aliquis fuit, & prouideri debet ne capti bona dissipentur, in fauorem absentis curator dari potest ex officio iudicis etiam nemine petente. cōf. 575. nu. 3. tho. 2. 189
 Carceratus tandiu quis dicitur donec custodiam habet nec ire potest quod vult. cōf. 218. nu. 5. tho. 1. 202
 Cardinali in alterius præiudicium non creditur. cōf. 463. nu. 10. tho. 2. 103
 Castra & villæ quæ ciuitati recommendatæ sunt, & in signum superioritatis ciuitati pallium dant, non propter hoc subditi sed liberi dicuntur. cōf. 564. nu. 11. tho. 2. 184
 Castra si pleno iure ab Imperatore translata fuerint, idem quod de alijs bonis patrimonialibus iudicari debet. cōf. 468. nu. 15. tho. 2. 108
 Castro concesso intelliguntur concessæ munitiones castri, quæ ad castri defensionem sunt, licet affixa non extent. cōf. 516. nu. 26. tho. 2. 150
 Castrum cum omnibus pertinentijs si cōcedatur, omnia quæ sunt in territorio comprehenduntur, nisi exempta fuerint. cōf. 517. nu. 9. tho. 2. 150
 Castrum subiectum certis pactis & conditionibus in alijs remanet liberum. cōf. 359. nu. 8. tho. 2. 17
 Casu ex fortuito nullus tenetur. cōf. 473. nu. 7. tho. 2. 112
 Casualiter quæ ad sunt, adesse non videntur. cōf. 523. nu. 3. tho. 2. 155
 Casum qui allegat illum probare debet. cōf. 552. nu. 7. tho. 1. 177
 Casus dubius fortunæ facit licitum illud quod alias erat illicitum. consilio 115. nu. 4. tho. 1. 109
 Casus in quo communitas non potest immunitatem cedere. consilio 638. num. 10. tho. 2. 229
 Casus in quo sententia potest proferri contra non citatum consilio 603. numero 13. tho. 2. 208
 Casus omisus in contractibus, pro omisso habetur. p. 555. nu. 3. tho. 2. 178
 Casus vnus in vulgari substitutione expressus, ad alios casus porrigitur. cōf. 286. nu. 11. tho. 1. 270
 Casus contingens præter ordinationem testatoris non includitur sub dispositione facta à testatore. cōf. 217. nu. 11. tho. 1. 201
 Casus poenales sunt stricti iuris, & non recipiunt interpretationem poenalem. cōf. 406. nu. 7. tho. 2. 57
 Casus omnes in generalitate comprehenduntur, licet maior sit ratio in vno quam in alio. cōf. 490. nu. 5. tho. 2. 127. & cōf. 503. nu. 139. & cōf. 669. num. 2. 242
 Casus à testatore omisus, remanet in dispositione iuris communis. cōf. 15. nu. 6. tho. 1. 20. & cōf. 295. nu. 6. 278. & cōf. 308. nu. 8. 290. & cōf. 627. nu. 6. tho. 2. 233. cōf. 313. nu. 2. tho. 1. 293. & cōf. 380. nu. 7. tho. 2. 117. & cōf. 599. nu. 7. 205
 Cauillationes à iudicibus admitti non debent. cōf. 690. num. 2. tho. 2. 249
 Cauillationibus conuenit vt pro defensione veritatis & iustitiæ. cōf. 690. nu. 3. tho. 2. 249
 Causa & ea quæ narrata sunt ad iustificandum dispensationem matrimonij debent probari ab eo qui dispensationem impetrauit. consilio 603. numero 8. tho. 2. 208
 Causa feudalit non comprehenditur in renuntiatione generaliter facta. p. 386. nu. 5. & 11. tho. 2. 40. & 41
 Causa falsa vitiat priuilegium seu gratiam. cōf. 373. nu. 13. tho. 2. 29
 Causa falsa vitiat contractum. cōf. 317. nu. 2. tho. 1. 297
 Causa falsa in contractibus parit repetitionem. consilio 408. numero 2. tho. 2. 58
 Causa limitata limitatum producit effectum. cōf. 394. num. 2. tho. 2. 45. & cōf. 444. nu. 14. 86
 Causa cessante cessat effectus. cōf. 456. nu. 12. tho. 2. 99. & cōf. 455. numero 11. 122
 Causa finalis donationis colligitur ex procemio instrumenti. cōf. 675. nu. 9. tho. 2. 244 & cōf. 683. nu. 7. 246
 Causa finalis constitutionis demonstratur ex procemio siue principio. cōf. 66. nu. 5. tho. 2. 239. & cōf. 661. num. 2. 240
 Causa finalis falsa in contractibus repetitionem parit. consilio 600. numero 6. tho. 2. 205
 Causa sola in statutis poenalibus aliquando sufficit, licet non interueniat culpa delinquentis. cōf. 64. nu. 4. tho. 1. 64
 Causa quando requiratur in legitimatione. cōf. 306. nu. 11. tho. 1. 288
 Causa grauaminis in appellatione ab interlocutoria nominatim exprimi debet. cōf. 687. nu. 4. tho. 2. 247
 Causa in legato appositæ in fauorem legatarij, quamuis non impleatur, non ideo minus debetur legatum. cōf. 237. nu. 6. 220
 Causa pro ecclesia licet fauorabilis, sit sic tamen fauorabilibus personis, & causis debitores sumus, ne alijs iniustitia fiat. cōf. 564. nu. 1. tho. 2. 184. & cōf. 474. nu. 1. 112
 Causa quando requiratur, adesse certo tempore, & limitato, sufficit illo tempore adesse illam causam, quamuis postea esset. consilio 24. numero 2. 3. 4. & 5. tho. 1. 28
 Causa in dubio pronuntiari debet non esse deserta. consilio 356. numero 1. 10. 1. tho. 2. 15
 Causa

In Consilia Philippi Decii.

- Causa nona superueniente recedere licet à qualibet dispositione. consil. 334. nu. 3. tho. 1. 311
- Causa dotis relicta non dicitur pia, nisi sit relicta pauperi. consil. 348. numero 5. tho. 2. 9
- Causa possessorij non dicitur magna, licet de magna domo contendatur. psil. 56. num. 1. tho. 1. 58
- Causa exprimi debet, quando receditur à regula ex causa. consilio 349. numero 3. tho. 2. 9
- Causa remunerationis quando asseritur subesse, probari debet. consil. 357. num. 8. tho. 2. 16
- Causa quælibet etiam iniusta excusat à dolo, & poena. consil. 452. nu. 4. tho. 2. 95. consil. 605. nu. 4. 210. consil. 650. nu. 13. 235. & consil. 667. nu. 2. 242. & consil. 671. nu. 4. 243. & consil. 690. nu. 7. 249
- Causa cognitio, quæ in bonorum minoris alienatione requiritur, est de substantia alienationis. consil. 556. nu. 5. tho. 2. 179
- Causæ plures quando allegantur, sufficit vnam veram esse. consil. 140. numero 8. tho. 1. 128
- Causam per mortem non videtur reuocare, qui eam delegauerit, donec duxerit reuocandum. consil. 108. nu. 4. tho. 1. 103
- Cautela vt purgatio moræ in contractu emphyteutico impediatur. consilio 146. num. 4. tho. 1. 133
- Cautela, q̃ nepotes ex filia non contrahant renuntiationi matris. consil. 180. nu. 7. tho. 1. 165
- Cautelam per nullam verborum in compromisso appositorum fieri potest, quominus reductio petatur data magna iniquitate. consilio 187. numero 11. tho. 2. 198
- Cautio ab usufructuario præstanda non potest à testatore remitti. consil. 418. num. 16. tho. 2. 66
- Cautio debet præstari, vbi petitur. consil. 608. nu. 3. tho. 2. 213. & consil. 608. num. 2. 212
- Cautio quæ sit de forma vsusfructus, quæ præstari debeat. consil. 565. numero 1. tho. 2. 185
- Cautio in quibus remitti potest consil. 563. nu. 5. tho. 2. 185
- Cautio non est de substantia vsusfructus, nec à tertio opponi potest. consil. 418. nu. 19. & 20. tho. 2. 66
- Cedens actiones simpliciter nunquam contra seipsum cedere intelligitur. consil. 104. nu. 2. tho. 1. 99
- Census quamuis non fuerit solutus in contractu censuali, tamen quis non priuatur iure suo. consil. 163. nu. 2. tho. 1. 149
- Census non debet patrono præstari in temporalibus, nisi cum autoritate episcopi in fundatione reseruatum fuerit. consil. 173. nu. 5. tho. 1. 156
- Certus certiorari non debet. consil. 618. nu. 3. tho. 2. 119
- Cessio realis & promissio de cedendo diuersa sunt. psil. 502. nu. 11. tho. 2. 39
- Cessio in incorporalibus idem quod traditio operatur. consilio 446. numero 5. tho. 2. 91
- Cessio contra cedentem non videtur fieri in causa lucratiua. consil. 104. numero 8. tho. 1. 99
- Cessio videtur loco solutionis. consil. 99. nu. 4. tho. 1. 95
- Cessionarius vbi agendo non requisit venditorem, nec sibi litem motam denuntiavit, non videtur posse agere de euictione. consil. 102. nu. 1. tho. 1. 99
- Cessionarius habet directam ex persona cedentis, & utilem ex persona propria. consil. 536. nu. 1. tho. 2. 163
- Cessionis falsa causa cessionem vitiat. consil. 464. nu. 4. tho. 2. 104
- Cessionis in materia differentia inter fideiussorem & tertium possessorem. consil. 104. nu. 7. tho. 1. 99
- Charitas circa domesticos exercenda est. consilio 542. num. 3. tho. 2. 170
- Citandi non sunt coniuncti quando pater facit legitimare filium. consil. 337. num. 2. tho. 1. 312
- Citare sufficit aduleum, quia citatus intelligitur vt legitime compareat. consil. 449. nu. 12. tho. 2. 93
- Citari quis debet in loco, ubi citationis tempore degit. consil. 460. numero 29. tho. 2. 101
- Citari debet dominus non autem procurator, quando de graui præiudicio agitur. consil. 460. nu. 32. tho. 2. 101
- Citari pars debet q̃ de alterius præiudicio tractat. psil. 533. nu. 5. tho. 2. 162
- Citari quis personaliter prius debet, deinde de personali citatione relatione nuntij habita, in audientia contradictarum per edicta citari debet. consil. 460. nu. 25. tho. 2. 101
- Citatio litis pendentiæ non inducit, quando non constat, q̃ ad citatorum aures peruenerit. consil. 460. nu. 28. tho. 2. 101
- Citatio non requiritur, quando constat principem velle derogare iuri alterius. consil. 268. nu. 13. tho. 1. 249
- Citatio non requiritur, quando princeps gratiam facit alicui de plenitudine potestatis. consil. 390. nu. 16. tho. 2. 43
- Citatio est de iure naturali. consil. 410. nu. 24. tho. 2. 60
- Citatio generalis restringi non debet, quia principium generale inspicitur. consil. 449. nu. 4. tho. 2. 93
- Citatio partis requiritur, ubi agitur de eius præiudicio. consil. 273. numero 5. tho. 1. 255
- Citatio requiritur in declaratione, quæ a principe fieri debet. consil. 416. nu. 23. tho. 2. 65
- Citatio ab incompetenti iudice facta litis pendentiæ non inducit. consil. 460. num. 34. tho. 2. 101
- Citatio facta generali procuratori, quo causa non sufficiat. consilio 460. numero 31. tho. 2. 101
- Citatio quando est facta ad domum quis non dicitur verus contumax. consil. 344. nu. 4. tho. 1. 30
- Citatio in actu præiudiciali personaliter fieri debet, & nunquam ad domum fieri potest, nisi quando in iure expressum sit consil. 460. nu. 30. tho. 2. 101
- Citatio requiritur in ualiditate actus. consilio 315. nu. 5. tho. 1. 295
- Citatio facta vnius actus respectu locum non habet, si ille actus in substantia vel qualitate variatur. consilio 449. nu. 1. tho. 2. 93
- Citatio ad instantiam minus legitimæ personæ decreta quæ de rato promissit ratificatione subsequente, an valida sit. consil. 460. nu. 35. tho. 2. 101
- Citationis defectus, & aliorum, quæ requiruntur, apparet ex actis. consil. 483. num. 6. tho. 2. 119
- Citationis defectum supplere non potest princeps contra subditum. consil. 410. num. 17. tho. 2. 60
- Citationis verba ad iuris intellectum reduci debent. consil. 449. numero 5. tho. 2. 93
- Citationis defectus partis presentia purgatur. consilio 449. nu. 8. tho. 2. 93
- Citationis defectus quibuscunque verbis nunquam tollitur, nec excluditur. consil. 410. num. 25. tho. 2. 61
- Citatus à iudice seculari nisi constet eum esse clericum tenetur comparere. consil. 125. nu. 7. tho. 1. 117
- Ciuitas patri acquisita transit in filium. consilio 661. nu. 8. tho. 2. 240
- Ciuis quis absque onere creari potest. consilio 457. nu. 15. tho. 2. 99
- Ciuitas quando exigit à debitoribus illorum, qui expulsi sunt de ciuitate, an debitores, a quibus exigitur, liberati sint. consilio 25. nu. 1. tho. 1. 28
- Ciuitas in iure consilii. consil. 282. nu. 10. tho. 1. 264
- Ciuitas potest rem priuati auferre, & alteri dare causa remunerationis. consil. 270. nu. 3. tho. 1. 250
- Ciuitas intelligitur pro ancianis, & prioribus, quibus ciuitatis administratione commissa est. consil. 404. nu. 3. tho. 2. 55
- Ciuitas pro pace habenda suorum ciuium bona concedere potest. consil. 520. nu. 5. & 6. tho. 2. 152. & consil. 352. nu. 1. tho. 1. 12
- Ciuitas Ianuæ superiorem non recognoscit, & de illa debet sicut de principe iudicari. consil. 649. nu. 3. tho. 2. 234
- Ciuitas Ianuæ non habet omnimodam iurisdictionem in ciuitatem Sauonæ. consil. 359. nu. 7. tho. 2. 18
- Ciuitas superiorem non recognoscens locum principis tenere uidetur. consil. 403. nu. 2. tho. 2. 54. & consil. 534. nu. 2. 162
- Ciuitas non potest singulariter alicui etiam per statutum ius suum auferre. consil. 360. nu. 8. tho. 2. 19
- Ciuitas ex causa potest dominium rei suæ alicui auferre. consil. 357. numero 3. tho. 2. 16
- Ciuitas Papa, uel Imperatore ignorante, si exercuit merum imperium tanto tempore, q̃ in contrarium memoria non sit, tale ius meri imperij præscribit, neque superioris licentia requiritur. consil. 468. nu. 5. tho. 2. 107
- Ciuitates Italiæ sibi merum imperium præscripserunt. consil. 468. nu. 4. tho. 2. 107. & consil. 638. nu. 4. 229
- Clam fieri quando quid dicatur. consil. 310. nu. 4. tho. 1. 292
- Claritas in qua discerni potuisset, videtur reputari pro die. consil. 354. numero 2. tho. 2. 14
- Clandestinitas non impedit matrimonium. consil. 162. nu. 1. & 4. tho. 1. 146. & consil. 230. nu. 4. 213
- Clausula respiciens executionem dispositionis accessoriæ, non alterat principalem dispositionem. consil. 304. nu. 6. tho. 1. 286. & consil. 500. nu. 9. tho. 2. 137
- Clausula celeri satisfactione ad modicum tempus refertur. consil. 452. numero 20. tho. 2. 96
- Clausula ad habendum, tenendum &c. certum corpus respicere videtur. consil. 500. nu. 6. tho. 2. 137
- Clausula si decesserit sine liberis, ex coniecturata mente testatoris, de masculis intelligitur. consil. 495. nu. 12. tho. 2. 131
- Clausula promittens omnia, & singula obseruare, & non contrahere. consil. 2. num. 9. tho. 1. 5
- Clausula pro se, & quibus voluerit appositæ in inuestitura facit, vt uideatur data potestas alienandi. consilio 390. num. 8. tho. 2. 42
- Clausula pro se, & suis successoribus, in infinitum de hæredibus, & successoribus sanguinis intelligitur. consil. 445. nu. 14. tho. 2. 88
- Clausula sola facti veritate inspecta, ordo iudicialius tollitur. consil. 449. numero 21. tho. 2. 94
- Clausula, opus fuerit, prout uerbum oportet, necessitatem videtur importare. consil. 493. nu. 20. tho. 2. 129
- Clausula sine præiudicio venientium ab intestato, opposita in legitimatione qualiter intelligatur. consil. 393. nu. 1. tho. 2. 44. & consil. 610. nu. 1. 214
- Clausula, saluo iure addendi, in libellis apponi solita, nihil operatur. consil. 146. num. 9. tho. 1. 133
- Clausula ac si de ipsis esset facta mentio specialis &c. quid operetur. consil. 372. num. 9. tho. 2. 28
- Clausula non aliter, habet naturam præcisam. consilio 61. num. 2. tho. 1. 62
- Clausula omnia mobilia sua, de verborum proprietate comprehendit omnia, quæ de loco ad locum moueri possunt. consil. 472. num. 9. tho. 2. 111
- Clausula derogatoria expressa plus operatur quam tacita. consil. 10. num. 7. tho. 1. 12
- Clausula, viderit expedire, boni viri arbitrium importat. consilio 493. nu. 18. & 10. tho. 2. 129
- Clausula ad negotiandum, mercandum &c. contractus qui post mandatum fieri debent respicit. consil. 493. nu. 10. tho. 2. 129
- Clausula donamus, & non concedimus in feudum, quid importat. consil. 470. nu. 7. tho. 2. 109
- Clausula durante vita sua, & quipollet, ac si dicatur, donec vixerit. consil. 486. nu. 4. tho. 2. 114
- Clausula sciens, & intelligens, quid importat. consil. 179. nu. 9. tho. 1. 164
- Clausula eius hæredes vniuersales, directam institutionem denotat. consil. 478. nu. 4. tho. 2. 115
- Clausula contradictores censura ecclesiastica compellendo, intelligitur de facto, & non de iure. consil. 213. nu. 4. tho. 1. 197
- Clausula, q̃ dispositio debeat rata haberi ab hæredibus testatoris, tanquam accessoria non attenditur. consil. 318. nu. 3. tho. 1. 298
- Clausula autoritate nostra cognoscas, commissariū delegatū facit, q̃ in principali dispositione apponit, secus si in executione. consil. 500. nu. 11. tho. 2. 137
- Clausula, idoneam personam, etiam si in dispensationibus appositæ non fuerit.

Index.

- facit, à iure subintelligitur. conf. 542. nu. 4. tho. 2. 170
 Clausula, q. possit omnia & singula facere, ut ipse constituens & liberam potestatem importat. conf. 493. nu. 2. tho. 2. 129
 Clausula ex certa scientia, habet similitudinem cum clausula motu proprio. conf. 137. nu. 2. tho. 1. 125
 Clausula motu proprio supplet defectus solennitatis requisitæ in alienatione bonorum ecclesiæ. conf. 341. nu. 6. tho. 2. 3
 Clausula motu proprio tollit & purgat vitium surreptionis. conf. 407. numero 19. tho. 2. 58
 Clausula motus proprii non tollit falsitatem causæ expressæ summo Pontifici. conf. 407. nu. 22. tho. 2. 58
 Clausula motu proprio nihil operatur in præiudicium tertij. conf. 410. nu. 24. tho. 2. 60. & conf. 407. nu. 20. 58
 Clausula promittens habere ratum quicquid per procuratorem gestum fuerit, quid importet. conf. 304. nu. 8. tho. 286. & conf. 500. nu. 12. tho. 2. 138
 Clausula non obstantibus, non videtur tollere privilegia miserationis causa concessa. conf. 164. nu. 5. tho. 1. 150
 Clausula non obstantibus constitutionibus, plus operatur, quam clausula ex certa scientia. conf. 341. nu. 10. tho. 2. 3
 Clausula non obstantibus, non videtur tollere privilegia inserta de iure communi. conf. 164. nu. 4. tho. 1. 150
 Clausula non obstantibus quibuscunque in contrarium disponentibus quid operetur. conf. 10. nu. 6. tho. 1. 12
 Clausula supplet omnes defectus, omnes iuris civilis defectus purgantur. conf. 516. nu. 13. tho. 2. 148
 Clausula supplet omnes defectus, quo casu non suffragetur. conf. 541. nu. 21. & 23. tho. 2. 168
 Clausula supplet omnes defectus non intelligitur in defectu naturali. pf. 602. nu. 20. tho. 2. 207
 Clausula, vocatis vocandis, quid importet. conf. 232. nu. 1. tho. 1. 214
 Clausula in medio posita refertur ad præcedentia & sequentia. confilio 212. nume. 4. tho. 1. 196
 Clausula si nō valet iure testamenti &c. quid operetur. pf. 292. n. 4. tho. 1. 276
 Clausula de suis hæredibus, pro filiis intelligitur in materia feudali. confil. 445. nu. 13. tho. 2. 88
 Clausula quæ in contractibus tacite intelligitur. pf. 463. nu. 18. tho. 2. 103
 Clausula ante tempus significat ante principium actus. pf. 593. n. 3. tho. 2. 202
 Clausula sine hærede, resolvitur ac si dicatur sine filiis. pf. 594. n. 1. tho. 2. 202
 Clausula aliquam partem, quomodo intelligitur. conf. 581. nu. 2. tho. 2. 163
 Clausula de nouo concedimus, quando nouum feudum importare videatur. conf. 445. nu. 6. tho. 2. 87
 Clausula in solita apposita in contractu inducit suspicionem falsitatis. confil. 299. nu. 8. tho. 2. 48
 Clausula codicillaris operatur quod verba directa trahantur ad fideicommissum. conf. 431. nu. 9. tho. 2. 76. & conf. 384. nu. 1. & 2. 37
 Clausula codicillaris semper intelligitur apposita in testamento inter liberos. conf. 241. nu. 5. tho. 1. 223
 Clausula constituti quid operetur. conf. 201. nu. 7. tho. 1. 187. conf. 250. nu. 3. 131. & conf. 246. nu. 1. & 2. 227
 Clausula super quibus & singulis petitis & iusticiam ministrari quid importet. conf. 62. nu. 2. tho. 1. 62. conf. 220. nu. 2. 203. conf. 445. nu. 2. tho. 2. 88. & conf. 683. nu. 9. 246
 Clausula in fine posita ad omnia præcedentia referri debet. confil. 11. nu. 13. 15. conf. 79. nu. 2. tho. 1. 78. conf. 539. nu. 4. 166. & conf. 673. nu. 2. 243
 Clausula de plenitudine potestatis quid operetur. conf. 197. numer. 2. 184. tho. 1. conf. 373. num. 8. tho. 2. 28. conf. 390. num. 13. 42. & conf. 463. numero 17. 103
 Clausula codicillari regulariter grauati videntur venientes ab intestato hæredibus institutis hæreditatem restituere. conf. 561. nu. 1. tho. 2. 182
 Clausula ante vigesimum quintum annum, in accusatio quid importare videatur. conf. 593. nu. 1. tho. 2. 201
 Clausula codicillaris habet locum, quando testamentum deficit ex defectu solennitatis. conf. 670. nu. 4. tho. 2. 243
 Clausula codicillaris tendit ad conseruandam testatoris voluntatem. conf. 247. nu. 6. 229. & conf. 286. nu. 4. tho. 1. 269
 Clausula codicillaris nihil operatur vbi est defectus voluntatis. confil. 394. num. 9. tho. 2. 46
 Clausula codicillaris locum habet etiam si institutus moritur in vita testatoris. conf. 369. nu. 3. tho. 2. 30. 25
 Clausula codicillaris in testamentis apposita ex testatorum intentione apposta videtur. conf. 490. nu. 10. tho. 2. 127
 Clausula codicillaris operatur, q. venientes ab intestato videantur rogati restituere. conf. 369. nu. 2. tho. 2. 25
 Clausula omni meliori modo &c. quid operetur. conf. 77. nu. 4. 77. & confil. 14. nu. 3. & 4. 18
 Clausula si preces veritate nitantur, semper intelligitur in impetratione. pf. 142. nu. 6. tho. 2. 152. & conf. 350. nu. 1. tho. 2. 11
 Clausula ex nouo prout ex tunc quid operetur. confil. 246. nu. 3. tho. 1. 228. & conf. 405. nu. 1. tho. 2. 56
 Clausula pro expressis habentes, in instrumento apposita quid operetur. pf. 541. nu. 7. tho. 2. 167. & conf. 341. nu. 1. tho. 1. 3
 Clausula generali, renuntiauit omni legum & iuris auxilio, quibus legibus & beneficiis renuntiatum sit. conf. 452. nu. 18. & 19. tho. 2. 96. & conf. 99. num. 3. tho. 2. 95
 Clausula ex certa scientia, quid operetur. conf. 190. nu. 3. tho. 1. 178. confil. 197. nu. 6. 184. conf. 373. nu. 7. tho. 2. 28. conf. 390. nu. 40. 42. conf. 580. nu. 4. 193. conf. 468. nu. 21. 108. conf. 606. nu. 6. & 18. 210. conf. 614. num. 19. 217. conf. 624. nu. 11. 222. & conf. 688. nu. 11. 248
 Clausula accessoria non debet ampliari, alterare aut mutare principalem dispositionem. conf. 304. nu. 7. 386. conf. 413. nu. 9. 62. conf. 423. num. 19. 70. conf. 470. nu. 4. 109. & conf. 521. nu. 15. 153
 Clausula generalis immediate & simpliciter apposita generaliter intelligitur. confilio 379. numero 12. 33
 Clausula generalis in fine, posita quos comprehendat. confilio 574. numero 5. tho. 1. 189
 Clausula generalis quando derogat speciali. conf. 164. nu. 1. 150
 Clausula generalis non porrigitur ad maiora expressis. conf. 27. nu. 8. 31
 Clausula pro eorum arbitrio & iudicio, boni viri arbitrium denotant. conf. 494. nu. 5. tho. 2. 130
 Clausula quæ opponuntur ad executionem non habent alterare dispositionem præcedentem. conf. 2. nu. 10. tho. 1. 5
 Clausula accessoria restringuntur ad casum principalis dispositionis. conf. 373. nu. 14. tho. 2. 29
 Clausula per lineam paternam ascendentium in quibus verificentur. confil. 471. nu. 10. tho. 2. 110
 Clausula in stirpem & non in capita in quibus verificari nequeunt. confilio 465. nu. 3. tho. 2. 104
 Clausula ex certa scientia, de plenitudine potestatis, & clausula motu proprio, tunc habent vim, & effectum operantur quando processum fuit cum causæ cognitione: aliter secus. conf. 410. nu. 21. tho. 2. 60
 Clerici tot debent constitui in loco quorū viuere possunt ex redditibus loci. conf. 4. nu. 3. tho. 1. 7
 Clerici in minoribus iurisdictioni laicorum non subijciuntur. confilio 150. num. 4. tho. 2. 137
 Clericis neq. forensibus collectæ imponuntur. conf. 694. nu. 2. 250
 Clericus concubinæ donare non potest, nec clericus confessioni statuit in qua se debitorem concubinæ constituit. conf. 132. nu. 1. & 2. tho. 1. 122
 Clericus licet tabellio esse non possit, si tamen instrumenta conficiat, valent. conf. 494. nu. 11. tho. 2. 130
 Clericus causa lucri negotiari prohibetur. conf. 115. nu. 1. tho. 1. 108
 Clericus in minoribus contrahens matrimonium cum consanguinea an ipso iure sit priuatus beneficijs. conf. 165. nu. 1. 150
 Clericus propter homicidium non priuatur ipso iure beneficijs. conf. 165. nu. 2. & 3. 151
 Clericus successor laici conueniri debet coram iudice ecclesiastico. conf. 700. nume. 6. 253
 Clericus potius episcopo quam regi debet obedire. conf. 72. nu. 4. tho. 1. 73
 Codicilli videntur annullati annullato testamento. conf. 361. nu. 9. tho. 2. 19
 Cognatio spiritualis impedit matrimonium contrahendum & contractum dirimit. conf. 501. nu. 1. & 6. tho. 1. 138
 Cognatio spiritualis tribus sacramentis duntaxat contrahitur, scilicet baptismi, confirmationis & catechismi. conf. 462. nu. 8. tho. 2. 102
 Cognatione in spirituali nunquam legitur q. Romana ecclesia dispensare. conf. 462. nu. 3. tho. 2. 102
 Cognitio super delicto si alicui concedatur, intelligitur q. criminaliter & civiliter cognoscere potest. conf. 520. nu. 7. tho. 2. 152
 Cognoscens carnaliter moniale in tria delicta committit, videlicet incestum, adulterium, & sacrilegium. conf. 337. nu. 1. tho. 1. 312
 Coitus cum meretrice vel concubina non est de iure civili punibilis. confil. 305. nu. 2. 286
 Coitus cum soluta & coniugato criminaliter non punitur, licet civiliter puniatur. conf. 305. nu. 1. tho. 1. 286. & conf. 310. nu. 1. 292
 Coitus cum moniali inducit incestum, adulterium & sacrilegium. confil. 612. num. 3. tho. 2. 215
 Collatio eius quæ ad ordinarium pertinebat, quando ad sedem apostolicam deuoluatur. conf. 135. nu. 3. tho. 1. 124
 Collatio quid sit. conf. 223. nu. 4. tho. 1. 206
 Collatio eius qui reperitur in possessione debet præferri. confilio 168. numero 6. tho. 1. 153
 Collecta vbi imponitur secundum æstimum non attenditur possessio bonorum sed æstimum. conf. 284. nu. 5. & 6. tho. 1. 267
 Collecta imponuntur in Italia etiam forensibus in loco vbi prædia possident. conf. 284. nu. 2. & 4. tho. 1. 267
 Collecta nō imponuntur forensibus sicut illis qui originem vel domicilium habent loco. conf. 358. nu. 2. tho. 2. 17
 Colonus an sit idoneus testis. conf. 100. nu. 8. tho. 1. 97
 Colonus constituendo se alieno nomine possidere non interuenit possessionem domino. conf. 400. nu. 9. tho. 2. 51
 Colonus sicut de parte fructuum quæ sibi remaret ratione culturæ, sic & dominus de portione quam percipit ratione terræ, decimam reddere tenetur. conf. 155. nu. 4. tho. 1. 141
 Comes Palatinus sine causa legitimare non potest. confilio 579. numero 2. & 3. tho. 2. 192
 Comes Palatinus an possit legitimare clericum in minoribus. confilium. conf. 150. nu. 1. & 3. tho. 1. 137
 Comitatus transmittitur à fratre in sororem. conf. 424. num. 9. tho. 2. 71. & conf. 655. nu. 1. 257
 Comitatus quicquid est intra fines, de comitatu esse præsumitur. conf. 528. num. 2. tho. 2. 158
 Commenda non facit commendatarium prælatum. conf. 149. nu. 5. tho. 1. 137
 Commissio generalis data procuratori de solitis fieri à domino, intelligitur de solitis fieri ordinariè & non extraordinariè. pf. 430. nu. 8. tho. 1. 155
 Commissio facta vocatis vocandis &c. conf. 172. nu. 2. tho. 1. 155
 Commissio facta intelligitur si preces veritate nitantur. confilio 172. numero 1. tho. 1. 155
 Commissio generalis an includat alienationem. conf. 11. nu. 3. tho. 1. 13
 Commissio iudicis q. interuenit, in dubio non præsumitur. confil. 449. numero 14. tho. 2. 93
 Commissum arbitrio boni viri est certum, purum & non conditionale. conf. 648. nu. 2. tho. 2. 234
 Commode fieri dicitur, quod absque incommodo fieri potest. confilio 551. nume. 13. tho. 2. 178
 Communicato fructuum non facit q. proprietates bonorum communicata sit. conf. 435. num. 5. tho. 2. 278
 Communis

In Consilia Philippi Decii.

- Commune non dicitur propriè meum. consil. 282. nu. 4. tho. 1. 259. & consil. 274. nu. 8. tho. 1. 256
- Communio solet excitare discordias. consil. 683. nu. 8. tho. 2. 246
- Communis opinio non attenditur, ubi contraria melioribus rationibus innititur. Consil. 258. nu. 1. & 2. tho. 1. 238. & consil. 366. numero 7. tho. 2. 23
- Communitas quæ propter iulium metum rebellionem fecit contra eius dominum & principem est excusata & non incidit in poenam consil. 690. nu. 13. tho. 2. 249
- Comparativum non semper facit comparisonem. consil. 183. numero 4. & 6. tho. 1. 169
- Compendiosa substitutio dicitur si dicatur, si filius meus sine filijs decesserit. consil. 572. nu. 1. tho. 2. 187
- Compendiosa facta per verbum commune, an semper sit fideicommissaria, vel pupillarem contineat. consil. 572. nu. 3. tho. 2. 187
- Compendiosa substitutio per verba communia vsque ad pubertatem valet iure directo, postea in vim fideicommissi. consil. 227. numero 3. tho. 2. 210
- Compositio quam quis impugnauit, beneficium ex ea consequi non debet. consil. 516. nu. 22. tho. 2. 149
- Compromissum si fiat cum clausula quòd arbitri de iure iudicarent: si arbitri contra ius pronuntient, talis sententia est nulla, quia lata contra formam compromissi. consil. 434. numero 6. tho. 2. 79
- Compromissum si fiat in aliquos prout à statuto requiritur, debet ab eis terminari causa de facto vt statutum dicit consil. 434. numero 4. tho. 2. 78
- Compromissum factum de iure simpliciter, intelligitur de iure communi. consil. 685. nu. 5. tho. 2. 246
- Compromissum quando quis facit, renunciat alicui iuri sibi competenti. consil. 93. nu. 4. tho. 1. 91
- Compromissum de eligendo prælatum, in extraneum fieri potest. consil. 522. nu. 2. tho. 2. 154
- Compromissum an de rebus iudicatis fieri possit. consil. 39. nu. 3. 45. & consil. 375. nu. 2. tho. 1. 30
- Compromissum largo modo dicitur transactio. consil. 60. num. 3. tho. 1. 61. & consil. 630. nu. 1. 225
- Compromissum instantia & lite finita non debet fieri. consil. 22. numero 4. 26
- Compromissum non extenditur ad lites ex testamento provenientes verbis testamenti non visis, nec cognitis. consil. 475. numero 39. tho. 2. 114
- Compromitti non potest super rebus quæ non possunt alienari. consil. 39. nu. 4. tho. 1. 45
- Concessio pro certa causa facta, puta data est facultas veniendi. & redeundi pro pace componenda, pro prima vice non intelligitur. consil. 562. nu. 2. tho. 2. 182
- Concessio posterior principis non derogat priori factæ alteri per antecessorem suum. consil. 301. nu. 12. tho. 1. 283
- Concessio facta à principe in dubio semper intelligitur sine præiudicio tertij. consil. 373. nu. 10. tho. 2. 29
- Concessio videtur in dubio facta de toto iure concedentis. consil. 291. numero 4. tho. 1. 275
- Concessio feudalis secunda facta de quibusdam bonis à summo Pontifice, non tollit ius alteri quæsitum virtute prioris concessionis per episcopum factæ. consil. 301. nu. 13. tho. 1. 283
- Concessio castri dicitur contractus quando pecunia interuenit. consil. 688. num. 5. 248
- Concessio Papæ vel Imperatoris tacitam habet conditionem. si præces veritate nitantur consil. 602. nu. 2. tho. 2. 206
- Concessio etiam si facta est motu proprio, non intelligitur cū præiudicio alterius. consil. 688. nu. 10. & 16. tho. 2. 248
- Concessio facta pro se & suis quomodo intelligatur. consil. 215. nu. 5. tho. 1. 196
- Concessio facta à principe in dubio realis præsumitur. consil. 51. numero 10. 1. tho. 1. 54
- Concessio quam facit Papa in temporalibus alicui constituendo illum vicarium, est fauorabilis consil. 341. nu. 2. tho. 2. 3
- Concessio facta ab Imperatore tanquam ex iure deuoluto propter rebellionem non valet in præiudicium agnatorum quibus prius erat ius quæsitum. consil. 606. nu. 15. tho. 2. 11
- Concessio in emphyteusi ecclesiæ facta pro se & suis hæredib. intelligitur de descendentibus, cum ad extraneos transire non possit. consil. 411. numero 10. 1. tho. 2. 61
- Concessio facta per Papam non derogat iuri prius quæsito alteri ex concessionem episcopi. consil. 640. nu. 11. tho. 2. 13
- Concessio prima principis præiudicat posteriori. consil. 432. nu. 2. tho. 2. 77
- Concessio an fieri possit à Rege Romanorum nondum coronato. consil. 193. nu. 1. & 2. tho. 1. 281
- Concessionem ex priorius quæsitum non tollitur: nec illi per secundam concessionem alteri factam derogatur. consil. 580. nu. 7. tho. 2. 193
- Concilium generale si elegit illum quem priores nominauerunt ab ipso concilio generali electus videtur. consil. 543. numero 9. 10. & 11. tho. 2. 172
- Concilium generale totam ciuitatem repræsentat. consil. 528. nu. 1. tho. 2. 158
- Concilium alicuius collegij maiorem præsumptionem habet pro se quam concilium particularis personæ. consil. 400. nu. 1. tho. 1. 50
- Concilium non potest sibi imponere legem à qua non liceat recedere. consil. 228. nu. 1. & 2. tho. 1. 210
- Concilium generale si dedit potestatem prioribus nominandi potestatem, à concilio generali potestas nominatus videtur. consil. 492. nu. 2. tho. 2. 128
- Conditio facta in possessorio, non alteratur ex narratione facta in propria re. consil. 28. nu. 3. 31.
- Concordia suaderetur, quando causa inter coniunctos Agitur. consil. 445. numero 3. tho. 2. 87
- Concubina & meretrices æquiparantur. consil. 530. nu. 5. tho. 2. 160
- Concubinam quando maritus tenet, vxor ad tori separationem agere potest, & dotem repetere, ac donationem propter nuptias lucrari debet. consil. 530. nu. 4. tho. 2. 159
- Concubinas duas habens infamis dicitur. consil. 530. nu. 2. tho. 2. 159
- Condemnari propter contumaciam quis non debet. consilio 458. numero 8. tho. 2. 100
- Condemnatus in dubio intelligitur condemnatus ex leuiori causa consil. 43. nu. 3. 49
- Conditio contractus retrahitur ad tempus contractus obligationis. consil. 246. nu. 4. & 5. tho. 1. 228
- Conditio, si decesserit sine liberis, expirat. vno extante filio. consil. 217. nu. 10. tho. 1. 201
- Conditio si filius decesserit sine filijs qualiter intelligi debeat. & an intelligatur de legitimis & naturalibus, an restringatur ad legitimos tantum. consil. 412. nu. 8. tho. 1. 61
- Conditio in testamento appositæ si decesserit sine filijs legitimis & naturalibus, solum de masculis intelligitur quando statutum extantibus masculis filias à successione patris excludit. consil. 545. nu. 4. tho. 2. 173
- Conditio in numero plurali de filijs, verificatur etiam in vno. consil. 635. nu. 4. tho. 2. 228
- Conditio quando est necessaria ad ipsum actum vel ad effectum actus, si facta sit in vno casu ad alium porrigitur. consil. 175. nu. 5. & 7. tho. 1. 160
- Conditio viduitatis appositæ in legato facta in testamento an videatur repetita in codicillis. consil. 189. nu. 5. tho. 1. 177
- Conditio viduitatis in testamento appositæ in mariti fauorem adiecta videtur. consil. 485. nu. 7. tho. 2. 122
- Conditio ista si ingrediatur monasterium habeat minus, an reiiciatur. consil. 419. nu. 7. tho. 2. 67
- Conditio tacita quæ in persona gratati intelligitur si sine filijs decesserit, tam in feminis, quam in masculis verificatur. consil. 495. numero 7. tho. 2. 131
- Conditio prima in testamento expressa prius attendi debet. consil. 485. numero 8. tho. 2. 122
- Conditio quando non est impleta, mandatum non videtur obligare. consil. 77. nu. 1. tho. 1. 76
- Conditio à matrimonio retrahens reiicienda consil. 674. nu. 2. tho. 2. 143
- Conditio morandi cum filijs in dubio in fauorem filiorum appositæ videtur. consil. 601. nu. 2. tho. 2. 206
- Conditio si matrimonium sine filijs dirimatur, existente filia cessat consil. 570. nu. 4. tho. 2. 187
- Conditio expressa potentior videtur quam tacita. consil. 570. nu. 7. tho. 2. 187
- Conditio morandi cum aliquo ex natura sui restringitur, & limitatur ad tempus vitæ eius, cum quo morari debet. consil. 601. numero 2. tho. 2. 209
- Conditio in forma specifica impleri debet. consil. 552. nu. 7. tho. 2. 202
- Conditio habens tractum successuum, non dicitur impleta si non durat ex facto eius qui eam debuit implere. consil. 176. numero 3. tho. 1. 161
- Conditio impossibilis non vitiat vltimam voluntatem. consil. 405. numero 2. tho. 2. 56
- Conditio si sine liberis decesserit, non intelligitur in vulgari substitutione etiam collata post mortem. consil. 416. nu. 11. tho. 2. 64
- Coditio tacita, si sine liberis decesserit, intelligitur in substitutione fideicommissaria. consil. 416. nu. 8. tho. 2. 64
- Conditionalia verba quandoque dispositionem inducunt. consilio 269. numero 4. tho. 1. 249
- Conditionale quando aliquid in iudicio deducitur, conditio quod impleat si liquidari debet. & consil. 629. nu. 2. tho. 2. 225
- Conditione non impleta non cõpetit. actio. cõsilio 421. numero 6. tho. 2. 68
- Conditio quando simpliciter sine filijs dicitur, etiam de filiabus intelligitur. consil. 574. nu. 6. tho. 2. 189
- Conditione in generali non venit illud, quod est illicitum. consilio 538. numero 11. tho. 2. 165
- Conditione in casuali quocunque modo conditio deficiat, legatum impeditur. consil. 526. nu. 3. tho. 2. 156
- Conditionem meam deteriore facere alius non potest. consil. 4. numero 4. tho. 1. 7
- Conducatur si quis fundum in emphyteusim pro se & liberis, filiarum foeminarum etiam comprehenduntur. consil. 567. nu. 4. tho. 2. 185
- Concessio mariti facta ad vtilitatem vxoris constante matrimonio etiam iuramento interueniente non valet. consil. 201. numero 2. tho. 1. 187
- Concessio extraiudicialis facta parte absente an & quando præiudicet. consil. 146. nu. 3. 133. & consil. 309. nu. 6. tho. 1. 291
- Concessio facta per verbum credo, præiudicat sicut confessio de veritate. consil. 445. nu. 8. tho. 2. 88
- Concessio vera pro parte in totum vera præsumitur, sicut econtra confessio falsa. consil. 536. nu. 10. tho. 2. 164
- Concessio propter aliud extra iudicium incidenter facta nihil probat. consil. 462. nu. 14. tho. 2. 102
- Concessio nihil operatur, si constitutum factum fuit ex falsa causa. quam constitutus esse veram confessus fuit. consil. 475. numero 31. tho. 2. 114
- Concessio solius prælati ecclesiæ præiudicat quando capitulum non habet. consil. 474. nu. 7. tho. 2. 112
- Concessio veram numerationem probat. consil. 493. numero 4. & 6. tho. 2. 129
- Concessio facta absente parte valet & tenet in causis spiritualibus. consil. 162. nu. 2. tho. 1. 146
- Concessio quo casu non attendatur, nisi comprobata & iustificata fuerit. cõs. 564. nu. 7. tho. 2. 184
- Concessio facta præsentem tali & acceptante præiudicat. consil. 146. numero 3. tho. 1. 134
- Concessio quietantis domino præiudicat quando habet mandatum. consil. 146. nu. 11. tho. 1. 134
- Concessio institutoris probat contra dominum, sicut statutum de solutione in confessione verificatur. consil. 493. nu. 5. tho. 2. 129
- Concessio de augumento dotis non præiudicat creditoribus. consil. 96. nu. 4. me. 3. tho. 1. 9
- Concessio coniugum attenditur quando agitur de matrimonio contracto consil. 133. nu. 1. tho. 1. 12

Index.

- Confessio procuratoris facta in vna causa, in alia non præiudicat. confil. 146. nu. 15. tho. 1. 134
- Confessio per procuratorem facta reuocari potest. ps. 493. nu. 29. tho. 2. 13
- Confessio procuratoris quo casu domino noceat. confilio 493. numero 1. tho. 2. 129
- Confessio quæ verisimilis non est, non probat. ps. 596. nu. 10. tho. 2. 204
- Confessio non præiudicat stante errore. confil. 408. nu. 5. tho. 2. 59
- Confessio in dubio in fauorem confitentis debet interpretari. confilio 277. nu. 10. tho. 1. 259. confil. 482. nu. 6. tho. 2. 118. confil. 493. nu. 16. tho. 2. 129. & confil. 539. nu. 2. 166
- Confessus si fuerit vir habuisse dotem quam vxori restituere promisit, nulla de hæredibus mentione habita, an hæredes vxoris executionem paratam habeant. confilio 536. numero secundo. tho. 2. 163
- Confessus se recepisse nomine dotis centum, si post illam confessionem apparet, quod pro tali dote numerata fuerunt quinquaginta, apparet in aliis quinquaginta, confessionem præcedentem non fuisse veram. confil. 421. nu. 14. tho. 2. 68
- Confitens positione prout tamen in instrumento continetur, non videtur cõfiteri nisi quatenus in dicto instrumẽto cõtinetur. cõf. 277. nu. 11. tho. 1. 259
- Confitenti recepisse ex causa mutui exceptio non numeratæ pecuniæ conceditur. confil. 493. nu. 24. tho. 2. 129
- Confirmans videtur dare. confil. 341. nu. 7. tho. 2. 3. & confil. 649. numero 18. 235
- Confirmatio facta ex certa scientia confirmat quod nullum est. confil. 341. nu. 3. tho. 2. 3
- Confirmatio facta in forma communi, licet nihil noui iuris inducere videatur, secus tamen confirmatione ex certa scientia facta. confil. 516. numero 12. tho. 2. 148
- Confirmatio geminata & pluries facta habet vim clausule ex certa scientia. confil. 649. nu. 19. tho. 2. 235
- Confiratio in iure quærendo facta non intelligitur, quia solum in bonis quæ sitis, non autem in quærendis locum habet. confil. 445. numero 65. tho. 2. 90
- Confiscatio feudi si fieret tanquam de facto, & nõ de iure procedere diceretur. confil. 251. nu. 7. tho. 1. 232
- Confiscatio bonorum non trahitur ad bona fideicommissa subiecta confil. 234. nu. 3. tho. 1. 116
- Confiscatione bonorum non veniunt bona hæreditatis delatæ condemnato qui hæreditatem non adiuuit. confilio 445. nu. 66. tho. 2. 90
- Confiscationis in statuto, debet nominatim illud exprimi, & statutum vult confiscari. confil. 442. nu. 8. 10. & 11. tho. 2. 83
- Coniecturæ ex quibus testator censetur voluisse, quod ius fideicommissi conditionalis trãsmissatur ad hæredem quæ sint. confil. 397. nu. 6. tho. 2. 48
- Coniecturis in rebus claris opus non est. confil. 125. nu. 5. 117. confil. 324. nu. 1. 301. confil. 419. nu. 6. tho. 2. 67. confil. 444. nu. 9. 86. confil. 563. nu. 8. 183. confil. 601. nu. 5. 206. confil. 609. nu. 5. 213.
- Coniuncti præsumuntur habere notitiam qualitatis & iuris suorum coniunctorum. confil. 29. nu. 8. tho. 1. 33. confil. 205. nume. 6. 190. & confil. 273. nu. 2. 254
- Coniuncti nobis ex latere non sunt ex nostra linea. confilio 379. numero 4. tho. 2. 33
- Coniunctio sola sanguinis non arguit suspicionem. confil. 234. nu. 1. tho. 1. 216
- Coniuratio inter aliquos facta probari potest per ipsos complices & socios criminis. confil. 342. nu. 3. tho. 2. 5
- Consanguinitas intra quartum gradum si probari debeat non sufficit, quod testes dicant simpliciter illos esse consanguineos nisi probent, quod intra quartum gradum sint. confilio 531. numero 4. tho. 2. 160
- Consanguinitas nõ cadit in sensum, ideo nõ probatur testibus. confil. 320. nu. 5. tho. 1. 299. confil. 524. nume. 2. tho. 2. 155 & confil. 595. nume. 1. 203
- Consanguinei admittuntur ad testificandum in causa matrimoniali. confil. 162. nu. 26. tho. 1. 148
- Consensus patris quando valeat in donatione ei facta per filium. confil. 278. nu. 6. & 8. tho. 1. 260
- Consensus geminatus multum operatur. confil. 60. nu. 2. tho. 1. 61
- Consensus filij tempore legitimationis an præcisè requiratur. confil. 55. nume. 7. tho. 1. 57
- Consensus episcopi ex diuturnitate temporis præsumitur interuenisse. confil. 151. nu. 4. tho. 1. 139
- Consensus eius de cuius præiudicio agitur, quando in contractu requiritur, per modum solennitatis requiri debet. confil. 503. numero 5. tho. 2. 140
- Consensus tacitus domini an sufficiat in alienatione feudi. confilio 144. nu. 1. tho. 1. 130.
- Consensus limitatus non porrigitur vltra. confilio 379. nume. 6. tho. 2. 33
- Consensus patroni in præsentatione requiritur non per modum autoritatis sed per viam simplicis consensus. confil. 171. numero 1. & 2. tho. 1. 155
- Consensus expressus vbi requiritur, non præsumitur. confil. 409. numero 3. tho. 2. 59
- Consensus de sui natura videtur importare consensum expressum. confil. 409. nu. 5. tho. 2. 59
- Consensus in omnibus à voluntate dependentibus requiritur. confil. 587. nu. 2. tho. 2. 197
- Consentire alter alteri videtur pater & filius si simul agant. confil. 418. numero 6. tho. 2. 66
- Consequens qui vult, omne necessariam antecedens velle videtur. confil. 584. nu. 8. tho. 2. 195. & confil. 481. nu. 4. 118
- Constatinus donauit urbem Beato Siluestro cum consensu populi Romani. confil. 688. nu. 25. tho. 2. 249
- Constituti clausula quando facit donatarium potiozem. confil. 225. nume. 1. & 4. tho. 1. 208
- Constituens se possidere nomine absentis transfert possessionem ratihabitione sequuta, & non ante. confil. 225. nu. 5. 10. & 13. tho. 1. 208
- Constitutio legatifi dictaret, quod in mulierum testamentis propinquorum presentia requiratur, testamentum aliter factum nullum esset. confil. 455. nu. 2. tho. 2. 97
- Constitutiones feudorum cum vim à consuetudine recipiant, illis facilius à consuetudine contraria derogatur. confilio 586. numero 4. tho. 2. 196
- Constitutionis ex procemio legislatoris mens colligitur. confil. 523. numero 1. tho. 2. 155
- Constitutum positum in antiquo instrumento inducit præsumptionem, quod possessio erat apud cõstituentẽ tẽpore cõstituti. cõf. 301. nu. 10. tho. 1. 283
- Constitutum fuisse apud constituentem probandum est. confil. 301. numero 9. tho. 1. 283
- Consuetudine quando quis fundatur de præscripta intelligi debet. confil. 483. nu. 26. tho. 2. 120
- Consuetudine illi credendum est, de qua ipse attestatur. confil. 540. numero 9. tho. 2. 167
- Consuetudinẽ generalem licet Ioan. & Vgolin. glossatores allegent, illis non creditur, nisi talis consuetudo probetur. confilio 472. nu. 19. tho. 2. 111
- Consuetudinem ad probandum requiritur, & testes deponant de visu actus, cuius consuetudo allegatur, & de frequentia & temporis diuturnitate. confil. 538. nu. 9. & 10. tho. 2. 165
- Consuetudinis diuersitas vbi est, à iure scripto non receditur. confil. 11. nume. 12. tho. 1. 14.
- Consuetudinis autoritas est magna. confil. 48. nu. 2. tho. 1. 52
- Consuetudo stricti iuris est & non extenditur de loco ad locum, nec de persona ad personam. confil. 483. nu. 22. tho. 2. 120
- Consuetudo licet contra ius commune sit, ad vnguem seruari debet. confil. 483. nu. 21. tho. 2. 120
- Consuetudo in Gallia viget, quod bona feudalia possint alienari. confil. 714. nu. 9. tho. 2. 217. & confil. 587. nu. 16. 199
- Consuetudo vbi extat aliquid fieri excusat. confil. 473. numero 8. tho. 2. 112
- Consuetudo valet quod feudum alienari possit. confilio 588. numero 16. tho. 2. 199.
- Consuetudo æquipollet vegetati. confil. 586. nu. 3. tho. 2. 196
- Consuetudo tanti temporis cuius initij memoria non sit, vim priuilegij habet. confil. 586. nu. 2. tho. 2. 196
- Consuetudo pasturandi in alterius territorio valet de iure. confil. 550. nume. 1. tho. 2. 175
- Consuetudo in actibus voluntarijs non inducitur. confil. 437. nu. 1. tho. 2. 80
- Consuetudo quod fiat duellum, non valet, vnde aboleri debet. confil. 686. nume. 2. tho. 2. 247
- Consuetudo maioris est autoritatis quam statutum. confil. 694. nume. 8. tho. 2. 250.
- Consuetudo de qua glo. in authent. quod locum. cessat in nouerca. confil. 526. nu. 10. 157
- Consuetudo in facto consistit, ideo probari debet. confil. 538. nu. 8. tho. 2. 165
- Consuetudo, quod credatur testibus deponentibus de credulitate, in his in quibus vera probatio de iure communi requiritur, non valet. confil. 37. nu. 6. tho. 1. 41
- Consuetudo quod feminæ non succedant extantibus masculis in comitatibus & dignitatibus habentibus a dministrationem habet vim priuilegij. confil. 655. nu. 25. tho. 2. 238
- Consuetudo contra actus substantiam non valet. confilio 279. nu. 6. tho. 1. 26.
- Consuetudo, quod voce mortua probetur, iure cautum non reperitur. confil. 559. nu. 6. tho. 2. 181
- Consuetudo magnatum & principum est quod dos integrè restituatur. cõf. 402. nu. 13. tho. 2. 53
- Consuetudo legem & statutum interpretatur. confilio 538. numero 3. & 6. tho. 2. 165.
- Consuetudo potest poenam imponere rei licitæ. confil. 230. nu. 2. tho. 1. 212
- Consuetudo est probanda: aliàs ad ius commune recurritur. confil. 550. nume. 2. tho. 2. 176
- Consuetudo antiqua obseruari debet. confil. 243. nu. 7. tho. 1. 225
- Consuetudo quod primogenitus succedat in regno & ducatu. est generalis. confil. 224. nu. 2. tho. 1. 207
- Consuetudo particularis non tollitur, nec à statuto superueniente illi derogatur, de qua statuentes verisimiliter notitiam non habuerunt. confil. 496. nu. 9. tho. 2. 133
- Consuetudo priuatæ scripturæ autoritatem tribuere potest. confil. 618. nume. 1. tho. 2. 219
- Consuetudo spatio quadraginta annorum præscribitur. confil. 134. numero 5. tho. 1. 124
- Consuetudo est iuris, quoniam est ius non scriptum. confilio 483. numero 24. tho. 2. 120
- Consuetudo non differt à statuto, nisi tanquam tacitum ab expresso. confil. 694. nu. 7. tho. 2. 250
- Consuetudo vniuersalis satis est quod allegetur, quoniam iudex supplere debet. confil. 540. nu. 12. tho. 2. 167
- Consuetudo in omnibus vestigalibus attenditur. confil. 649. nu. 7. tho. 2. 234
- Consuetudo inueterata pro pacto expresso habetur, per quam consuetudinem, & per quod pactum feudi alienatio permitti potest. confil. 586. nume. 6. tho. 2. 196
- Consuetudo, quod foeminæ in feudis succedant, an valeat. confil. 424. nu. 13. tho. 2. 71. & confil. 588. numero 17. 199.
- Consuetudo vt inducatur & probetur quid requiratur. confil. 214. nu. 4. tho. 1. 198. confil. 274. nu. 10. & 11. 256. & 257. & confil. 538. nu. 9. & 10. tho. 2. 165
- Consuetudo sola vnius glossæ autoritate probatur. confil. 240. nu. 10. tho. 2. 167. confil. 559. nu. 7. tho. 2. 181. & confil. 394. nu. 4. 250
- Consuetudo ab eo debet probari qui eam alleg. confil. 402. nu. 11. tho. 2. 53. & confil. 420. nu. 8. tho. 2. 68
- Consuetudo generalis & notoria probatione non indiget, sed satis est, quod allegetur. confil. 402. nu. 10. tho. 2. 53. confil. 447. nu. 12. 91. confil. 483. num. 10. 181
- Consulentium verba debent ad bonum in dubio interpretari. confil. 188. nume. 5. tho. 1. 147
- Contractibus quodlibet verbum etiam minimum operari debet. confil. 473. nu. 3. tho. 2. 111
- Contractibus

Contractibus in omnibus verba intelligi & adiuuari debent, ne repugnantiam contineant. consil. 500. nu. 7. tho. 2. 137
 Contractibus illa interpretatio fieri debet, quam contrahentes interrogati verisimiliter fecissent. consil. 555. nu. 7. tho. 2. 178
 Contractibus partium intentio attenditur. consil. 492. nu. 6. tho. 2. 128. & consil. 555. nu. 6. tho. 1. 178
 Contractu permutationis resolutio retro translatus est dominium. consil. 186. nu. 4. tho. 1. 172
 Contractu qui vititur illum ratificare videtur. consilio 463. numero 19. tho. 2. 103.
 Contractu qui tenet & possidet, contractum approbare videtur. consil. 583. nu. 6. tho. 2. 195
 Contractu matrimonij si ordinatum fuerit, quod tale castrum acquiratur primogenito seu alteri filio si pater voluerit, & pater mortuus est electione non facta, an primogenito, vel omnibus simul castrum debeatur. consil. 578. nu. 11. tho. 2. 192
 Contractui princeps de plenitudine potestatis contrahere non potest. consil. 528. nu. 6. tho. 2. 158. & consil. 600. nu. 3. 205.
 Contractui contrahere non dicitur, qui vititur natura contractus. consil. 304. nu. 3. tho. 1. 286
 Contractum simulatum qui dicit, simulationis speciem exprimere debet. consil. 463. nu. 8. tho. 2. 103
 Contractus alienationis quando est nullus quantum ad rei translationem, valet tamen in praedictum vendentis ut emptori bonae fidei actio acquiratur. consil. 184. nu. 7. tho. 1. 170
 Contractus factus eo pacto ut de ipso conficiatur scriptura per notarium an statim valeat. consil. 340. nu. 2. tho. 2. 2
 Contractus verba sunt forma contractus, & forma dat esse rei. consil. 552. nu. 1. tho. 2. 177
 Contractus praesumitur simulatus ex praesumptionibus & coniecturis. consil. 692. nu. 1. tho. 2. 250
 Contractus simulatus praesumitur si post alienationem fundi ille qui alienavit remansit in possessione. consilio 692 numero 4. tho. 2. 250
 Contractus vitatur ex defectu causae finalis. consilio 351. numero 5. tho. 2. 12 & consilio 475. nu. 32. tho. 2. 114.
 In Contractu damno facto etiam cum iuramento simplicitas in muliere praesumitur. consil. 202. nu. 5. tho. 1. 188
 Contractus potius secundum contrahentium voluntatem quam conceptionem verborum interpretari debent. consilio 374. numero 1. tho. 2. 29
 Contractus non limitatur per relationem factam ad aliam dispositionem errore non interveniente. consil. 350. nu. 6. tho. 2. 11
 Contractus divisionis dicitur innominatus. consilio 351. numero 4. tho. 2. 12
 Contractus qui a casu pendet propter incertitudinem nec damnosus, nec utilis reputatur. consil. 532. nu. 11. tho. 2. 161
 Contractus est quid diuersum & separatum ab ipso instrumento. consil. 17. nu. 3. & 4. tho. 1. 21
 Contractus in quo interuenit praesentia coniunctorum debet per clarissimas probationes impugnari. consilio 351. numero 6. tho. 2. 12
 Contractus ad hoc ut sit usurarius, & reprobatus quae requirantur. consil. 166. nu. 3. 6. 7. & 9. tho. 1. 151
 Contractus renouatus videtur fieri secundum formam prioris contractus si de diuersitate non apparet. consilio 407. numero 8. tho. 2. 57
 Contractus in dubio non praesumitur usurarius. consilio 166. numero 2. & 5. tho. 1. 151
 Contractus principis habet vim legis. consil. 688. nu. 22. tho. 2. 248.
 Contractus sunt facti. consil. 688. nu. 12. tho. 2. 248
 Contractus exphyteuticus arguitur ex solutione affectus. consil. 301. numero 21. tho. 1. 284
 Contractus quo casu propter vitae incertitudinem iustificatur. consilio 450. nu. 1. tho. 2. 94
 Contractus tota vis in conclusione consistit. consil. 404. numero 12. tho. 2. 59
 Contractus qualis est in prima sui figura, talis in sua essentia praesumitur. consil. 587. nu. 1. tho. 2. 197
 Contractus indicatur usurarius propter pactum de reuocando. consil. 692. nu. 3. tho. 2. 250
 Contractus ad casum non expressum extensio fieri non potest. consil. 555. nu. 1. & 3. tho. 2. 178
 Contractus substantiam nominis differentia non mutat, cuius de nominatio non attenditur, sed eius effectus. consilio 542 numero 12. tho. 2. 171
 Contractus non extenditur de re ad rem, nec de persona ad personam. consil. 555. nu. 5. tho. 2. 178
 Contractus non dicitur perfectus, antequam instrumentum perficiatur. consil. 158. nu. 4. tho. 1. 143
 Contractus a verbis non est recedendum. consil. 435. nu. 3. tho. 2. 79
 Contractus causa finalis ex procemio colligitur. consilio 600. nu. 1. tho. 2. 205
 Contractus factus cum carcerato non tenet. consil. 691. nu. 5. tho. 2. 249
 Contractus liuellarius & emphyteuticus in effectu non differunt. consil. 146. nu. 2. tho. 1. 133. consil. 163. nu. 1. 49 & consil. 518. nu. 4. tho. 2. 151
 Contractus vitatur ex causa finalis defectu importat per naturam verborum prolatorum: & constitutum vel confessio ex falsa causa facta per errorem nihil operatur. consil. 350. numero 4. tho. 2. 114. consil. 475. nu. 32. 114.
 Contractus ex conventionem legem accipiunt. consil. 439. nu. 9. tho. 2. 81. consil. 488. nu. 16. 177. consil. 552. nu. 8. 125. & consil. 555. nu. 15. tho. 2. 178
 Contractus ab effectu iudicari & denominari debet non autem a verbis. consil. 304. nu. 1. & 2. tho. 1. 286. consil. 311. nu. 3. 292. consil. 413. nu. 5. tho. 2. 62. & consil. 682. nu. 13. tho. 2. 245
 Contrahat si quisquam cum procuratore vel alio administratore voluntario, si constet quod procurator vel administrator solum dominum obligare voluerit, solus dominus obligatur. consilio 510. nu. 4. tho. 2. 144
 Contrahens contra canones, videtur contra leges contrahere. consilio 157. nu. 1. tho. 1. 142
 Contrahens cum aliquo tanquam tali non potest postea negare illum esse ta-

lem. consil. 665. nu. 2. tho. 2. 241
 Contrahentes debent cauere a verbis generalibus. consilio 7. nu. 4. tho. 1. 9
 Contrahentes si incipiant explicare conceptum mentis a nominibus explicantibus numerum vel mensuram, tunc non plus in actum deducitur, quam praecedens numerus vel mensura significet. consilio. 500. nu. 1. tho. 2. 137
 Contrahentibus, quod permittatur se in pretio decipere non habet locum in foro conscientiae. consil. 110. nu. 3. tho. 1. 110
 Contrahentium animum & voluntatem verba ostendunt. consilio 552. numero 9. tho. 2. 177
 Contrahentium de voluntate quando non constat, a verbis contractus non est recedendum. consil. 423. nu. 1. tho. 2. 70
 Contrahentium mens attenditur. consil. 312. nu. 1. & 3. tho. 1. 292. & 293
 Contrahere in dubio semper quis videtur nomine proprio. consilio 7. numero 5. tho. 1. 9
 Contrahere quis non potest de re particulari viuentis, cuius hereditatem sperat. consil. 502. nu. 10. tho. 2. 139
 Contrarietas distinctione remoueri debet. consil. 374. nu. 2. tho. 2. 29. & consil. 602. nu. 6. tho. 2. 206
 Contrarium eadem est disciplina, quando est eadem ratio in utroque. consil. 650. nu. 14. tho. 2. 235
 Contrahens poenam petere non potest. consilio 380. numero 4. tho. 2. 34
 Contumacia pro legitima probatione non habetur. consilio. 458. numero 10. tho. 2. 100
 Contumacia non dicitur proprie haereticis sed largo modo. consilio 551. numero 2. tho. 2. 120
 Contumax non auditur nisi prius solutis expensis. consilio 34. numero 6. tho. 1. 36.
 Contumax non potest appellare. consil. 34. nu. 1. tho. 1. 36
 Conuentio de soluenda certa quantitate pro interesse, non valet, etiam dato quod interesse debeatur. consilio. 111. numero 5. & 14. tho. 1. 105
 Conuentio valet quod quis det centum mulieri, ne cum Titio contrahat. consil. 475. nu. 24. tho. 2. 113
 Conuentio fraternitatis in militibus valet, ut superstes praemorienti succedat. consil. 516. nu. 3. tho. 2. 148
 Conuentio & pactum super hereditate viuentis non valet. consilio 31. numero 1. tho. 1. 33
 Conuentio facta de retentione pretij non soluti non debet trahi ad petitionem pretij. consil. 297. nu. 4. tho. 1. 279
 Conuentio si constituo administratorem, quod reuocare non possim, non valet. consil. 292. nu. 2. tho. 1. 275
 Conuentio facta inter aliquos quod altero praemoriente sine liberis ad superstitem & liberos eius bona deferantur, non valet. consil. 63. numero 4. tho. 1. 62. & consil. 516. nu. 2. & 6. tho. 2. 148
 Conuentio inter fratres quod altero praemoriente sine liberis, alter ad bona praemorientis admittatur, valet. consilio 202. numero 2. tho. 1. 188
 Conuentio facta super vna re, vel cum vna persona ad aliam rem vel personam non extenditur. consil. 51. nu. 1. tho. 1. 54
 Conuentio & promissio facta sub aliquo futuro euentu conditionis valet. consil. 115. nu. 2. tho. 1. 109
 Conuentioni primae nunquam videtur derogatum nisi quatenus in secunda expressum sit. consil. 47. nu. 4. tho. 1. 52. consil. 464. nu. 2. tho. 2. 104. consil. 500. nu. 8. 137. consil. 562. nu. 5. 182. & consil. 619. nu. 4. 219
 Copula & posita inter has voces masculos & feminas, quomodo intelligatur. consil. 207. nu. 2. tho. 1. 191
 Copula probatur quando fuit solus cum sola & nudus cum nuda in eodem lecto. consil. 577. nu. 10. tho. 2. 91
 Copula & non semper diuisionem dispositionis aequaliter inducit. consil. 122. nu. 3. tho. 1. 115
 Copula aliquando, non stat proprie propter subiectam materiam. consil. 384. nu. 3. tho. 2. 37
 Copula posita inter patrem & filium propter ordinem charitatis, intelligitur ordine successiuo. consil. 95. nu. 1. & 2. tho. 1. 92.
 Copula natura est aequaliter diuidere. consilio 235. numero 3. tho. 1. 217
 Copula natura est quod ponatur inter diuersa. consil. 226. nu. 4. tho. 1. 209. & consil. 502. nu. 4. tho. 2. 139
 Copula natura quae est. consil. 319. nu. 7. tho. 1. 298
 Copulatiue partes in instrumentis appositae debent omnes impleri. consil. 417. nu. 1. tho. 2. 65
 Corporis debilitas non impedit ea quae animi iudicio peraguntur. consil. 586. nu. 11. tho. 2. 196
 Correctio in consuetudine ut in statuto non praesumitur. consilio 538. numero 14. tho. 2. 165
 Creditor licet debitoris bona sequestrata habeat debitum tamen petere potest, quoniam sibi non est satisfactum. consilio 562. numero 10. tho. 2. 183
 Creditor in actione personali ex causa depositi alijs praefertur. consilio 645. nu. 2. tho. 2. 233
 Creditor qui pecuniam mutuauit a debitore gratis & sponte solente licite lucrum recipere potest. consil. 116. nu. 1. tho. 1. 109.
 Creditor an teneatur cedere actiones contra se ex alia causa. consilio. 104. numero 4. & 5. tho. 1. 99
 Creditor quando de euctione se obligauit ea sequuta utili exempto agitur. consil. 449. nu. 38. tho. 2. 94
 Creditor qui petijt se mitti in possessionem bonorum & missus fuit potest etiam facere quod reus capiatur. non obstante quod bonorum possessio nem habeat. consil. 460. nu. 9. tho. 2. 101
 Creditor quando ex pacto potest propria auctoritate accipere bona debitoris, si vadit ad iudicem sibi praedictat. consilio 146. numero 6. tho. 1. 133
 Creditor qui ex pacto ius sibi dicere potest, si iudicij viam assumit pacto uti non potest. consil. 460. nu. 2. tho. 2. 101
 Creditor qui simpliciter vendidit, licet de euctione non teneatur, si tamen de

- de euictione se obligauit in pignoris venditione tenetur prout promisit. confil. 449. nu. 37. tho. 2. 94
- Creditoribus debent nominatim citari in inuentarij confectiōe. confilio. 250. nu. 4. tho. 1. 231
- Creditori licet vnum remedium datum sit vt illud quod sibi debetur consequatur, non tamen aliud remedium excluditur, quod eundem defectum concernit, vt creditori sit satisfactum. confil. 562. numero. 8. tho. 2. 183
- Creditori quando res in solutum data est, creditor dominus efficitur, debitor tamen rediens intra biennium auditur. confilio 592. num. 2. tho. 2. 201
- Creditoribus solutio ab hærede fieri debet. confilio 485. numero 16. & 17. tho. 2. 122. & 123.
- Credulus in tertij præiudicium quis esse non debet. confilio 487. numero. 12. tho. 2. 124
- Crimen læsæ maiestatis solum committitur contra personam principis, & eius officiales, qui nomine ipsius administrant, secus est contra eos, qui principaliter propter se iurisdictionem administrant licet iurisdictionem habeant à principe. confil. 410. nu. 31. tho. 2. 61
- Crimen læsæ maiestatis quod quis commiserit, ducis alicuius literis non creditur. confil. 528. nu. 4. tho. 2. 158
- Crimen læsæ maiestatis an possit post mortem ipsum crimen committentis damnari an saltem eius memoria damnari possit respectu bonorum, & quando. confil. 410. nu. 26. tho. 2. 61
- Crimina quando per populi statutum remittuntur in status reuolutione indulgentia solam poenam respicit, & rei persecutionem non impedit. confil. 520. nu. 2. tho. 2. 152
- Crimine læsæ maiestatis à filio commissio non punitur pater. confilio. 410. nu. 16. tho. 2. 60
- Criminosus à die delicti commissi non potest bona sua alienare. confil. 410. nu. 6. tho. 2. 60
- Crudelior est mors propter famem, quam propter bellum, & pestem. confil. 697. nu. 15. tho. 2. 251
- Crudelis est qui suam famam negligit. confil. 686. nu. 8. & 9. tho. 2. 247
- Culpa quando alicui obijcitur siue agendo siue excipiendo debet obijci certa & limitata. confil. 430. nu. 1. tho. 2. 75. & confil. 562. nu. 1. tho. 2. 183
- Culpa & negligentia tutoris qui pupilli pecuniam in prædiorum emptiōnem non conuertit, non probatur, nisi ostendatur, quod prædia venalia erant quæ tutor emere potuisset. confil. 562. numero 12. tho. 2. 283
- Culpa eius qui debuit mittere procuratorem & non misit, probatur si defuncti procuratorem habere potuisset. confilio 430. numero 2. tho. 2. 76
- Culpam eius in probando, qui procuratorem mittere debuisset, debet probari quod de facili procuratorem habere potuisset. confilio 562. numero. 13. tho. 2. 188
- Cumulatio causarum fieri potest in eodem libello. confil. 211. nu. 4. tho. 1. 195
- Cum aliquid ex re mea ad te peruenit equum est id mihi restitui. confil. 254. nu. 3. tho. 1. 234
- Curator non potest facere compromissum voluntarium. confilio 254. numero. 101. tho. 1. 234
- Curator tenetur pro mala administratione de dolo, lata culpa, & leui confil. 273. nu. 3. tho. 1. 254
- Curator datus hæreditati iacenti potest facere ea quæ sunt necessaria. confil. 401. nu. 2. tho. 1. 51
- Curator bonis defuncti ex iudicis officio dari potest. confil. 509. nu. j. tho. 1. 143
- Curator bonis viuentis, & non latitantis dare debet. confilio 575. numero 2. tho. 1. 189
- Curatoris ex datione probatur, quod quis mentecaptus vel furiosus sit confil. 448. nu. 34. tho. 1. 93
- Custodia ecclesiæ vacantis spectat ad eum qui habet ius conferendi vel instituendi. confil. 420. nu. 3. tho. 1. 67
- D
- D**AMNVM non participans non debet percipere lucrum societatis. confil. 116. nu. 5. tho. 1. 110
- Damnum casus fortuiti est domini principalis, non fideiussoris. confil. 7. nu. 2. tho. 1. 8
- Damnum quod contingit societati absque culpa sociorum imputatur societati. confil. 697. nu. 19. tho. 1. 251
- Dare est dominium transferre. confil. 468. nu. 10. tho. 1. 107
- Data enormi læsione non militat authentic. sacramenta puberum. C. si aduer. vendit. confil. 31. nu. 2. tho. 1. 34
- Datio in solutum facta pro vna quantitate & sententia an vitietur in totum si ex eo non sit soluta gabella. confil. 344. numero 3. tho. 1. 6
- Datio in solutum similis esse videtur venditioni. confil. 18. nu. 3. tho. 1. 22. confil. 409. nu. 16. 59. & confil. 586. nu. 7. 196
- Datio in solutum in quo differt à venditione. confilio 307. nu. 5. tho. 1. 288
- Datio in solutum, vitietur in totum si ultra debitum factum sit confilio. 403. nu. 21. tho. 1. 55
- Datio in solutum per poenitentiam reuocari non potest. confilio 307. nu. 1. & 2. tho. 1. 288
- Datio in solutum quo casu retractari possit. confil. 592. nu. 1. 3. & 4. tho. 1. 201
- Debitor qui non tenetur offerre debitum, sed debet interpellari, ante interpellationem in culpa esse non dicitur. confilio 554. nu. 4. tho. 1. 178
- Debitor citatus absque interpellatione præambula si constititur debitum, non debet in expensis condemnari. confilio 240. nu. 3. tho. 1. 223
- Debitor non dicitur esse in mora durante termino ad soluendum assignato. confil. 119. nu. 7. tho. 1. 113
- Debitor speciei ex natura contractus de casu fortuito non obligatur. confil. 473. nu. 5. tho. 1. 11
- Debitoris non interest, quod conficiatur inuentarium. confilio. 418. numero. 11. tho. 1. 66
- Debitorum nomina propriè loquendo non sunt mobilia neque immobilia. confil. 461. nu. 3. tho. 1. 102
- Debitum vsurarum quo casu maritus tacitè remisisse videtur. confilio 571. numero 1. tho. 2. 187
- Debitum mihi non propriè dicitur meum. confil. 299. numero 7. tho. 1. 281
- Decapitare non debent hominem de domini mandato, interficientes. confil. 535. nu. 5. tho. 1. 163
- Decedere non dicitur is qui nunquam fuit, & solus viuens moritur. confilio 427. nu. 4. tho. 1. 74
- Deceptus in vna re ultra dimidiam iusti pretij in contractu in quo plures res diuersa pretia habentes venduntur, an in illa re tantum fiet rescissio contractus vel in omnibus. confil. 421. nu. 4. tho. 1. 68
- Deceptis in permutatione iura subueniunt. confil. 209. numero 6. tho. 1. 193
- Decepta pars in venditione cum decreto facta ultra dimidiam iusti pretij petere potest eam retractari. confil. 209. nu. 3. & 7. tho. 1. 193
- Decimæ olim datæ fuerunt in feudum etiam laicis qui defensionem ecclesiæ suscipere. confil. 341. nu. 11. tho. 1. 3
- Decimæ noualium sunt quæ percipiuntur de agris nouiter cultis. confil. 147. nu. 3. tho. 1. 135
- Decimarum ius per Papam in totum tolli non potest. confilio 113. numero. 3. tho. 1. 107
- Declarans nihil noui facit. confil. 423. nu. 20. tho. 1. 70
- Declarantis factum per alium explicari non potest. confilio 492. numero. 1. tho. 1. 28
- Declaratio quæ fieri debet certo tempore, ante illud tempus fieri debet vbi agitur de interesse alterius. confilio 416. numero 19. tho. 1. 65
- Declarationi principis, qui priuilegium concessit, in dubio statuitur. confil. 51. nu. 3. tho. 1. 54
- Declarationi summi Pontificis præcisè est standum. confilio 114. numero. 5. tho. 1. 108
- Declarationi alicuius quando standum est, si iudicat secundum eius sensum, præsentia partis requiritur. confil. 416. nu. 22. tho. 2. 65
- Decretum seu statutum prohibens venditionem donationem, & alienationem bonorum immobilium, an habeat locum in vltima voluntate. confil. 660. numero. 1. & 4. tho. 1. 239
- Decretum habet præsumptionem pro se quando exprimitur; quod fuit appositum cum causæ cognitione. confilio 351. numero. 7. tho. 1. 12
- Decretum iudicis remouet omnem præsumptionem fraudis. confil. 341. nu. 12. & confil. 536. nu. 5. tho. 1. 164
- Decretum ex falsa causa interpositum nullum est. confilio 403. numero 20. tho. 2. 55
- Decretum senatus prohibens mutationem testamenti non valet. confil. 360. nu. 6. tho. 1. 19
- Decretum factum propter vtilitatem publicam, latè intelligi & interpretari debet. confil. 669. nu. 4. tho. 1. 242
- Decretum à quo iudice personæ vel rei interponi debeat. confilio 206. nu. 3. & 8. tho. 1. 191
- Decretum vt aliquid operetur comprehendit ignorantes. confilio 64. numero. 5. tho. 1. 64
- Decretum ad secundum etiam contra carceratum deueniri potest. confilio 562. nu. 9. tho. 1. 183
- Decretum secundum vim diffinitiuæ habet. confil. 558. numero 3. tho. 1. 180
- Decretum quod iniquitatem & iniustitiam continet non valet. confil. 410. nu. 18. tho. 2. 60. & confil. 606. nu. 13. 211
- Decretum à iudice interpositum in alienatione rei immobilis sine causæ cognitione non valet. confil. 556. nu. 6. tho. 1. 179
- Decretum seu constitutio quæ loquitur de textoribus serici, qui aufugiunt cum serico & drapo serico, qui committunt furtum, an habeat locum in textoribus grauatis & oppressis ære alieno, qui aufugiunt nihil exportando. confil. 669. nu. 1. tho. 1. 242
- Defendendo se si quis modum exceßerit, poena legis Cornelie de sicarijs tanquam dolus puniri non debet. confil. 482. nu. 15. tho. 2. 119
- Defendere est quadam necessitas, quam testis per loci & temporis coarctationem inesse videre potuit. confilio 469. numero 6. tho. 2. 109
- Defensio probata esse videtur eo ipso, quod probo, quod aliquis veniebat contra me cum gladio, & ego occidi eum. confilio 678. numero 1. 2. 3. & 4. tho. 1. 244 & 245
- Defensio necessaria dicitur, quando agitur de repellendo malum prælatum confil. 522. nu. 12. tho. 2. 154
- Defensio pro filio patri quo casu licita sit. confilio 459. nu. 3. tho. 1. 100
- Defensio legitima in socijs locum habet, à quibus iniuria propulsanda est. confil. 469. nu. 3. tho. 1. 108
- Defensionem non solum suam & suorum, sed etiam extranei in periculo vitæ existentis quis suscipere potest. confil. 469. nu. 1. & 2. tho. 1. 108
- Defensionis causa primò insultatus fecisse videtur. confilio 469. nu. 9. 109. & confil. 459. nu. 1. & 2. tho. 1. 100
- Defensor quilibet admittitur vbicunque potest ferri sententia in absente, quæcunque sit causa etiam sine mandato ad ostendendum de eius innocentia. confil. 429. nu. 1. tho. 1. 75
- Delegans quandoque coram eius delegato litigare debet siue per se, siue per procuratorem. confil. 143. nu. 4. tho. 1. 130
- Delegati officium est se cum voluntate delegantis conformare. confil. 143. nu. 2. 130. & confil. 463. nu. 27. tho. 1. 104
- Delegatus eadem persona reputatur cum delegante. confilio 143. numero 3. tho. 1. 130
- Delicto aliquo quando quis aliqua re priuatus fuit, cessante causa, quia restitutus fuit, res ad pristinum statum redibit. confil. 445. nu. 71. tho. 2. 91
- Delicto patris filij & descendentes à feudo excluduntur. confil. 445. numero. 68. tho. 1. 91
- Delictum maius est in faciendo, quam in non faciendo. confil. 37. nu. 9. tho. 1. 42
- Delictum probare non dicitur, qui in indicium præstat. confil. 37. nu. 11. tho. 1. 42
- Delinquit si quis in plus incidendo in aliam speciem delicti præter intentionem, si illud, quod committitur tendit ad illum finem qui secutus est, tunc euentus inspicitur. confilio 482. nu. 3. tho. 2. 118
- Dæmones sapientes existunt propter vitæ longitudinem, & longam rerum experientiam. confil. 443. nu. 27. tho. 2. 85

In Consilia Philippi Decii.

Danarius falsus non est danarius. conf. 668. nu. 3.	tho. 2. 242	Dictio quousque limitativa est. conf. 637. nu. 13.	tho. ij. 219
Depositarium si decessit, siue vt vulgo dicitur fallitus sit, quo casu periculum deponentis est. conf. 543. numero 21.	tho. 2. 173	Dictio, sed repetit qualitates præcedentis dispositionis. consilio 335. numero 3.	tho. 1. 312
Depositarium quando pro custodia mercedem recepit, etiam pro leui culpa tenetur. conf. 473. nu. 2.	tho. 2. 111	Dictio eatenus refertur ad præcedentia. conf. 38. nu. 3.	th. 1. 43
Deposita factum de pecunia reprobata, nullum est. consilio 668. numero 1.	tho. 2. 242	Dictio quoque, præcedentia implicat. conf. 523. nu. 2.	tho. ij. 155
Depositioni primæ statim quando quis interrogatur de se & de alio. consilio 174. nu. 8.	tho. 1. 159	Dictio, pro, designat causam finalem. conf. 46. nu. j. & 4.	tho. j. 51
Derogatum non videtur quasi possessioni per collationem liberam factam ultimo loco. consilio 126. numero 4.	tho. 1. 118	Dictio salvo, quam significationem habeat. conf. 656. nu. 6.	tho. ij. 238
Descendentes ab aliquo per lineam foemininam de eius genere dicuntur. conf. 495. nu. 5.	tho. 2. 131	Dictio pleno iure, significat proprietatem cum usufructu. consilio 498. numero 8.	tho. ij. 134
Descendentes ex filia, quo casu extranei successores reputentur consilio 581. nu. 4.	tho. 2. 193	Dictio post, videtur habere tractum successuum. conf. 431. nu. 6.	th. ij. 76
Descendentium nomine veniunt omnes in infinitum tam masculi quam foeminae. conf. 222. nu. 1. tho. 1. 205. conf. 364. num. 1. & 5. tho. 2. 20. & 21. & conf. 413. nu. 11.	62	Dictio intra, quid oportet. conf. 289. nu. j.	tho. j. 272
Determinatio vna respiciens plura determinabilia, ea æqualiter determinare debet. conf. 303. numero 1. & 4. tho. 1. 285. conf. 394. numero 3. tho. 2. 46. consilio 416. nu. 15. 65. & consilio 456. nu. 6.	98	Dictio quasi, est nota improprietatis. conf. 539. nu. 11.	tho. ij. 166
Deuenit ad duellum, quando non potest illud de quo contenditur probare per veram probationem. consilio 686. numero 20.	tho. 2. 247	Dictio de, causam remotam significat. conf. 624. nu. 7.	tho. ij. 222
Deus quos coniunxit, homo non separet, quomodo intelligatur. conf. 112. nu. 5.	tho. 2. 106	Dictio quodcumque, omnia comprehendit. conf. 599. num. 3.	th. ij. 205
Deus obligatur ex promissione. conf. 183. nu. 2. tho. 1. 198. consilio 285. nu. 5. 168 & consil. 689. nu. 6.	248	Dictio aliud, importat similitudinem. conf. 425. nu. 12.	tho. 2. 73
Dicta testium sunt iuvanda non calumnianda. consilio 342. nu. 5.	tho. 2. 5	Dictio aliqui, quando in vniuersitate verificetur. consilio 486. numero primo. & quarto.	tho. ij. 123
Dictio nisi, quo casu affirmet. consilio 386. numero 2. tho. 2. 38. & conf. 595. nu. 2.	203	Dictio non aliter, formam inducit. conf. 528. nu. 11.	tho. 2. 159
Dictio omnino, habet præcisam naturam. consilio 1. numero 5. tho. 1. 3. & conf. 582. nu. 2.	tho. ij. 194	Dictio solum, taxatiua est. conf. 479. nu. 2.	tho. ij. 116
Dictio tanquam, denotat improprietatem. conf. 267. nu. 5. tho. 1. 247. & consilio 610. nu. 6.	tho. 2. 214	Dictio quibuscumque, est vniuersalis. conf. 113. nu. 4.	th. j. 117
Dictio si quis non designat præcise masculinum sed complectitur masculinum & foemininum simul. conf. 338. nu. 1. tho. j. 313. conf. 391. nu. 4. tho. ij. 43	tho. 2. 153	Dictio secundum, non facit conditionem. conf. 63. nu. 5.	th. j. 63
Dictio perpetuo quomodo intelligatur. conf. 51. nu. 12. tho. 2. 153. consilio 471. nu. 22. tho. ij. 111. & conf. 516. nu. 15.	149	Dictio sibi, non impedit substitutionem pupillarem. consilio 371. numero 3. thom. ij.	26
Dictio ultra est implicatiua præcedentium. consilio 423. numero quarto. tho. 2. 70		Dictio prorsus, præcisam habet naturam. conf. 113. nu. 5.	th. j. 107
Dictio secundum, videtur limitare promissionem ad consuetudinem. conf. 194. nu. 1.	tho. 1. 181	Dictio descenditibus, naturam respicit. consilio 570. nu. 9.	th. ij. 187
Dictio ultra, posita in codicillis est repetitiua præcedentium. consilio 189. numero 7.	tho. 1. 177	Dictio superscripta, refertur ad illud, quod superius in capitulo præcedenti continetur. conf. 423. nu. 5.	tho. 2. 70
Dictio hæredibus, in feudis de masculis intelligitur. consilio 516. numero 10.	tho. 2. 148	Dictio proximorum naturam respicit. conf. 570. nu. 10.	th. ij. 187
Dictio quisquis attribuit actum vnicuique in solidum, consilio 382. numero 6.	tho. ij. 35	Dictio posterorum, quid comprehendat. conf. 570. nu. 11.	tho. ij. 187
Dictio sed si, significat diuersitatem in iure, & in facto. consilio 386. numero 7.	tho. ij. 39	Dictio quatenus, est limitatiua. conf. 385. nu. 2.	tho. ij. 37
Dictio itaque, ad præcedentia restringitur. consilio 521. nu. 16.	tho. 2. 153	Dictio tunc, denotat extremitatem temporis. conf. 63. nu. 2. tho. j. 63. consilio 226. nu. j. tho. j. 209. conf. 313. nu. 5. 293. conf. 272. nu. 10. tho. ij. 28. consilio 433. nu. 8. 78. & conf. 523. nu. 5.	155
Dictio periculum, est terminus generalis, qui comprehendit casum fortuitum tanquam speciem. conf. 552. nu. 2.	tho. 2. 177	Dictiones quoad, quandiu, donec, important virtutem repetitiuam, vt dispositio suum reasumat effectum impedimento cessante. consilio 621. numero 2.	tho. ij. 220
Dictio penitus, habet præcisam naturam. consilio 401. num. 3.	tho. ij. 51	Dictiones in solidum, & cuiuslibet, sunt synonyma, & idem important. conf. 325. numero 1.	tho. j. 302
Dictio vsque in materia odiosa intelligitur, quod onus & odium excludatur. conf. 511. nu. 3.	tho. 2. 144	Dictiones resigum, & fortuna important fortuitum casum. consilio 552. numero 3.	tho. ij. 177
Dictio ex, causam immediatam significat. consilio 539. num. 7. tho. ij. 166. & conf. 626. nu. 3.	223	Dictiones undecumque sit, & cuiuscumque status & conditionis, dispositionem ad maiora expressis ampliare & extendere solent. consilio 486. numero 2.	tho. ij. 123
Dictio vt supra, facit relationem ad præcedentia. conf. 181. nu. 11. & 13. tho. 1. 167. & conf. 394. nu. j.	tho. ij. 45	Dictiones prout vobis videbitur, & placebit, boni iuri arbitrium importat. conf. 562. nu. 14.	tho. ij. 183
Dictio donec, conditionem importat. conf. 485. nu. 6.	tho. ij. 122	Dictiones, habeat tanquam rem suam propriam, & liberam, quid importent. conf. 468. nu. 13.	tho. ij. 108
Dictio donec, est aduerbium limitatiuum. conf. 621. nu. 7.	tho. ij. 220	Dictio etiam, natura est extendere & ampliare, quod prius dictum non erat. conf. 466. nu. 17.	tho. ij. 106
Dictio aliquam, etiam in minimo verificatur. conf. 455. nu. 6.	tho. ij. 97	Dictio matris dicentis, quod omnes merces existentes in domo, sunt de pecunijs filiorum, an stetur conf. 183. nu. 11.	tho. j. 169
Dictio relictis in ultima voluntate locum habet. conf. 496. nu. 14. tho. 2. 133	tho. ij. 84	Dictum in pluribus, locum habet in vno quando est eadem ratio. conf. 627. numero 7.	tho. ij. 223
Dictio nihil, est vniuersalis negatiua. conf. 442. nu. 32.	tho. ij. 84	Dictum doctoris intelligitur secundum iura, quæ adducit. consilio 622. numero 5.	tho. ij. 221
Dictio aliquis, etiam foeminam comprehendit. consilio 507. numero primo.	tho. ij. 242	Dictum primum attenditur, si postea contrarium deponat. consilio 188. numero 12.	tho. j. 175
Dictio filijs quo casu de masculis intelligitur. conf. 568. nu. 8.	tho. 2. 186	Dies mortis licet incertus sit tamen quis præsumitur viuere vsque ad centum annos. conf. 203. nu. 4.	tho. j. 189
Dictio idoneus, multipliciter intelligitur. conf. 522. nu. 6.	tho. 2. 170	Dies expressa in instrumento interpellat pro homine. consilio 439. numero sexto.	tho. ij. 81
Dictio hæredes masculi, de descenditibus intelligitur. consilio 516. numero 14.	tho. ij. 149	Diffamatus potest dicere diffamanti, quod mentiatur. consilio 686. numero 14.	tho. ij. 247
Dictio cum, facit conditionem. conf. 401. nu. 1.	tho. 2. 51	Differentia quæ inter treugam & pacem datur iure non probatur. conf. 531. numero 9.	tho. ij. 161
Dictio quando, facit conditionem. conf. 421. nu. 5.	tho. 2. 68	Differentia magna est inter ius in re, & ius ad rem. consilio 147. numero 4. thom. j. 135	
Dictio item, est repetitiua. conf. 423. nu. 3.	tho. 2. 70	Differentia inter legitimationem, & dispensationem. consilio 263. numero 3.	tho. 1. 243
Dictio ab intestato, proprie in pupilla verificatur. conf. 466. nu. 5. tho. 2. 205	tho. ij. 70	Differentia inter errorem & ignorantiam. consilio 350. nu. 11.	tho. ij. 11
Dictio videlicet, quid importet. conf. 423. nu. 15.	tho. ij. 230	Differentia inter collationem, præsentationem, & institutionem. consilio 223. nu. 5.	tho. j. 206
Dictio postea, denotat interuallum. conf. 639. nu. 4.	tho. ij. 230	Diffinitores ordinis Camaldulensis an possint statuere, quod eorum prior generalis possit morari & residentiam facere in loco fontis boni, stantibus constitutionibus & priuilegiis quæ in fauorem eremitarum proponuntur. conf. 640. nu. 1.	tho. ij. 230
Dictio ius commune, pro iure ciuitatis superioris intelligi debet. conf. 469. num. 12.	tho. ij. 109	Dignitates omnes à Papa procedunt. conf. 573. nu. 1.	tho. 2. 188
Dictio perinde, denotat omnimodam similitudinem. consilio 360. numero 4.	tho. ij. 19	Dilatione data ad soluendum in fundo venditio, si propter dilationem plus vendatur, quam sit vera æstimatio, usura committitur. consilio 119. numero 13.	tho. j. 113
Dictio vniuersalis, omnia complectitur, & generalis est indefinita quæ vniuersali non æquipollet, quando omnium comprehensorum non est eadem ratio. conf. 472. nu. 3.	tho. ij. 110	Disiunctiua posita inter personas inter quas cadit affectio ordinata non resoluitur in coniunctam. conf. 95. nu. 3.	tho. j. 92
Dictio aliquid etiam in minimo verificatur. conf. 456. nu. 3.	tho. ij. 98	Dispensandi potestas si inferiori data fuerit, illam cum causæ cognitione facere debet. conf. 542. nu. 2.	tho. ij. 171
Dictio in quemlibet, est vniuersalis, & omnes includit. consilio 620. numero 2.	tho. 2. 156	Dispensandi potestas fauorabilis est. conf. 542. nu. 1.	tho. ij. 171
Dictio dum, conditionem facit. conf. 526. nu. 2.	tho. 1. 306	Dispositio ex falsa causa redditur nulla. conf. 317. nu. 3. 297. consil. 602. nu. 16. & 19. tho. 2. 207. & conf. 903. nu. 9.	208
Dictio tantum, excludit alios casus, & similiter dictio duntaxat. conf. 327. num. 5.	tho. 1. 285	Dispositio ad duo curata beneficia, de duobus primis curatis intelligitur. conf. 512. nu. 4.	tho. ij. 145
Dictio vero, aduersatiue ponitur. conf. 302. nu. 6.	tho. 2. 213	Dispensatio facta pro tribus beneficijs, de primis tribus intelligitur, & variari non potest. conf. 168. nu. 1.	tho. 1. 152
Dictio mihi, quid significet. conf. 643. nu. 2.			Dispensatio

Index.

- Dispensatio odiosa est, licet legitimatio sit fauorabilis. consilio 576. numero 7. tho. ij. 190
- Dispensatio in quarto gradu non valet, vt si impetrans ignoret impedimentum. consil. 153. nu. 1. tho. j. 140
- Dispensatio fieri potest illis non citatis, de quorum interesse agatur. consil. 498. nu. 32. tho. ij. 136
- Dispensatio satis est, quod etiam in minimo aliquid operetur. consil. 542. numero 5. tho. ij. 169
- Dispensatio an sit personalis uel realis. consil. 206. nu. 2. tho. j. 191
- Dispensatio facta circa vnum defectum, ad alium non porrigitur. consil. 610. nu. 5. tho. ij. 214
- Dispensatio subreptitia redditur tacita veritate vel narrata falsitate. consil. 541. nu. 19. tho. ij. 168
- Dispensatio gratia dicitur. consil. 541. nu. 6. tho. ij. 167
- Dispensatio proprie dicitur non legitimatio, quando legitimitur aliquis natus ex illis personis inter quas matrimonium non poterat esse. consil. 337. nu. 3. tho. j. 312 & consil. 579. nu. 1. tho. ij. 192
- Dispensatio matrimonij, dato, quod fuerat nulla propter minorem aetatem, vtum superueniente maiori aetate & secuta copula carnali dicta dispensatio sit confirmata non obstante subreptione. consilio 602. numero 21. tho. ij. 207
- Dispensatione in quacunque omnes defectus debent exprimi. consil. 462. nu. 6. & 7. tho. ij. 102
- Dispensationes plures quando in eadem persona concurrunt posterior quae non facit mentionem de priori non valet. consil. 542. nu. 7. tho. ij. 171
- Dispensationi vel rescripto alicui quando plura obstant, non sufficit, quod vnum vel duo remoueantur, sed omnia tolli debent, consilio 542. numero 107. tho. ij. 171
- Dispensatur facilius cum naturali. consil. 462. nu. 5. tho. ij. 102
- Dispensatus ad dignitates ecclesiasticas virtute talis dispensationis dignitatem episcopalem obtinere non poterit. consil. 542. nu. 2. tho. ij. 170
- Disposita in testamento ad vnum vsum non possunt ad alium vsum conuer- ti. consil. 608. nu. 3. tho. ij. 213
- Dispositio quaelibet recipit interpretationem ab eo, quod consuetum est. consil. 441. nu. 13. tho. ij. 82
- Dispositio odiosa stricte debet intelligi, consilio 541. numero octauo. tho. ij. 167.
- Dispositio facta in contractu non extenditur ad alium contractum similem. consil. 212. nu. 3. tho. j. 196
- Dispositio facta in casu simplici in materia stricta, non habet locum in casu mixto. consil. 212. nu. ij. tho. j. 196
- Dispositio quae rupto testamento conseruat legata liberis, & parentibus, non habet locum in fratribus. consil. 688. nu. 5. tho. 2. 248
- Dispositio quae generaliter loquitur, generaliter debet intelligi. consil. 104. nu. 3. tho. j. 99. consil. 338. nu. 3. 313. consil. 431. nu. 7. tho. ij. 76. consil. 617. nu. 6. 219. & consil. 649. nu. 5. & 9. 234
- Dispositio simpliciter facta non porrigitur ad casum in quo quis non habet potestatem. consil. 217. nu. 3. tho. i. 200
- Dispositio de iure canonico in multis casibus confirmatur, in quibus non ua- let de iure civili. consil. 201. nu. 3. tho. j. 187
- Dispositio capituli, quanquam de vsu, in sexto. an habeat locum in dona- tione causa mortis. consil. 195. nu. 6. tho. j. 183
- Dispositio legis secundae. C. de rescindenda venditione. an habeat locum in contractu transactionis. consil. 202. nu. 4. tho. j. 188
- Dispositio facta in casu vero locum habet etiam in casu ficto. consil. 257. nu- mero 3. tho. j. 233
- Dispositio quae in materia fauorabili de liberis loquitur, in transuersalibus locum non habet. consil. 497. nu. 1. tho. ij. 133
- Dispositio generalis non comprehendit odiosos & inimicos. consil. 285. nu- mero 3. tho. j. 268
- Dispositio capituli primi de precario, loquens de renouatione videtur ha- bere locum in concessione facta ecclesiae. consil. 328. nu. 2. tho. j. 306
- Dispositio quae loquitur in contractu locationis, non extenditur ad alium co- tractum similem. consil. 555. nu. 2. tho. ij. 178
- Dispositio de dando aliquid, uel faciendo quando praecedit, & si non dede- rit, uel fecerit aliud promittatur pro pena si fuerit in mora dandi, uel fa- ciendi intelligitur. consil. 566. nu. j. tho. ij. 185
- Dispositio contrahentium restringitur ad illud, quod in testamento contine- tur. consil. 63. nu. 6. tho. j. 64
- Dispositio de primo actu intelligitur. consil. 562. nu. j. tho. ij. 182
- Dispositio capituli, quamuis de pactis in sexto. an habeat locum data enor- mi laesione. consil. 202. nu. 6. tho. i. 188
- Dispositio fauorabilis est, quae agnationis fauorem respicit. consil. 581. nume- ro 5. tho. 2. 193
- Dispositio facta sub nomine collectiuo, ordine successiuo facta videtur. cof. 578. nu. 13. tho. ij. 192
- Dispositio legis si unquam. C. de reuocandis donationibus. an habeat locum in donatione iurispatronatus. consil. 675. numero j. tho. ij. 244
- Dispositio facta de sententia intelligitur de valida. consilio 360. numero 2. tho. ij. 17
- Dispositio facta in testamento, & codicillis ita interpretari debet ne contra- dicat. consil. 336. nu. 2. tho. j. 312
- Dispositio ad pias causas dicitur, quando pro anima defuncti relinquatur. consil. 72. nu. 3. tho. i. 73
- Dispositio non videtur suspendi, quando aliquid disponitur ad beneplaci- tum alicuius. consilio 108. nu. 5. tho. i. 103
- Dispositio principaliter respiciens personam, porrigitur in consequentiam ad bona extra territorium sita. consil. 206. nu. 5. & 7. tho. i. 191
- Dispositio specialis non tollitur a lege generali quae postea simpliciter facta est. consil. 627. nu. 12. tho. 2. 223
- Dispositio conditionalis cessat non impleta conditione. consilio 629. nu- mero 1. tho. 2. 225
- Dispositio authentica sacramenta puberum, an habeat locum in donatione iurispatronatus. consil. 639. nu. j. tho. ij. 230
- Dispositio. §. ex imperfecto. in lege hac consultissima. C. de testamen. non ha- bet locum in filiis naturalibus, spurijs, nec in legitimatis. consil. 610. nu- mero 3. tho. ii. 214
- Dispositio expressa quae habet expressum consensum potentior quam tacita videtur. consil. 481. nu. 10. tho. ij. 118
- Dispositio indefinita de auro, uel argento facta ad pecuniam numeratam no- trahitur in qua diuersa ratio videtur. consil. 472. nu. 7. tho. ij. 110
- Dispositio facta de simplicibus non comprehendit casum mixtum. consilio 352. nu. 6. tho. 2. 13
- Dispositio testatoris valet in bonis feudilibus domino consentiente. consil. 606. numero 16. tho. ij. 211
- Dispositio testatoris facta in fauorem filiorum in numero plurali etiam in uno qui solus reperitur uerificatur. consil. 370. nu. j. tho. ij. 25
- Dispositio testatoris in dubio interpretari debet vt minor inequalitas seque- tur. consil. 80. nu. 3. tho. j. 79
- Dispositio testatoris intelligitur secundum statutum & consuetudinem loci consil. 397. nu. 7. tho. ij. 48
- Dispositio quae generaliter loquitur etiam personas coniunctas comprehen- dit. consil. 475. nu. 27. tho. ij. 113
- Dispositio generaliter facta non debet restringi propter verba deinde pro- lata. consil. 298. nu. 10. tho. j. 280
- Dispositio generalis includit priuilegiatos. consil. 48. nu. 3. tho. j. 52
- Dispositio generalis omnes casus includit, dato, q. maior ratio sit in uno qua- in alio. consil. 536. nu. 9. tho. 2. 164 & consil. 5. nu. 2. tho. j. 8
- Dispositio facta in uno casu ad alium de quo uerisimiliter idem disposi- tum fuisset extenditur. consilio 226. numero 10. 209. & consilio 217. nu- mero 9. tho. j. 200
- Dispositio facta de liberis & parentibus non habet locum in transuersalibus consilio 221. numero 8. tho. 1. 205. consilio 21. numero 8. 25. & consil. 530. numero 15. tho. ij. 160
- Dispositio quae de liberis & parentibus loquitur, etiam in materia fauorabi- li in fratribus locum non habet. consil. 529. nu. 8. tho. ij. 159
- Dispositio testatoris facta in uno casu, licet extendatur ad alium casum ex uerisimili mente testatoris, non tamen extenditur de persona ad perso- nam. consil. 394. numero 8. & 10. tho. ij. 46. & consil. 397. numero 2. 48. & consil. 272. nu. 1. & 3. tho. j. 153. & 254
- Dispositione hominis dispositio in primo actu restringitur, secus in legis di- positione. consil. 512. nu. 7. tho. 2. 145
- Dispositione in precedenti quando est apposta clausula derogatoria ad fu- turam dispositionem in contrarium verba ponderari debent. consil. 582. numero 6. tho. 2. 194
- Dispositione facta ab aliquo habente potestatem disponendi, illud q. certum est debet attendi. consil. 324. numero 2. & 3. tho. i. 302
- Dispositum cu aliquo praesupposito, si praesuppositum non verificatur non habet locum dispositio. consil. 644. nu. 15. & 16. tho. 2. 232
- Dissolutio spiritualis & carnalis matrimonij iudicio Dei est reseruata. consil. 602. nu. 10. tho. 2. 207
- Distribuendi bona in pauperes qui potestatem a testatore habet, in vnum solum distribuere non potest. consil. 471. nu. 9. tho. 2. 110
- Distributiones quotidianae dicuntur quae actu & re ipsa distribuuntur. consil. 279. nu. j. tho. i. 260
- Distributiones quotidianae introductae sunt de iure diuino. consilio 279. nu- mero 4. tho. i. 260
- Distributuum facit vt singula habeantur pro nominatis & expressis. consil. 382. numero 3. tho. 2. 35
- Diuerfitas in effectu videtur ex diuerfitate nominis. consilio 610. numero 4. tho. 2. 214
- Diuerfitas nominis arguit diuerfitatem in effectu. consil. 274. nu. 5. tho. j. 256
- Diuerfitas personarum requiritur inter uisitantem, & uisitatum, sic ut inter baptizantem & baptizatum. consil. 641. nu. 8. tho. 2. 213
- Diuisio si facta sit praetextu testamenti, q. ualere putabatur, si postea de testa- menti nullitate appareat, ab intestato succeditur, & illa diuisio retractatur consil. 600. nu. 9. tho. 2. 205
- Diuisio facta inter filios cum iuramento, & de patris consensu, tacitam con- ditionem habet si pater in tali consensu perseueret. consil. 475. nu. 23. tho. 2. 113
- Diuisio facta cum aliquo tanquam coherede qui non erat, cognito errore re- uocatur. consil. 408. nu. 1. tho. 2. 58
- Diuisio erronea retractari potest. consil. 266. nu. 1. tho. i. 245
- Diuisio fit de re communi consil. 629. numero 6. 225. & consilio 647. nume- ro 4. tho. 2. 234
- Diuisio per errorem facta retractari debet. consil. 525. nu. 6. tho. 2. 156
- Diuisio quae est fauorabilis minoribus prohibita non videtur. consil. 349. nu- mero 4. tho. 2. 9
- Diuisio est prohibita minoribus nisi fiat ex causa. consilio 349. numero 1. & 2. tho. 2. 9
- Diuisio videtur species alienationis. consil. 88. nu. 4. tho. i. 246
- Diuisio tribuit iussum praescriptionis titulum. consil. 266. nu. 5. tho. i. 246
- Diuisio si inter fratres de bonis paternis & maternis aequaliter facta fuerit, eo praetextu, q. bona inter eos communia essent, si postea de errore appa- reat, quia unus tantum ex uno latere frater esset, diuisio retractari debet, promissione aliqua de non contrahendo non obstante. consilio 475. nu- mero 30. tho. 2. 114
- Diuturnitate temporis praesumitur de forma requisita in alienatione bono- rum ecclesiae. consil. 409. nu. 9. tho. 2. 59
- Doctor qui se ad legendum obligauit, a patria renocari potest. consil. 588. nu- mero 21. tho. 2. 199
- Doctoratus est dignitas. consil. 160. nu. 2. tho. i. 145
- Doctores plerumque aues imitantur, ut quando vna uolat omnes sequuntur consil. 499. nu. 12. tho. 2. 136
- Doctores

In Consilia Philippi Decii.

Doctori qui in aliqua opinione singularis est, fides non est adhibenda. consi. 482. nu. 16. tho. 2. 119
 Doctori excellenti asserenti ita esse de consuetudine an sit credendum. consi. 142. nu. 5. tho. 1. 129. consi. 472. nu. 14. tho. 2. 111. consi. 691. nu. 12. 249. & consi. 694. nu. 3. 250
 Doctoribus si viverent non crederetur sine iuramento. consi. 284. nu. 7. tho. 1. 268
 Doctoribus mortuis non creditur, sicut testibus absque iuramento. consilio 472. nu. 17. & 18. tho. 2. 111
 Doctoribus an debeatur salarium pro anno quo non legerunt, licet sint im-
 pediti. consi. 70. nu. 1. & 3. tho. 1. 71. & 72
 Doli presumptio excluditur ratione coniunctionis. consi. 177. nu. 4. tho. 1. 162
 Doli appellatione quid intelligatur. consi. 551. nu. 4. tho. 2. 176
 Dolo facit qui petit, quod restitutus est. consi. 424. nu. 5. tho. 2. 71
 Dolo in omittendo est leuior illo qui in faciendo consilii. consi. 177. nu. 3. tho. 1. 162. & consi. 191. nu. 5. tho. 1. 179
 Dolo non presumitur. consi. 244. nu. 7. tho. 1. 226
 Dolo & deceptio presumitur contra omittentem. consi. 110. nu. 9. tho. 1. 104
 Dolo an probari debeat in remedio possessorio. consi. 136. nu. 2. tho. 1. 125
 Dolo qui interueniat re ipsa vel ex proposito, paria sunt. consilio 179. nume-
 ro 7. tho. 1. 164
 Dolo presumitur ex magnalatione. consi. 179. nu. 6. tho. 1. 164
 Dolo probari debet, ut quis de spolio puincatur. consi. 671. nu. 3. tho. 2. 243
 Dolo cum dolo compensatur. consi. 240. nu. 4. tho. 1. 223
 Dolo futurus non potest remitti. consi. 418. nu. 21. tho. 2. 67
 Domicilium factum & voluntate acquiritur. consi. 282. nu. 11. tho. 1. 264
 Domini qui pecunias credidit non tenetur, si a principio debitores idonei
 erant, & postea non soluendo efficiantur. consi. 533. nu. 3. tho. 2. 162
 Domini exceptio non potest opponi quando intentatur remedium possessio-
 rium ad probandam possessionem. consi. 57. nu. 6. tho. 1. 59
 Dominium sine traditione ecclesiarum acquiritur. consi. 564. nu. 5. tho. 1. 84
 Dominium absolute intelligitur plena proprietate cum potestate alienandi
 & pleno iure intelligitur sine diminutione. consi. 498. nu. 9. 134. & consi.
 468. nu. 11. 107. & consi. 558. nu. 5. tho. 1. 80
 Dominium hereditatis aditæ & possessionis apprehensæ a principe sine cau-
 sa tolli non potest. consi. 698. nu. 8. tho. 1. 252
 Dominium per additionem hereditatis aduenti videtur acquisitum. consil.
 698. nu. 4. tho. 1. 251
 Dominium non perpetuum qui habet, si impensas in re illa faciat, repetit con-
 sil. 518. num. 3. tho. 2. 151
 Dominium in donatione absolute transfertur in donatarium. consi. 413. nu-
 mero 4. tho. 1. 62
 Dominium alteri non quaritur per liberam personam absque ratificatione.
 consi. 225. nu. 16. tho. 1. 208
 Dominium ecclesiarum per librum censualem probatur consilio 596. numer. 4.
 tho. 2. 203
 Dominium in bonis assignatis transfertur per assignationem dotis. consilio
 645. num. 1. tho. 2. 233
 Dominium rerum dotialium post mortem mariti ad uxorem reuertitur. cõ-
 sil. 671. nu. 6. tho. 1. 243
 Dominium de iure civili questum facilius a principe tolli potest. consi. 588.
 numero 13. tho. 1. 199
 Dominium ante mensurationem an transferatur, quando res est vendita. consi.
 178. nu. 1. & 2. tho. 1. 162
 Dominium probandum est, ubi est intentionis fundamentum. consi. 220. nu-
 mer. 4. tho. 1. 203
 Dominium directum habet dominus in feudo. consilio 410. nu. 13. tho. 2. 60
 Dominium in antiquis quæ hominum memoriam excedunt, per solam famam
 probatur consi. 42. nu. 3. tho. 1. 47. consi. 146. nu. 12. 134. consi. 428. nu. 1. tho.
 2. 74. consi. 638. nu. 9. 229
 Dominium absque traditione non transfertur. consi. 225. nu. 5. tho. 1. 208. cõ-
 sil. 299. nu. 281. & consi. 598. num. 1. tho. 2. 204
 Dominus cui erat ius questum an, & quando videatur remittere caducita-
 tem. consi. 184. nu. 9. 10. & 14. tho. 1. 171
 Dominus si facit statutum, quod nullus possit venari in tali loco non valet.
 consi. 196. nu. 2. tho. 1. 183
 Dominus sciens procuratorem suum excedere fines mandati, si non contra-
 dicat, videtur consentire, & obligatur. consi. 672. nu. 2. tho. 1. 118
 Dominus castri perpetuus administrando iustitiam in loco & puniendo de-
 linquentes est in quasi possessione iurisdictionis. consil. 694. numero 12.
 tho. 1. 251
 Dominus non potest feudum sine voluntate vassalli in alium transferre. con-
 sil. 689. nu. 27. tho. 2. 249
 Dominus ab emphyteuta canonem recipiendo, caducitatem remittere vi-
 detur. consi. 583. nu. 8. tho. 1. 195
 Dominus suum vassallum iuvare & defendere debet. consi. 469. nu. 4. tho. 2. 109
 Dominus inuitis castri vel ciuitatis hominibus non potest alicui castrum vel
 ciuitatem subicere. consil. 564. num. 9. & 10. tho. 2. 184. consi. 689. num. 24.
 & 26. 249
 Domus licet forensi relinqui non possit, poterit tamen illi legari ut alij ven-
 dat. consi. 559. nu. 4. tho. 1. 180
 Donans seruo suo, & promittens cum iuramento non reuocare, per hoc an
 videatur dominium acquisitum seruo. consi. 432. nu. 5. tho. 2. 77
 Donans rem ante traditionem illam alteri obligare potest. consilio 645. nu-
 mero 4. tho. 1. 233
 Donat qui aliquam rem, ius quod in eo habet donare videtur. consi. 492. nu-
 mero 10. tho. 1. 129
 Donatio inter viuos si primo fiat filiarum, secundo hospitali, mortuo testatore
 quæ earum præualeat. consi. 432. nu. 1. tho. 1. 77
 Donatio dicitur doni datio, ideo in eo debet transferri dominium cõsili. 445.
 num. 64. tho. 2. 90
 Donatio collata post mortem valet. consi. 655. num. 11. tho. 2. 237
 Donatio facta nomine pupilli quando teneat. consi. 688. nu. 10. tho. 2. 248

Donatio pro beneficio vacaturo est illicita. consi. 541. nu. 23. tho. 2. 169
 Donatio non presumitur, & debet manifeste probari. consi. 176. nu. 1. tho. 1. 161
 Donatio si facta fuerit filiarum & heredibus filiarum quo ad filiam quæ in potestate
 erat, donatio an valeat. consilio 470. numero 13. 110. & consilio 432. nu-
 mero 3. tho. 2. 77
 Donatio facta uxori a marito habet tacitam conditionem, si vxor superui-
 uat post mortem mariti. consi. 659. nu. 4. 239. & consi. 536. nu. 8. tho. 2. 164
 Donatio nulla cursu decennali post ætatem perfectam confirmatur. consilio
 253. nu. 4. 234. & consilio 231. nu. 4. tho. 1. 213
 Donatio facta filiofamilias iuramento confirmatur. consi. 215. nu. 1. tho. 1. 198
 Donatio alicui facta, an debeat communicari. consi. 21. nu. 9. tho. 1. 25
 Donatio facta alicui & heredibus suis ordine successiuo intelligitur. consil.
 513. nu. 13. tho. 2. 146
 Donatio aliis inualida an confirmetur iuramento. consilio 432. numero 4.
 tho. 2. 77
 Donatio, quæ sit libera in dubio potius iudicandum, quam quæ sit datio in so-
 lutum. consi. 288. nu. 3. tho. 1. 272
 Donatio non insinuata confirmatur iuramento. consi. 432. nu. 20. tho. 2. 77
 Donatio in fraudem facta non valet. consi. 525. nu. 9. tho. 2. 156
 Donatio facilius presumitur inter coniunctos. consi. 79. nu. 4. tho. 1. 79
 Donatio quando personæ intuitu facta fuerit, in heredem non transit: & ideo
 præmorte donatario extinguitur. consilio 470. num. 14. tho. 2. 110
 Donatio facta filio emancipato debet conferri, consilio 59. numero 1. & 2.
 tho. 1. 60
 Donatio inter viros esse dicitur, quando donans illam nullo modo reuoca-
 re promittit. consi. 470. nu. 1. tho. 2. 109
 Donatio si a rege cuiusdam primogenito & alijs successiuè facta fuerit, ex cõ-
 tractu donationis etiam ab ipso rege, qui donauit reuocari non potest, sed
 ipsi primogenito & alijs successiuè ius questum videtur. consi. 498. num.
 19. 135. & consi. 468. nu. 28. tho. 2. 108
 Donatio si alicui pro se & heredibus facta fuerit, an donatio causa mortis
 esse dicatur. consi. 470. nu. 2. & 6. tho. 2. 109
 Donatio si simpliciter facta fuerit, & postea accessorie dicatur, & prædicta
 omnia promittit obseruare, & non reuocare nec contrahere, an donatio
 causa mortis esse censetur. consi. 470. nu. 3. tho. 2. 109
 Donatio etiam pio loco facta non valet, nisi acceptata sit consilio 35. nume-
 ro 1. tho. 1. 36
 Donatio ecclesiarum facta de omnibus bonis presentibus & futuris, ecclesiarum fa-
 uore valet. consi. 488. nu. 5. & 7. tho. 2. 124
 Donatio facta laico de presentandi potestate sine consensu episcopi non va-
 let. consi. 541. nu. 2. tho. 2. 167
 Donatio facta uxori contemplatione viri videtur, magis facta marito quàm
 uxori. consi. 278. nu. 4. tho. 1. 260
 Donatio facta contemplatione matrimonij designat causam impulsuam;
 non finalem. consi. 238. nu. 2. tho. 1. 221
 Donatio non resoluitur solo consensu. consi. 253. nu. 3. tho. 1. 234
 Donatio facta pro se suisque liberis & descendens quomodo intelligatur.
 consi. 607. nu. 10. & 11. tho. 2. 212
 Donatio si alicui facta fuerit pro se & descendens, foemina & ab eis de-
 scendentes veniunt. consi. 498. nu. 12. tho. 2. 134
 Donatio fieri potest a principe quando eius status non multum minuitur.
 consi. 190. nu. 1. tho. 1. 178
 Donatio minima propter superuenientiam liberorum non reuocatur. consi.
 581. nu. 3. tho. 2. 193
 Donatio facta in poenam mutationis testamenti non valet. consilio 292. nu-
 mero 1. tho. 1. 275
 Donatio inter viuos, eo casu quo legatum reuocatur, non valet. consilio 292.
 num. 3. tho. 1. 275
 Donatio inter viuos, eo casu quo legatum reuocatur, non valet. consil. 292.
 num. 3. tho. 1. 276
 Donatio causa mortis inter matrem & filiam an valeat. consilio 414. nume-
 ro 13. tho. 2. 63
 Donatio causa mortis vltima voluntas dicitur. consi. 662. nu. 2. tho. 2. 240
 Donatio causa mortis facta presenti reputatur contractus. consilio 195. nu-
 mero 3. tho. 1. 182
 Donatio causa mortis cum promissione de non contrahendo non ideo
 transit in donationem inter viuos. consil. 238. nu. 10. tho. 1. 222
 Donatio causa mortis ad hoc, quæ sit, non attenditur, quæ in verbis executiuis
 mortis mentio facta sit. consi. 500. nu. 10. tho. 2. 137
 Donatio causa mortis quando fit per stipulationem, dicitur contractus. cõ-
 sil. 195. nu. 3. tho. 1. 182
 Donatio causa mortis in heredes non transferatur. consi. 470. nu. 9. tho. 2. 109
 Donatio causa mortis esse dicitur, ubi mortis mentio facta fuerit. consilio
 470. nu. 8. tho. 2. 109
 Donatio propter benemerita valet. consi. 536. nu. 4. tho. 2. 164
 Donatio propter merita facta latè interpretari debet. consi. 468. nu. 14. tho. 2. 108
 Donatio si non valet nisi propter benemerita, de benemeritis constare debet
 & assertioni donantis non statuitur. consi. 576. nu. 4. tho. 2. 190
 Donatio ob benemerita excedens quantitatem meritorum in illo excessu cen-
 setur pura. consi. 20. nu. 3. tho. 1. 24
 Donatio quæ fit per Abbatem monacho iuramento confirmatur. consi. 432.
 nu. 7. tho. 2. 77. consi. 238. nu. 1. 221. & consi. 688. nu. 12. tho. 1. 248
 Donatio facta absenti requirit ratificationem. consi. 432. nu. 16. tho. 2. 77
 Donatio si absenti facta fuerit, cui notarius fuit stipulatus, & ante absentie
 ratificationem de eisdem bonis alteri donatio facta fuit, quid iuris. consi.
 598. num. 4. tho. 2. 205
 Donatio inter virum & uxorem licet prohibeatur, legatum tamen non pro-
 hibetur. consi. 540. nu. 1. tho. 2. 266
 Donatio omnium bonorum aliquo reseruat ad testandum valet. consi. 292.
 num. 5. tho. 1. 276
 Donatio omnium bonorum presumitur in fraudem creditorum facta. con-
 sil. 236. nu. 6. tho. 1. 219
 Donatio

Donatio omnium bonorum presentium, & futurorum an valeat. confil. 30. num. j. & ij. tho. j. 33. confil. 488. nu. 2. & 3. tho. ij. 124. & confil. 655. numero 7. 237

Donatio omnium bonorum mobilium, & immobilium an includat iura & actiones. confil. 414. nu. 11. tho. ij. 63

Donatio non presumitur quando aliam coniectura etiam levis capi potest. confil. 402. numero 6. tho. ij. 52. confilio 571. nu. 4. 187. & confilio 644. numero 5. 232

Donatio vniuersitatis, vel quorū substantiā suā fieri potest. confilio 578. numero 7. tho. ij. 192

Donatio facta non contemplatione donatarij, sed pro ecclesiā commoditate, non dicitur propriē donatio, sed datio pro ea vice irrevocabilis. confil. 542. nu. 11. tho. ij. 171

Datio habet tacitam conditionem si donans filios non habuerit. confil. 408. numero 11. tho. ij. 59

Donatio vltra legitimam summam an in totū confirmetur iuramento. confil. 432. num. 17. tho. ij. 77

Donatio reuocatur propter vitium ingratitudinis. confilio. 686. nume. 12. tho. ij. 247

Donatio nō obstante defectu insinuationis redditur efficax propter iuramentum. confil. 432. nu. 18. & 20. tho. ij. 77

Donatio si alicui & eius primogenito & alijs successuē a rege facta fuerit, omnibus ex donationis contractu ius quæstum dicitur, quod etiam ab ipso donante reuocari non potest. confil. 468. nu. 28. tho. ij. 108

Donatio quando fit inter personas inter quas non est prohibita, sufficit assertio benemeritorum in genere. confil. 366. num. 11. tho. ij. 23

Donatio perfecta alterari non potest. confil. 418. nu. 18. tho. ij. 108

Donatio solum respectu insinuationis vitatur in excessu. confilio 432. numero 15. tho. ij. 77

Donatio habens effectum per plures annos, defacili retractari non debet. confil. 448. num. 18. tho. ij. 92

Donatio inter patrem & filium an valeat, & an iuramento confirmetur. confil. 414. nume. 12. tho. ij. 63. confil. 631. nume. 5. 226. & confilio 688. numero 11. 248

Donatio inter virum & uxorem an valeat, & an presumatur. confil. 201. num. 1. 187. confil. 259. num. 2. tho. j. 239. confil. 521. nume. 5. tho. ij. 153. confil. 571. nu. 5. 187

Donatio causa mortis facta simpliciter in testamento, & absque presentia partis, habet vim fideicommissi. confil. 195. nu. 5. 183. confil. 244. nu. 8. 226. & confil. 183. nu. 9. tho. j. 169

Donationem causa mortis qui fecit & illam non reuocare promisit, nihilominus ipsam reuocare poterit. confil. 521. nu. 13. & 14. tho. ij. 153

Donationi vel venditioni perfectæ nouæ conditiones addi non possunt. confil. 543. nu. 7. tho. ij. 172

Donator de euictione non tenetur. confil. 492. nu. 7. tho. ij. 128

Donator usufructuarius non tenetur cauere de utendo arbitrio boni viri. confil. 264. nu. 5. tho. j. 244

Donatio quando Rex quicquid iuris habebat in principatu ratione feudi si bi apertis, ex quo sibi directum dominium non reseruauit, illa donatio non est feudum, sed donatio simpliciter. confil. 498. nu. 11. tho. ij. 134

Dos matris retineri potest pro redditione administrationis. confilio 349. numero 10. tho. ij. 160

Dos congrua dicitur vsque ad legitimam. confil. 26. nu. 4. tho. i. 29. confil. 180. nu. 5. 165. & confil. 611. nu. 7. tho. z. 215

Dos data in locum legitimæ subrogatur. confil. 106. nu. 3. tho. i. 101. & confil. 505. nu. 3. tho. z. 141

Dos competens non debet esse minor legitima. confil. 379. nu. 14. tho. z. 34

Dos ecclesiæ tanta esse debet, quod presbyter cum uno ministro viuere possit. confil. 573. nu. 8. tho. z. 188

Dos, & dotatio ab ipso actu dotationis dicitur. confil. 573. nu. 5. tho. z. 188

Dos congrua dicitur quæ arbitrio boni viri constituitur. confil. 505. num. 1. tho. m. 2. 141

Dos competens secundum legitimam debet commensurari. confil. 180. numero 5. tho. i. 65

Dos sine matrimonio esse non potest. confil. 323. nu. 3. tho. i. 301

Dos & consecratio ecclesiæ quomodo probetur. confil. 135. nu. 2. tho. i. 124

Dotes relictæ per extraneum an debeant computari in legitima quam possunt petere filij. confil. 81. nu. 5. & 6. tho. i. 80. & 81

Dotis causa dicitur pia. confil. 66. nu. 5. tho. i. 67

Dotis causa non est lucratiua sed onerosa. confil. 259. nu. 1. & 3. tho. i. 239

Dotis lucrum uni ex sociis omnium bonorum delatum quo casu alijs communicari debeat. confil. 560. nu. 4. tho. z. 181

Dotis receptæ pro restitutione quando pater viuit, eius bona obligare tenetur. confil. 519. nu. 1. tho. z. 151

Dotis fauor publicam vtilitatem respicit. confil. 519. num. 4. tho. z. 151

Dotis pro constitutione vel restitutione, quod datur, nunquam in fideicommissum inclusum videtur. confil. 519. nu. 5. tho. z. 151

Dotis causa potior est in pari causa. confil. 96. nu. 3. tho. i. 94

Dotis in renuntiatione requiritur, quod ipsa sit specialis. pfi. 300. nu. 2. tho. i. 282

Dotis restitutio vera, dicitur illa consignatio quæ fit uxori durate matrimonio. confil. 45. nu. 4. tho. i. 50

Dotis fauore a generalitate tunc receditur quando expressum reperitur. confil. 300. nu. 7. tho. i. 282

Dotandi onus est personale. confil. 66. nu. 4. tho. i. 67

Ducatus ferrariæ defertur primogenito. confil. 389. nu. 7. tho. z. 40

Duellum ex quibus causis & in quibus casibus permittum sit. confil. 487. nu. 3. tho. z. 123. & confil. 686. nu. 7. 247

Duellum ex experimentum innocentia, & solum habet locum in defectu probationum. confil. 686. nu. 19. tho. ii. 247

Duellum recusare potest quis, etiam si prius acceptasset. confil. 686. nu. 5. tho. z. 247

Duellum offerre non debet quis, nec oblatum suscipere. confil. 686. nu. 3. tho. z. 20.

Duellum fuit inuentum ad probationem veritatis. confil. 686. nu. 18. 247. & confil. 487. nu. 7. & 8. tho. i. 124

Duellum iure communi tantum reprobatur, quod consuetudo in contrarium non tenet. confil. 487. numero 1. tho. ii. 123. & confil. 686. nu. 1. 247

Duo quando æquiparantur, æquiparatio facta intelligitur in casibus in quibus potest. confil. 46. nu. 2. tho. i. 51

Durante termino ad soluendum assignato debitor non dicitur esse in mora. confil. 119. nu. 7. tho. i. 112

E

A tantum quæ ex quæstu acquiruntur veniunt in tacita societate. confil. 68. nu. 2. tho. i. 69

Ebrius si contrahat matrimonium dolo inductus, an valeat illud matrimonium. confil. 112. nu. 1. tho. i. 106

Ecclesia si obligauit prædium cuidam creditori cum decreto episcopi, & postea creditor vendidit simpliciter absque alia solemnitate, an venditio valeat. confil. 558. nu. 9. tho. ii. 180

Ecclesia ut in integrum restituatur, quæ requirantur. confil. 564. nu. 18. 185. & confil. 341. nu. 15. tho. z. 4

Ecclesia libera esse presumitur. confil. 573. nu. 2. tho. ii. 188

Ecclesia quando est substituta magis ei fauetur, excepta legitima, quam liberis. confil. 391. nu. 3. tho. z. 43

Ecclesia quando est exempta, clerici ecclesiæ & canonici exempti dicuntur. confil. 151. nu. 3. tho. i. 139

Ecclesia dicitur illa quæ deputatur principaliter ad celebrandum. confil. 148. numero 1. tho. i. 135

Ecclesia emphyteusim finitam pro se retinere potest vel alteri si velit concedere. confil. 327. nu. 3. tho. j. 305

Ecclesia est cultrix iustitiæ. confil. 281. nu. 4. tho. j. 262

Ecclesia & fiscus a pari procedunt. confil. 700. nu. 9. tho. ij. 253

Ecclesia quæ dotatur ab aliquo si ob id in patronatus accquirere velit dicere debet, quod illud pro ecclesiæ dote exhibet. confilio 588. numero 10. tho. m. 2. 209

Ecclesia vnita mutat suam naturam, & assumit qualitatem ecclesiæ cui vnio fit. confil. 174. num. 3. tho. j. 156

Ecclesia vniuersalis quæ dicitur fidelium congregatio reformatione indiget in capite, & in membris. confil. 151. nu. 3. tho. j. 139

Ecclesia datur restitutio etiam contra præscriptionem. confilio 281. numero 7. tho. i. 262

Ecclesiæ priuilegium per actum contrarium tolli non potest. confil. 496. numero 4. tho. ij. 132

Ecclesiæ in fauorem in dubio pronunciandum est, quando res est dubia. confil. 426. nu. 12. tho. z. 74

Effectus rei consideratur, & uerba non attenduntur ad iudicandum qualitatem contractus. confil. 682. nu. 12. tho. ij. 245

Eiusdem rei sequuntur commoda quem sequuntur incommoda. confil. 656. nume. 5. tho. z. 238

Elemosinæ dantur vtiliter pro defunctis. confil. 181. nu. 5. tho. j. 166

Eligendi potestatem si decuriones alicui dederint, electus videtur ab ordine decurionum, & non ab eo qui de decurionum commissione elegit. confil. 543. nu. 8. tho. ij. 172

Eligendi potestate si maior pars priuetur, ad pauciores potestas deuoluitur. confil. 522. nu. 6. & 8. tho. ij. 154

Eligendi ius habens in ecclesia, si per centum annos non eligat, quia non expediebat, non per hoc perdit priuilegium. confilio 270. numero 8. tho. i. 180

Eligentes scienter indignum, eligendi potestate ipso iure priuati sunt. confil. 522. numero 7. tho. ij. 154

Eligentiū maior pars si in scrutinio consensit in eligendo scienter indignum, non per hoc eligendi potestate priuata est, sed in tali consensu persistere debet, donec communis electio secuta fuerit. confilio 522. numero 9. tho. ij. 154

Electiōi adesse debent etiam illi qui non erant de capitulo tempore vacationis. confil. 213. nu. 1. tho. i. 197

Emancipatio facta coram iudice incompetenti non ualet. confil. 13. nume. 2. & 6. tho. j. 17

Emendare uel corrigere qui non potest. declarare, ualet. confilio 492. numero 9. tho. ij. 128

Emphyteusi finita per generationem finitam melioramenta emphyteuta retinet, secus si propter culpam finita fuerit. confilio 518. numero secundo. tho. m. 2. 151

Emphyteusis si in diuisione facta inter fratres cum remissione iuris quod habebant, uel habere sperabāt non excluditur quo minus alter frater qui supersit venire possit ad portionem fratris præmortui secundum tenorem concessionis. confil. 411. nu. 3. tho. i. 261

Emphyteusis priuata ob canonem non solum, non est in facto esse, sed in potentia fieri. confil. 265. nu. 8. tho. j. 190

Emphyteusis renouata, non reputatur noua acquisitio. confilio 53. numero secundo. tho. j. 55

Emphyteusis perpetua dicitur alienatio. confil. 142. nu. 2. tho. j. 129

Emphyteusis priuati si sit talis quæ non transeat in extraneos hæredes, non transfertur in fiscum. confil. 442. nu. 31. tho. ij. 84

Emphyteusis ecclesiæ an transferatur hodie in hæredes extraneos. confil. 170. num. 1. tho. i. 54

Emphyteusis à qua quis cecidit culpa sua alteri cui dominus velit concedi potest. confil. 328. nu. 6. tho. j. 307

Emphyteusis cōcessa patri & filijs, ordine successiuo intelligitur. confil. 662. numero 3. tho. z. 24

Emphyteusis quæ sita à patre potest à fratribus diuidi. confilio 411. numero 2. tho. ij. 61

In Consilia Philippi Decii.

Emphyteusis concessa alicui pro se & filiis non comprehendit legitimatos. consil. 283. nume. 13. tho. 1. 313. & consil. 365. nu. 1. tho. 2. 21
 Emphyteusis nomine si nobilis ab ecclesia pradium recepit postea ille nobi-
 lis illud pradium vendidit ecclesia non requisita & ecclesia illud vendica-
 re non uoluerit, an poterit. consilio 564. nu. 6. tho. 2. 267
 Emphyteuta si promisit sub poena illud ad quod tenetur, talis poena non
 habet locum in domino non obseruante illud ad quod tenetur. consil. 414.
 num. 7. tho. 2. 63
 Emphyteuta qui in culpa reperitur, omnia melioramenta perdit. consil. 518.
 numero 1. tho. 2. 151
 Emphyteuta alienando rem cum uoluntate domini non priuatur. consil. 604.
 nu. 4. tho. 2. 209
 Emphyteuta non potest ad longum tempus locare. consil. 206. nu. 3. tho. 1. 189
 Emphyteuta negando rem esse emphyteuticam priuatur duntaxat posses-
 sione. consil. 28. nu. 4. tho. 1. 31
 Emphyteuta vel censuarius quis sit quando non apparet nunquam non solu-
 uendo quis suo iure priuatur. consil. 146. nu. 1. tho. 1. 132
 Emphyteuta permutando irrequisito domino, non priuatur iure suo. consil.
 159. nume. 1. tho. 1. 144
 Emphyteuta volens permutare, nec inueniens a domino quantum ab extra-
 neo non tenetur dominum requirere. consil. 159. nu. 2. tho. 1. 144
 Emphyteutica concessio facta filiis non habet locum in filiabus. consil. 222.
 numero 3. tho. 1. 205
 Emphyteutica bona ecclesie non debent communicari. consil. 435. numero
 sexto. tho. 2. 79
 Emphyteutica bona ecclesie non transeunt in fiscum facta publicatione bo-
 norum. consil. 442. nu. 30. tho. 2. 84
 Emphyteuticam rem in sui portionem diuidendo accipiens, si illa sit euicta
 secundum tenorem contractus de euictione agere non potest, & tali casu
 etiam pretium rei petere non potest, quia non ignorabat qualitatem rei.
 consil. 411. nu. 4. tho. 2. 61
 Emphyteuticus de bonis que pacti, & antiquae conventionis vigore vendi, &
 alienari possunt idem quod de bonis patrimonialibus iudicatur. consilio
 586. nume. 5. tho. 2. 196
 Emptio facta a fratre nomine communi fratrum illis ratificantibus pro ra-
 ta illis acquisitum videtur dominium. consil. 442. numero 38. tho. 2. 84
 Emens suo & fratris nomine si soluat pretium videtur soluisse de propria
 pecunia, & potest petere a fratre partem pecunie. consilio 348. numero
 quarto. tho. 2. 8
 Emens fundum pro se & fratre potest repetere ab eo partem pretij soluti.
 consil. 237. nu. 5. tho. 1. 210
 Emitti si tu quidpiam & tibi possessio tradita fuit, non attenditur, quod v-
 xoris nomen in ipso instrumento insertum sit. consil. 543. nu. 17. tho. 2. 172
 Emit si quispiam rem & pecuniam soluit, & in instrumento fecit scribi alte-
 rius nomen, simulatè appositum praesumitur, & verus emptor ille esse vi-
 detur, qui pretium soluit, & rei venditæ possessionem habuit. consil. 543.
 numero 15. tho. 2. 172
 Emptor ad hoc ut agere possit de euictione contra venditorem, requiritur
 quod fuerit praesens in iudicio. consil. 102. num. 2. tho. 1. 98
 Emptor non debet petere rem venditam tradi nisi soluto pretio. consil. 119.
 numero 10. tho. 1. 113
 Emptor uti potest iure auctoris sui. consil. 74. nu. 1. tho. 1. 74
 Emptor si agat ad rem venditam, tenetur offerre pretium. consilio 421. nu-
 mero 7. tho. 2. 68
 Emptor in dubio proprijs de pecunijs emisse videtur. consilio 628. nume-
 ro secundo. tho. 2. 224
 Emptor qui fuit contumax quando res emptæ euicta fuit, non agit de euic-
 tione. consil. 34. nume. 3. tho. 1. 36
 Emptor potest opponere exceptionem rei non traditæ venditori agenti ad
 pretium. consil. 297. nu. 2. tho. 1. 279
 Emptores gabellarum videntur emere futurum euentum. consilio 4. nume-
 ro 2. tho. 1. 7
 Emptori hereditatis quomodo sit consultum quando actio hereditatis ei
 non competere. consil. 104. nu. 9. tho. 1. 99
 Episcopi & ordinarij intentio in dubio fundata videtur, ut ad eum spectet
 co latio beneficiorum. consil. 117. nu. 1. tho. 1. 110
 Episcopus non habet potestatem concedendi exemptionem in totum in ali-
 qua ecclesia. consil. 51. nu. 1. tho. 1. 138
 Episcopus non potest officium Archidiaconi exercere. consilio 644. nume-
 ro quarto. tho. 2. 241
 Episcopus causas ciuiles laico delegare & committere potest. consilio 150.
 numero 9. tho. 1. 138
 Episcopus de bonis ecclesie non incorporatis transigere potest. consil. 564.
 nu. 17. tho. 2. 185
 Episcopus & canonicus in eadem ecclesia quis esse potest. consil. 641. nume-
 ro 2. tho. 2. 213
 Episcopus potest remoueri ab ecclesia particulari, ut scandalum euitetur.
 consil. 151. num. 5. tho. 1. 130
 Error in dubio potius praesumitur, quam malicia. consil. 174. nu. 5. tho. 1. 157
 Error communis non excusat illum qui scit de illo errore. consilio 407. nume-
 ro 2. tho. 2. 57
 Error non praesumitur in actu reiterato. consil. 184. nu. 13. tho. 1. 171
 Error iuris non nocet in damno vitando. consil. 408. nu. 6. tho. 1. 59
 Error causæ effectum liberationis impedit. consil. 600. nu. 5. tho. 2. 205
 Error qui fuit in principali promissione etiam in renuntiatione postea fa-
 cta intelligitur. consil. 475. nu. 29. tho. 2. 113
 Errorem in adaequatione partium interuenisse quomodo probetur. consil.
 350. nu. 5. tho. 1. 11
 Erubescimus quando sine lege loquimur. consil. 638. nu. 5. tho. 1. 229
 Euictio an habeat locum in prelegatis. consil. 349. nu. 8. tho. 2. 10
 Exactor non uidetur consequi dominium pecuniae ex quo illam statim tene-
 re restitueret. consil. 6. nu. 2. tho. 1. 8

Exactores publici si pecuniam exigant, illam in florenis redigere non debent,
 vel florenos in pecuniam. consil. 473. nu. 9. tho. 2. 112
 Exceptio rei iudicata, quod non obstat in dubio pronuntiari debet. consilio
 445. nu. 44. tho. 2. 39
 Exceptio rei iudicata dicitur exceptio litis finitæ. consilio 436. numero 21.
 tho. 2. 30
 Exceptio firmat regulam exclusiuam in non reseruatis. consilio 282. nume-
 ro 3. tho. 2. 263
 Exceptio tua non interest, est dilatoria impediens litis ingressum. consil. 301.
 nume. 1. & 4. tho. 1. 283
 Exceptio praescriptionis litis finitæ esse dicitur. consil. 558. nu. 13. tho. 2. 180
 Exceptio rei non traditæ opponi potest, licet statutum dicat, quod contra
 instrumentum nulla exceptio possit opponi. consil. 421. nu. 2. tho. 2. 68
 Exceptio rei non traditæ obstat venditori ad pretium agenti in contractu
 venditionis. consil. 421. nu. 1. tho. 2. 68
 Exceptio rei iudicata non obstat, quando ex alia causa & alia actione agi-
 tur. consil. 464. nu. 6. tho. 2. 104
 Exceptio praescriptionis impedit iudicium. consil. 12. nu. 3. tho. 1. 26
 Exceptio dubia latissime interpretanda est. consil. 41. nu. 2. tho. 1. 46
 Exceptio aliqua contra instrumentum licet non admittatur, opponi tamen
 potest, quod non sit instrumentum de quo statutum loquitur. consil. 458.
 num. 1. tho. 2. 110
 Exceptio facta per dictionem nisi, tollit & limitat prohibitionem alienatio-
 nis. consil. 386. nu. 5. tho. 2. 38
 Exceptio non ampliat regulam, ut contineatur sub regula. consilio 40. nu-
 mero 4. tho. 1. 46
 Exceptio factæ solutionis numquam excluditur. consil. 316. nu. 3. tho. 1. 296
 Exceptio cedendarum opponi an possit, licet statutum dicat, quod contra
 instrumentum publicum nulla defensio admittatur. consilio 27. numero
 primo. tho. 1. 30
 Exceptio cedendarum per generalem renuntiationem non tollitur. consilio
 446. numero 1. tho. 2. 91
 Exceptio est de regula. consil. 589. numero 9. tho. 2. 200. & consil. 656. nume-
 ro 7. tho. 2. 38
 Exceptio firmat regulam in casibus non exceptuatis. consil. 246. numero 8.
 tho. 1. 228. consilio 442. numero 14. tho. 2. 83. & consilio 520. numero
 nono. tho. 2. 152
 Exceptio in uno casu ad alios similes porrigitur. consil. 283. nu. 5. 265. consil.
 697. nu. 12. tho. 2. 251. & consil. 699. nu. 8. tho. 2. 252
 Exceptio in uno casu firmat regulam in alijs. consil. 44. numero 4. 50. consil-
 io 381. numero 3. tho. 2. 34. consilio 604. numero 7. 209. & consil. 605.
 numero 6. tho. 2. 210
 Exceptione opposita perimitur actio intentata. consil. 421. nu. 12. tho. 2. 68
 Exceptione opposita coram seculari iudice causam esse usurariam, remissio
 fit ad episcopum. consil. 169. nu. 3. tho. 1. 154
 Excipere non debet ille cuius non interest. consil. 418. nu. 10. tho. 2. 66
 Excipiendi quando quis succubuit, an audiatur si principaliter agere velit
 consil. 96. nu. 1. tho. 1. 93
 Exclusa matre a statuto, etiam auia materna exclusa uidetur. consilio 634.
 num. 4. tho. 2. 227
 Exclusa matre exclusi videntur omnes agnati qui veniunt a persona matris
 consil. 656. nu. 3. tho. 2. 238
 Exclusio unius personæ locum habet in alia in qua militat eadem ratio. con-
 silio 377. nu. 10. tho. 2. 32
 Exclusus a successione ab intestato videtur etiam a legitima exclusus. consil.
 275. nu. 2. tho. 1. 257
 Excommunicatio lata etiam non seruato iuris ordine, valet. consilio 213.
 numero 5. tho. 1. 197
 Excommunicatione a minori etiam simplex sacerdos absolvere potest. con-
 silio 522. nu. 10. tho. 2. 54
 Excommunicatum quem fuisse non probatur ex eo, quod fuit absolutus.
 consil. 320. nu. 7. tho. 1. 299
 Excommunicatus maiori excommunicatione nec eligi, nec eligere potest.
 consil. 522. nu. 1. tho. 2. 154
 Excommunicatus non habetur aliquis ante denuntiationem. consilio 521.
 numer. 13. tho. 1. 154
 Excusatio non cadit ubi est contrarietas, adeo quod nec rusticus excusatur.
 consil. 644. nu. 13. tho. 2. 232
 Excusatio rusticus qui secundum consuetudinem colit pradia. consil. 430.
 numero 6. tho. 2. 76
 Executio alias petita & inchoata ex diuturnitate temporis praesumitur ha-
 buisse effectum. consil. 375. nu. 4. tho. 2. 30
 Executio in bonis fieri potest pendente nullitate, non in captura personæ.
 consil. 73. nu. 1. tho. 1. 74
 Executio facti commissi in quo nulla est sententia, non potest perueniri ad
 executionem nisi praecedente cognitione. consilio 321. numero secundo.
 tho. 1. 300
 Executio ut fieri possit, instrumentum liquidum esse debet. consilio 682. nu-
 mero 9. tho. 2. 245
 Executor datus in testamento potest legatum sibi factum propria authorita-
 te accipere. consil. 607. nu. 2. tho. 2. 213
 Exempla non restringunt regulam. consil. 259. numer. 4. tho. 1. 139
 Exempli productio confirmatur, quod originale post terminum produca-
 tur. consil. 467. nu. 15. tho. 2. 107
 Exemplis iudicandum non est. consil. 420. nu. 9. tho. 2. 68
 Exemplum propter antiquitatem quandoque probat. consilio 445. nume-
 ro 15. tho. 2. 88
 Exemplum probat contra illum qui exemplum dedit. consilio 650. nume-
 ro 7. tho. 2. 235
 Exemplum instrumenti si intra terminum producat, non probat, nisi post
 terminum originale productum fuerit. consilio 539. numero octauo.
 tho. 1. 166

Index

Exemplum non sumptum cum autoritate iudicis & partis citatione non probat. conf. 564. nu. 12. tho. 2. 184
Exemplum regulariter non probat. conf. 36. nu. 1. tho. j. 39
Exequens aliquid noui non confert. sed ille facere videtur qui mandauit. conf. 492. nu. 4. tho. j. 128
Exheredare si quis filium voluerit, & ecclesiam heredem facere, non querat consilium ab Agostino. conf. 480. nu. 20. tho. j. 117. & consilio 426. numero 5. tho. j. 73
Expense à filio factæ pro patre animo repetendi possunt ab eo repeti. conf. 442. num. 37. tho. j. 84
Expense quæ fiunt gratia fundi custodiendi non dicuntur fieri causa cultura. conf. 420. nu. 5. tho. j. 68
Expense factæ per patrem in infirmitate filiorum habentium bona materna præsumuntur factæ animo repetendi. conf. 616. nu. 4. tho. j. 218
Experientia rerum magistra est. conf. 462. nu. 11. tho. j. 102
Expressio vnius casus in vulgari substitutione, quæ ad alium porrigatur, quomodo intelligatur. conf. 313. nu. 4. tho. j. 293
Expressum dicitur illud quod ex verbis infertur & colligitur. conf. 68. nu. 3. tho. 1. 69. & conf. 258. nu. 3. tho. j. 238
Expressum in vno capitulo censetur repetitum in alio. conf. 353. numero 4. tho. 2. 14
Expressum facit cessare tacitum. conf. 423. nu. 17. tho. 2. 83. & conf. 546. numero 6. tho. 2. 70
Extensio principalis ad antecedens per viam extensionis venit. consilio 502. num. 2. tho. j. 139
Extensio in poenalibus ecclesiæ fauore fieri potest. conf. 496. nu. 16. tho. j. 133
Extensio de vno casu ad similem in effectu fit in conditione voluntaria propter voluntatem testatoris, & in conditione voluntaria testator potius videtur cogitare modum quam effectum. conf. 427. nu. 11. tho. j. 74
Extensio in contractu fieri non potest ad casum non expressum. conf. 697. nu. 2. & 4. tho. j. 251
Extensio nunquam fieri debet, nisi quando eadem ratio subsistit. conf. 444. num. 17. tho. j. 86
Extensio in poenis prohibetur. conf. 267. nu. 4. tho. j. 247
Extensio fit etiam in poenalibus vbi agitur de interesse publicæ utilitatis. conf. 372. nu. 8. tho. 2. 28. & conf. 697. nu. 10. 251
Extensio non dicitur fieri quando militat vna & eadem ratio. conf. 372. numero 7. tho. 2. 28
Extensio fit de vno casu ad alium fauore pæ causæ. conf. 272. num. 2. tho. 1. 254
Extensio de persona ad personam an fiat ex tacita testatoris voluntate. conf. 286. nu. 8. 270. & conf. 211. nu. 5. tho. 1. 195. & conf. 377. nu. 3. tho. 2. 31
Extensio facilius fit de casu ad casum, quam de persona ad personam. conf. 697. nu. 13. tho. 2. 251. & conf. 272. num. 2. tho. j. 254
Extraneus potest offensum iuuare & defendere. consilio 678. numero 6. tho. 2. 245

F

FACERE plus est quam pronunciare. consilio 583. numero 5. tho. j. 195
Facere aliud est, & aliud facienti consentire. conf. 475. num. 8. & 10. tho. j. 113
Facere proprio nomine quis præsumitur, vt lucrum sibi quaeratur. conf. 212. num. 8. tho. 1. 196
Facienti aliquid per errorem & non per malitiam subueniri debet. consilio 408. nu. 3. tho. 2. 58
Facit qui illud, ad quod tenetur, in fraudem facere non videtur. conf. 586. num. 12. tho. 2. 197
Facta non præsumuntur, sed probari debent. conf. 442. nu. 16. tho. 2. 83
Facti ex modica mutatione, ius totum mutatur. conf. 599. nu. 6. tho. j. 205
Facto in proprio in quo de proprio interesse agitur, nulli creditur. consilio 445. nu. 60. tho. 2. 90
Factores licet in mille literis scribant se debitores, non propterea conveniri poterunt. conf. 510. nu. 5. tho. 2. 144
Factum ad hoc vt dicatur ab vniuersitate seu communitate, requiritur quod factum sit de communi. consilio 667. num. 9. tho. 2. 242
Factum civiliter habet illum effectum, quæ habet dispositio naturalis. conf. 542. nu. 5. tho. 2. 171
Factum ubi est in obligatione, difficultas impedit moram. consilio 312. numero 2. tho. 1. 293
Factum, quod inter partes fuerit, in dubio factum videtur, quod partibus minus præiudiciale sit. conf. 500. nu. 13. tho. 2. 138
Factum contra statutum est nullum. conf. 254. num. 2. tho. j. 255
Factum civiliter quando operatur eundem effectum, quem operatur factum naturaliter, factum civiliter sufficit. consilio 542. nu. 5. tho. 2. 170
Factum contra iurum quis venire non potest, & ideo clausula contra factum suum &c. tacite in omnibus contractibus intelligitur. consilio 495. numero 18. tho. j. 132
Factum a testatore interpretatur secundum quod iura disponunt. conf. 45. numero 5. tho. j. 51
Factum lege permittente poenam non meretur. conf. 604. nu. 9. tho. j. 209
Factum pro honore reipublicæ iniuriandi animo factum non dicitur, licet in alicuius contumeliam cedat. conf. 487. nu. 14. tho. j. 124
Factum ab eo qui præoccupauit, ab alio reuocari non potest. consilio 640. numero 2. tho. j. 239
Factum à Papa reputatur factum à Deo. conf. 341. nu. 8. tho. 2. 3. & consilio 602. numero 12. tho. j. 207
Factum ex certa scientia principis in dubium reuocari non potest. conf. 614. nu. 17. tho. j. 217. & conf. 655. nu. 19. 20. & 21. 238
Facultas legitimandi data comiti Palatino, intelligitur quod comes possit illa uti ex causa quæ appareat. conf. 343. nu. 1. tho. j. 5
Facultas redimendi rem venditam cedi potest. consilio 614. numero 14. tho. 2.

thom. 2. 217
Facultas testandi est de iure civili. conf. 655. nu. 17. tho. 2. 218
Facultas reuocandi feudum quanto tempore durat. consilio 395. numero 12. tho. j. 47
Facultas in actum deducta, vbiunque immediate producit & parit ius in iudicium deducibile, tali facultati præscribitur. consilio 163. numero 4. tho. 1. 149
Falcidia odiosa est, eo quod contra testatoris uoluntatem detrahitur. conf. 575. nu. 10. tho. j. 189
Falsitas quæ non tangit negotium principale non repellit testes. conf. 162. numero 17. tho. 1. 148
Falsitas in uno capitulo instrumenti, non nocet in alio capitulo separato. conf. 316. num. 8. tho. 1. 296
Falsitatis suspicio in teste deprehenditur, cum de his deponit quæ videre non potuit. conf. 448. nu. 25. tho. 2. 92
Falsitatis sola suspicio in crimine falsitatis pro concludenti probatione habetur. conf. 174. nu. 4. 157. conf. 448. nu. 28. tho. 2. 92
Fama cum uno teste non coniungitur ad faciendam plenam probationem in criminalibus. conf. 188. nu. 15. tho. j. 175
Fama plenam probationem facit vbi à communiter accidentibus difficilis est probatio. conf. 652. nu. 2. tho. j. 236
Fama sola sufficit in antiquis, probando aliquem fuisse notarium. conf. 638. num. 7. tho. 2. 229
Fama probari debet. conf. 255. nu. 10. & 11. tho. j. 235. & 236
Fama probatur duobus testibus. conf. 271. nu. 4. tho. 1. 252
Fama non probatur nisi testis etiam non interrogatus dicat de causa & de personis. conf. 37. nu. 10. tho. 1. 42
Fama non probatur ex eo, quod publice dicitur. consilio 57. nu. 4. tho. 1. 59
Fama licet non faciat plenam probationem, tamen cum uno teste facit integram. conf. 57. nu. 3. tho. j. 58
Fama in antiquis plenam probationem facit. conf. 42. nu. 12. tho. j. 48
Fama an & quando faciat plenam probationem. conf. 428. nu. 2. tho. j. 74
Fama cum uno teste non probat in criminalibus. consilio 429. numero 9. & 18. tho. 2. 75
Famam suam qui negligit crudelis est. conf. 686. nu. 8. & 9. tho. j. 247
Fame nihil durius est, & crudelior est mors propter famem, quam propter bellum vel pestem. conf. 555. nu. 12. tho. 2. 178
Fauor filiorum in institutione hæredis, an sit maior, quam ecclesiæ. consilio 426. num. 3. tho. 2. 73
Fauor causæ præponderat fauori rei. conf. 109. nu. 4. tho. 1. 104
Fauore introducta non debent in odium retorqueri. consilio 414. numero 9. tho. 2. 63
Feuda singularia quæ sunt in Apulia, sunt in directo Regis dominio, licet ipsa regni vniuersitas de feudo ecclesiæ exiliat. consilio 517. numero 10. tho. 2. 150
Feuda de consuetudine Galliarum vendi & in extraneos transferri possunt. consilio 207. nu. 4. tho. j. 192
Feuda in dubio masculina videntur secundum regulam quæ foeminas excludit. conf. 517. nu. 5. tho. 2. 150
Feudalia bona in fiscum non transferuntur de iure communi. conf. 442. numero 29. tho. 2. 84
Feudalibus in bonis pater nec vsumfructum nec administrationem habet. conf. 460. nu. 23. tho. j. 101
Feudatarius habet vtile dominium. conf. 389. nu. 6. tho. j. 40
Feudi in successione proximiores decedenti vocantur. consilio 445. numero 19. tho. j. 88
Feudi concessio an significetur per ista verba, ex reservatione fidelitatis, & homagij. conf. 413. nu. j. tho. j. 62
Feudi in possessione mortuo patre filia manere debet donec de feudo probetur & iudicetur. conf. 467. numero 10. tho. j. 107. & consilio 588. numero 10. 198
Feudi recognitio facta alio quam solito more, posteris non nocet. conf. 262. nu. 3. tho. 1. 242. & conf. 408. nu. 17. tho. j. 135
Feudi in possessionem mitti filia si petat, in possessionem etiam rerum mitti debet, quæ patri in feudum concessæ fuerunt. consilio 467. numero 11. tho. 2. 197
Feudi ad successionem antiquissimæ inuestituræ virtute foemina venire potest, non obstantibus posterioribus inuestituris. quæ tantum de masculis loquebantur, sicut iurisdictionis est capax. consilio 498. numero 18. & 21. tho. j. 135
Feudis regulariter filia, & generaliter foemina non succedunt. consilio 468. numero 1. tho. j. 107
Feudo in antiquo si pater feudo renuntiavit, & filius patris hereditatem adiuit, filius contrauenire non potest, nisi inuentarium fecerit: quia factio inuentario hæreditatis adiuitio sibi nocere non debet. conf. 445. nu. 56. tho. 2. 90. conf. 468. nu. 30. tho. 2. 108
Feudo ita succedit frater cõsanguineus tantum, sicut utrinque coniunctus. conf. 444. nu. 5. tho. 2. 86
Feudo feudi ex natura descendentes in infinitum veniunt dato quod acquisitionis tempore non fuissent concepti. consilio 445. numero vigesimo primo. tho. 2. 88
Feudo aliqui non succedunt quia cognati sunt, sed quia agnati: ideo frater ex utroque parente fratres ex parte patris tantum non excludit. conf. 444. nu. 6. tho. 2. 86
Feudorum iura & consuetudines possunt tolli contraria consuetudine. consilio 268. nu. 6. tho. j. 248
Feudorum iura procedunt etiam de iure canonico. consilio 131. numero tertio. tho. 2. 111
Feudorum constitutiones dicuntur consuetudines. consilio 614. numero octauo. tho. 2. 217
Feudum antiquum præsumitur in dubio potius quam nouum. conf. 268. nu. 3. & 4. tho. 1. 247
Feudum

In Consilia Philippi Decii.

- Feudum longo tempore possessum presumitur antiquum. consilio 395. numero 1. tho. 2. 47
- Feudum antiquum esse dicitur quod à stirpe procedit. consilio 445. numero 5. tho. 2. 87
- Feudum an possit diuidi sine licentia domini. consilio 614. nu. 18. tho. 2. 17
- Feudum quando conceditur pro se & liberis, non dicitur hereditarium. consilio 184. nu. 2. tho. j. 170
- Feudum licet sit nouum, si tamen concedatur vt antiquum fortitur naturā antiqui feudi. consilio 184. nu. 8. tho. j. 171
- Feudum est quid hereditarium. consilio 78. nu. 5. tho. 1. 78
- Feudum si ad ecclesiam post mortem vasalli reuertatur, potest praelatus liberè concedere cui uelit. consilio 131. nu. j. tho. j. 121
- Feudum pro quo annuus census praelatur, accedit magis ad naturam emphyteusis quam feudi. consilio 138. nu. 7. tho. 2. 127
- Feudum nouum de antiquo in praeludium alterius fieri non potest, & si factum fuerit, antiquum censetur. consilio 445. nu. 7. tho. 2. 88
- Feudum denominatur à fide seu fidelitate. consilio 413. nu. 2. tho. ij. 62
- Feudum acquisitum per unum ex fratribus simul uiuentibus non debet communicari. consilio 435. nu. 7. tho. 2. 79
- Feudum marchionatus vel ducatus diuidi non potest. consilio 389. nu. 3. tho. 2. 40
- Feudum si sit donatio non feudum transit ad foeminas. consilio 390. numero sexto. tho. 2. 42
- Feudum emptum transit ad foeminas sicut ad masculos. consilio 390. numero septimo. tho. 2. 42
- Feudum auferre non potest princeps vasallo suo sine causae cognitione. consilio 410. nu. 12. tho. 2. 60
- Feudum regulariter non transit ad foeminas. consilio 390. nu. 1. tho. 2. 41
- Feudum hereditarium si sit, de eo iudicatur sicut de alijs rebus hereditarijs. consilio 395. nu. 5. tho. 2. 47
- Feudum nouum dicitur quod acquiritur de nouo, & non procedit à successionem. consilio 390. nu. 4. tho. 2. 42
- Feudum non presumitur nisi probetur. consilio 424. nu. 8. tho. 2. 71. consilio 467. nu. 9. 106. consilio 498. nu. 3. 134. & consilio 588. nu. 9. & 12. 198
- Feudum quando dicatur hereditarium siue paternum. consilio 78. nu. 6. 78. consilio 207. nu. 3. & 6. tho. 1. 191. consilio 390. nu. 5. tho. 2. 42. consilio 395. nu. 4. & 11. 47. & consilio 445. nu. 8. tho. 2. 88
- Fidei humanæ nihil est quod magis conueniat, quam ea quæ placuerunt obseruare. consilio 638. nu. 1. tho. 2. 229
- Fideicommissarius quando debeat actuale possessionem petere ab herede. consilio 424. nu. 5. tho. 2. 71
- Fideicommissarius vniuersalis qui possidet si est paratus incontinenti probare de eius fideicommissio, talis missio impeditur. consilio 424. nu. 4. 71. & consilio 467. nu. 4. tho. 2. 106
- Fideicommissarius potest à seipso fideicommissum accipere, quando testator constituit eum executorem. consilio 424. nu. 16. tho. 2. 71
- Fideicommissarius non debet propria autoritate possessionem bonorum accipere, sed petere ab herede debet. consilio 467. nu. 13. tho. 2. 107
- Fideicommissarius potest renuntiare fideicommissio quod sperat. consilio 322. numero 1. tho. j. 300
- Fideicommissarius bona alienata reuocat, casu fideicommissi veniente. consilio 454. nu. 8. tho. 2. 97
- Fideicommissarius habet ius in hereditate ante restitutionem spe probabili. consilio 519. nu. 2. tho. 2. 151
- Fideicommissarius est loco heredis. consilio 438. nu. 12. tho. 2. 81
- Fideicommissi de onere ubi agitur, filiorum appellatione nepotes non veniunt. consilio 593. nu. 5. tho. 2. 202
- Fideicommissi ius an per diuisionem censeatur renuntiatum. consilio 79. nu. 3. tho. 1. 79
- Fideicommissi in successione quæ ex testatoris dispositione procedit, filius patris locum non intrat, sed proximiores in gradu præferuntur. consilio 478. nu. 11. & 12. tho. 2. 115
- Fideicommissi onus iniunctum videtur quando filij non sunt simpliciter positi in conditione, sed etiam quando grauati esse uidentur. consilio 422. nu. 2. tho. 2. 69
- Fideicommissi conditionalis ius in heredem non transit. consilio 574. numero 2. tho. 2. 188
- Fideicommissis potius voluntas inspicitur quam uerba. consilio 465. numero secundo. tho. 2. 104
- Fideicommissio voluntas sola sufficit quæ ex coniecturis colligitur. consilio 637. nu. 4. tho. 2. 229
- Fideicommissio aliquo licet proximiores vocentur quo casu tamen fratrum filij cum patris admittantur. consilio 480. nu. 9. tho. 2. 117
- Fideicommissio renuntiatum videtur, quando in bonis aliud ius non competit. consilio 495. nu. 17. tho. 2. 131
- Fideicommissio renuntiatum non videtur per diuisionem simpliciter factā inter grauatos. consilio 242. nu. 2. tho. 1. 224
- Fideicommissum conditionale in alios transmittitur si ex aliquibus indicijs & coniecturis appareat talem fuisse testatoris uoluntatem. consilio 465. numero 6. tho. 2. 104
- Fideicommissum locum non habet nisi quando expressum sit. consilio 465. numero 15. tho. 2. 105
- Fideicommissum ex tacita testatoris voluntate, & ex coniecturis inducitur. consilio 465. nu. 1. tho. 2. 104
- Fideicommissum quod heredi scripto clausulæ codicillaris virtute restitutionem est, ignorant non acquiritur. consilio 478. nu. 7. tho. 2. 115
- Fideicommissum quando clausulæ codicillaris virtute debetur, non agnatum non transmittitur. consilio 478. numero 6. tho. 2. 115. consilio 490. nu. 11. tho. 2. 127
- Fideicommissum inducit testator, quando vult quod bona remaneant in familia. consilio 481. nu. 5. tho. 2. 118
- Fideicommissum conseruatur per auth. ex causa. C. de libe. p. te. consilio 86. nu. 3. tho. 1. 85
- Fideicommissum impostum simpliciter non grauatur filium in legitima neque Trebellianica. consilio 613. nu. 5. tho. 2. 216
- Fideicommissum iniunctum alicui decedenti sine filijs etiam filiabus relictis expirat. consilio 495. nu. 2. tho. 2. 131
- Fideicommissum iniunctum à testatore decedenti sine filijs ex eo legitime procreatis, expirat extante filio in figura matrimonij. consilio 152. numero 1. tho. 1. 138
- Fideicommissum fuisse iniunctum probatur per testamenti inspectionem. consilio 217. nu. 6. tho. 1. 200
- Fideicommissum non potest impedire missionem in possessionem per heredem petitam. consilio 217. nu. 2. tho. 1. 200
- Fideicommissum iniunctum decedentibus filijs debetur etiam illis non natis. consilio 226. nu. 12. tho. 1. 210
- Fideicommissum quod defertur de persona in personam, aditionem hereditatis requirit. consilio 662. nu. 6. tho. 2. 240
- Fideicommissum iniunctum filio intelligitur si ipse decesserit sine liberis. consilio 283. nu. 11. tho. j. 266
- Fideicommissum in probando non sufficit testatorem ita voluisse nisi dispositum. consilio 514. nu. 11. tho. 2. 146
- Fideicommissum de iure antiquo necessitatem non habebat. consilio 519. numero 6. tho. 2. 151
- Fideicommissum an importetur per uerbum volo, appositum in testamento. consilio 425. nu. 4. tho. 2. 72
- Fideicommissum oritur ex actu ex quo de necessitate inferatur. consilio 377. numero 7. tho. 2. 31
- Fideicommissum solum oritur in casu contrauentionis quando alienatio est prohibita extra familiam. consilio 377. nu. 6. tho. 2. 31
- Fideicommissum an ex diuisionis prohibitionem inducatur. consilio 513. numero 7. tho. 2. 146
- Fideicommissum ex quibusconque uerbis, & etiam ex coniecturata mente testatoris inducitur. consilio 23. nu. 1. tho. 1. 27. consilio 286. nu. 5. tho. j. 269. & consilio 637. nu. 3. & 5. tho. 2. 229
- Fideicommissum an per simplicem diuisionem censeatur remissum. consilio 86. nu. 4. 85. consilio 286. nu. 16. tho. j. 278. consilio 613. nu. 3. tho. 2. 216
- Fideicommissum an & quando per alienationis prohibitionem inducatur. consilio 38. nu. j. 42. consilio 286. nu. 7. tho. 1. 269. consilio 422. nu. 3. tho. 2. 69. consilio 513. nu. 4. tho. 2. 146. & consilio 637. nu. j. 229. & consilio 377. nu. 4. 31
- Fideiussor qui animo nouandi pro alio promittitur, non dicitur. consilio 7. nu. 6. tho. j. 9
- Fideiussor largo modo dicitur, qui pro negotio ad alium pertinente obligatur. consilio 7. nu. j. tho. j. 8
- Fideiussor facta prorogatione temporis non tenetur. consilio 93. numero 1. & 5. tho. j. 91
- Fideiussor qui de facto usuras soluere cogitur illas à principali debitore repetere potest, perinde ac si de iure soluisset. consilio 456. numero 2. tho. 2. 98. consilio 487. numero 2. 123. consilio 665. numero 4. 241. & consilio 686. numero 6. 247
- Fieri aliquid incontinenti dicitur quod commodè fieri potest. consilio 460. numero 18. & 19. tho. 2. 101
- Filia exclusa à statuto propter masculum si fuit incompetenter dotata agere potest ad supplementum congruæ dotis. consilio 392. numero 1. & 2. tho. 2. 43
- Filia exclusa à statuto stante herede masculo, intelligitur de filio. consilio 395. numero 8. tho. 2. 47
- Filia quando excluditur propter masculos, si masculi non admittantur ob aliquod impedimentum, filia tunc admittitur. consilio 295. numero quinto. tho. 1. 278
- Filia propter masculum exclusa, semper exclusa remanet, nisi statutum uerbis temporalibus utatur. consilio 506. nu. 3. tho. 2. 141
- Filia exclusa à statuto dicitur exheredata. consilio 383. nu. 5. tho. 2. 37
- Filia an admittatur simul cum sorore matris ad successionem bonorum suæ matris premorientis ab intestato. consilio 658. numero 2. tho. 2. 239
- Filia quæ excluditur ab hereditate patris existente masculo, non prohibetur succedere fratri suo qui hereditatem adiuit. consilio 627. numero nono. tho. 2. 223
- Filia nupta est sub potestate mariti. consilio 621. nu. 5. tho. 2. 220
- Filia quando dotatur ab alio quam à patre, debet dotari secundum quantitatem patrimonij patris. consilio 26. nu. 2. tho. 1. 29
- Filia si petit se mitti in possessionem, debet etiam mitti in possessionem rerum quæ patri in feudum concessæ fuerunt: nec agnati masculi erunt legitimi contradictores ad impediendam talem missionem. consilio 424. nu. 12. tho. 2. 71
- Filia patre mortuo in feudi possessione manere debet, donec de feudo probetur. consilio 517. nu. 8. tho. 2. 150
- Filia dotata à patre non excluditur à bonis maternis. consilio 379. nu. 7. tho. 2. 33. & consilio 634. nu. 3. 227
- Filia heres patris in possessionem mitti debet, & postea agnatus petere debet si aliquid iuris habere prætendit. consilio 588. nu. 11. tho. 2. 198. & consilio 498. nu. 4. tho. 2. 134
- Filia exclusa à statuto perpetuo, exclusa videtur. consilio 87. nu. 1. tho. 1. 86. & consilio 627. nu. 8. tho. 2. 223
- Filia exclusa à statuto ab hereditate patris debet competenter dotari. consilio 379. nu. 13. tho. 2. 33
- Filia potest petere supplementum congruæ dotis, ut ad equalitatem aliarum filiarum & sororum reducatur. consilio 26. nu. 1. tho. 1. 29
- Filia quæ patris hereditati cum iuramento uiuente patre in manibus fratrū & patris renuntiauit, si pater postea in testamento disposuit, non obstat iuramento cum fratribus succedat, an succedere poterit. consilio 475. nu. 3. & 11. tho. 2. 113
- Filia foemina cum masculis admittitur in bonis patris defuncti. consilio 139. numero 2. tho. j. 127
- Filia patre mortuo non existentibus liberis in possessione feudi manere debet donec

Index

- donec defendo probetur & iudicetur. conf. 424. nu. 11. tho. ij. 71
- Filia vel neptis enormiter laesa etiam si iurauerit contrauenire potest. conf. 616. nu. j. tho. z. 218
- Filia de iure communi excludit fideicommissarium. consilio 370. numero secundo. tho. z. 26
- Filia quando excluditur existente masculo, testamentum patris non annullatur prateritione. conf. 105. nu. i. tho. j. 99
- Filia an comprehendatur in inuestitura facta alicui pro se & descendentes. conf. 318. num. 1. tho. i. 297
- Filia quae licet a statuto excluditur ab hereditate patris non prohibetur succedere fratri quae paternam hereditatem adiuit. conf. 433. nu. 3. tho. ij. 78
- Filia primi matrimonij licet excludatur per statutum a successione, admittitur tamen ad alia bona. conf. 396. nu. j. tho. ij. 48
- Filia legataria in pecunia an legitimam possit petere in bonis & substantia parentis. conf. 235. nu. 21. tho. j. 219
- Filia fratris non excludit amitam in hereditate sui patris. consilio 308. numero 5. tho. i. 290
- Filia dotata viuo auo & patre mortuo, intelligitur dotata de bonis aui. conf. 346. nu. 5. tho. ij. 7
- Filia quae ab intestato excluditur, an a petitione legitimae excludatur. conf. 295. nu. j. & 2. tho. i. 278
- Filia cui pater reliquit centum si nupserit, & quinquaginta intrando monasterium, intrando monasterium centum habebit. conf. 674. numer. secundo & 3. tho. ij. 243
- Filia quae renuit iauit hereditati maternae potest succedere fratri matris praefunctae heredi. conf. 230. nu. 3. tho. j. 211
- Filia renuntians bonis patris non prohibetur succedere in feudo. conf. 265. num. 2. tho. j. 244
- Filia quae renuntiauit paternis bonis quando praetextu enormis laesionis contrauenire possit. conf. 180. nu. 1. & 3. tho. i. 165
- Filia ad legitimam supplementum agere potest non obstante quod pater illam prohibuerit, quod plus petere non possit. conf. 505. nu. 2. 141. consilio 89. mero 4. 89
- Filia quae renuntiauit hereditati patris non prohibetur succedere in hereditate materna quae ex fratris persona defertur. conf. 317. nu. 5. tho. i. 297. & conf. 433. nu. 5. tho. ij. 78
- Filia quae renuntiauit non excluditur nisi sit persona quae ex praesumpta voluntate defuncti excludit renuntiantem, & ideo non excluditur ab alijs sororibus quae non renuntiauerunt. conf. 433. nu. 2. tho. ij. 78. & conf. 506. nu. 2. 141. & conf. 553. nu. 9. 178
- Filia renuntians hereditati an excludatur a bonis quae acquiruntur sibi patre, vel matre transeuntibus ad secunda uota. consilio 396. numero secundo & tertio. tho. ij. 48
- Filia quae renuntiauit hereditati patris propter fratres qui erant tempore renuntiationis, si postea viuentem patre moriantur, renuntiatione non obstante filia admittitur ad hereditatem. conf. 433. nu. 1. 78. & conf. 568. numero 5. tho. ij. 186
- Filia an filiorum appellatione veniant in donatione. consilio 607. numero 13. tho. z. 212
- Filia quando a statuto excluduntur extantibus filiis masculis, si testator de filiis mentionem faciat, simpliciter de masculis intelligitur, & filiae non comprehenduntur. consilio 545. numero 3. thom. z. 173. consilio 627. numero 14. 224
- Filiae dotatae an habeant partem in legitima quae debetur filio. consilio 607. nume. 15. tho. ij. 212
- Filiae exclusae a testatore, & fortiori ratione neptes exclusae esse censentur. conf. 181. numero 17. tho. i. 167. & conf. 545. nu. 2. tho. ij. 173
- Filiae maritate quae renuntiauerunt bonis paternis fiscum excludunt. conf. 234. num. 4. tho. i. 216
- Filiarum exclusarum per masculos nulla habetur ratio in computatione legitimae. conf. 298. nu. 2. tho. j. 280
- Filiatio probatur tractatu & nominatione. conf. 320. nu. 1. tho. i. 299
- Filiatio sicut per filij mortem extinguitur, ita & primogenitura. conf. 443. numero 19. tho. ij. 85
- Filij nati tam ex primo quam secundo matrimonio omnes equaliter succedunt matri ab intestato. conf. 235. nu. 6. tho. j. 218
- Filij primi & secundi matrimonij an ad fideicommissariam substitutionem admittantur. conf. 303. nu. 2. tho. i. 285
- Filij dicuntur qui ex iustis nuptis sunt procreati. consilio 283. numero 10. thom. i. 266
- Filij haeredes dispositioni testamenti paterni praepiudicare non possunt. conf. 547. numero 4. tho. z. 174
- Filij & descendentes si dicantur, ordine successiuo intelliguntur. conf. 584. nume. 6. tho. ij. 195
- Filij positi in conditione qui faciunt deficere fideicommissum veniunt ad hereditatem defuncti ab intestato tanquam proximiores. conf. 545. numero 1. tho. z. 173
- Filij masculi quando in conditione positi sunt, ex tacita disponentis voluntate vocati uidentur. conf. 516. nu. 11. tho. ij. 148
- Filij positi in conditione non dicuntur vocati a testatore. conf. 290. num. 9. tho. i. 274. & conf. 293. nu. 2. tho. i. 276
- Filij & agnati non admittuntur in feudo hereditario. consilio 193. numero quarto. tho. i. 181
- Filij an subrogari possint in locum patris eo viuentem. consilio 412. numero quinto. tho. ij. 61
- Filij quo ad successionem aui uel patris succedunt in stirpes. consilio 412. numero 2. tho. ij. 61
- Filij quando sunt expresse nominati in inuestitura feudi acquiruntur eis ius ex eorum persona. conf. 389. nu. 2. tho. z. 40
- Filij an possunt renuntiare dispositioni testatoris in eorum fauorem factae. conf. 403. nu. 23. tho. z. 55
- Filij adoptiui an fideicommissarium excludant. conf. 499. nu. 1. tho. z. 48
- Filij legitimi dicuntur ex eo quod parentes eorum vocant se coniuges. conf. fil. 152. nu. 3. tho. i. 139
- Filij procreati ex muliere extra domum, non legitimantur per subsequens matrimonium. conf. 154. nu. 1. tho. i. 140
- Filij & ex eis descendentes nomina appellatiua sunt, quae agnationi non conueniunt, quae a iure ciuili nomen recipit. consilio 495. nu. 3. tho. z. 131
- Filij fratris an concurrant cum patruo in lucro quod eis debetur casu quo vxor transferit ad secunda vota. conf. 87. nu. 4. tho. i. 87
- Filij qui conditionem & substitutionem deficere faciunt, licet sine filiis moriantur illa tamen substitutio extincta non reconstituitur. consilio 480. numero 6. tho. z. 117
- Filij bastardi cum dicuntur esse de domo. conf. 365. nu. 2. tho. z. 21
- Filij spurii a patre non sunt alendi. conf. 611. nu. 2. tho. z. 215
- Filiis etiam nascituris quis stipulari potest. conf. 244. nu. 3. tho. i. 226
- Filio bannito in aere & persona non debetur legitima. consilio 438. numero quinto. tho. z. 81
- Filiorum appellatione an foeminae ueniant in contractu emphyteutico. conf. fil. 170. nu. 4. tho. i. 155
- Filiorum appellatione in contractibus non ueniunt foeminae: secus appellatione liberorum. conf. 433. nu. 18. tho. z. 78
- Filiorum prima causa est in successione patris ab intestato. consilio 478. numero 5. tho. z. 115
- Filiorum appellatione nepotes non ueniunt, ubi de fideicommissi onere agitur, quoniam fideicommissum est onus. consilio 567. numero octauo. thom. z. 186
- Filiorum legitimorum appellatione an ueniant legitimati in materia odiosa & stricta. conf. 257. nu. 3. 6. & 9. tho. i. 237
- Filiorum conditio in substitutione appositae etiam in foeminis & filiabus verificatur quae substitutionem deficere faciunt. consilio 480. numero primo. tho. z. 116
- Filiorum appellatione in ultimis uoluntatibus veniunt nepotes. consilio 286. numero 6. tho. i. 269
- Filiorum appellatione foeminae includuntur in ultimis uoluntatibus. conf. 235. nu. 5. tho. i. 213
- Filiorum appellatione in feudis nepotes veniunt, non in odiosis. conf. 445. nu. 51. & 52. tho. z. 90
- Filiorum appellatione an nepotes veniant. conf. 95. nu. 5. 6. 7. & 8. 92. consilio 353. nu. 5. tho. z. 14. conf. 465. nu. 9. tho. z. 104. conf. 545. nu. 9. 173. conf. 391. nu. 5. tho. z. 43. conf. 217. nu. 12. 13. & 14. tho. i. 201
- Filiorum appellatione continentur filiae. conf. 15. nu. 1. & 4. 19. conf. 317. numero 1. 297. conf. 414. nu. 3. tho. z. 63. conf. 495. nume. 113. 1. conf. 567. numero 5. & 6. 185
- Filius quando equiparetur extraneo propter beneficium abstinendi. consilio 330. num. 4. tho. i. 308
- Filius hereditatem petens, se esse legitimum heredem probare tenetur. conf. fil. 471. nu. 2. tho. z. 110
- Filius si ex artificio viuere potest pater illi alimenta praestare non tenetur. conf. 576. nu. 3. tho. z. 190
- Filius magis praesumitur ille qui alimentatur ut filius, quam si ut filius nominetur. conf. 54. nu. 2. tho. z. 56
- Filius quando facit contractum in patris utilitatem iudicis autoritas, & non patris requiritur. conf. 278. nu. 5. tho. i. 260
- Filius ergo heres solet dici. conf. 495. nu. 26. tho. z. 132
- Filius quando adiuit hereditatem cum beneficio inuentarii retinebit feudum liberum. conf. 184. nu. 5. & 6. tho. i. 170
- Filius grauatus fideicommissio an poterit eligere vnam rem hereditariam pro sua legitima. conf. 235. nu. 15. 16. & 17. tho. i. 218
- Filius sicut non potest legitimari nisi consentiat, ita etiam econtra non potest filius legitimari nisi patre consentiente. consilio 579. numero sexto. thom. z. 192
- Filius adoptiuus an admittatur in feudo. conf. 399. nu. 3. tho. z. 48
- Filius spiritualis an excludat substitutionem. conf. 399. nu. 2. tho. z. 48
- Filius masculus uigore statuti ita demum excludit foeminas si succedat, aliter non. conf. 383. nu. 4. tho. z. 36
- Filius institutus in uno numo virtute illius institutionis consequitur supplementum legitimae & reputatur institutus in totam legitimam. conf. 407. numero 16. tho. z. 58
- Filius cui relatum est in testamento minus legitima, agere potest ad supplementum. conf. 666. nu. 1. tho. z. 241
- Filius est nomen appellatiuum naturae. conf. 570. nu. 8. tho. z. 187
- Filius quod in patris locum succedat intelligitur quando hereditario testamento succeditur, non autem quando testamento fideicommissario. conf. fil. 480. nu. 10. tho. z. 117
- Filius locum patris obtinet quando de successione patris carnalis tantum tractatur, secus si agatur de successione aliorum transuersalium in ulteriori gradu. conf. 553. nu. 1. 2. & 3. tho. z. 177
- Filius quando est grauatus, si decesserit sine liberis, an possit Trebellianicam & legitimam deducere in domo vel in alia re alienata. consilio 201. numero 8. tho. i. 187
- Filius licet excludat sororem tamen nepos non excludit amitam. conf. 372. nu. 1. tho. z. 27. & conf. 625. nu. 2. 223
- Filius non potest grauari in legitima. conf. 235. nu. 7. tho. i. 218. & conf. 298. numero 1. tho. i. 280
- Filius in testamento praeteritus vel exheredatus dicitur, nisi institutus fuerit licet de eo mentio facta fuerit. conf. 478. nu. 1. tho. z. 115
- Filius qui pro patre obligetur odiosum est quia contra naturalem equitatem. conf. 491. nu. j. tho. z. 123
- Filius legitimatus an admittatur in emphyteusi ecclesiastica. conf. 624. numero 4. tho. z. 232
- Filius extractus viuis ex ciso ventre matris praemortuus, habetur pro nato. conf. 623. num. 1. tho. z. 221
- Filius fratris simul cum patruo succedit. conf. 298. nu. 6. tho. i. 280
- Filius

In Consilia Philippi Decii.

Filius habitando domum patris videtur se pro hæred e gerere, nisi probetur q̄ ex alia causa fecerit. conf. 491. nu. 2. tho. ij. 128
 Filius institutus, & grauatus hæreditatem restituere post eius mortem si sine filijs decesserit, intelligitur. conf. 529. nu. 5. tho. 2. 159
 Filius locum matris intrat, vt cum matertera succedat. confil. 527. numero 2. & 12. tho. ij. 157
 Filius à quo tanquam hærede legata petuntur si contradicat, & iudicium suscipiat; non est opus aliter immixtionem probare. confilio 449. numero 11. tho. ij. 93
 Filius de patris hæreditate decimam soluere non tenetur: quia de nouo acquisita non dicitur. conf. 443. nu. 5. tho. ij. 85
 Filius etiam infans beneficio iurisdictionis paternam hæreditatem non aditam in quoscuq; transmittit. conf. 330. nu. 6. tho. ij. 308
 Filius mariti præsuntur adulterio non obstante. confilio 576. numero 10. tho. ij. 190
 Filius grauatus post mortem onere fideicommissi an duas quartas, legitimam uidelicet & Trebellianicam possit detrahere. confil. 233. nu. 8. tho. j. 218. conf. 298. numero 3. & 4. 280. confil. 578. nu. 1. tho. ij. 191. & conf. 687. numero 7. tho. 2. 248
 Filius an, & quando & in quibus casibus locum patris subintrat. conf. 1. nu. 3. tho. j. 3. conf. 216. nu. j. & 2. 199. conf. 443. nu. 6. 7. 8. & 20. tho. ij. 85. & conf. 444. nu. 3. 86. conf. 484. nu. 7. 121. & conf. 553. nu. j. tho. 2. 177
 Filius an in fideicommissis obtineat locum patris, & simul cum patruo succedat vel proximior in gradu admittatur. conf. 412. nu. 6. & 12. 61. & conf. 408. nu. 13. tho. ij. 59
 Filius familiæ est hæres ipso iure. conf. 249. nu. 3. tho. j. 230
 Filium suum bastardum quando quis facit legitimari, & ipsum tanquam legitimum hæredem instituit, si legitimatio sit inualida, non ualet institutio. conf. 175. nu. 3. tho. j. 159
 Fines quando ex cursu temporis variantur, debet fieri articulus in probando identitatem. conf. 109. nu. 2. tho. j. 104
 Finium & terminorum probatio qualis requiratur. confilio 42. numero 10. tho. 1. 48
 Firmantur leges quando moribus utentium appropinquata sunt. conf. 638. numero 12. tho. 2. 229
 Fiscus loco extranei hæredis habetur. conf. 442. nu. 28. tho. ij. 84
 Fiscus comparens pro suo interesse reuocat causam ad suum iudicem. conf. 700. nu. 8. tho. ij. 253
 Fiscus licet multa priuilegia habeat, non tamen priuilegiatus intelligitur, nisi quatenus in iure expressum fuerit. confilio 531. nu. 3. tho. ij. 160
 Foemina quo casu feudi ad successionem antiquissimæ inuestituræ virtute venire possit. conf. 468. nu. 27. tho. ij. 108
 Foemina quando in feudis & principatu admittatur. conf. 85. nu. 5. tho. j. 84
 Foemina admittitur in feudo pro quo nullum seruitium præstatur. conf. 139. nu. 1. tho. j. 127. & conf. 413. nu. 13. tho. ij. 62
 Foemina an à summo Pontifice habitari possit, ut in bonis feudalibus patris succedat. conf. 498. nu. 24. tho. ij. 135
 Foemina nunquam venit appellatione filij masculi. conf. 154. nu. 2. tho. j. 140
 Foemina bonorem curatrix constitui non potest. conf. 575. nu. 4. tho. ij. 189
 Foemina licet in feudo non admittatur, tamen includuntur in donatione facta à principe. conf. 607. nu. 14. tho. ij. 212
 Foemina cum masculis simul succedunt in patrimonialibus bonis. conf. 468. nu. 16. 108. conf. 538. nu. j. 165. & conf. 616. nu. 3. tho. 2. 218
 Foemina an & quando succedant in feudis. conf. 390. nu. 15. tho. 2. 43. conf. 424. nu. 14. 71. & conf. 655. nu. 29. tho. 2. 238
 Foemina masculis existentibus, an a successione fraterne exclusionem excludantur. conf. 516. nu. 9. tho. 2. 148
 Foemina admittuntur vna cum masculis in donatione feudi facta propter benemerita. conf. 390. nu. 9. tho. 2. 42
 Foeminarum in statuto exclusiuo nunquam quis excluditur, nisi à personis specificatis. conf. 684. nu. 3. tho. 2. 246
 Foensis dicitur in iure quis varijs modis secundum subiectam materiam. conf. 358. nu. 5. tho. 2. 17. conf. 550. nu. 8. 176. & conf. 661. nu. 5. tho. 2. 240
 Foensis an possit collectari ratione bonorum quæ possidet in loco vbi non habet originem neque domicilium. conf. 694. nu. 1. & 10. tho. 2. 250
 Foensis an ratione bonorum quæ possidet in loco in iurisdictione alterius, sin tali loco offendat dominum vel aliquem subditum dicti loci vbi sunt bona possit ibi conueniri & puniri, & coram quo iudice erit agendum. conf. 694. nu. 11. & 14. tho. 2. 250. & 251
 Forma data à statuto in dubio videtur substantialis. conf. 429. nu. 5. tho. ij. 75. conf. 434. nu. 2. 78. & conf. 612. nu. 3. tho. 2. 215
 Forma à statuto requisita quod interuenerit præsumitur propter antiquitatem. conf. 221. nu. 6. tho. 1. 205
 Forma ubi deficit, etiam causa iustissima non sufficit. confilio 466. numero 14. tho. ij. 106
 Forma rescripti debet seruari alias processus redditur nullus. conf. 603. numero 10. tho. ij. 208
 Forma omisio etiam in qualibet minima qualitate reddit actum nullum. conf. 532. nu. 5. tho. 2. 161
 Forma quicquid est per æquipollens impleri nequit. conf. 466. numero 19. tho. 2. 106
 Formatio de iure canonico præsumitur ex cohabitatione masculi & foemi. conf. 152. nu. 2. tho. j. 139
 Fornicationis præsumptio quæ de iure canonico habetur intentionem fundat, nisi de legitimo matrimonio probetur. conf. 471. nu. 4. tho. 2. 110
 Forum sortitur ratione rei. conf. 694. nu. 13. tho. 2. 251
 Forum sortiri, & statutis ligari a pari procedunt. confilio 639. numero 11. tho. 2. 230
 Forum ubi quis sortitur quando in uno loco habet domicilium, in alio originem. conf. 352. nu. 4. tho. 2. 13
 Frater an possit repetere expensas necessarias quas circa uictum & vestitum fratri fecit. conf. 21. nu. 7. tho. j. 25

Frater an & quando expensas factas in domo repetere possit. conf. 628. numero 6. tho. 2. 224
 Frater qui redimit fratrem suum ab hostibus captum exponendo pecunias animo repetendi fecisse, videtur confilio 628. nu. 8. tho. 2. 224
 Frater non tenetur communicare lucrum aduentitium fratribus etiam si patre uiuente fuerit acquisitum. conf. 67. nu. 1. tho. 1. 67
 Frater si sciat filiam fratris dotari de communi, & taceat, animus donandi præsumitur. conf. 68. nu. 4. tho. 1. 69
 Frater qui alimētum totam familiam de suis lucris an uideatur intuitu pietatis hoc fecisse. conf. 442. nu. 36. tho. 2. 84
 Frater ex utroque latere fratrem ex uno latere tantum excludit. conf. 443. nu. 11. tho. 2. 85
 Frater quandoque quis ex fraterna charitate nominatur, licet frater non sit. conf. 524. nu. 5. tho. 2. 555
 Fratritatem ioratum licet aliqui contrahant, talis fraternitas quoniam non est ciuilis nec naturalis successionem non præbet. confilio 516. numero 1. tho. 2. 148
 Fratres minores de superioris licentia testamentorum executores esse non possunt. confilio 499. numero 2. & 3. 136. & confilio 494. numero 7. & 10. tho. 2. 130
 Fratres minores sunt penitus incapaces, & habentur pro mortuis ac omnino extinctis. confilio 419. numero 2. tho. 2. 67. & confilio 499. numero 5. tho. 2. 136
 Fratres patruales si matrem excludant, non excluditur amita, de qua statutum non loquitur. conf. 451. nu. 8. tho. 2. 95
 Fratres, & sorores sunt in pari iure. conf. 683. nu. 2. tho. 2. 246
 Fratres minores arbitri esse non possunt. conf. 494. nu. 8. & 9. tho. 2. 130
 Fratres hæreditatem diuidentes fideicommissi notitiam habere non præsumuntur, nisi aliter de scientia probetur. conf. 495. nu. 21. tho. 2. 132
 Fratres vendentes bona communia tenentur de euictione. confilio 280. numero 1. 4. & 6. tho. 1. 261
 Frater si inter se fratris premortui bona diuiderint, & promiserint in plena forma obseruare, & non contrahere, si postea apparuerit quod bona diuisa tantum ad alterum fratrem spectarent, quid iuris. confilio 600. numero 8. tho. 2. 205
 Fratris appellatione soror continetur. conf. 15. nu. 4. tho. 1. 20
 Fratrum minorum ecclesiæ & operæ relinqui potest licet ipsi sint incapaces successionis. conf. 298. nu. 12. tho. 1. 280
 Fraudis suspicione remouetur actus qui alicuius autoritate munitur sit. conf. 448. nu. 14. tho. 2. 92
 Fraudis suspensionem insolita negligentia inducit. confilio 448. numero 23. tho. 2. 92
 Fraus suo auctori prodesse non debet. conf. 162. nu. 18. tho. j. 148
 Fraus in dubio non præsumitur. conf. 312. nu. 5. tho. 1. 293
 Fraus præsumitur ex alienatione omnium bonorum. confilio 659. numero 3. tho. 2. 239
 Fructus post perfectam uenditionem ad emptorem spectant. conf. 544. numero 20. tho. 2. 173
 Fructus pendentes an pertineant ad filias. conf. 81. nu. 8. tho. 1. 81
 Fructus percipiens ex rebus acquisitis ratificare intelligitur. confilio 58. numero 2. tho. 1. 59
 Frumentum vel merces licet quis de loco extrahere non posset, non tamen transire prohibetur. conf. 552. nu. 6. tho. 2. 177
 Frumentum venale quo casu in legato non veniat. confilio 472. numero 25. tho. 2. 111
 Fugientis animus in fuga considerari debet. confilio 410. nu. 30. tho. 2. 61
 Fundorum proprietates nihil cum iurisdictione habet commune. conf. 483. nu. 9. 10. & 17. tho. 2. 120
 Fundum ad demonstrandum loci nomen cum duobus confinibus exprimi debet. conf. 500. nu. 3. tho. 2. 137
 Fundus licet sit sterilis ex quo fructus non percipiuntur, tamen usure præij non soluti debent præstari. conf. 119. nu. 8. tho. j. 113
 Funeralium expensæ an pertineant ad hæredes vel ad successores beneficio. conf. 156. nu. 1. & 2. tho. 2. 142
 Funiculus duplex vel triplex potentius ligat vel stringit quam simplex. conf. 620. nu. 7. tho. 2. 220
 Furiosum quem esse ad probandum perspicax requiritur inquisitio. conf. 448. nu. 32. tho. 2. 93
 Furor per visum percipitur, ideo testis de visu deponens bene probat. conf. 448. nu. 7. tho. 2. 92
 Furto & pro rebus sublati ciuilitè & criminaliter agi potest. confilio 520. nu. 1. tho. 2. 152
 Furtum in dubio custodis culpa factum videtur. conf. 473. nu. 6. tho. 2. 111
 Futurum omne despiciatur, suadentq; præsentia fructum, & ad præsens oua cras pullis sunt meliora. conf. 574. nu. 4. tho. 2. 112

G

Abella est munus ordinarium: & quare. confilio 48. numero primo. tho. 1. 52
 Gabella si de quolibet contractu soluatur, & locum fundum per annum, deinde contractus prorogetur, erit soluenda noua gabella. conf. 93. nu. 3. tho. 1. 91
 Gabella quod non solui debeat, in dubio indicari debet. confilio 457. numero octauo. tho. 2. 99
 Gabella est onus contractus consequutium. confilio 457. numero primo. tho. 2. 99
 Gabella solui debet vbi contractus celebratur confilio 457. numero secundo. & 3. tho. 2. 99
 Gabella in libro si quis descriptus non reperitur probatur quod gabellam non soluerit, & sic negatiua probatur. confilio 496. numero septimo, & octauo. tho. 2. 133

Index

Gabellam ecclesie solvere non tenetur pro acquisitione facta ex titulo lucrationis. conf. 496. nu. 2. tho. ij. 132
 Gabellam si extra territorium ubi matrimonium contraxit maritus soluat & postea ad locum domicilij eius uxorem ducat, gabellam iterum solvere non tenetur. conf. 457. nu. 4. & 9. tho. 2. 99
 Gabellarum exactio est odiosa. conf. 457. nu. 7. tho. ij. 99
 Geminata verba multum operantur, & magnum effectum producunt. conf. 66. nu. 3. tho. i. 66. conf. 138. nu. 3. 126. & conf. 637. nu. 14. tho. ij. 229
 Geminatio uerborum non facit quod casus similes excludantur. conf. 280. numero 9. tho. j. 262
 Generale dictum ne quis indebitè damnum patiaturs restringitur quando tractatur de damno uitando. conf. 64. nu. 8. tho. i. 65
 Generalitas debet limitari & distinguì secundum priorem reformationem. conf. 3. nu. 2. tho. i. 5.
 Generalitas parit obscuritatem. conf. 190. nu. 5. tho. i. 178
 Generi per speciem derogatum videtur. conf. 664. nu. 8. 241. & conf. 454. numero 10. tho. ij. 97
 Genus perire non potest. conf. 473. nu. 1. tho. 2. 111
 Genus comprehendit suas species. conf. 300. nu. 6. tho. i. 282
 Gerundium præstando cautionem quando videatur importare conditionem. conf. 607. nu. 5. tho. ij. 212
 Gerundium moriendo inducit conditionem. conf. 433. nu. 6. tho. ij. 78
 Glossarum autoritas cæteras auctoritates expellit. conf. 146. nu. 7. 133. & conf. 412. nu. 13. tho. ij. 62
 Gradus iuris civilis in successione in spicitur. conf. 333. nu. j. tho. j. 310
 Gradus in successione licet de iure secundum ius civile computari debeant, ex statuti tamen dispositione ius canonicum attendi potest. conf. 444. nu. 4. tho. 2. 86
 Gradu primo substitutionis perempto admittitur sequens consilio 427. nu. mero 7. tho. ij. 74
 Gratia impetrata à concilio populi intelligitur si preces veritate nitantur. conf. 403. nu. 16. tho. 2. 54.
 Gratia solo verbo facta non expirat si post ipsam gratiam Papa moriatur. conf. 407. nu. 17. tho. ij. 58
 Gratia etiam motu proprio facta alteri præiudicium facere non potest. conf. 468. nu. 20. tho. ij. 108
 Gratia facta alicui non seruata forma quando habeat locum. conf. 10. nu. mero 1. tho. i. 11
 Gratia facta motu proprio operatur quod narrata sint vera. conf. 341. nu. mero 5. tho. 2. 3
 Gratia absolutionis secundum formam petitionis intelligitur. conf. 137. numero 8. tho. i. 125
 Grauari quis in legitima non potest. conf. 242. nu. 1. tho. i. 224
 Grauaturs si intrauit monasterium conditio liberorum reijcitur, & substitutus excluditur, dato qd filij essent substituti. conf. 426. nu. 9. tho. ij. 74
 Grauaturs restituere alicui & eius hæredibus masculis, non tenetur restituere nepotibus ex filia. conf. 238. nu. 5. tho. i. 221
 Grauaturs de restituendo purè non detrahit nisi vnam quartam. conf. 319. nu. 4. & 5. tho. i. 298
 Grossolanus & obtusi ingenij non prohibetur de bonis suis disponere. conf. 448. nume. 21. 92

H

Habilitas præsumitur in persona ubi actus certam formam habet. conf. 682. nu. 15. tho. ij. 245
 Habilitatus ad succedendum de iure communi non videtur habilitatus secundum prærogatiuas statuti. consilio 114. numero 2. tho. i. 108
 Habitatio ad viuendum est necessaria. conf. 640. nu. 8. tho. 2. 230
 Habitatio consideratur tribus modis. conf. 355. nu. 3. tho. ij. 14
 Habitatio, & habitare qualiter inter se differant. consilio 355. numero secundo. tho. 2. 14
 Hæredem quod quis non habeat, raro contingit. consilio 293. numero quarto. tho. j. 277
 Hæredes reputantur eadem persona cum defuncto. consilio 639. numero quinto. tho. 2. 230
 Hæredi non licet etiam ex proprio iure contra defuncti factum venire. conf. 547. nu. 3. tho. 2. 174. & conf. 185. nu. 1. tho. i. 170
 Hæredis appellatione in materia indifferenti etiam extranei comprehenduntur. conf. 293. nu. 1. tho. i. 276
 Hæreditas patris postquam fuit adita definit esse hæreditas patris. conf. 433. nu. 4. tho. 2. 77
 Hæreditas pacto dari non potest. conf. 475. nu. 19. tho. 2. 113
 Hæreditas licet dari non potest in condicillis, potest tamen in illis declarari vnum ex hæredibus indignum esse consilio 360. numero 5. tho. 2. 19
 Hæreditas dicitur patrimonium eius qui adiuit. conf. 655. nu. 34. tho. 2. 238
 Hæreditas licet non sit adita legata debentur propter clausulam codicillarem. conf. 652. nu. 12. tho. 2. 236
 Hæreditas antequam adeatur non repræsentat personam hæredis sed defuncti. conf. 442. nu. 18. 83. & consilio 438. nu. 6. tho. 2. 81
 Hæreditas sub fideicommissio relicta debet accipi de manu hæredis. conf. 242. nu. 3. tho. i. 224
 Hæreditas non adita morte infantis an transmittatur ad matrem. conf. 330. nume. 5. tho. i. 308
 Hæreditas non adita licet delata sit bannito non pertinet ad fiscum. conf. 438. nu. 8. & 11. tho. 2. 81
 Hæreditas repudiata transmitti non potest. conf. 445. numero 57. tho. 2. 90
 Hæreditate apud alium relicta, etiam absque pacto ille tenetur creditoribus soluere. conf. 323. nu. 2. tho. i. 301
 Hæreditatem qui ex testamento repudiavit, si pro hærede vel pro possessore simpliciter possideat, incidit in edictum, si quis omissa causa testamenti. conf. 491. numero 3. tho. ij. 128

Hæreditatem petens ut filius, debet probare filiationem consilio 320. numero 2. tho. j. 299
 Hæreditatem si adeo animo non adeundi, vel si religionem profiteor animo non proficendi, aditio & professio valent. conf. 460. nu. 4. tho. ij. 101
 Hæreditatis appellatione an legata & fideicommissa contineantur. consilio 55. numero 9. 57. conf. 425. nume. 11. tho. ij. 72. & consilio 597. numero sexto. tho. j. 204
 Hæres post immixtionem hæreditatis præsumitur scire testamentum. conf. 287. nu. 17. tho. i. 270. & conf. 302. nu. 2. 284
 Hæres grauatus etiam post restitutionem dicitur hæres. consilio. 80. numero 2. tho. j. 79
 Hæres grauatus fideicom. solam hæreditariam partem restituere debet, non autem aliunde acquisita. conf. 80. nu. 1. tho. i. 79
 Hæres grauatus post mortem distribuere bona inter pauperes, hoc facere non potest in uita in præiudicium pauperum qui erunt post mortem eius. conf. 416. nu. 20. tho. ij. 65
 Hæres est eiusdem potestatis & iuris, cuius ipse defunctus fuit. conf. 571. nu. 3. tho. ij. 187. & conf. 683. nu. 6. tho. ij. 246
 Hæres tenetur exonerare conscientiam defuncti. conf. 271. nu. 6. tho. j. 252. & conf. 302. nu. 4. 285
 Hæres non conficiens inuentarium an priuetur trebellianica. conf. 235. nu. 9. 10. 11. 12. & 18. tho. j. 218
 Hæres habens inuentarij beneficium, eo utitur quando conuenitur pro one ribus hæreditarijs. conf. 299. nu. 8. tho. i. 281
 Hæres moriens viuo testatore reddit testamentum caducum. conf. 241. nu. mero 1. tho. i. 223
 Hæres qui soluit legatum non potest se excusare quin uiderit testamentum. conf. 266. nu. 2. tho. i. 245
 Hæres præscribit contra legatarium ante legati acceptationem. conf. 554. numero 3. tho. ij. 178
 Hæres non dicitur antequam testamentum hæreditatis aditione confirmatum sit. conf. 445. nu. 54. tho. ij. 90
 Hæres de masculo intelligitur in feudis. conf. 413. nu. 10. tho. ij. 62
 Hæres an teneatur præstare legatum uxori defuncti si facultates hæreditatis non sufficiunt. conf. 633. nu. 16. tho. ij. 227
 Hæres qui res aliquas omisit ponere in inuentario bona fide excusatur, & poenam non meretur. conf. 633. nu. 11. tho. ij. 226
 Hæres conueniri non potest durante dilatione data ad conficiendum inuentarium. conf. 633. nu. 3. & 4. tho. ij. 226
 Hæres dicitur dominus. conf. 655. nu. 3. tho. ij. 237
 Hæres qui sponte soluit fideicommissum inutiliter relictum, illud solutum repetere non potest. conf. 488. nu. 17. tho. 2. 125
 Hæres puratius videtur soluere nomine hæredis post motam controuersiam, secus ante. conf. 348. nu. 3. tho. ij. 8
 Hæres institutus ex sola testamenti inspectione in possessionem mitti debet. conf. 475. nu. 4. tho. ij. 113. & conf. 84. nu. 1. tho. j. 82
 Hæres abiuranti inquisitor si poenam imposuit, si ille postea poenitentiam non impleuerit, non potest inquisitor contra eum tanquam contra hærem cum procedere. conf. 137. nu. 6. tho. i. 125
 Hæresis dicitur in duobus casibus. conf. 51. no 3. tho. j. 139
 Hæreticus debet iudicari ille qui asserit illud non posse poenitere. conf. 137. nu. 3. tho. j. 125
 Homagium dicitur quando quis promittit se esse hominem alicuius domini, & stare & habitare ubi dominus voluerit, & ea seruitia exhibere quæ dominus voluerit. conf. 43. nu. 3. tho. ij. 62
 Homicidio tenetur qui hominè non occiderit, sed uulnerauerit ut occidat. conf. 482. nu. 12. tho. ij. 119
 Homicidium est longè maius delictum, quam furtum. consilio 65. numero primo. tho. i. 65
 Homicidium potius commissum ad defensionem, quam ad vindictam in dubio iudicari debet. conf. 678. nu. 7. tho. ij. 245. conf. 459. nu. 11. tho. ij. 100. & conf. 469. nu. 11. tho. ij. 109
 Homicidium cum ludentibus ad brachium an puniatur. consilio. 9. numero 4. tho. i. 11
 Homicidium quo casu non dolo, sed culpa commissum esse dicatur consilio 482. nu. 9. tho. ij. 119
 Homicidium commissum de nocte non potest faciliter probari. consilio 429. num. 15. tho. 2. 75
 Homines diuersæ professionis nõ debent in eodem officio locari. conf. 640. num. 14. tho. ij. 213
 Hominibus nihil magis debetur, quam ut supremæ voluntatis liber sit sty-lus. conf. 465. num. 17. tho. ij. 105
 Hominibus liberis iniquum est rerum suarum administrationem liberam non esse. conf. 456. nu. 10. tho. ij. 98. & conf. 465. nu. 12. tho. ij. 104
 Honestas maior requiritur in mulieribus. conf. 425. nu. 7. tho. ij. 72
 Honor utilitati præponi debet. conf. 686. nu. 10. tho. ij. 247
 Hospitale ecclesie priuilegijs gaudet. conf. 488. nu. 4. tho. ij. 224. & conf. 504. numero 1. tho. ij. 140
 Hypothecaria qui agit si in possessionem ex primo decreto missus sit, debitor non audietur, si primum decretum reuocare uelit. conf. 449. numero 22. tho. 2. 94
 Hypothecaria competens pro legatis datur etiam pro legitima. consilio 234. numero 6. tho. i. 217

I

Inuentus proprie dicitur qui ibi domicilium habet. conf. 550. numero 7. tho. ij. 176
 Ignorantia propter absentiam præsumitur. consilio 460. numero 27. tho. ij. 101
 Ignorantia præsumitur etiam inter coniunctos absentes. conf. 445. num. 35. & 36. tho. ij. 89
 Ignorantia probabilis non excusat aliquem à poena. consilio 440. numero secundo. tho. 2. 88
 Ignorantia

In Consilia Philippi Decii.

- Ignorantia probabilis in facto proprio non cadit. consilio 474. numero 14. tho. 1. 175
- thom. 2. 112
- Ignorantia iuris est lata culpa. consil. 205. nu. 7. tho. 1. 190
- Ignorantiam allegans an euitet poenam priuationis. consilio 461. numero 37. tho. 2. 101
- Illatio non fit ex diuersis. consil. 110. nu. 6. tho. 1. 104
- Ille cuius instigatio ne iudex inquit tenetur ad expensas quando deducta in inquisitione non sunt probata. consilio 615. nu. 11. tho. 2. 218
- Illi de quorum interesse agitur citari debent etiam in extraiudicialibus. consil. 640. nu. 12. tho. 2. 213
- Illud quod factum fuit à potestate, videtur fieri de consil. assessoris. consil. 8. numero 2. tho. 1. 10
- Illegitimus pluribus modis legitimatur. consil. 315. nu. 3. tho. 1. 295
- Imbreniatura si publica sit, fidem facit. consil. 447. nu. 3. & 4. tho. 2. 91
- Imbreniatura sine subscriptione & signo valet, si alio respectu vitium non habeat. consil. 447. nu. 8. tho. 2. 91
- Immobilia possidens tempore iudicij à satisfatione liberatur. consil. 24. numero 4. tho. 1. 28
- Immunitas data alicui & filiis, ad superiores descendentes porrigitur. consil. 261. nu. 5. tho. 1. 241
- Immunitas quæ datur patri propter filios an locum habeat in filiis adoptiuis. consil. 399. nu. 4. tho. 2. 48
- Impedimentum allegans illud probare debet. consil. 454. num. 6. tho. 2. 97
- Impedimentum quod in secundo anno currit appellanti non impedit quominus sententia transeat in rem iudicatam. consilio 436. numero 23. thom. 2. 80
- Impeditus non dicitur qui de facili remouere potest impedimentum. consil. 677. numero 3. tho. 2. 244
- Impeditus tenetur procuratorem mittere vbicunque causa celeritatem requirit. consil. 699. nu. 12. tho. 2. 252
- Imperator si alicui specialiter castrum concessisset, & postea alteri prouinciam, in qua illud castrum situm erat, domino castri ex tali concessione nullum præiudicium fit. consil. 468. numero 19. tho. 2. 108. & consil. 498. numero 15.
- Imperator omnes dignitates creare potest. consil. 468. num. 17. tho. 2. 108. & consil. 498. nu. 13.
- Imperator remunerationis causa rei suæ dominium auferre potest. consilio 588. nu. 14. tho. 2. 199
- Imperator electus ante coronationem, an priuilegia concedere possit. consil. 588. nu. 7. tho. 2. 198
- Imperator est dominus totius mundi. consil. 588. nu. 1. tho. 1. 198
- Imperator potest de plenitudine potestatis auferre dominium nulla causa subsistente. consil. 268. nu. 5. tho. 1. 248
- Imperator potest tollere dominium etiam sine causa, quando est quæsitum ex sententia. consil. 197. nu. 7. tho. 1. 185
- Imperator non habet potestatem contra ea quæ sunt de iure gentium. consil. 608. nu. 6. tho. 2. 213
- Imperator est summus superior. consil. 306. nu. 9. tho. 1. 287
- Imperator quando aliquid facit ex causa, causa constare debet. consil. 357. numero 6. tho. 2. 16
- Imperator non præsumitur velle alteri præiudicare. consilio 606. numero 17. tho. 2. 211
- Imperator licet vniuersalem iurisdictionem habeat in rebus tamē priuatorum particularibus dominium non habet. consilio 528. numero nono. tho. 2. 158
- Imperator in eius rescripto vel sententia licet ius condere videatur, secus tamen est in inferioribus à principe. consilio 516. nu. 4. tho. 2. 148
- Imperator si alicui castrum cum pertinentiis concedat, etiam molendina quæ ad ipsum Imperatorem spectabant accessorie veniunt. consil. 516. numero 24. tho. 2. 150
- Imperator si dicat aliquem ingratum fuisse, & propter hoc reuocauit beneficium illi collatum, alia ingratitudinis probatio nõ requiritur. consil. 445. numero 59. tho. 2. 90
- Imperatori in his quæ dicit ex relatione alterius non creditur. consilio 606. numero 14. tho. 2. 211
- Impetrans beneficium uiuentis sciens, si postmodum sequuta morte illud impetrauit à Papa nõ facta mentione de præterita occupatione, collatio non valet. consil. 398. nu. 2. & 3. tho. 2. 48
- Impetrans debet probare narrata in rescripto. consilio 232. nu. 3. tho. 1. 214
- Impetrans beneficium uiuentis excusatur si fama erat de morte. consil. 398. num. j. thom. 2. 48
- Impetratio subreptitia redditur si facti qualitas non exprimatur. consil. 541. numero 20. tho. 2. 168
- Impetratio noua quando fit à summo Pontifice cum qualitatibus primæ impetrationis facta uidetur. consil. 460. nu. 16. tho. 2. 101
- Impubes ad testimonium non admittuntur. consilio 448. nu. 26. tho. 2. 92
- Inæqualitas inter contrahentes inducit fraudis suspicionem. consil. 307. numero 6. tho. 1. 289
- Incertitudo impedit possessionem transferri. consil. 225. nu. 8. tho. j. 208
- Inclusio unius est alterius exclusio. consil. 574. nu. 7. tho. 2. 189
- Indefinita an & quando æquipolleat vniuersali. consilio 3. numero quinto. tho. 1. 6. consil. 30. num. 4. 33. consilio 33. num. 4. 35. consil. 146. nu. 13. 134. consil. 220. num. 6. 204. consil. 343. nu. 2. tho. 2. 6. consil. 388. num. 3. 40. consilio 425. numero 17. 73. consilio 490. nu. 4. 127. & consilio 685. numero octauo.
- Indicia quæ sint sufficientia ad torturam iudicis arbitrio committitur. consilio 363. nu. 1. tho. 2. 20
- Indictio in instrumento necessaria est. consil. 447. nu. 6. tho. 2. 91
- Inducta ad unum finem non debent operari contrarium. consil. 47. num. 5. tho. 1. 52. consil. 597. nu. 8. tho. 2. 204. consil. 626. num. 8. 223. & consil. 627. numero 13.
- Infamia facti quæ dicatur. consil. 530. nu. 3. tho. 2. 159
- Infamia purgatur per torturam. consil. 188. nu. 13. tho. 1. 175
- Infans legitimari potest ad requisitionem patris. consil. 367. nu. 6. 24. consil. 315. numero 6. tho. j. 295
- Infans legitimari non potest à comite Palatino nisi specialiter sibi concessum fuerit. consil. 367. nu. 2. tho. 2. 23
- Inferior non potest tollere legem superioris. consil. 403. nu. 5. tho. 2. 54
- Ingratitudo legum, & canonum auctoritate reprobatur. consilio 686. numero 13. tho. 2. 247
- Inhibitoria videtur habere vim clausulæ motus proprii. consilio 33. numero 6. tho. 1. 36
- Inhibitoria ubi emanauit, quicquid factum fuerit debet reuocari. consil. 103. numero 1. tho. 1. 98
- Iniuria in personam non fit nisi corpus sentiat. consil. 406. nu. 5. tho. 2. 56
- Iniuria facta seruo in contumeliam domini, ipsi domino facta videtur. consil. 686. nu. 15. 16. & 17. tho. 2. 247
- Iniuria remissa videtur, si iniuriatus moriens nihil dixit. consilio 203. numero 5. tho. 1. 190
- Iniuria vni de domo facta, omnibus videtur facta. consil. 686. num. 17. 247. consil. 162. nu. 5. tho. j. 147
- Iniuria illata uidetur etiam si dicatur alicui, tu mentiris saluo honore tuo. consil. 686. num. 11. tho. 2. 247
- Iniuria ut illata dicatur, animus iniuriantis considerari debet. consil. 497. num. 13. & 15. tho. 2. 124
- Iniuria personalis dicitur, quando quis tangit vestes clerici iniuriose, non tamen dicitur fieri iniuria in personam. consilio 406. nu. 4. tho. 2. 56
- Iniustitia manifesta & notoria reddit sententiam nullam. consilio 8. numero quinto. tho. 1. 10
- Iniquum est liberis hominibus non esse liberam rerum suarum administrationem. consil. 688. nu. 9. tho. 2. 248
- In maiori parte minor includitur. consil. 14. nu. 2. tho. 1. 18
- Inquisitio quando formatur de conscientia principis non requiritur quæ facta præcedat. consil. 188. nu. 19. tho. j. 176
- Inquisitio quæ fit permissa. consil. 615. nu. 6. tho. 2. 218
- Inquisitio ubi de conscientia principis fit, non requiritur, quæ fama præcedat. consil. 255. nu. 12. tho. j. 236
- Inquisitores hæreticorum dicuntur delegati. consil. 137. nu. 5. tho. j. 125
- Insinuatio in donatione facta gratia matrimonij an requiratur. consil. 414. numero 15. tho. 2. 63
- Insinuatio non requiritur in donatione reciproca. consil. 202. nu. 5. tho. j. 187
- Insinuatio est introducta à lege ad remouendum fraudes. consilio 432. numero 14. & 23. tho. 2. 77
- Insinuatio propter publicam vtilitatem est introducta. consilio 432. numero 22. tho. 2. 77
- Insinuationi an renuntiari possit. consil. 432. nu. 21. & 24. tho. 2. 77
- Insinuationis defectus non tollitur per iuramentum. consilio 432. num. 11. tho. 2. 77
- Insinuationis defectus non purgatur per renuntiationem. consilio 432. numero 10. tho. 2. 77
- Insinuationis defectus per iuramentum tollitur. consil. 536. nu. 14. 165. consilio 488. num. 6. tho. 2. 124
- Institutor Romæ existens dominum existentem in prouincia obligare potest. consil. 510. nu. 6. tho. 2. 144
- Instituit si quispiam filium adoptiuum, credens adoptionem valere, si nulla reperiatur institutio vitatur. consil. 462. nu. 2. tho. j. 102
- Instituti vocantur ex duobus casibus vbi non est ordo necessitatis sed affectionis. consil. 290. nu. 2. tho. i. 273
- Instituti incapaces in defectum, alius qui capax sit, substitui potest. consilio 462. nu. 15. tho. j. 102
- Instituti contra filios & hæredes quo casu querela competat. consil. 530. numero 7. tho. 2. 160
- Instituti qui non sunt in rerum natura tempore mortis testatoris pro non scriptis habentur. consil. 252. nu. 5. tho. i. 233
- Institutio quo casu non valeat si legitimatio facta valida non sit. consil. 462. num. 1. tho. ii. 102
- Institutio præcisè restringitur quando in testamento filii instituti sunt propriis nominibus eorum expressis. consil. 513. nu. 1. tho. ii. 126
- Institutio facta sub nomine collectiuo videtur facta ordine successiuo. consil. 204. nu. 3. tho. 1. 189
- Institutio quibus casibus caduca efficiatur. consil. 529. nu. 3. tho. ii. 159
- Institutio turpis personæ per querelam impugnari potest. consil. 530. numero 1. tho. 2. 159
- Institutio vulgaris dicitur, quæ verbis negatiuis fit, si institutus hæres non erit. consil. 529. nu. 2. tho. 2. 159
- Institutio simpliciter facta non includit bona prohibita alienari. consil. 378. numero 1. tho. 2. 32
- Institutio facta de nepote valet, si ipse nepotis contemplatione institutio facta sit. consil. 462. nu. 18. tho. 2. 102
- Institutio facta in testamento valet de illo, qui in codicillis nominatus erat. consil. 497. nu. 4. tho. 2. 133
- Institutio cum à principio fuerit nulla, postea non conualescit. consil. 661. numero 14. tho. 2. 240
- Institutio testatoris errore vitatur. consil. 287. nu. 3. & 4. tho. 1. 271
- Institutio directa sicut propter turpitudinem reprobatur, ita etiam dispositio per fideicommissum. consil. 561. nu. 6. tho. 2. 182
- Institutione facta Titio & liberis, an ipsi simul admittantur, an verò ordine successiuo. consil. 204. nu. 1. tho. i. 189
- Institutionis iure nõ intelligitur relictum si in primo testamento relinquatur iure institutionis, in secundo autem testamento simpliciter. consil. 189. numero 3. tho. 1. 176
- Institutionis necessitas non est in filiis fratris. consil. 290. nu. 1. tho. i. 273
- Institutionis gradus annullatur, quando res in causam caduci redditur. consil. 529. nu. 1. tho. 2. 159

- Institutionis & substitutionis in materia, de iure masculi à foeminis non differunt.** conf. 570. numer. 5. tho. 2. 187
- Institutus ritè in beneficio fuisse præsuntur qui diu fuit in possessione beneficij.** conf. 409. nu. 10. tho. 2. 59
- Institutus si sit filius nominatim, ut quia dicitur istum filium meum, tunc substitutio ad alium non extenditur.** conf. 511. nu. 5. tho. 2. 145
- Instrumenta non dicuntur esse antiqua, ex quo non excedunt tempus centu annorum.** conf. 13. nu. 5. & 8. tho. 1. 17
- Instrumenta clerici seculares antequam eis officium interdictum sit facere possunt, secus tamen monachi.** conf. 499. nu. 10. tho. 2. 136
- Instrumenta de nouo reperta an tollant laudum, sicut retractant sententiā in fauorem reipub.** conf. 42. nu. 15. tho. 1. 49
- Instrumenti antiqui verba si sunt dispositiua inducant notorium & plene probant.** conf. 428. nu. 5. tho. 2. 75
- Instrumenti exemplum regulariter fidem non facit.** consilio 467. numero 8. tho. 2. 106
- Instrumenti uerba intelligi debent, quod superflua non sint.** consilio 500. numero 14. tho. 2. 138
- Instrumenti falsitas deprehenditur quando illi quos instrumentum dicit præsentes fuisse non interuenerunt.** conf. 101. nu. 1. tho. 1. 97
- Instrumentis antiquis creditur propter antiquitatem.** consilio 428. numero quarto. tho. 2. 75
- Instrumento si continetur qd Berta promissit tali decem nomine dotis promatrimonio inter eos contracto, non solum probatur promissio dotis sed etiam matrimonium.** conf. 35. nu. 3. tho. 1. 37
- Instrumento & scripturæ mortui maior adhibetur fides, quam uiuentis.** conf. 42. nu. 6. tho. 1. 47
- Instrumento dictante me conduxisse rem tuam non probatur dominium per talem confessionem.** conf. 309. nu. 5. tho. 1. 291
- Instrumento asserenti benemerita quando sit donatio inter uirum & uxorem, an sit standum.** conf. 201. nu. 6. tho. 1. 187
- Instrumento primo an per secundum uidetur derogatum.** conf. 194. numero 2. tho. 1. 181
- Instrumento relato non creditur, nisi id producat.** consilio 301. numero 14. & 15. tho. 1. 283
- Instrumento de meritis statur, quando merita in specie exprimuntur.** conf. 20. numero 5. tho. 1. 24
- Instrumento donationis in dubio standum est.** consilio 488. numero primo. tho. 2. 124
- Instrumento lacerato de contentis in eo aduersarij iuramento statur.** consilio 521. nu. 18. tho. 2. 154
- Instrumento si dicatur, Titius procurator talis, ut constat tali instrumento, non per hoc probatur qd sit procurator, nisi instrumentum producat.** conf. 522. nu. 3. & 4. tho. 2. 154
- Instrumentorum multorum inspectione consuetudo notoria habetur.** conf. 449. numero 25. tho. 2. 94
- Instrumentum publicum si de aliqua re extet licet manifestum sit, secus tamen quando contra instrumentum obijcitur.** consilio 474. numero 3. tho. 2. 112
- Instrumentum secundum statuti formam executionem habet, in eo quod tace ex ipso instrumento colligitur.** conf. 507. nu. 6. tho. 2. 142
- Instrumentum dicitur probatio probata.** conf. 36. nu. 2. tho. 1. 39. conf. 423. nu. 10. tho. 2. 70. & conf. 682. nu. 2. & 3. 245
- Instrumentum in dubio verum præsuntur, & non simulatum nec falsum.** conf. 36. nu. 6. tho. 1. 40
- Instrumentum licet habeat paratam executionem tamen emptor repellitur si totum non soluit, & etiam venditor si totum non tradidit.** conf. 119. numero 1. tho. 1. 112
- Instrumentum ad quod facta est relatio si ad aliud instrumentum se referat, etiam illud exhiberi debet.** conf. 503. nu. 3. tho. 2. 140. & consilio 301. numero 3. tho. 1. 283
- Instrumentum ita debet intelligi ne sibi contradicat.** consilio 316. numero quarto. tho. 1. 296
- Instrumentum quando non ualeat ex eo quod notarius non fuit matriculatus.** conf. 168. nu. 2. tho. 1. 152
- Instrumentum in quo sit mentio de traditione facta, non probat traditionem.** conf. 299. nu. 11. tho. 1. 281
- Instrumentum publicum paratam habet executionem.** conf. 682. numero quarto. tho. 2. 245
- Instrumentum Imperatoris contra testamentum non ualet.** conf. 403. numero 23. tho. 2. 54
- Instrumentum simulatum non habet nomen instrumenti, quia, carens effectu nomine caret, nec firmatur iuramento.** consilio 644. numero 10. & 11. tho. 2. 232
- Instrumentum ex contrarietate vitiatur.** conf. 644. nu. 12. tho. 2. 232
- Instrumentum an habeat executionem ante diem insertum in instrumento.** conf. 439. nu. 3. tho. 2. 81
- Instrumentum non probat in fauorem tertij.** conf. 407. nu. 4. tho. 1. 57
- Instrumentum quod quis prohibetur facere, si tamen contra prohibitionem factum sit, non redditur nullum.** conf. 17. nu. 1. tho. 1. 21
- Insultatus primo omnia quæ facit ad suam defensionem & non ad vindictam dicitur facere.** conf. 686. numero 3. & 4. tho. 2. 244. & consilio 678. numero 1. & 3. 244
- Insultum facere ille dicitur, qui mouit se de loco ad locum.** conf. 676. numero 2. tho. 2. 244
- Insultus dicitur in alium saltus.** conf. 676. nu. 1. tho. 2. 244
- Insultus fieri in personam quando dicatur.** conf. 406. nu. 1. tho. 2. 56
- Intellectus c. si de homicid.** conf. 33. nu. 5. tho. 1. 216
- Intellectus c. potuit de locat.** conf. 138. nu. 5. tho. 1. 26
- Intellectus ad tex. in c. mulieres de sent. excom.** conf. 604. nu. 11. tho. 1. 209
- Intellectus. l. si quis intentione. ff. de iudi.** conf. 77. nu. 5. tho. 1. 77
- Intellectus. l. si infanti. C. de iur. deliber.** conf. 87. nu. 2. tho. 1. 86
- Intellectus ad legem quæret aliquis.** ff. de uerb. sig. conf. 623. nu. 4. tho. 2. 221
- Intellectus. l. si debitorem. ff. de solu. conf.** 107. nu. 2. tho. 2. 102
- Intellectus legis exigere dotem.** ff. de iudic. conf. 282. nu. 7. & 8. tho. 1. 264
- Intellectus stipulatio hoc modo concepta.** ff. de uerb. oblig. conf. 183. numero 5. tho. 1. 169
- Intellectus. l. si extraneus. ff. de condic. ob caus.** consilio 35. numero 17. & 19. tho. 1. 38
- Intellectus §. item cum prator. l. qui uniuersas. ff. de acquir. posses.** conf. 103. numero 2. tho. 1. 98
- Intellectus §. quoties. instit. de iure nat. gent. & ciuil.** conf. 685. numero 7. tho. 2. 246
- Intellectus §. ex imperfecto. l. hac cōsultissima. C. de testamen.** conf. 105. numero 6. tho. 1. 101
- Intellectus ad §. defuncto. in l. miles. ff. de adul. conf.** 657. nu. 1. tho. 2. 238
- Intentio Papæ talis esse præsuntur qualis est legis scriptæ.** consilio 33. numero 5. tho. 1. 35
- Intentio & mens principis talis uidetur esse, qualis est legis scriptæ & naturalis rationis.** conf. 64. nu. 7. tho. 1. 65
- Intentio substituti fundata uidetur qd mortuus sit institutus sine liberis.** conf. 652. nu. 6. tho. 2. 236
- Intentio creditoris agentis uidetur fundata post lapsum biennij secundum tenorem instrumenti.** conf. 439. nu. 2. & 7. tho. 2. 81
- Interdictum quorum bonorum datur in hereditate fororis patruelis intestatæ defunctæ sine liberis ad possessionem bonorum quæ cum moreretur eius fuerunt, secundum tenorem interdicti quorum bonorum.** conf. 424. numero 10. tho. 2. 71
- Interdictum adipiscendæ non eliditur criminis exceptione.** conf. 219. numero 1. tho. 1. 203
- Interdictum retinendæ datur pro ui turbatiua.** conf. 301. nu. 7. tho. 1. 283
- Interdictum quorum bonorum non impeditur per exceptionem dominij, sed reseruat in petitorio.** conf. 424. numero 20. tho. 2. 71. & conf. 467. numero 14. tho. 2. 107
- Interesse lueri cessantis consideratur in solito negotiari.** conf. 111. nu. 13. tho. 1. 106. conf. 116. nu. 2. 109
- Interesse considerari potest non solum ex damno emergenti, sed etiam ex lucro cessante.** conf. 321. nu. 4. & 5. tho. 1. 300
- Interesse potest per ratione moræ.** conf. 166. nu. 8. tho. 1. 151
- Interesse qui promittit, verè & propriè promittit illam quantitatem quæ probatur.** conf. 489. nu. 11. tho. 2. 126. & conf. 339. 166
- Interesse lueri cessantis quomodo peti possit.** conf. 39. nu. 5. tho. 1. 45
- Interesse reputatur idem cum ipso facto.** conf. 2. nu. 8. tho. 1. 5
- Interesse consideratur in contractu venditionis.** conf. 182. nu. 4. tho. 1. 168
- Interpellati non debet, qui debet implere conditionem sub qua fuit institutus.** conf. 260. nu. 3. tho. 1. 240
- Interpretatio contra illum fieri debet qui in uerbis fundatur.** consilio 41. numero 3. tho. 1. 48
- Interpretatio contra probantem in materia fauorabili in dubio fit.** consilio 463. nu. 2. tho. 103. conf. 524. nu. 9. 155. conf. 531. nu. 5. 160
- Interpretatio lata etiam in materia odiosa fieri debet, quatenus uerborum proprietates requirere uidetur.** conf. 534. nu. 5. tho. 2. 162. conf. 344. numero 1. tho. 2. 6
- Interpretatio lata fit etiam in materia odiosa ut fraus tollatur.** conf. 195. numero 2. tho. 1. 182
- Interpretatio lata fit propter affectionem, & personæ coniunctionem.** conf. 601. nu. 6. tho. 2. 206
- Interpretatio lata fit in penalibus quando agitur de utilitate publica.** conf. 65. nu. 3. tho. 1. 66. conf. 661. nu. 3. tho. 2. 240
- Interpretatio in dubio debet fieri pro eo, quod partibus sit minus præiudicabile.** conf. 439. nu. 1. tho. 2. 81
- Interpretatio illa fieri debet quam uerisimiliter contrahentes interrogati fecissent.** conf. 697. nu. 8. tho. 2. 258
- Interpretatio in dictis testium fit, ne contradicant.** consilio 100. numero 3. tho. 1. 96
- Interpretatio contra fiscum in dubio fieri debet.** consilio 463. numero 5. tho. 2. 103
- Interpretatio in dubio est facienda ut delictum excludatur.** conf. 255. numero 3. tho. 1. 235
- Interpretatione non est opus in manifesta testatoris voluntate, sicut in claris non recurrimus ad coniecturas.** consilio 181. nu. 4. tho. 1. 166
- Interpretationem certam quæ diu habuerunt, minimè mutanda sunt.** conf. 469. numero 13. tho. 2. 109
- Interpretationem fieri largam in testamentis quomodo intelligatur.** conf. 288. nu. 2. tho. 1. 272
- Interrogatio & confessio fieri potest etiam post quàm in causa conclusum fuerit.** conf. 445. nu. 55. tho. 2. 90
- Intestatus decedens uidetur tacitè vocare venientes ab intestato.** conf. 422. nu. 5. tho. 2. 69
- Inuentarium intra quantum tempus per heredem fieri debeat, & quando tempus currere incipiat.** consilio 633. nu. 2. 6. 7. & 8. tho. 2. 226
- Inuentarium si ab herede non conficiatur tenetur in solidum creditoribus & legatarijs.** conf. 418. nu. 15. tho. 2. 66
- Inuentarij confessionem potest testator heredi remittere, & hoc quantum ad legatarios.** conf. 418. nu. 14. tho. 2. 66
- Inuestitura facta sine alterius præiudicio intelligitur.** consilio 468. numero 26. tho. 2. 108
- Inuestitura feudi non debet fieri per dominum sine consensu uasalli, & in eius præiudicium.** conf. 185. nu. 15. tho. 1. 171
- Inuestitura antiqua attendi debet, nisi in posteriori dictum sit qd de communi consensu partium aliter factum sit.** conf. 390. nu. 3. tho. 2. 41
- Inuestitura ita concipi potest, ut ob delictum in dominum commissum feudum non amittatur.** conf. 251. nu. 6. tho. 1. 232
- Inuestitura facta uasallo pro heredibus suis masculis, intelligitur pro descendens**

In Consilia Philippi Decii.

Ascendentibus tunc demum si heredes sint. consil. 78. nu. 2. tho. i. 78
 Inuestitura tenor in feudis attenditur. consil. 207. nu. 1. tho. j. 191. & consil. 468
 nume. 9. tho. ij. 107
 Inuestitura forma in tertij præiudicium mutari non potest. consil. 445. nu.
 mero 23. tho. ij. 88
 Inuestitura qui non petit infra tempus terminatum ex iusta causa excusa-
 tur. consil. 144. nu. 6. tho. j. 131
 Inuitus quando quis videatur aliquid facere. consil. 100. nu. 9. tho. j. 97. consil.
 407. nu. 3. tho. ij. 57
 Inuitus benefacere nemo cogitur. consil. 419. nu. 5. tho. ij. 67
 Iudæus qui efficitur christianus post baptismum tenetur ad restitutionem.
 consil. 130. nu. 3. tho. j. 120
 Iudæus qui nunc est christianus p. furto commisso ante baptismum an pos-
 sit molestari. consil. 130. nu. 1. tho. j. 120
 Iudex ratione arbitrij sibi dati potest procedere ad torturam propter di-
 ctum vnus testis qui non sit omni exceptione maior, consilio 363. nume-
 ro 67. tho. ij. 20
 Iudex qui in casu valde dubio elegit illam opinionem quam secundum bon-
 nam eius conscientiam credit esse veram. excusatur apud Deum & homi-
 nes. consil. 175. nu. 6. tho. j. 160
 Iudex ex causa parte absente & non citata potest informare de consuetudi-
 ne: & si reperit ita esse per solam formam sufficit. consilio 655. numero 28.
 tho. ij. 238
 Iudex quando possit se de consuetudine informare. consilio 402. numero 12.
 tho. ij. 53
 Iudex non debet mentem suam appellare ad vnā probationis speciem,
 consil. 232. nu. 5. tho. j. 215. consil. 650. nu. 4. tho. ij. 235
 Iudex partes ad concordiam compellere potest. quando diu litigauerunt. &
 res diu intricata fuerit. consil. 445. nu. 2. 87
 Iudex non habens potestatem in principali. an possit de incidenti cognosce-
 re. consil. 240. nu. 2. tho. j. 222
 Iudex qui est parti fauorabilis redditur suspectus. consil. 255. nu. 4. tho. j. 235
 Iudex secularis non potest iudicare super matrimonio. consilio 212. nume-
 ro 1. tho. j. 195
 Iudex in dubio iudicare debet secundum regulam. consilio 397. numero 4.
 tho. ij. 48
 Iudex supplere potest in notoria consuetudine. consil. 655. nu. 27. tho. ij. 238
 Iudex etiam parte non citata se informare potest. consilio 446. numero 11.
 tho. ij. 91
 Iudex ex coniecturis & præsumptionibus testibus non clarè probantibus
 potest fidem adhibere. consil. 650. nu. 3. tho. ij. 235
 Iudex secundum allegata & probata iudicare debet. consil. 176. nu. 2. 161. consil.
 251. nu. 4. tho. j. 232
 Iudex nemine petente potest & debet supplere pro absente. consil. 429. nu.
 mero 2. tho. ij. 75
 Iudex vbicunque potest ex officio supplere. ita etiam tertium cuius non in-
 terest admittere potest. consil. 429. nu. 4. tho. j. 75
 Iudex vel alius si dixerit. volo. nolo. vltimum verbum attenditur. consil. 445.
 nu. 12. tho. ij. 88
 Iudex in defectum probationis potest deferre iuramentum ad confirma-
 tionem famæ. consil. 652. nu. 5. tho. ij. 236
 Iudex sufficit quod dicat causæ cognitionem interuenisse. consilio 373. nu-
 mero 6. tho. ij. 28
 Iudex & notarius idem esse non potest. consil. 42. nu. 4. tho. j. 47
 Iudex quando de facto procedit iudicatur casus fortuitus. consilio 74. nu-
 mero 3. tho. j. 75
 Iudex si aliquem ponit ad confinia ad beneplacitum eius. ille non dicitur
 confinatus. nisi iudex declarauerit se ita velle. consilio 108. nu. mero 3.
 tho. i. 103
 Iudex ignorans tenetur sequi consilium sapientis. consil. 8. nu. 6. tho. j. 10
 Iudex si ita bestialis fuerit. & tulit sententiam decapitationis contra con-
 tumacem tanquam propter eius contumaciam pro confesso habitum si il-
 le venerit in fortiam communis. executio fieri non debet. sed de nouo de
 crimine cognoscendum erit. consil. 458. nu. 9. tho. ij. 100
 Iudices possunt iudicare secundum eorum conscientiam. quando de volun-
 tate testatoris informati sunt. & tali casu potest adhiberi fides probatio-
 ni persuasiva. consil. 631. nu. 7. tho. ij. 226
 Iudicans per imperitiam non tenetur nisi in quantum facere potest. consil. 8.
 nu. 10. tho. j. 11
 Indicandum est pro nepote in regno quod natura disposuit. consil. 443. nu-
 mero 13. tho. ij. 85
 Indicari de iuribus non debet tanquam de bonis immobilibus sed tanquam
 de tertia specie. consil. 461. nu. 2. & 4. tho. ij. 102
 Indicari debet in dubio in reorum fauorem. eos à petitis absoluendo. consil.
 448. nu. 16. tho. ij. 92
 Indicatur idem de iure patronatus. quod de causis spiritualibus. consil. 675.
 nu. 2. & 7. tho. ij. 244
 Iudici potest dari pecunia vt iustam sententiam ferat. consilio 189. nume-
 ro 4. tho. j. 180
 Iudicij pro substantia licet citari non debeat. nisi ille contra quem petitio
 dirigitur. & de cuius præiudicio agitur principaliter. tamen ad hoc vt sen-
 tentia lata contra vnum alteri præiudicet. omnes de quorum præiudicio
 agitur. citari debent. consil. 445. nu. 32. tho. ij. 89
 Iudicij in poenalibus etati & imprudentiz succurritur. consilio 535. nume-
 ro 6. tho. ij. 163
 Iudicis officium ne aliquis condemnetur implorari debet. consilio 524. nu-
 mero 10. tho. ij. 155
 Iudicis pro decreto præsumitur. consil. 556. nu. 2. tho. ij. 179
 Iudicis officium largo modo obligationem præsupponit. consilio 449. nu-
 mero 6. tho. ij. 93
 Iudicis assertioni non statuitur. nisi in actis appareat. consilio 603. numero 14.
 tho. ij. 209

Iudicis decretum præsumitur etiam in voluntaria iurisdictionis actu. consil.
 479. nu. 5. tho. ij. 116
 Iudicis declaratoria an requiratur quando quis incidit in excommunica-
 tionem. consil. 145. nu. 4. tho. j. 132
 Iudicio in summatio longa disputatio verborum testamenti. quæ altiore
 indaginem requirit. non admittitur. consil. 467. nu. 13. tho. ij. 107
 Iudiciorum ordo est p. libellus offeratur. litis contestatio fiat. & de calum-
 nia iuretur. &c. consil. 483. nu. 3. tho. ij. 119
 Iudiciorum in præparatorijs. quæ ante litem contestatam occurrunt ali-
 quis non est ordo qui omittitur processum nullum reddat. consilio 509. nu-
 mero 2. tho. ij. 143
 Iudiciorum in præparatorijs verba in actoris fauorē interpretari debent.
 consil. 449. nu. 2. tho. ij. 93
 Iudicium rei criminalis valet. etiam si per procuratorem agitatum fuerit
 quando in processu oppositum non fuerit. consil. 469. nu. 14. tho. ij. 109
 Iudicium non valet. si seruus ut procurator in iudicio interuenit. licet non
 opponatur. consil. 499. nu. 9. tho. ij. 136
 Iura laborant vt litibus finis imponatur. consil. 630. nu. 4. tho. ij. 225. & consil.
 699. nu. 15. tho. ij. 252
 Iura quæ compentunt archidiacono. non debent nec possunt per episcopum
 tolli aut alterari. consil. 664. nu. 5. tho. ij. 241
 Iura fraudem remouentia late interpretari debent. consilio 660. numero 9.
 tho. ij. 239
 Iura & actiones multiplicia sunt. consil. 554. nu. 2. tho. ij. 178
 Iura communia facta ad occurrendum malitijs latam recipiunt interpreta-
 tionem. consil. 300. nu. 5. tho. j. 282
 Iura dicentia attendendam esse testatoris voluntatem quomodo accipien-
 da. consil. 290. nu. 6. & 7. tho. j. 274
 Iura feudorum etiam procedunt de iure canonico. consilio 131. numero 3.
 tho. i. 121
 Iuramenti ad obseruationem quo casu qui iurauit cogi potest. consil. 536.
 nu. 17. tho. ij. 165
 Iuramento statuitur in his quæ dependent ex animo. consilio 255. numero 9.
 tho. i. 235
 Iuramentum non videtur impedire repetitionem quæ propter errorem
 videtur competere per conditionem indebiti. consilio 350. numero 8.
 tho. ij. 11
 Iuramentum quando est iniquitatis vinculum non est seruandum. consil. 45.
 nu. 1. tho. i. 50. & consil. 80. nu. 2. 165
 Iuramentum interpositum super peccato mortali obligatorium non est.
 consil. 536. nu. 16. tho. ij. 165
 Iuramentum recipit interpretationem secundum naturam actus super quo
 interponitur. consil. 536. nu. 7. tho. ij. 164
 Iuramentum habet tacitam conditionem si is cui iuratur culpam non com-
 mittat. consil. 230. nu. 2. tho. i. 211
 Iuramentum quando debet reo deferri in defectum probationis illud locū
 habet etiam quando est reus originarius. consil. 3. nu. 10. tho. i. 7
 Iuramentum intelligitur rebus sic stantibus. consilio 350. nu. 9. tho. ij. 11
 Iuramentum simpliciter præstitum de non contrahendo data enormi læ-
 sione contrahendi potest. consil. 349. nu. 7. tho. ij. 10
 Iuramentum confirmat renuntiationem quæ impeditur de iure cui ille pro-
 pter imbecillitatem. consil. 349. nu. 6. tho. ij. 9
 Iuramentum damnum passi an plenariā faciat fidem. adeo vt ei standum sit.
 consil. 83. nu. 1. tho. i. 81
 Iuramentum licet repræsentet quem maiorem. non tamen eum fingit pru-
 dentem & sagacem. consil. 45. nu. 3. tho. i. 50
 Iuramentum ad plus non extenditur quàm promissionis virtus extenda-
 tur. consil. 493. nu. 26. tho. ij. 129
 Iuramentum tres comites habere debet. scilicet veritatem iudicium & iu-
 stitiam. consil. 551. nu. 3. tho. ij. 176. consil. 179. nu. 5. tho. i. 164
 Iuramentum est de iure diuino. consil. 432. num. 2. tho. ij. 77. & consilio 687.
 num. 13. 248
 Iuramentum quod seruari potest sine peccato seruandum est. consil. 655. nu.
 nu. 13. 237. & consil. 414. nu. 16. tho. ij. 63
 Iuramentum habet vim specialis consensus & casus expressi. consilio 432.
 numero 25. tho. ij. 77. consilio 345. numero 4. tho. ij. 7. & consilio 404. nu-
 mero 10. 55
 Iuramentum est obseruandum. quando seruari potest. sine interitu salutis
 æternæ. consil. 31. tho. i. 34
 Iuramentum contra vtilitatem publicam non valet. consilio 432. nume-
 ro 13. tho. ij. 77
 Iuramentum in defectum probationis non deferretur in criminalibus. consil.
 429. nu. 10. tho. ij. 75. consil. 458. nu. 4. 100
 Iuramentum est accessorium ad contractum. consil. 508. nu. 6. tho. i. 290
 Iuramentum habet vim litis contestatæ. consil. 682. nu. 7. tho. ij. 245
 Iuramentum ad plus quam virtus promissionis non extenditur. consil. 239.
 num. 3. tho. i. 222
 Iuramentum habet instar iudicij. consil. 682. nu. 6. tho. ij. 245
 Iuramentum supplet defectum causæ. consil. 682. nu. 8. tho. ij. 245
 Iuramentum facit valere actum meliori modo quo potest. consilio 404. nu-
 mero 9. tho. ij. 55
 Iuramentum contra bonos mores non valet. consil. 432. nu. 15. tho. ij. 77
 Iuramentum & transactio æquiparantur. consil. 215. nu. 4. tho. i. 199
 Iuramentum monialium non adstringit monasterium. consilio 616. nume-
 ro 2. tho. ij. 218
 Iuramentum defuncti ab hæredibus obseruari debet. consilio 639. nume-
 ro 6. tho. ij. 230
 Iuramentum non extenditur nisi quousque est consensum. consilio 493. nu-
 mero 25. tho. ij. 129
 Iuramentum non obstat quominus diuisio facta per errorem possit retracta-
 ri. consil. 408. nu. 12. tho. ij. 59
 Iuramentum non augeat obligationem. sed solum addit vinculum religio-
 nis. consilio

Index.

- nis, confilio 408. numero 1. tho. ij. 59
Iuramentum confirmat contractum in quo erant plures defectus. conf. 414. tho. ij. 63
Iuramentum facit vt renuntiatio porrigatur ad ius de futuro. confilio 379. num. 10. tho. ij. 33
Iuramentum refertur solum ad casum in quo dispositio loquitur, conf. 408. num. 8. tho. ij. 59
Iuramentum interpositum in contractu facit q error vel ignorantia allegari non possit. conf. 350. nu. 2. tho. ij. 11
Iuramentum habet semper reseruatum superioris auctoritatem. conf. 352. num. 8. tho. ij. 13
Iuramentum in muliere est captiosum & iniustum quando iurauit non contrahere, ideo per episcopum relaxari debet, confilio 379. numero 15. tho. ij. 34
Iuramentum recipit condiciones contractus super quo interponitur. conf. 304. nu. 4. tho. i. 286. & conf. 600. nu. 12. tho. ij. 206
Iuramentum habet illam tacitam conditionem quam habent actus & promissio super quo interponitur. conf. 240. nu. 2. 222. conf. 347. nu. 2. tho. ij. 6. conf. 366. nu. 8. 23. & conf. 351. nu. 8. 12. conf. 408. nu. 9. 59. & conf. 493. num. 27. 129
Iurans certus de facto excluditur à beneficio iuris sibi competentis, conf. 350. nu. 10. tho. ij. 11
Iure suo propter verba narratiua nullus priuari potest. confilio 528. numero 5. tho. ij. 158
Iure spectare aliquid dicitur, quod de iure speciali competit. conf. 516. numero 18. tho. ij. 149
Iure sibi quæ sit ex alterius persona quando quis vitur eo cum omnibus qualitatibus illi iuri inhærentibus vti debet, confilio 532. numero septimo. tho. ij. 161
Iure in quacunque & in qualicunque actione & prosecutione 30. annorum spatio quis excluditur. conf. 558. nu. 10. tho. ij. 180
Iure communi vel privilegio quod aliquid fiat, paria sunt, confilio 541. numero 5. tho. ij. 167
Iure suo qui vitur nihil dolo facere videtur, confilio 489. numero octauo. tho. ij. 126
Iuri accrescendi non est locus in contractibus, confilio 262. numero 1. & 2. tho. i. 242
Iuri quæ sit ex priori concessione facta in certis bonis non derogatur per secundam concessionem factam à summo pontifice de eisdem bonis. conf. 640. nu. 10. tho. ij. 213
Iuris ciuiles solennitates remittuntur, quando in causa de plano, sine strepitu & iudicii figura proceditur. conf. 449. nu. 15. tho. ij. 94
Iuris competentis priuatio locum non habet, nisi expresse dicatur. confilio 553. nu. 5. tho. ij. 177
Iuris ordo in notorijs non requiritur, conf. 606. nu. 4. tho. ij. 210
Iurisdicção q extra territorium exerceri non potest, etiam in iurisdicção voluntaria locum habet. conf. 557. nu. 10. tho. ij. 179
Iurisdicção officialibus mercantiæ licet specialiter tribuatur, per hoc non derogatur induci ordinario. conf. 3. nu. 3. tho. i. 6
Iurisdicção quæ alicui iudici attribuitur virtute prerogationis, intelligitur secundum qualitatē ipsius iudicis cuius iurisdicção prorogatur, conf. 3. num. 8. tho. i. 7
Iurisdicção non suspenditur appellatione pendente licet appelletur ab vno articulo separato à causa principali. conf. 33. nu. 3. tho. i. 35
Iurisdictionem exercere non potest mulier, nisi iure hæreditario. conf. 413. num. 12. tho. ij. 62
Iurisdictionis foemina inhabilis est, nisi de iure hæreditario comperat. conf. 498. nu. 6. & 21. tho. ij. 134. & 135
Iurium correctio quantum potest evitari debet, confilio 456. numero 8. tho. ij. 98
Ius fideicommissi conditionalis regulariter non transmittitur in heredem nisi ex coniecturis aliter appareat voluisse testatorem. conf. 397. nu. 5. tho. ij. 48. & conf. 594. nu. 7. tho. ij. 202
Ius ex facto oritur, confilio 584. numero 1. tho. ij. 195. & confilio 637. numero 2. 229
Ius primogenituræ de quo in confilio agitur cedi potest. confilio 443. numero 1. tho. ij. 85
Ius primogenituræ transit in filios etiam viuentē patre. confilio 397. numero 9. tho. ij. 48
Ius fideicommissi futuri ex coniecturis remittitur, confilio 205. numero 9. tho. ij. 190
Ius quærendum quo casu facilius quam ius quæsitum tollitur, conf. 557. nu. 2. 179. & conf. 624. nu. 8. tho. ij. 222
Ius vnum quando in aliud transfunditur, iuris transfusi natura amplius non attenditur. confilio 478. numero 8. tho. ij. 115. & confilio 490. numero 12. 128
Ius alterius à principe tolli potest. conf. 588. nu. 6. tho. ij. 198
Ius municipale extendi non debet. conf. 333. nu. 3. tho. i. 310
Ius sibi dicere propria auctoritate quando quis possit, confilio 400. numero 6. tho. ij. 50
Ius commune potentius est quam ipsum privilegium m. confilio 542. numero 14. tho. i. 170
Ius conferendi si alicui pro vna vice donatum fuerit, donatori beneficium conferri non potest. conf. 542. nu. 10. tho. ij. 171
Ius tertij in generali concessione exceptum videtur, confilio 664. numero 7. tho. ij. 241
Ius succedendi de iure sedis non potest, nec etiam transmitti. conf. 443. numero 29. tho. ij. 85
Ius speciale in vno casu arguit ius commune esse in contrarium, confilio 174. nu. 7. tho. ij. 158
Ius petendi renouationem an tollatur spatio vnus anni. confilio 327. num. 2. & 4. tho. i. 305. & 306
Ius vniuersale augetur ex fructibus & accessionibus. confilio 254. numero 2. tho. i. 147
Ius venandi videtur de reseruatis principi. conf. 196. nu. 1. tho. i. 183
Ius quæsitum à iure ciuili etiam sine causa tolli potest, confilio 557. numero 3. tho. ij. 179
Ius quæritur ex privilegio principis etiam sine possessione. confilio 639. numero 20. tho. ij. 248
Ius canonicum à ciuili in dubio nihil differre videtur. confilio 452. numero 15. tho. i. 96
Ius quæsitum in materi a feudali videtur quæsitum consuetudine. conf. 390. num. 12. tho. ij. 42
Ius an quærat absentem. conf. 407. nu. 11. tho. ij. 58
Ius quod sibi competeat, nullus per ignorantiam remississe videtur. conf. 452. nu. 26. tho. ij. 96
Ius ex modica mutatione facti, mutatur. conf. 636. nu. 2. tho. ij. 229
Ius canonicum attenditur in matrimonio. conf. 35. nu. 9. tho. i. 37
Ius est fortius quod quis per se ex eius persona habet quam quod ex alterius persona competit. conf. 501. nu. 4. tho. ij. 138
Ius recuperandi quando acquiratur absenti agnato vel consorti. conf. 647. num. 1. tho. ij. 233
Ius quod acquiratur filix in poenam transeuntis ad secunda vota non comprehenditur in renuntiatione bonorum ab ea facta. confilio 205. numero 2. tho. i. 190
Ius municipale quasi ius irregulare & anomalum extendere non debemus & ideo statutum contra ius commune in consequentiam trahi non debet. conf. 484. nu. 6. tho. ij. 121
Ius detrahendi quartam trebellianicam in heredem transit, confilio 435. numero 2. tho. i. 79
Ius patronatus licet prescriptione acquiratur, tale ius patronatus non videtur collationem beneficii ab ordinario factam impedire. conf. 117. num. 2. & 3. tho. i. 110. & 111
Ius patronatus deferitur in antiquiorem domus deficientibus descendenti- bus. conf. 159. nu. 1. tho. i. 136
Ius patronatus an sit translatus vniuersali in concessione. conf. 127. num. 2. & 3. tho. i. 118
Ius patronatus per donationem transferri potest, confilio 619. numero 1. tho. ij. 213
Ius patronatus reputatur spirituale. conf. 639. nu. 3. & 10. tho. ij. 230
Ius patronatus non potest nisi iudicio ecclesiastico diffiniri. confilio 675. numero 3. tho. i. 244
Ius patronatus si à laico ecclesiæ donetur, ecclesiasticum efficitur. conf. 541. num. 8. tho. i. 170
Ius patronatus antiquissimum per indicia & famam probatur, conf. 173. num. 4. tho. i. 156
Ius patronatus ex prescriptione acquisitum non videtur collationem summi Pontificis impedire. conf. 126. nu. 3. tho. i. 117
Iusta causa non excusat in poena conuentionali, confilio 615. numero 12. tho. i. 218
Iustitia fieri dicitur, quando iuris ordo seruatur, & vnique quod suum est tribuitur. conf. 483. nu. 1. tho. i. 119
Iustitia si alicui committatur, cognoscere potest & terminare. confilio 483. numero 2. tho. i. 119
Iustitia si alicui committatur, cognoscere potest & terminare. confilio 483. numero 2. tho. i. 119

L

- Aesæ maiestatis in crimine non solum punitur ille qui commisit delictum, sed etiam liberi eius. confilio 64. numero 1. & 3. tho. i. 64
Læsione enormi data non militat authentic. sacramenta puberum. C. si aduers. vendi. conf. 31. nu. 2. tho. i. 34
Læsus parum contrahere non potest confilio 583. numero 3. tho. i. 195
Laici condendi statuta in præiudicium ecclesiæ, vel piorum locorum potestatem non habent, confilio 504. nu. 2. tho. i. 166. & confilio 496. numero 1. 140
Laici ex prescriptione ius patronatus an acquirere possint. conf. 124. nu. 2. tho. i. 116. & conf. 134. nu. 3. & 4. 124
Laici an possint recipere oblationes virtute consuetudinis. conf. 148. num. 3. & 4. tho. i. 136
Laici possunt beneficia suorum statutorum clericis denegare. conf. 274. nu. 1. 3. & 9. tho. i. 255. & seq.
Laicorum statutum quando valeat in præiudicium ecclesiæ. confilio 292. numero 6. tho. i. 276
Laicus iudex potest dare curatorem clerico litiganti. confilio 150. numero 7. & 8. tho. i. 138
Laicus quis esse præsumitur in dubio. conf. 129. nu. 6. tho. i. 117
Lapidem proiciens in locum prohibitum, qui casu fortuito transeuntem percutit, de culpa, non de dolo debet puniri. confilio 482. numero 13. tho. i. 119
Lata culpa non æquiparatur dolo in poena corporali, quæ pro homicidio imponitur. conf. 622. nu. 2. tho. i. 221
Latam post sententiam etiam ex iusta erroris causa quis auditur. conf. 600. numero 11. tho. i. 206
Latronum incurfus & hostium, casus fortuitus dicitur. confilio 552. numero 3. tho. i. 177
Laudemium sicut solui debet de venditione facta per emphyteutam, ita pariter de locatione facta ad longum tempus. confilio 293. numero secundo. tho. i. 189
Laudi iniquitas & enormis læsio quomodo cognoscatur. confilio 39. numero 7. tho. i. 45
Laudo licet præsumatur, secus tamen quando laudum fuerit nullum. conf. 475. nu. 13. tho. i. 113
Laudum

In Consilia Philippi Decii.

- Laudum sicut viciat falsa causa, ita & falsa causa causam viciat.** consil. 475. num. 16. tho. ij. ibid.
- Laudum nullum approbari non potest ut in laudi vim valeat.** consil. 475. num. 33. & 34. tho. ij. 114
- Laudum presumitur rite & iuste latum.** consil. 375. num. 1. tho. ij. 30
- Laudum impugnat propter iniquitatem.** consil. 39. num. 6. tho. i. 45
- Laudum a fratre minore factum, dato quod esse non possit arbitrator, an valeat.** consil. 499. num. 6. tho. ij. 136
- Laudum nullum partium consensu approbari & ratificari non potest.** consil. 499. num. 13. tho. ij. ibid.
- Laudum nullum est quando sine causa cognitione factum fuit.** consil. 475. num. 38. tho. ij. 114
- Laudum quando nullum est, audi executio peti non potest.** consil. 475. num. 36. tho. ij. ibid.
- Legare partem hereditatis, & legare partem bonorum, magna differentia est.** consil. 578. num. 10. tho. ij. 192
- Legata facultate habitandi an intelligatur legata servitus.** consilio 355. num. 1. tho. ij. 14
- Legata facultate habitandi an heredes excludantur,** consilio 355. numero 4. tho. ij. 15
- Legata & alia onera ab heredibus solui debent.** consil. 588. num. 3. tho. ij. 200
- Legata an ab heredibus testatoris, vel ab usufructuaria omnium bonorum solui debeant.** consil. 588. num. 1. 2. & 5. tho. ij. 200
- Legata percipiuntur de bonis & hereditate testatoris.** consilio 425. numero 13. tho. ij. 73
- Legata si sit domus & ea quae ibi erunt, in tali legato quae ibi sunt a casu non includuntur.** consil. 472. num. 20. tho. ij. 111
- Legata relicta in testamento nullo naturaliter debentur.** consil. 348. numero 1. tho. ij. 8
- Legatarius non solum de expressa testatoris voluntate autoritate propria legatum accipere potest, sed etiam ex tacita & coniecturata.** consilio 476. num. 5. tho. ij. 114. & consil. 418. num. 4. 66
- Legatarius usufructus propria autoritate accipiens legatum, qua poena puniatur.** consil. 241. num. 4. tho. i. 224
- Legatarius partis hereditatis differt a legatario partis bonorum.** consil. 236. num. 3. tho. ij. 219
- Legatarius bonorum mobilium & immobilium non tenetur satisfacere creditoribus.** consil. 387. num. 5. tho. ij. 39
- Legatarius partis hereditatis habetur loco vniuersalis heredis.** consil. 336. num. 1. tho. i. 312
- Legatarius si post aditam hereditatem per heredem autoritate propria occupauit rem legatam, priuatur iure suo: secus si ante aditam hereditatem.** consil. 424. num. 18. tho. ij. 71
- Legati natura est quod legatarius faciat de re legata voluntatem suam.** consil. 253. num. 2. tho. i. 234
- Legati natura est afferre emolumentum & vtilitatem.** consilio 425. numero 14. tho. ij. 73
- Legati causa finalis ex procemio demonstrari videtur.** consilio 485. numero 2. tho. ij. 122
- Legati iure si bona alicui relicta fuerint, & ille inter pauperes distribuere rogatur, falcidia a primo legatario detrahi non debet.** consilio 504. numero 5. tho. ij. 140
- Legatis sibi relictis priuatur is qui molestat heredem institutum, habebit tamen fideicommissum.** consil. 425. num. 15. tho. ij. 73
- Legato mobilium pecuniae non veniunt, consil. 472. num. 8. tho. ij. 111**
- Legato mobilium, libri, aurum, & argentum includuntur,** consilio 472. numero 5. tho. ij. 110
- Legato usufructus res alienum prius deduci debet,** consilio 485. numero 15. tho. ij. 122
- Legato relicto familiae vocati videntur qui sunt in proximo gradu.** consil. 412. num. 14. tho. ij. 62
- Legato usufructu omnium bonorum, an comprehendantur alimenta.** consil. 643. num. 6. tho. ij. 232
- Legato usufructus omnium bonorum legitima filiorum detrahi debet, quae filijs cum proprietate & usufructu debetur,** consilio 588. numero 8. tho. ij. 200
- Legato mulieris continentur non tantum quae vir emi mandauerat, sed quae emerat, nec dum tamen assignauerat assignaturus tamen si vixisset.** consil. 577. num. 7. tho. ij. 191
- Legatum legatarij fauore in dubio relictum videtur,** consilio 485. numero 103. tho. ij. 122
- Legatum alimentorum aliquibus relictum, donec cum aliquo morari essent, an post mortem debeat praestari,** consilio 526. numero 1. 4. & quinto. tho. ij. 156
- Legatum alicui fieri potest cum onere non petendi illud quod sibi debetur, & acceptando legatum sibi praedicitur,** consilio 425. numero octauo tho. ij. 73
- Legatum factum a patre filijs spuris pro alimentis & dote an de iure subsistat.** consil. 611. num. 1. & 4. tho. ij. 215
- Legatum mobilium an comprehendat allumina fabricata post mortem testatoris.** consil. 381. num. 6. tho. ij. 34
- Legatum factum a filio illi qui cum matre morari debuit, cuius fauore factum sit.** consil. 526. num. 7. & 8. tho. ij. 157
- Legatum familiae factum, intelligitur gradatim secundum ordinem succedendi.** consil. 1. num. 1. tho. ij. 3
- Legatum non limitatur per causam quae sit de praeterito,** consilio 46. numero 3. tho. i. 51
- Legatum pro virgine maritanda dicitur pium si sit pauper.** consil. 120. num. 2. & 3. tho. i. 113
- Legatum si in testamento non reperitur, probatur quod legatum non sit, & idem in eo qui in matricula descriptus non extat,** consilio 483. numero 5. tho. i. 119
- Legatum si fiat uxori, donec vidua permanferit, dato ei substituto post eius mortem, sicut substitutus per mortem uxoris vocatus est, pari ratione ad mittitur si ipsa nubat.** consil. 485. num. 13. tho. ij. 122
- Legatum usufructus omnium bonorum existentibus filijs in alimentis restringitur.** consil. 485. num. 12. tho. ij. 122
- Legatum a conditione casuali quocunque modo legatum deficiat, impeditur.** consil. 485. num. 4. tho. ij. 122
- Legatum a filio factum morari cum matre in matris fauorem factum videtur.** consil. 485. num. 10. tho. ij. ibid.
- Legatum acceptatum intelligitur cum onere suo.** consilio 298. numero 13. tho. i. 281.
- Legatum ad pias causas non vitiatur propter incertitudinem.** consilio 181. num. 6. tho. i. 166
- Legatum debetur ab omnibus heredibus pro portionibus hereditarijs.** consil. 298. num. 14. tho. i. 281
- Legatum si alicui factum fuerit, & fideicommissum iniunctum, quod illud ad pias causas amore dei restituere debeat, legatum & fideicommissum ad pias causas dicitur.** consil. 504. num. 4. tho. ij. 140
- Legatum ita in dubio interpretari debet, ut effectum habeat.** consil. 323. numero 1. tho. i. 301
- Legatum si sub modo factum sit, exceptione legatarius repelli potest nisi modum impleat, vel de implendo cautionem praestet,** consilio 554. numero 6. tho. ij. 178
- Legatum conditionale ante declarationem in heredem non transit.** consil. 554. num. 5. tho. ij. ibid.
- Legatum ad certum tempus, finito tempore in heredem transit.** consil. 597. num. 5. tho. ij. 204
- Legatum factum uxori, ut moretur cum filia, quae erat infans, per mortem filiae extinguatur.** consil. 601. num. 3. & 7. tho. ij. 206
- Legatum etiam alimentorum in fauorem eius cum quo quis morari debet, per mortem eius extinguatur.** consil. 601. num. 1. tho. ij. ibid.
- Legatum in dubio in legatarij fauorem factum videtur.** consilio 601. numero 8. tho. ij. ibid.
- Legatum matri factum quae cum filijs morari debet, per mortem filiorum non extinguitur.** consil. 901. num. 4. tho. ij. ibid.
- Legatur Titio & Mauius, an Titio cum Mauius nihil refert.** consil. 454. numero 4. tho. ij. 97
- Legatum si fuerit datum duobus fratribus in eadem oratione coniunctim, an vno moriente viuentem testatore, portio deueniat ad superstitem post mortem ipsius testatoris,** consil. 662. num. 1. tho. ij. 240
- Legatum de rebus mobilibus factum dicitur esse legatum particulare.** consil. 587. num. 1. tho. ij. 39
- Legatum videtur certarum rerum quando legatur tertia pars bonorum mobilium & immobilium.** consil. 387. num. 2. tho. ij. ibid.
- Legatum annuum pro primo anno est purum pro sequentibus conditionale.** consil. 621. num. 1. tho. ij. 220
- Legatum usufructus non debetur nisi adita hereditate,** consilio 652. numero 8. tho. 2. 236
- Legatum relictum sub incerta die mortis non transit ad heredem legatarij, si legatarius decesserit, ante purificatam conditionem.** consilio 417. numero 2. tho. 2. 65
- Legatus de latere habet potestatem conferendi beneficia vacantia ad similitudinem legati de latere.** consil. 128. numero 1. tho. i. 119. & consil. 149. num. 6. 137
- Legatus de latere inuito patrono ecclesiam conferre non potest.** consil. 573. num. 3. tho. i. 88
- Legato de latere non creditur in his quae non veniunt in generali commissione.** consil. 287. num. 9. tho. i. 271
- Lege permittente quod sit poenam non meretur.** consilio 581. numero 13. tho. 2. 194
- Lege vel statuto quando poena imponitur aliquo praesupposito, si illud praesuppositum non verificatur, poena locum non habet.** consilio 591. numero 3. tho. ij. 201
- Leges sunt per ora principum diuinitus promulgatae.** consilio 675. numero 6. tho. ij. 244
- Leges seculi non dedignantur sequi sacros canones in matrimonijs.** consil. 230. num. 1. tho. i. 212
- Leges vel statuta in diuersis casibus specialibus, quando seruari non possint sine offensione, an, & in quibus sint abroganda.** consil. 3. num. 6. tho. i. 6
- Leges & iura ciuilia fauorabilia videntur approbata de iure canonico,** consil. 675. num. 4. tho. 2. 244
- Legis initium quando generale est per modum regulae, & postea ex regula ad casum specialem inferatur, tunc principium attenditur.** consilio 502. num. 5. tho. 2. 139
- Legis dispositio locum non habet quando legis verba verificari non possunt.** consil. 591. num. 2. 3. & 4. tho. 2. 201
- Legis exclusio fortior est hominis exclusione.** consilio 505. numero sexto. tho. 2. 141
- Legis mens & ratio anima legis dicitur, quae potius quam verba attenditur, quae tanquam corpus existunt.** consil. 444. num. 10. tho. 2. 86
- Legis vel statuti ratione cessante dispositio cessat.** consil. 466. num. 7. tho. 2. 105
- Legis ex dispositione ipso iure sine traditione, & sine alicuius facto possessio transferri potest.** consil. 467. tho. 2. 106
- Legitima quomodo consideretur, quando sunt quatuor sorores, & vnus frater.** consil. 89. num. 5. tho. i. 89
- Legitima non debetur filio viuenti patre nec supplementum legitime.** consil. 438. num. 10. tho. 2. 81
- Legitima debetur reiecto onere fideicommissi.** consil. 237. num. 4. tho. i. 220
- Legitima non tollitur per generalem renuntiationem.** consilio 392. numero 5. tho. 2. 44
- Legitima & Trebellianica de fideicommissis vniuersali detrahuntur.** consil. 547. numero 8. tho. 2. 175
- Legitima**

Index.

- Legitima & Trebellianica an in restitutione fideicommissi detrahi possint.** conf. 55. nu. 8. tho. i. 57
- Legitima non debetur auunculis.** conf. 372. nu. 3. tho. ij. 27
- Legitima filiorum quæ debetur filiis cum proprietate & usufructu de legato usufructus omnium bonorum testatoris detrahi debet.** conf. 485. nu. 14. tho. ij. 122
- Legitima de fideicommissio detrahitur, quoniam de illa quodlibet onus rejicitur.** conf. 495. nu. 22. tho. ij. 132
- Legitima debet assignari in aliquibus rebus arbitrio iudicis.** confilio 81. num. 7. tho. i. 81
- Legitima in totum tolli non potest.** conf. 106. nu. 4. tho. i. 101
- Legitima ex causa legitima tolli potest.** conf. 525. nu. 5. tho. ij. 156
- Legitima excepta magis ecclesia fauetur.** conf. 495. nu. 28. tho. ij. 132
- Legitima debetur secundum æstimationem bonorum quæ mortis tempore reperiuntur.** conf. 616. nu. 6. tho. 2. 218
- Legitima an sufficiat quo casu testamentum per querelam impugnari possit.** conf. 530. nu. 13. tho. ij. 160
- Legitima potest de consensu partium assignari.** conf. 616. nu. 5. tho. 2. 218
- Legitima non includitur in fideicommissio iniuncto filiabus testatoris in qua pater testator illas gravare non potuit.** conf. 419. nu. 1. tho. ij. 67
- Legitima datur filiis ingredientibus monasterium, & bona alia referuntur monasterio.** conf. 426. nu. 7. tho. ij. 73
- Legitima usufructus tolli non potest.** conf. 454. nu. 3. tho. ij. 97
- Legitima commensuratur respectu successionis ab intestato.** conf. 298. nu. 5. tho. i. 280. & conf. 505. nu. 7. tho. ij. 141
- Legitima petenda ius, vel eius supplementi porrigitur ad hæredes etiam extraneos.** conf. 217. nu. 4. tho. i. 200
- Legitima supplementum in testatoris fauorem inductum fuit, ne eius testamentum impugnetur.** conf. 530. nu. 14. tho. ij. 166
- Legitima causa maior filiis, quam ecclesia præstatur.** confilio 480. numero 21. tho. ij. 117
- Legitimandi potestas etiam filiis legitimis existentibus Comiti Palatino dari potest.** conf. 287. nu. 5. tho. i. 271
- Legitimandi potestatem ab Imperatore habens, non potest legitimare in terris ecclesie.** confilio 55. numero 3. tho. i. 56. & confilio 206. numero 1. tho. i. 191
- Legitimandi potestas dato quod favorabilis esset, hoc non videtur habere locum ubi de tertij præiudicio agitur.** conf. 453. nu. 6. tho. ij. 96
- Legitimandi potestas ex parte eius cui conceditur, favorabilis est, & late interpretari debet.** conf. 453. nu. 2. tho. 2. ibid.
- Legitimandi potestatem habens à Papa vel Imperatore non potest legitimare in præiudicium alterius cuius sit quæsitum etiam in spe.** conf. 425. nu. 5. tho. ij. 72. & conf. 557. nu. 6. 176
- Legitimare si pater filium fecerit, & eum legitimatum eo prætextu quod legitimatio valeret, hæredem instituit, si postea appareat quod legitimatio fuit nulla, institutio vitatur.** conf. 600. nu. 10. tho. 2. 206
- Legitimari si pater fecerit filium suum bastardum, & ipsum tanquam legitimatum hæredem instituerit, cum legitimatio nulla esset institutio non valet.** conf. 453. nu. 8. tho. 2. 96
- Legitimari quis pluries potest.** conf. 337. nu. 8. tho. i. 313. & conf. 353. nu. 3. tho. 2. 44. & conf. 698. nu. 1. 251
- Legitimati qualitas oportet quod exprimat.** confilio 579. numero quarto. tho. 2. 192
- Legitimati ad feuda non admittuntur.** conf. 283. nu. 14. tho. i. 267
- Legitimati succedunt sicut legitimi.** conf. 306. nu. 14. tho. i. 288
- Legitimatio facta ad requisitionem patris viuentis non requirit agnatorum citationem.** conf. 393. nu. 5. tho. 2. 44. & conf. 367. nu. 7. 24. & conf. 698. nu. 2. & 3. 251
- Legitimatio priuilegium quod habet intelligi debet sine alterius præiudicio.** conf. 557. nu. 1. 179. & conf. 268. nu. 8. tho. i. 248
- Legitimatio quid sit.** conf. 257. numero 10. tho. i. 237. & confilio 557. numero 14. tho. ij. 179
- Legitimatio licet sit voluntariæ iurisdictionis, non tamen potest fieri de non subditis.** confilio 150. numero 5. & 6. tho. i. 138. & confilio 557. numero 12. tho. 2. 179
- Legitimatio facta de filio spurio genito à patre vxorato dicitur dispensatio.** conf. 393. nu. 10. tho. 2. 45
- Legitimatione quæ dispensatio dicitur requiritur causa, aliàs non valet.** conf. 393. nu. 11. tho. 2. ibid. & conf. 306. nu. 11. 288
- Legitimatio facta simpliciter ab Imperatore non porrigitur ad spirituales.** conf. 52. nu. 1. tho. i. 54
- Legitimatio quando valeat.** conf. 85. nu. 7. tho. i. 84
- Legitimatio facta sine consensu patris est nulla.** confilio 337. numero 9. tho. i. 313
- Legitimatio filij ubi viuentis patre fit, non debent citari agnati.** conf. 55. num. 2. tho. i. 56
- Legitimatio continere debet qualitatem legitimati an sit naturalis spurius, vel incestuosus.** conf. 337. nu. 7. tho. i. 313
- Legitimatio comitibus Palatinis competit, quibus ab Imperatore conceditur.** conf. 462. nu. 4. tho. 2. 102
- Legitimatio valet, licet non fiat mentio de agnatis, sed legitimatus ad eorum successionem non admittitur.** conf. 367. nu. 5. tho. ij. 24
- Legitimatio infantis facta non interuenientibus requisitis redditur nulla nisi ratificetur illo in maiori ætate constituto.** confilio 367. numero 3. tho. ij. ibid.
- Legitimatio facta extantibus filiis legitimis & naturalibus ad hoc ut valeat requiritur quod hoc expresse dicatur in priuilegio.** conf. 392. numero 4. tho. ij. 44
- Legitimatio facta à Comite ut valeat existentibus filiis legitimis & naturalibus requiritur quod hoc sit expressum in priuilegio Comitis.** conf. 393. nu. 8. tho. ij. ibid.
- Legitimatio facta de consensu patris requirit citationem aliorum filiorum.** confilio 393. numero 6. tho. 2. ibid.
- Legitimatio filij non nocet filix legitimæ & naturali quæ citata non fuit.** conf. 393. nu. 7. tho. ij. ibid.
- Legitimatio propter superuenientiam filiorum legitimorum & naturalium non irritatur.** conf. 576. nu. 5. tho. ij. 190
- Legitimatio ad patris instantiam facta valet, licet legitimatus subditus non sit.** conf. 557. nu. 9. tho. ij. 179
- Legitimatio facta extra territorium ad patris postulationem valet: quia voluntariæ iurisdictionis est, & neminem lædit.** confilio 557. numero 8. tho. ij. ibid.
- Legitimatio non retractatur agnatione filij legitimi.** confilio 306. numero 13. tho. j. 288
- Legitimatio ab Imperatore non valet in terris eum in superiorem non recognoscentibus.** conf. 306. nu. 7. tho. j. 287
- Legitimatio de spurio dicitur dispensatio.** conf. 306. nu. 10. tho. i. 288
- Legitimatio an reuocetur per agnationem filiorum legitimorum.** conf. 257. numero 12. tho. i. 237
- Legitimatio inter alios modos fit per principis rescriptum.** confilio 306. num. 1. tho. i. 287
- Legitimatio de filio nato ex illis personis inter quas non poterat esse matrimonium, est strictè interpretanda.** conf. 337. nu. 5. tho. i. 312
- Legitimatus sine præiudicio venientium ab intestato operatur ut legitimatus non possit succedere ab intestato sed ex testamento.** confilio 337. numero 4. tho. i. 312
- Legitimatus non differt à legitimo.** confilio 283. numero 12. & 15. tho. i. 266. & 267
- Legitimatus per oblationem curie soli patri efficitur legitimus, & non agnatis.** conf. 315. nu. 8. tho. i. 295
- Legitimatus principis rescripto agnoscitur patri & eius agnatis.** conf. 315. num. 7. tho. i. ibid.
- Legitimatus utrum gaudeat beneficio statuti quod statibus masculis foemine non succedant.** conf. 392. nu. 7. tho. ij. 44
- Legitimatus non succedit in feudo.** conf. 274. nu. 6. tho. i. 256
- Legitimatus ab intestato non habet excludere foeminas vigore statuti quod statibus masculis foemine non succedant.** confilio 383. numero 1. tho. ij. 36
- Legitimatus succedit cum legitimis.** conf. 288. nu. 2. tho. i. 271
- Legitimatus si præteritus fuerit, testamentum est nullum.** conf. 576. num. 6. 190. conf. 263. nu. 1. 243. & conf. 256. nu. 2. tho. i. 236
- Legitimatus an excludat substitutum.** confilio 366. numero 4. tho. ij. 22. & conf. 154. num. 7. tho. i. 141. & conf. 365. num. 6. 21. & confilio 399. numero 6. 49
- Legitimatus an verè & propriè & secundum communem usum loquendi dicatur legitimus.** conf. 257. num. 2. 236. & conf. 274. nu. 12. & 13. tho. i. 257. & conf. 315. nu. 10. 295. & conf. 366. nu. 1. 2. & 3. 22. & confilio 399. num. 5. 49
- Legitimi hæredes proprie dicuntur qui ab intestato vocantur.** confilio 31. num. 2. tho. i. 34
- Legitimorum mentio fieri debet in legitimatione.** confilio 306. numero 6. tho. i. 287
- Legitimum id dicitur quod à lege dictum est.** conf. 257. nu. 4. tho. i. 237
- Legitimus quod quis sit pendet à iure.** conf. 154. nu. 6. tho. ij. 141
- Lex hortatur patrem ad æqualitatem inter filios seruandam.** conf. 59. nu. 3. tho. i. 60. & conf. 631. nu. 1. tho. 2. 226
- Lex propter utilitatem publicam facta, dicitur favorabilis.** conf. 669. numero 5. tho. ij. 242
- Lex quæ generaliter loquitur, generaliter intelligitur.** confilio 669. numero 3. tho. ij. ibi.
- Lex civilis & generalis & rationabilis, quæ non contradicit canonibus etiam quoad clericos, si est favorabilis, seruanda est.** confilio 675. numero 5. tho. ij. 244
- Lex vel statutum aliquid disponens, ita demum locum habet, ubi præsuppositum verificatur.** conf. 258. nu. 6. tho. i. 238
- Lex loquens in hereditate in legato particulari locum habere non videtur.** conf. 581. nu. 1. tho. 2. 193
- Lex suum tollit priuilegium & non hominis prouisionem.** confilio 207. numero 7. tho. i. 192
- Lex quamuis dura sit, obseruari debet.** conf. 452. nu. 27. tho. 2. 96
- Lex quæ generaliter loquitur & insinuationem requirit, intelligitur etiam inter coniunctos & inter patrem & filium.** conf. 426. nu. 10. tho. 2. 74
- Lex vel statutum tollitur per non-usum.** conf. 638. nu. 11. tho. 2. 229
- Lex, bene à Zenone. C. de quadrienn. præscri. locum non habet in inferioribus à principe.** conf. 357. nu. 7. tho. 2. 16
- Lex, si vnquam. C. de reuoc. dona. non habet locum in filio legitimatio.** conf. 365. nu. 3. tho. 2. 21
- Lex, si vnquam. C. de reuoc. dona. non habet locum in re minima, sed bene locum habet in re notabilis æstimationis.** conf. 366. nu. 9. tho. 2. 23
- Lex, si vnquam. C. de reuoc. dona. an habeat locum in renuntiatione quam facit filia patri.** conf. 180. nu. 8. tho. i. 166
- Lex, si vnquam. C. de reuoc. dona. non habet locum in donatione remuneratorio.** conf. 20. numero 1. tho. i. 23. conf. 366. nu. 10. tho. 2. 23. & conf. 675. nu. 10. 244
- Lex, cum auus. ff. de condi. & demonst. non habet locum in filiis seu nepotibus qui nati erant tempore testamenti.** conf. 365. nu. 4. tho. 2. 21. & conf. 366. nu. 6. 22
- Lex, cum auus. ff. de condi. & demon. locum non habet quando testator cogitauit de nepotibus.** conf. 191. nu. 1. tho. 2. 43
- Libelli ex narratione per actionis viam, ubi ius agendi concluditur, libellus non vitatur, licet iudicis officio id petatur quod secundum actionis naturam veniebat.** conf. 449. nu. 7. tho. 2. 93
- Libellus rejicitur propter contrarietatem.** conf. 212. nu. 3. tho. i. 195
- Libellus in causa criminali debet esse magis specialis quam in causa civili.** confilio

In Consilia Philippi Decii.

consilio 83. numero 2. tho. 1. 81
Libellus parti offertur, & lis contestatur, alias sententia esset ipso iure nulla. consil. 483. nu. 3. tho. 2. 119
Liberalis quis in necessitate non videtur. consil. 487. nu. 11. tho. 2. 124
Liberatio facta tutori generaliter non tollit quominus tutor conveniri possit ratione doli. consil. 349. nu. 11. tho. 2. 10
Liberatio præsupponit obligationem. consil. 407. nu. 10. tho. 2. 58
Liberorum prima causa est. consil. 498. nu. 2. tho. 2. 134
Liberorum appellatione veniunt omnes tam masculi quam femine vtriusque sexus descendentes. consil. 222. nu. 4. tho. 1. 206. & consil. 235. nu. 4. 217. & consil. 247. nu. 2. 229. & consil. 252. nu. 4. 233
Liber rationum etiam pro scribente probat, quando verisimilia continent. consil. 596. nu. 9. tho. 2. 203
Libris eorum creditur, qui autoritate publica ad recipiendum gabellas præponuntur. consil. 596. nu. 5. tho. 2. ibid.
Libro quando est sub custodia publica, fides est adhibenda. consil. 146. numero 10. tho. 1. 134
Licentia & mandatum ad vendendum simpliciter non sufficit in alienatione bonorum civitatis, sed bona debent specificari. consil. 142. numero 8. tho. 1. 130
Licentia Papæ ex diuturnitate temporis præsumitur intervenisse in testamento cardinalis in quo licentia Papæ requirebatur. consilio 409. numero 2. tho. 2. 59
Licentia de non residendo ad tempus data ab episcopo, per mortem episcopi non tollitur. consil. 404. nu. 14. tho. 2. 56
Licentia data bannito veniendi ad civitatem de prima vice intelligitur, consil. 512. nu. 6. tho. 2. 145
Licentia data alicui ingrediendi monasterium monialium, statuto non obstante, solum in prima vice restringitur. consil. 512. nu. 5. tho. 2. ibid.
Liga si sit facta inter duas civitates per quinquennium, anni post quinquennium præsent sibi adinvicem favorem liga tacite renouata intelligatur. consil. 407. nu. 7. tho. 1. 54
Limitata causa limitatum producit effectum. consilio 551. numero 9. tho. 2. 176. & consilio 47. numero 1. tho. 1. 51. & consilio 602. numero 3. tho. 2. 206. & consil. 626. nume. 5. 223. & consil. 625. nume. 7. 222. & consil. 637. numero 15. 229
Limitatio ad l. xdem. C. loca. consil. 667. nu. 8. tho. 1. 242
Limitatio gloss. in l. Lucius. ff. de hære. institut. consilio 655. numero 31. & 32. tho. 1. 238
Linea materna quæ sit. consil. 379. nu. 1. tho. 1. 33
Linea propriè intelligitur illa quæ est recta sursum & deorsum. consil. 379. num. 5. tho. 1. ibid.
Lingua lubricum non est ad pœnam trahendum, consilio 255. numero 6. tho. 1. 235
Lis in veritate esse debet ad hoc ut transactio valeat, & non sufficit quod partes asserant litem subesse. consil. 587. nu. 8. tho. 1. 197
Lis dicitur finita per sententiam à qua non est appellatum. consil. 436. numero 19. tho. 1. 80
Literis absolutionum creditur. consil. 137. nu. 10. & 13. tho. 1. 26
Litis contestatio quid sit. consil. 301. nu. 5. tho. 1. 283
Litis pendentiam ad introducendum quo ad effectum reuocandi attentata, an executio in cathedrali & parochiali ecclesia sufficiens existat. consil. 460. nu. 24. tho. 1. 101
Litis pendentia allegari non potest, nisi causæ inter se connexæ sint, ita quod sententia lata in vna rei iudicatur exceptionem in altera pariat. consilio 460. nu. 8. tho. 1. ibid.
Locatio perpetua non potest fieri de rebus ecclesiæ. consilio 281. numero 1. & 2. tho. 1. 262
Locatio non probat possessionem quando alius reperitur possidere. consil. 301. nu. 16. tho. 1. 283
Locatio facta ad decennium dicitur facta ad longum tempus. consil. 203. num. 1. tho. 1. 189
Locatio ad longum tempus dicitur alienatio. consil. 142. nu. 3. tho. 1. 129
Locatione facta dominium rei locatæ apud locatorem remanet. consil. 311. num. 2. tho. 1. 292
Locator si conductori promittat illum non expellere durante locationis tempore, ut verba contractus aliquid operentur generaliter accipiuntur. consil. 473. nu. 4. tho. 1. 111
Locator si promittit non expellere conductorem, intelligitur quod non possit illum expellere etiam pro usu proprio. consil. 291. nu. 3. tho. 1. 275
Locus qui alteri subijcitur, quo casu proprijs constitutionibus utatur. consil. 538. nu. 13. tho. 2. 165
Locus ubi missæ celebrantur quando dicatur talis ut conferri in titulum possit. consil. 135. nu. 1. tho. 1. 24
Locus adiectus gratia taxationis facit conditionem. consilio 279. numero 10. 3. tho. 1. 260
Locus in quo contractus celebratur inspicitur in his quæ respiciunt executionem. consil. 119. nu. 4. tho. 1. 112
Loquendi communis usus magis attenditur quam verborum proprietas. consil. 472. nu. 12. & 13. tho. 2. 111
Loquendi communis qui est facti probari debet. consilio 472. numero 15. & 16. tho. 1. ibid.
Loquendi communis usus proprietati verborum præfertur, consilio 540. num. 8. tho. 1. 167
Loqui propriè quis dicitur illud quod verbis exprimitur. consilio 538. numero 4. tho. 1. 165
Lucra an debeant communicari inter fratres quæ vnus fecit. consilio 21. nume. 11. tho. 1. 25
Lucro quando quis alicuius contemplatione remouetur, lucrum illi applicari debet cuius contemplatione remouetur, consilio 584. numero 4. tho. 1. 195
Lucrum quod facit mulier ex primo viro transiens ad secunda vota, debet id

reseruare filiis prioris matrimonij. consil. 235. nu. 12. tho. 1. 219
Lucrum dicitur deducto omni damno. consil. 116. nu. 5. tho. 1. 170
Lucrum dotis quod facit maritus ob vxoris adulterium reservatur filiis, quibus in legitimam non imputatur. consil. 245. nu. 4. tho. 1. 227
Lucrum propriè non est quod maritus de dote à statuto consequitur, consilio 577. nu. 13. tho. 1. 191
Lucrum ad rationem quinque pro centenario singulis annis est licitum. consil. 464. nu. 1. tho. 1. 104
Lucrum an præsumatur quæsitum ex pecunijs vel bonis domini vel fisci. consil. 6. nu. 1. tho. 1. 8
Lucrum quod facit filius propter transitum patris ad secunda vota, non imputatur ei in legitimam. consil. 245. nu. 3. tho. 1. 227
Lucrum quod debetur filiis primi matrimonij casu quo vxor transierit ad secunda vota, non debetur iure successionis. consil. 87. nu. 3. tho. 1. 86
Lucrum dotis vni ex socijs omnium bonorum proveniens, alijs debet communicari, si onera matrimonij sustinuerunt. consil. 67. nu. 2. tho. 1. 68
Ludus fortunæ puta taxillorum de se reprobatur. consil. 115. n. 3. tho. 1. 109
Ludus est crimen, ideo lusor repellitur à testimonio. consil. 163. n. 19. tho. 1. 148

M

Magistratus propter necessitatem & causam superuenientem potest eius ordinariam potestatem excedere, consil. 605. num. 5. tho. 1. 210
Maiores 25. annis potest de bonis & iuribus suis disponere, consil. 687. nu. 8. tho. 1. 248
Mala omnia quis potius debet pati quam duello vel alijs malis consentire. consil. 686. nu. 4. tho. 1. 247
Mandans aliquem præcisè vulnerari, non autem occidi, quo casu de homicidio teneatur, consil. 482. nu. 1. 2. 4. & 5. tho. 1. 118
Mandato generali veniunt ea quæ sunt de consuetudine. consil. 441. num. 1. 2. 82. & consil. 449. nu. 27. tho. 1. 94
Mandatum allegans illud probare debet, cum in facto consistat, consil. 437. num. 2. tho. 1. 80
Mandatum an extinguatur morte mandantis. consil. 421. nu. 15. tho. 1. 69
Mandatum cum libera potestate æquipollet speciali mandato. consilio 690. num. 5. tho. 1. 249
Mandatum de providendo in ecclesia, differt à mandato providendi de ecclesia, consil. 355. nu. 5. tho. 1. 15
Mandatum diligenter attendi debet. consil. 493. nu. 8. tho. 1. 129
Mandatum duraturum post mortem fieri potest. consil. 441. nu. 8. tho. 1. 82
Mandatum generale cum libera sufficit in speciale mandatum requirentibus, consil. 404. nu. 6. tho. 1. 55
Mandatum habens apostolicum providendi de præbenda vacatura, potest providere de vacante tempore datæ literarum, consilio 232. numero 4. tho. 1. 215
Mandatum in facto consistit. consil. 672. nu. 4. tho. 1. 243
Mandatum interpretari debet prout constituens solebat facere, consil. 441. num. 9. tho. 1. 82
Mandatum licet testibus probari non possit statuto ita disponente, ratificatio tamen probari potest. consil. 296. nu. 4. tho. 1. 279
Mandatum non præsumitur etiam propter antiquitatem nisi probetur, consil. 214. nu. 2. tho. 1. 198
Mandatum nunquam probatur etiam ex maxima diuturnitate temporis, consil. 36. nu. 8. tho. 1. 40
Mandatum qui habet ad mutuum recipiendum non sufficit quod confiteatur se recepisse. consil. 493. nu. 13. 14 & 15. tho. 1. 29
Mandatum speciale dicitur quamvis causa in individuo non exprimitur. consil. 20. nu. 4. tho. 1. 24
Mandatum speciale quando dicatur ad compromissum, consilio 60. numero 1. tho. 1. 61
Mandatum speciale derogat generali. consil. 664. nu. 9. tho. 1. 241
Mandatum vicarij licet extinguatur morte Papæ, licentia tamen celebrandi in demo à vicario data non expirat. consil. 404. nu. 13. tho. 1. 56
Manifeste constare dicitur illud de quo est publicum instrumentum. consilio 423. numero 11. tho. 1. 70. consilio 536. numero 3. 164. & consilio 682. nume. 1. 245
Manifestus sensus testatoris aliam verborum interpretationem non requirit. consil. 646. nu. 1. tho. 1. 233
Mansus dicitur quantitas terræ quæ duobus bobus ad laborandum sufficit. consil. 573. nu. 7. tho. 1. 188
Mariti in domum si mulier ducta sit, ut cum eo coniungatur, si ante conjunctionem decesserit, maritus partem dotis, quæ sibi statuti ratione debetur, lucrari debet. consil. 540. nu. 13. tho. 1. 167
Marito inculpatur culpa ex eo quod non adhibuit medicum in curando vxorem si de facili medicum habere potuisset, consilio 430. numero 3. tho. 1. 76
Maritus cui dos à socero promissa fuerat, licet possit pro interesse dotis non solutz vsuras percipere, non tamen in alium extraneum transferre. consil. 571. nu. 1. tho. 1. 187
Maritus promittens restituere dotem integre an videatur renuntiasse lucro dotis sibi provenienti vigore statuti, consilio 402. numero secundo. tho. 1. 52
Maritus in lucro dotis quod sibi à statuto tribuitur, dicitur habere causam onerosam. consil. 402. nu. 7. tho. 1. ibid.
Maritus soluendo magis præiudicat in beneficio sibi competente quam promittendo. consil. 402. nu. 8. tho. 1. ibid.
Maritus qui ex forma statuti certam partem dotis retinere potest si simpliciter promittit restituere dotem, poterit tamen retinere portionem sibi à statuto datam. consil. 402. nu. 4. tho. 1. ibi.
Maritus potest vxorem corrigere & castigare, consilio 621. numero sexto. tho. 1. 120

Index.

- Maritus durante matrimonio in rebus pro dote assignatis dominiū habet.** conf. 645. nu. 13. tho. ij. 233
- Maritus si emit vxoris nomine, & possessio rei vendita marito tradita fuerit tunc vxoris nomen simulatē appositum videtur, & rei vendita dominiū ad maritum, & non ad vxorem spectat licet nominata sit.** conf. 543. nume. 16. tho. ij. 172
- Maritus in praiudiciū vxoris non potest renuntiare.** consilio 58. numero 3. tho. ij. 59
- Maritus qui sustinuit onera matrimonij licet possit petere vsuras dotis nō solutæ, tamen vsuras promissas non potest petere.** consilio 119. numero 12. tho. j. 113
- Maritus si vxori reliquit mille si flaret vidua & quingenta si ad aliud matrimonium transiret, potest impunē mulier de mariti voluntate secundas nuptias contrahere.** conf. 485. nu. 9. tho. ij. 122
- Maritus qui occidit vxorem in adulterio deprehensam de homicidio non punitur, quamuis illam occidere prohibitus sit.** consilio 622. numero quarto. 221
- Maritus si in testamento vxori plura legata fecit, & vxor cogitans quod frater testatoris esset hæres ipsius mariti ei legata remisit, & fecit pactum de non petendo, vero hæredi tale pactum non prodest.** consilio 506. numero 1. tho. ij. 241
- Maritus si legauerit vxori alimenta donec castè vixerit, item legauit omnes pannos lini in secundo legato pannorum non videtur repetita conditio viduitatis.** conf. 189. nu. 1. & 2. tho. i. 176
- Masculi adiectio de iure & de facto ad descendentes refertur.** consilio 445. numer. 9. tho. ij. 88
- Masculinum an & quando concipitur foemininum.** conf. 298. nume. 1. tho. i. 280. conf. 416. nu. 2. tho. ij. 64. & conf. 423. nu. 16. 70. & conf. 453. nu. 1. & 7. 96. & conf. 455. nu. 15. 131. conf. 515. nu. 7. 148. & conf. 527. nu. 7. 157. consilio 568. numer. 1. & 2. 186. & conf. 514. nume. 4. 147. & consilio 568. numero 7. 186
- Mater filijs honorem appetit.** conf. 309. nu. 1. tho. i. 290
- Mater non tenetur relinquere filijs nisi legitimam, de residuo sui patrimonij potest disponere prout voluerit.** conf. 245. nu. 1. tho. i. 227
- Mater vt excludatur à tacita pupillari coniecturæ debent esse efficaces.** cōf. 531. nu. 2. tho. i. 309
- Mater admittitur ad successionem filij ex cluso auo materno.** conf. 244. nu. 1. & 2. tho. i. 226
- Mater quæ administravit tutelam non suscepta, transeundo ad secunda vota non incurrit pœnas quæ imponuntur illis quæ suscepta tutela administrauerunt.** conf. 590. nu. 5. tho. ij. 201
- Mater si in medio posita fuerit eius fauore interpretatio fieri debet.** conf. 572. nu. 4. tho. ij. 187
- Mater quæ admittitur ab intestato succedere potest non obstante prohibitione alienationis.** conf. 377. nu. 9. tho. ij. 32
- Mater quæ excluditur à statuto extante patruo an etiam excludatur extante amita.** conf. 617. nu. 2. tho. ij. 218
- Mater licet per statutum à successione filij excludatur, tamen non prohibetur suscipere tutelam filij.** conf. 16. nu. 2. 5. & 6. tho. i. 20
- Mater non est de familia testatoris.** conf. 23. nu. 5. tho. i. 27
- Matris renuntiatio an filijs noceat.** conf. 180. nu. 6. tho. i. 165
- Matris votum potius ad masculos, quam ad foeminas dirigitur.** conf. 302. num. 7. tho. i. 285
- Mater potest donare totum suum patrimonium vni filiorum, reseruata alij legitima.** conf. 245. nu. 2. tho. i. 227
- Materia etiam in odiosa lata debet fieri interpretatio quatenus etiam proprietates verborum videtur requirere.** consilio 649. nu. 6. tho. ij. 234
- Materia in qualibet regula obseruari debet vt per distinctionem contrarietas remoueat.** conf. 562. nu. 6. tho. ij. 182
- Materia prohibitionis alienationis factæ filijs non porrigitur ad nepotes.** conf. 181. nu. 2. & 12. tho. j. 166. & seq.
- Matrimonialis causa spectat ad ius canonicum in successionibus.** conf. 157. num. 2. tho. i. 142
- Matrimonij onera sine matrimonio esse non possunt.** consilio 560. numero 6. tho. ij. 181
- Matrimonij onera quando pater solas habuit, illi lucrum acquiritur, & inter omnes filios diuiditur.** conf. 560. nu. 3. tho. ij. ibid.
- Matrimonio quis pramij spe inuitari potest.** conf. 475. nu. 25. tho. ij. 113
- Matrimonium a solo partium consensu dependet.** consilio 162. numero 22. tho. i. 148
- Matrimonium propter ipsum simpliciter maritus inops ad quartam bonorum vxoris diuitis pramorientis admittitur.** consilio 560. numero 2. tho. ij. 181
- Matrimonium contractum cum puella non viripotente an possit dissolui de iure communi.** conf. 603. nu. 3. tho. ij. 208
- Matrimonium permixtum videtur, nisi expressè prohibitum sit.** conf. 501. num. 3. tho. ij. 138
- Matrimonium de iure canonico non presumitur, sed potius fornicatio ex masculi coniunctione cum foemina.** conf. 471. nu. 3. tho. ij. 110
- Media via eligenda ob opin. varietatem.** conf. 227. nu. 4. tho. ij. 210
- Mediatori tanquam testi non creditur, nisi de vniūsq; partis cōsensu producat.** conf. 463. nu. 12. tho. ij. 103
- Medicus repetit expensas ab infirmo quem inuitum curauit.** consilio 691. nume. 11. tho. ij. 249
- Melioramenta ad quos pertineant.** conf. 326. nu. 3. tho. i. 302
- Memoria alicuius vt damnari possit, non sufficit probare eum esse reum læsæ maiestatis, sed præcisè requiritur qd probetur tale crimen commissum fuisse aduersus ipsum principem.** conf. 410. nu. 28. tho. ij. 61
- Memoriam ordinatam non habens mentecaptus esse dicitur.** conf. 448. nu. 2. & 3. tho. ij. 92
- Mens & intentio iudicantis talis esse presumitur, qualis esse debet.** consilio 43. nu. 5. tho. i. 49
- Mens & intentio partium in contractibus inspicitur & attendi debet.** conf. 697. nu. 6. tho. 2. 251. & conf. 629. nu. 5. 225
- Mentecaptus vel furiosus probatur ille, quem pater furiosum, vel mentecaptum reputauit.** consilio 526. numero 6. 157. & consilio 448. numero 4. tho. ij. 92
- Mentecaptus quomodo quis probetur.** conf. 86. nu. 7. tho. i. 85
- Mentecaptus æquiparatur furioso & non potest testari.** consilio 397. numero 1. tho. ij. 48
- Mentecaptus aliquis esse probatur, si eat per vicos & vias stultorum more.** conf. 448. nu. 1. tho. ij. 92
- Mentecaptum aliquem esse probare magna est difficultas, neque directo probari potest.** conf. 448. nu. 31. tho. ij. 93
- Mentiris illi dicere licet, qui asserit aliquod crimen commississe.** conf. 487. nume. 5. tho. ij. 124
- Metus iustus ex pœnali præcepto inducitur, nec ex intervallo purgatur, quando eadem metus causa subsistit.** consilio 468. numero 22. 23. & 25. tho. ij. 108
- Metus illatus non purgatur ex actu sequenti etiam cum intervallo, eadem causa durante.** conf. 498. nu. 16. tho. ij. 135
- Metus presumitur durare durante eadem causa metus.** consilio 690. numero 11. & 12. tho. ij. 249
- Metus vxori per maritum illatus, durante eodem matrimonio, nunquam ex intervallo purgatur.** conf. 468. nu. 24. tho. ij. 108
- Minx ita demum faciunt probationem quando sunt factæ in specie.** consilio 188. nu. 17. tho. ij. 175
- Minor qui alienauit bona immobilia non seruata solemnitate iuris communis potest alienata reuocare cum fructibus.** conf. 403. nu. 19. tho. ij. 54
- Minor semper restituitur, nisi contrarium expressum fuerit.** consilio 556. numero 8. tho. ij. 179
- Minor in delictis restitutionem non habet.** conf. 521. nu. 17. tho. ij. 154
- Minor qui super contractu iurauit habetur pro maiori.** consilio 682. numero 17. tho. ij. 246
- Minor si simpliciter sit citatus intelligitur qd legitimè compareat.** consilio 549. nu. 2. tho. ij. 175
- Minores prohibitioni factæ ante vigesimum annum renuntiare non possunt.** conf. 513. nu. 5. tho. i. 146
- Minoris promissio non valet.** conf. 300. nu. 11. tho. i. 182
- Mobile dicitur quod de sui natura moueri potest.** conf. 472. nu. 4. tho. ij. 110
- Mobilia sua homines communi sermone suppellectilem suam appellant.** cōf. 472. nu. 10. & 11. tho. ij. 111
- Mobilium appellatione animalia se mouentia comprehenduntur.** consilio 653. nu. 1. tho. ij. 236
- Mobilium appellatione pecuniæ numeratæ comprehenduntur.** consilio 472. num. 6. tho. ij. 110
- Modus ab initio sumptus inspicitur.** conf. 243. nu. 2. tho. i. 224
- Modum & formā inuentarij conficiendi.** consilio 633. numero 6. cum sequentibus. tho. ij. 226
- Molendinum de fructum qui reapare promissit, de prima vice intelligitur.** conf. 512. nu. 9. tho. ij. 145
- Molendinum habens in flumine priuato in parte superiori.** consilio 373. numero 3. tho. ij. 12
- Monachi, & alij religiosi mendicantes arbitratores esse non prohibentur, vbi de monasterij interesse agitur, & abbate non prohibente.** conf. 499. nume. 1. tho. ij. 136
- Monachus seu religiosus succedit ab intestato & ex testamento, perinde est ac si non esset ingressus religionem.** conf. 674. nu. 5. tho. ij. 243
- Monachus vt proprium habere possit sumus Pontifex indulgere non potest.** conf. 530. nu. 17. tho. ij. 160
- Monasterio non est fauendum in praiudiciū filiorum.** consilio 258. numero 5. tho. i. 238
- Monasterium obligatur meritori videnti pannum Abbati pro inuendis monachis, dato quod Abbas in alium vsum conuerterit.** consilio 329. numero 3. tho. i. 307
- Monasterium potest esse in loco filij.** conf. 258. nu. 4. tho. i. 238
- Monasterium restituitur quando apparet enorme dispendium incurrisse.** conf. 474. nu. 12. tho. ij. 112
- Monialem carnaliter cognoscens tria delicta committit.** conf. 305. num. 3. tho. i. 287. & conf. 579. nu. 5. tho. ij. 192
- Monialis à iuris ignorantia excusatur.** conf. 530. nu. 10. tho. ij. 160
- Mora ad hoc quod aliquis constitutur, interpellatio requiritur.** conf. 516. numero 21. tho. ij. 149
- Mora purgari non potest post contractus resolutionem.** consilio 452. numero 17. tho. ij. 96
- Mora de æquitate canonica semper purgari potest.** conf. 452. nu. 5. tho. ij. 95
- Mora alicuius vbi consideratur, tempus ignoranti non currit.** consilio 530. numero 9. tho. ij. 160
- Mora purgatio non admittitur, quando executio a lege facta fuerit.** conf. 452. nu. 13. tho. ij. 96
- Mora purgatio non admittitur quando per instrumentum publicum obligatio contracta est quod habet executionem paratam.** consilio 452. numero 16. tho. ij. ibid.
- Mors quomodo probetur.** consilio 83. numero 5. tho. i. 82. & consilio 652. numero 1. tho. i. 236
- Mors alicuius extra territorium morientis statuti Bononiensis dispositione quomodo probetur.** conf. 575. nu. 9. tho. i. 189
- Mortuus non est donec aliquid vitæ superest.** conf. 246. nu. 7. tho. i. 228
- Mortuus presumitur ille qui non reperitur.** conf. 652. nu. 3. tho. i. 236
- Motus proprius tollit vitium surreptionis.** conf. 407. nu. 21. tho. i. 58
- Modus importat causam finalem saltem in materia favorabili.** consilio 350. num. 3. tho. i. 11
- Motus proprius non operatur, quod gratia tollat ius alterius.** consilio 407. numero 23. tho. i. 58
- Mulier**

In Consilia Philippi Decii.

Mulier relicta usufructuaria omnium bonorum an faciat fructus suos ante
præstitam cautionem consilio 697. numero 1. tho. ij. 211. & consilio 608.
numero 1. 213
Mulier traducta ad domum mariti præsumitur cognita. consil. 368. nu. 3. tho.
ij. 25. & consil. 577. nu. 5. 191
Mulier prægnans, quæ post diuortium sibi vim intulit ne inimico marito fi-
lium procrearet in perpetuum exilium mitti debet. consilio 535. nume-
ro 1. tho. ij. 163
Mulier an possit contrauenire renuntiationi quam fecit in plena forma pro-
pter enormem læsionem. consil. 179. nu. 3. & seq. tho. i. 163
Mulier de iure canonico in causa criminali non potest esse testis. consil. 162.
numero 8. tho. i. 147
Mulier vana & mutabilis dicitur. consil. 162. nu. 25. tho. i. 148
Mulier quando excessiue incompetenter dotata fuit potest reclamare. consil.
202. nu. 7. tho. i. 188
Mulier prohibita petere, potest retinere. consil. 299. nu. 10. tho. i. 281
Mulier dicitur enormiter læsa quæ pro vna dote multis hæreditatibus re-
nuntiauit. consil. 551. nu. 2. tho. ij. 176
Mulier quæ in contractu ultra dimidiam iusti pretij decepta fuit nõ obstan-
te iuramento contrauenire potest. consil. 551. nu. 5. tho. ij. ibid.
Mulier si ducta fuerit vt viro coniungatur, & ante coniunctionem decesserit,
tunc maritus dotem lucratur. consil. 577. nu. 6. tho. ij. 191
Mulier soluto matrimonio per mortem mariti potest retinere domum qua
habitabat viuente marito pro interesse dotis. consil. 400. nu. 5. tho. ij. 50
Mulier quæ dicit non esse alia bona in quibus sibi dos restitui possit inten-
tionem fundatam habere videtur. consil. 519. nu. 7. tho. ij. 152
Mulier quæ simpliciter nubuit, non videtur omnia bona quæ habet in dotem
dare. consil. 521. nu. 11. tho. ij. 153
Mulier quæ contrahere prohibetur, non prohibetur contrahenti consenti-
re. consil. 475. nu. 9. tho. ij. 113
Mulier si medicamentum concipiendi causa dederit ex quo mors sequuta
fuerit, extraordinariæ punitur. consil. 482. nu. 11. tho. ij. 119
Mulier renubens quomodo penas legales euitabit. consilio 205. numero 3.
& 4. tho. i. 190
Mulier mortuo viro potest retinere domum quam habitabat viuente mari-
to. consil. 231. nu. 2. tho. i. 213
Mulier quando sit capax iurisdictionis. consil. 32. nu. 6. tho. i. 35
Mulier aliquem virum petens in maritum si non probet plenè matrimo-
nium vir absolutus. consil. 133. nu. 2. tho. i. 122
Mulier quando mortuo marito dicatur possidere bona mariti pro viribus
dotis suæ. consil. 671. nu. 5. tho. ij. 243
Mulier etiam in causa criminali admittitur quando veritas aliter haberi
non potest. consil. 363. nu. 5. tho. ij. 20
Mulier non debet obedire marito volenti contra votum venire. consil. 140.
numero 4. tho. i. 128
Mulier officium executoris suscipere potest. consil. 91. nu. 1. tho. i. 90
Mulier familiam non habet. consil. 481. nu. 11. tho. ij. 118
Mulier dotata an & quando ab hæreditate dotantis excludatur. consil. 634.
nu. 1. & 2. tho. ij. 227
Mulier nupta triplicis generis bona habet. consil. 521. nu. 1. tho. ij. 153
Mulier q in dotem dare non possit omnia bona quæ habet nulla lex prohi-
bet. consil. 521. nu. 8. tho. ij. ibid.
Mulier quando dicatur enormiter læsa in contractu transactionis. consil. 202.
num. 1. tho. i. 188
Mulieribus q honores tribuantur cum administratione iure cautum non
reperitur, nisi de iure canonico abbatissæ monialium. consilio 516. nume-
ro 20. tho. 2. 149
Multa in consequentiam conceduntur, quæ alias prohibita sunt. consil. 698.
num. 9. tho. ij. 252
Morum ruptum vel ostium fractum custodem excusat. consilio 473. nume-
ro 12. tho. ij. 112
Mutanda non sunt quæ diu cretam habuerunt interpretationem. consil. 429.
nume. 7. tho. ij. 75
Mutare si quis pecuniam promisit, nec fecit, ad interesse tenetur. consilio
502. nu. 7. tho. ij. 139
Mutuum debet esse gratuitum, idem in deposito. consil. 116. nu. 3. tho. i. 110
Mutus simpliciter non prohibetur testari. consil. 371. nu. 7. tho. ij. 27

N

Narratio seu conclusio non inspicitur ad iudicandum quæ
litem petitionis & libelli. consil. 62. nu. 1. tho. i. 62
Nationis tacurnitas surreptionem inducit. consil. 542.
num. 3. tho. ij. 171
Natura feudi alteratur per illa verba, & cui dederit. consil.
192. nu. 3. & 6. tho. i. 180
Naturali limitati temporis adeo est præcisa, q relegatus ad
certum tempus, finito tempore potest redire absque licentia superioris,
consil. 61. nu. 4. tho. i. 62
Naturales qui dicantur. consil. 433. nu. 12. & 14. tho. ij. 78
Naturales ex concubina nati succedere possunt patri. consilio 433. nume-
ro 16. tho. ij. ibid.
Naturalis an excludat substitutum. consil. 433. nu. 17. tho. ij. ibid.
Naturalis vel spurius non dicitur agnatus. consil. 315. nu. 1. tho. i. 295
Natus post emancipationem, non dicitur agnatus. consil. 13. nu. 1. tho. i. 17
Natus ex matrimonio non legitime dicitur de facto infamis. consilio 602.
num. 27. tho. ij. 208
Natus in domo mariti ex muliere quæ pbatur commisisse adulterium præ-
sumitur filius legitimus mariti. consil. 657. nu. 2. tho. ij. 238
Natus in matrimonio præsumitur hæres mariti. consil. 287. nu. 1. tho. i. 271
Natus in Graecia ex matrimonio clerici reputatur inter latinos legitimus.
consil. 206. nu. 6. tho. i. 191

Necessaria in alienatione bonorum ecclesiæ. consil. 142. nu. 4. tho. i. 129
Negatiua potentius negat, quam affirmatiua affirmet. consil. 490. numero 6.
tho. ij. 127. & consilio 567. nu. 2. 185. & consil. 581. num. 8. 194. & consil. 617.
num. 4. 218
Negatiua regulariter probari non potest. consil. 172. nu. 3. tho. i. 156. & consil.
649. nu. 14. 235
Negatiua quomodo probetur. consil. 424. nu. 19. tho. ij. 71
Negatiua probari debet quando est fundamentum intentionis. consil. 629.
num. 3. tho. ij. 225
Negatiua ex instrumentorum inspectione probatur. consilio 551. nume-
ro 8. tho. ij. 176
Negatiua probatur quando in processu aliquid non reperitur consilio 483.
numero 4. tho. 2. 119
Negatiua signo vniuersali postposita eius contrariæ æquipollet. consil. 520.
num. 8. tho. ij. 152
Negatiua in probando testes etiam non interrogati rationem adducere
debent. consil. 534. nu. 10. tho. 2. 163
Negatiua in facto, vt pena committatur, requirit quod monitio præcedat.
consil. 605. nu. 2. tho. 2. 209
Negotio propriè dicitur quando interuenit contractus vltro citroque ob-
ligatorius. consil. 493. nu. 12. tho. 2. 129
Negotio vno habere plures articulos si calusula apponitur in vno ad alios
non porrigitur. consil. 212. nu. 5. tho. i. 196
Nemo dat quod non habet. consil. 446. nu. 4. tho. 2. 95
Nemo obligatur ad augmentum dotis, si dos non fuit soluta. consilio 644.
nu. 1. tho. 2. 232
Nepos ex filio spurio an ab auo institui possit consilio 462. numero 17
& 19. tho. 2. 102
Nepos debet institui vel exheredari ab auo. consil. 346. nu. 1. tho. 2. 7
Nepos in patris privilegium succedit. consil. 443. numero 9. tho. 2. 85
Nepos clericus vel sacerdos non debet esse deterioris conditionis quam
alij. consil. 298. nu. 9. tho. i. 280
Nepos ex filio quo casu alium filium testatoris substitutum excludit, & ne-
pos ex filio excludit patrum suum. consil. 568. nu. 6. tho. 2. 186
Nepotes legitimi nati ex filio spurio auo suo casu ab intestato succedere
non possunt. consil. 462. nu. 16. tho. 2. 102
Nepotes esse in rerum natura tempore quo euenit casus substitutionis suf-
ficat. consil. 298. nu. 8. tho. i. 280
Nepti plusquam filix concedi non debet. consil. 514. nu. 3. tho. 2. 147
Neptis subintrat locum patris præmortui, & simul cum patruo æqualiter
succedit auo & auia. consil. 346. nu. 3. & 4. tho. 2. 7
Nihil est inter homines sic indubitatum vt non possit suscipere quandam
solicitam dubitationem licet illud iustissimum sit. consil. 690. numero 1.
tho. 2. 249
Nobilis qui tanto tempore vsus est imperio in aliquo loco quod initij
memoria non est in cõtrarium, fundatam habet intentionem, dato quod
aliud privilegium non ostendat. consil. 638. nu. 2. tho. 2. 229
Nobilitas non nascitur ictu oculi. consil. 53. nu. 3. tho. i. 55
Nocentem absoluerè melius est, quam innocentem condemnare. consil. 678.
nu. 8. 245. & consil. 459. nu. 5. tho. 2. 109
Nomen appellatiuum filiorum quod procedit nominationem factam pro-
prijs nominibus attendi debet consilio 382. nu. quinto. tho. 2. 35
Nomen consortium est nomen collectivum. consil. 620. nu. 6. tho. 2. 19
Nomina debitorum non veniunt in legato bonorum mobilium. consil. 381.
nu. 5. tho. 2. 34
Nominati specialiter quo casu alijs præferantur. consil. 480. nu. 11. tho. 2. 117
Nominati proprijs nominibus in testamento admittuntur pro virili. consil.
382. nu. 1. tho. ij. 35
Nominatione nullam probationem facit. consilio 462. numero 9. 10. & 13.
tho. ij. 102
Nominatione non attenditur, sed effectus rei consideratur. consil. 163. nu. 3. tho. ij. 149
Nominatus non potest condemnari sine nouo libello. consil. 62. nu. 3. tho. i. 63
Nominatus à prioribus videtur à toto concilio electus. consil. 285. nume-
ro 1. & 2. tho. i. 268
Nominibus in collectivis vocati videntur successiue proximiores. consilio
636. nu. 3. tho. ij. 228
Nominibus in collectivis qui comprehenduntur, ordine successiue vocati
intelliguntur. consil. 513. nu. 9. & 11. tho. ij. 146
Non entis nullæ sunt qualitates. consil. 314. nu. 1. tho. i. 294
Non subditi habentes possessiones in loco tenentur sustinere onera patrimo-
nialia. consil. 694. nu. 9. tho. ij. 259
Notarij cur ponunt in instrumento q fideiussoribus renuntiant beneficio de
fideiussoribus, diui Adrianus &c. consil. 27. nu. 6. tho. i. 30
Notarij verba relatiua facti, verba partium esse dicuntur. consil. 450. nume-
ro 3. tho. ij. 94
Notarij verbis non creditur asserentis litem esse. consil. 587. nu. 7. tho. ij. 197
Notarij subscriptio effectum omnium ad quæ relationem habet includere
videtur. consil. 447. nu. 9. tho. ij. 91
Notarij stipulatio non facit q absenti ius quærat nisi ratificatione sequu-
ta. consil. 464. nu. 3. tho. ij. 104
Notario asserenti de scientia creditur. consil. 408. nu. 4. tho. ij. 59
Notario pro labore debetur salarium, & qui non laborat non manducet,
consil. 654. nu. 3. tho. ij. 237
Notarium quem esse probatur ex quasi possessione tabellionatus. consil. 42.
num. 1. tho. i. 47
Notarius ratione officij stipulari potest omnibus quorum interest. consil. 407.
nu. 14. tho. ij. 58. & consil. 598. nu. 3. 205. & consil. 607. num. 9. 212. & consil.
661. nu. 11. & 12. 240
Notarius quicquid dicat factum phentium respiciens, de partium assercio-
ne dixisse didetur. consil. 450. nu. 2. tho. ij. 94. & consil. 639. nu. 9. tho. ij. 230
Notarius rogatus per alium scribere, potest, dummodo ipse qui fuit roga-
tus se subscribat. consil. 447. nu. 10. tho. ij. 91
Notarius

Index.

Notarius quando est stipulatus pro omnibus quorum interest non videtur
q̄ possit rogari propter incertitudinem. conf. 407. nu. 15. tho. ij. 58
Notarius in dubio rogatus videtur clausulas consuetas apponere. confil.
449. nu. 26. tho. ij. 94
Notarius generalis consuetudinis ratione in contractibus poenam appone
re potest. conf. 449. nu. 28. tho. ij. ibid.
Notarius quæcunque verba proferat in contrahentis personam, ipse contra
hens proferre videtur. conf. 450. nu. 4. tho. ij. ibid.
Notarius quando non publicavit testamentum est defectus solennitatis, &
voluntatis. conf. 158. nu. 12. & 13. tho. i. 143. & seq.
Notarius non potest esse rogatus de commissione sibi facta. confil. 158. nu.
mero 12. & 31. tho. i. 143
Notarius licet commissionem sibi directam nō possit scribere, attamen exe
cutionem commissionis scribere non prohibetur. cōf. 42. nu. 5. tho. i. 47
Notarius rogatus de aliquo actu debet habere duplicem mercedem. Primo
pro rogatu & imbreuiatura siue protocollo. Secundo pro extensione
quando redigit in publicam formam protocolli. confilio 654. nume
ro 1. tho. ij. 237
Notificatio aut citatio non requiritur in priuilegio, quo beneficium sine
consensu capituli conferri possit. conf. 168. nu. 4. tho. i. 153
Notorij in declaratione pars citari debet. conf. 483. nu. 28. tho. ij. 120
Notorium dicitur id de quo constat per instrumentum. confilio 423. nume
ro 13. tho. ij. 70
Nouatio non inducitur per prorogationem termini quam facit creditor de
bitori ad soluendum. conf. 400. nu. 2. tho. ij. 50
Nouatio facta non videtur nisi expressè agatur. conf. 12. nu. 1. tho. i. 16
Nouatio etiam hodie fit, quando contra. tus se non compatiuntur. confil.
564. nu. 15. tho. 2. 184
Nouatio per delegationem inducitur, & qui delegat soluit, & nomen debi
toris videtur datum in solutum. conf. 421. nu. 16. tho. ij. 69
Nouatio facta fideiussores liberantur. conf. 107. nu. 1. tho. ij. 102
Nouum dicitur quod de nouo acquiritur, & a successione non procedit,
conf. 445. nu. 4. tho. ij. 87
Nox intelligitur quando sunt tenebræ. conf. 354. nu. 4. tho. ij. 14
Nuda verborum enuntiatio testatoris dispositionem non inducit, confilio
158. nu. 9. tho. i. 143
Nulli de facto summi pontificis licet iudicare. conf. 603. nu. 1. 208. & conf.
602. nu. 1. tho. ij. 206
Nullitas testamenti inficit codicillos. conf. 360. nu. 3. tho. ij. 19
Nullitas quæ est defectu potestatis causatur semper allegari potest, confil.
38. nu. 7. tho. i. 44
Nullitas ex iurisdictionis defectu semper opponi potest, confilio 510. nu.
mero 12. tho. ij. 152
Nullitas ex defectu processus in substantialibus procedit, neque appellatio
nis iudex sententiam nullam reformare debet. conf. 483. nu. 8. tho. 2. 119
Nullitas laudi obijci potest, non obstante quod statutum tollat nullitatis ex
ceptionem. conf. 434. nu. 8. tho. 2. 79
Nullus amor vincit paternum. conf. 611. nu. 8. tho. ij. 215
Nullus in causa propria est idoneus testis. conf. 606. nu. 7. tho. 2. 210
Numerus pluralis in vna parte verificari non potest. conf. 532. nu. 6. 161. &
conf. 562. nu. 3. tho. i. 182
Nuptias incestas qui contraxit nullam alienationem facere potest. cōf. 234.
nu. 2. tho. i. 216

O

Oblatio tunc necessaria est quādo prættextu oblationis quis vult
aliquid consequi. conf. 421. nu. 11. tho. 2. 68
Oblationes factæ imagini virginis Mariæ esistenti in tali ora
torio cui debentur. conf. 148. nu. 2. tho. i. 136
Obligatio feudi à vasallo facta resoluitur quando post eius mor
tem feudum ad dominum reuertitur. confilio 238. num. 7. & 8. tho. i. 221.
& seq. & conf. 607. nu. 12. tho. 2. 212
Obligatio generalis bonorum ad bona futura porrigitur. confilio 539. nu.
me. 3. tho. 2. 166
Obligatio principalis vbi tendit ad vnum & eundem effectum, qualitas
principalis dispositionis intelligitur repetita in accessoria. confilio 2. nu.
me. 2. tho. i. 4.
Obligatione ad factum quis præcisè non tenetur, sed interesse soluendo li
beratur. conf. 503. nu. 2. tho. 2. 140
Obligatus ad coquendum panem alicui, & eius familiæ pro certa pensione
si familia creuerit, erit releuandus. conf. 334. nu. 2. tho. i. 311
Obligatus se facturum & curaturum ad interesse conueniri potest. conf. 345.
nu. 5. tho. 2. 7
Obligatus ad factum illud præcisè implere tenetur. cōf. 173. nu. 4. tho. i. 254
Occidere seipsum an alicui liceat. conf. 438. nu. 2. tho. ij. 81
Odium quando est sine ratione non fit extensio. conf. 64. nu. 2. tho. i. 64
Offensus in personam quando quis dicatur. conf. 406. nu. 3. tho. ij. 56
Offerre prius tenetur qui dare & recipere debet. conf. 421. nu. 10. tho. 2. 68
Officiales cameræ apostolicæ perpetui sunt, nec officium eorum per mor
tem Papæ expirat. conf. 404. nu. 4. tho. ij. 55
Officiales cameræ apostolicæ habent mandatum generale cum libera. conf.
404. nu. 5. tho. ij. ibid.
Officiales cameræ apostolicæ habent potestatem contrahendi. confil. 404.
numero 7. tho. ij. ibid.
Officiales pecuniam communis in alios vsus conuertere non debent. conf.
473. nu. 10. tho. ij. 112
Officialis siue magistratus non potest alicui ius suum etiam ex causa publi
ca tollere nisi hoc expressum sit. conf. 651. nu. 7. tho. ij. 236
Officium celebrandi absente episcopo, competit archipresbytero. confilio
664. nu. 2. tho. ij. 241
Officium notariatus operæ videtur officium communis, confil. 49. numero

1. & 2. tho. i. 48
Officium qui semel suscepit, cogitur illud implere, confilio 91. numero se
cundo. tho. i. 90
Omne qui dicit, nihil excludit. confil. 472. nu. 1. tho. ij. 110. & confilio 542.
numero 3. 169
Omnia sunt communia necessitatis tempore. conf. 697. nu. 17. tho. ij. 251
Onera realia quæ imponuntur personæ pro rebus, spectant ad maritum,
conf. 284. nu. 1. tho. j. 267
Onus pensionis videtur iniunctum fructibus & redditibus, confilio 155. nu.
mero 3. tho. i. 141
Onus vix ferendum à sede apostolica impositum pia mente & deuotione to
lerari debet. conf. 699. nu. 3. tho. ij. 252
Onus probandi incumbit illi qui dicit filios superuixisse, & fideicommissi
conditionem defecisse. conf. 652. nu. 7. tho. ij. 236
Operarius ecclesiæ an possit coram iudice seculari pro interesse suo citari
quod præterit in datione curatoris qui petitur dari mulieri vti furio
sæ vel mentecaptæ. conf. 700. nu. 1. & 3. tho. ij. 253
Opinio præualet veritati in his quæ in animo consistunt, confil. 127. num. 4.
tho. i. 118. & conf. 14. nu. 6. 19
Opinio doctorum communi contraria quæ melioribus rationibus fundata
sit, attendi debet. conf. 456. nu. 9. tho. ij. 98
Opinio communis in consulendo & iudicando seruanda est, confil. 414. nu.
10. tho. ij. 63. & conf. 422. nu. 1. 69. & conf. 432. num. 6. tho. ij. 77. & confilio
441. nu. 14. 82. & conf. 462. nu. 20. 102. & conf. 480. nu. 17. 117. fallit. conf.
481. nu. 12. 118
Opinione de communi curandum non est, quando particularis melioribus
rationibus fuerit fundata. conf. 576. nu. 11. tho. ij. 190. & conf. 630. nume
ro 9. 225
Opiniohi rationes efficaciores præualere debent. conf. 560. nu. 7. tho. ij. 181
Opponens de minori ætate, illam probare tenetur. cōf. 682. nu. 16. tho. ij. 245
Opponens, de suo interesse satis est q̄ prima facie probet de suo interesse p
instrumentum. cōf. 439. nu. 4. tho. ij. 82
Opponi non potest contra instrumentum publicum q̄ stipulatio sit sine cau
sa. conf. 682. nu. 5. tho. ij. 245
Ordinarium dicitur q̄ à statuto permittitur. conf. 423. nu. 7. tho. ij. 70
Ordinatio an valeat q̄ quilibet qui intraret cum aliqua bestia in possessio
nem talis soluat libras tres. conf. 198. nu. 1. tho. i. 185
Ordo affectionis facit, vt instituti successiue vocentur, confilio 513. nume
ro 14. tho. ij. 147
Ordo iuris est vt prius de possessione quam de proprietate agatur, confilio
467. nu. 1. tho. ij. 106. & cōf. 498. nu. 1. 134
Osculi amplexus, & receptio munerum non faciunt, q̄ sponsalia transeant
in matrimonium. confilio 368. nu. 1. tho. ij. 24

P

Pactum non potest vt heres succedat societati, non impedit tamē
renouationem fieri. cōf. 441. nu. 5. tho. ij. 82
Pacta omnia valent, nisi prohibita sint. cōf. 285. nu. 2. tho. ij. 98
Pacta cum contraria sunt, vltima derogant primis. confil. 463.
num. 6. & 7. tho. ij. 103
Pactum ex negatiuo non inferitur ad successionem, confilio 183. numero 3.
tho. i. 169
Pactum de retrouendendo contractus simulatus non præsumitur, conf. 543.
numero 1. tho. ij. 172
Pactum ius futuræ successionis remitti potest. cōf. 31. nu. 5. tho. i. 34
Pactum appositum in emphyteusi q̄ nō soluendo, canonem non incuratur
pœna caducitatis nisi quis fuerit requisitus, an locum habeat in casu non
petitæ renouationis. conf. 328. nu. 4. tho. i. 306
Pactum parentum q̄ filij ex matrimonio nascituri habeant certa bona, va
let. cōf. 215. nu. 2. tho. i. 199
Pactum procuratoris sine speciali mandato domino nocere nō potest. conf.
307. nu. 9. tho. i. 289
Pactum contra publicam vtilitatem vel bonos mores non valet, confilio
488. nu. 21. tho. ij. 125
Pactum non valet, si promitto tibi quod sis heres meus, vel quod faciam
te heredem. conf. 578. nu. 5. & 8. tho. 2. 191. & seq.
Pactum te succedendo non valet in toto nec in parte. confilio 299. nume. 3.
tho. i. 281.
Pactum, quid sit conf. 244. nu. 10. tho. i. 227
Pactum quod filia æqualiter cum filiis succedat, non valet. conf. 578. nume
ro 4. tho. 2. 191
Pactum de non auantagiando filios masculos vltra fæminas, an valeat. cōf.
183. nu. 1. & 10. tho. i. 168. & seq.
Pactum vbi non valet, quia contra bonos mores non valet etiam statutum.
conf. 578. nu. 6. tho. 2. 191
Pactum in contractu matrimonij factum, quod primus filius masculus suc
cedat in tali castro, valet. conf. 578. nu. nono. tho. 2. 192
Pactum cum vna persona, cum alia locum non habet. confilio 463. nume
ro 4. tho. 2. 103
Pactum de succedendo alicui, & donatio omnium bonorum præsentium
& futurorum valet. facta aliqua reservatione, vt testari possit. conf. 516.
nu. 17. tho. 2. 149
Pactum cum iuramento statuto equiparatur. conf. 516. nu. 5. tho. 2. 148
Pactum quod debitor qui non soluit, capi & carcerari possit, non valet,
conf. 669. nu. 13. tho. 2. 242
Pactum super vna re ad aliam rem nō porrigitur. conf. 625. nu. 8. tho. 2. 222
Pactum factum super principali non porrigitur ad appendices. confil. 420.
nu. 7. tho. 2. 68
Pactum inter fratres quod altero moriente sine filiis bona vadant ad super
stitem nunquid valeat. conf. 613. nu. 2. tho. 2. 216
Pactum cōsuetudo, & statutum quod bona feudalia alienari possunt, valet.
conf. 614. nu. 4. & 8. tho. 2. 164
Pactum

In Consilia Philippi Decii.

- Pactum locum non habet si conditio conventionis non est impleta. consilio 614. nu. 16. tho. 2. 217
- Pactum aliud à primo diversum cum intervallo ubi qd fecerit, à primo recedere videtur. consil. 464. nu. 5. tho. 2. 104
- Pactum si pater cum filia faciat, qd ipsa æqualiter succedere debeat, tale pactum nullam obligationem inducit. consil. 475. nu. 21. & 26. tho. 2. 113
- Pactum quando potest se habere ad lucrum & damnum propter dubium evenit suspicio remouetur usurarum. consil. 111. nu. 10. tho. 1. 105
- Pactum factum personaliter transit in singularem successorem, consil. 200. num. 1. tho. 1. 186
- Pactum in contractu appositum in quo emptores promittunt solvere singulis annis quandam summam pro interesse venditorum, an sit licitum, consil. 119. nu. 3. tho. 1. 112
- Pactum in diuisione appositum de nunquam aliquid petendo, non impedit reuocari diuisionem per errorem factam, consil. 205. nu. 1. tho. 1. 190
- Pactum si non valet ex eo, qd sit contra bonos mores, pariter non valet statutum, neque consuetudo. consil. 224. num. 4. tho. 1. 207
- Pactum fieri potest à partibus in contractibus innominatis nō sit locus penitentiae, consil. 340. nu. 4. tho. 2. 2
- Pactum est validum quando aliquid referuatur de quo partes testari possunt, consil. 655. nu. 10. tho. 2. 237
- Pactum sit, an pollicitatio si donetur presenti & tacenti, consilio 244. numero 9. tho. 1. 227
- Pactum de retrouendendo an valeat, consil. 88. nu. 3. tho. 1. 87
- Pactum de retrouendendo cum modicitate pretij probat simulationem contractus, consil. 692. nu. 2. tho. 2. 250
- Pactum de retrouendendo an transmittatur ad hæredes, consil. 614. nu. 11. 12. & 13. tho. 2. 217
- Pactum de retrouendendo de se non inducit præsumptionem simulationis, consil. 648. nu. 3. tho. 2. 234
- Pactum impediens liberam testandi voluntatem contra bonos mores dicitur, & non valet, consil. 475. numero 20. tho. 2. 118. & consil. 655. numero 4. & 14. tho. 2. 237
- Pactum de commodando, deponendo, vel mutuando, non est mutuum, commodatum, aut depositum, consil. 279. nu. 2. tho. 1. 260. & consilio 627. numero 15. tho. 2. 224
- Pactum quod certæ res non deueniant in certum genus personarum, est validum de iure, & potest iuramento confirmari, consilio 655. numero 5. & 12. tho. 2. 237
- Pactum de futura successione est contra bonos mores, & non valet etiam si sit iuratum, consil. 224. nu. 3. 5. 6. & 7. tho. 1. 207. consil. 235. nu. 19. & 20. 219. consil. 488. nu. 19. & 20. tho. 2. 125. consil. 608. nu. 8. 213. & consilio 655. numero 6. 8. & 9. tho. 2. 237
- Pactum de viuentis hæreditate tanquam votum captandæ mortis inducens non valet, consil. 31. nu. 1. & 4. tho. 1. 33. & seq. consil. 351. num. 1. tho. 2. 11. consil. 475. nu. 22. 113. & consil. 494. nu. 2. 130
- Papa an matrimonium quodlibet possit dissolvere, consil. 112. nu. 2. & 3. tho. 1. 106. consil. 602. nu. 11. tho. 2. 207. & consil. 603. nu. 7. 208
- Papa committendo in partibus causam hæretici, in genere, cogitauit de omnibus erroribus hæresis de quibus reus potest condemnari. consilio 137. numero 9. tho. 1. 126
- Papa qui sui prædecessoris dispositionem exequitur, facere non dicitur, quoniam factum prædecessori adscribitur, consil. 492. nu. 3. tho. 2. 128
- Papa potest dispensare cum monacho ex causa vt contrahat matrimonium. consil. 112. nu. 4. tho. 1. 106
- Papa potest dominium & ius quæsitum alicui ecclesie etiam sine causa auferre, consil. 341. nu. 9. tho. 2. 3
- Papa licet ignorauerit defectus in specie, sufficit qd vtatur verbis generalibus & vniuersalibus, consil. 345. nu. 3. tho. 2. 7
- Papa committendo causam in partibus eam videtur aduocare, quo casu inferioribus potestas est interdicta, consil. 137. nu. 4. tho. 1. 125
- Papa supra iis potest dispensare, consil. 142. nu. 2. tho. 1. 129
- Papa si episcopo mandat, qd alicui præbendam conferat, cum consensu canonicorum intelligitur, consil. 541. nu. 18. tho. 2. 168
- Papa potest omnia facere quæ Deus potest, clauē non errante, consil. 498. num. 28. tho. 2. 135
- Papa quando ignorat negotiū & si in literis sit apposita illa clausula ex certa scientia, talis clausula nihil operatur, consil. 142. nu. 7. tho. 1. 130
- Papa si in aliquibus liberam potestatem habet, citatio non requiritur, consil. 498. nu. 33. tho. 2. 136
- Papa prorogando gratiā ad triennium, nouam gratiam facere non dicitur, sed ipsam extendere, consil. 497. nu. 2. tho. 2. 133
- Papa potestatem conferendi beneficia etiam laicis committere potest, consil. 134. nu. 2. tho. 1. 124
- Papa est cuimen episcoporum & ceterorum quos intellectus imaginari potest, &c. consil. 458. nu. 29. tho. 2. 135
- Papa an possit legitime in terris Imperij, consil. 52. nu. 2. tho. 1. 54
- Papa quando vult qd tenor obstantium habeatur pro expresso & scripto de verbo ad verbum nulla obstantia officit tali rescripto, consilio 164. numero 7. tho. 1. 150
- Papa si dicat, assignamus tibi tale castrum cum plenitudine iuris, non est necessaria possessio facti, consil. 190. nu. 2. tho. 1. 178
- Papa in beneficiis liberā & omnimodam potestatem habet, consil. 640. num. 5. tho. 1. 230
- Papa contra non subditum non potest vti plenitudine, & statim, consil. 407. num. 24. tho. 1. 58
- Papa non potest per verba sua enuntiatiua vel narratiua priuare aliquem iure suo absque culpa, consil. 445. nu. 63. tho. 1. 90
- Papa quicquid ex certa scientia facit in dubio reuocari non potest, consil. 463. nu. 15. tho. 1. 103
- Papa potest sine causa in his quæ sunt iuris postui, &c. 436. nu. 14. tho. 1. 80
- Papa habet plenitudinem potestatis, & potest dispensare supra ius, consilio 436. numero 11. tho. 1. 80
- Papa in beneficiis habet liberam potestatem, &c. 436. nu. 15. tho. 1. 80
- Papa sine causa nō potest dare licentiam clerico testandi de bonis ecclesie, consil. 512. nu. 3. tho. 1. 145
- Papa solum Deum habere debet præ oculis vt veritas & iustitia præseruetur, & secundum conscientiam iudicare, consilio 699. numero 2. & 16. tho. 1. 252
- Papa secundum conscientiam sola veritate inspecta, vt Deus iudicare debet, consil. 463. nu. 26. tho. 1. 103
- Papa quo casu contra ius diuinum sine causa dispensare non possit, consil. 576. nu. 9. tho. 1. 190
- Papa si conferat alicui beneficium, non obstante collatione alteri facta intelligitur, ne alteri præiudicium inferatur, consil. 580. nu. 8. tho. 1. 193
- Papa sepe facit declarationes circa gratias quæ valent præiudicantibus quibus erat ius quæsitum, consil. 228. nu. 3. tho. 1. 211
- Papa est contra ius, supra ius, & extra ius omnia potest, consilio 588. numero 5. tho. 1. 198
- Papa nec Imperator non potest dominium directum, nec vtile, nec ius quæsitum sine causa alicui auferre, consil. 689. nu. 13. tho. 1. 248
- Papæ verbis asserentis vacasse beneficium statim quam vacationem ipse fecit de Titio, consil. 445. nu. 58. tho. 1. 90
- Papæ credendum non est, quando de præiudicio alterius agitur, consil. 576. num. 13. tho. 1. 190
- Papæ declarationi asserentis aliquid in præiudicium eius cui est ius quæsitum, non statim, consil. 219. nu. 2. tho. 1. 203
- Papæ dispositio interpretari debet ne tertio præiudicet, &c. 223. nu. 6. tho. 1. 206
- Paraphernalia bona vnde dicantur, consil. 521. nu. 2. tho. 1. 153
- Paraphernalia bona dotis priuilegia non habent, consil. 521. nu. 3. tho. 1. 153
- Paraphernalibus in bonis viri bona tacite hypothecata pro administratione esse dicantur, consil. 521. nu. 6. tho. 1. 153
- Paraphernalibus in bonis vxore prohibente vir administrationem non habet, consil. 521. nu. 4. tho. 1. 153
- Paraphernalium bonorum fructus restitui debent quatenus vsum excedant, consil. 521. nu. 7. tho. 1. 153
- Parentibus est obediendum, consil. 535. nu. 3. tho. 1. 163
- Paria sunt qd aliquid fiat de iure communi, vel ex priuilegio, consilio 609. nu. 2. tho. 1. 213
- Paria sunt remittere, vel dare, consil. 689. nu. 4. tho. 1. 248
- Paria sunt esse talem, vel haberi pro tali, in his quæ sunt iuris, consil. 274. nu. 4. tho. 1. 256
- Paria sunt quod sit solum vel quod debitum fuerit, &c. 24. nu. 3. tho. 1. 28
- Paria sunt quis nascatur mortuus, vel quod viuere non possit, consilio 623. num. 3. tho. 1. 221
- Paria sunt non extare, vel extare, & non succedere, consil. 295. nu. 3. tho. 1. 278
- Paria sunt aliquid facere coacte vel timore coactionis, consilio 690. numero 10. tho. 1. 249
- Paria sunt dare, & pro mittere, consil. 279. nu. 5. tho. 1. 261
- Paria sunt non esse vel non probare, consil. 271. nu. 5. tho. 1. 252
- Paria sunt quod aliquid sit factum pure, vel sub conditione purificata conditione, consil. 278. nu. 2. tho. 2. 259
- Paries communis quomodo dicatur, consil. 388. nu. 1. tho. 2. 39
- Pars quæ distulit vsque ad finem litis producere instrumentum debet in expensis condemnari, consil. 240. nu. 1. tho. 1. 222
- Pars decepta in venditione cum decreto facta vltra dimidiam iusti pretij petere potest eam retractari, consil. 209. nu. 3. & 7. tho. 1. 193
- Pars vna statuti debet secundum aliam declarari, consil. 442. nu. 3. & 13. 83. consil. 425. nu. 6. tho. 2. 72. & consil. 431. nu. 8. 76
- Parte in maiori minor includitur, consil. 14. nu. 2. tho. 1. 18
- Partes in institutione positæ videntur in substitutione repetitæ, consil. 303. nu. 3. tho. 1. 285
- Partes contra laudum approbatum contrahere non possunt, consil. 630. nu. 2. tho. 2. 225
- Parti imputari debet, si non petijt, quod de facili impetrari solet, consil. 677. nu. 5. tho. 2. 244
- Participatio quæ cum excommunicatis fit, necessitate ecclesie virgente, minorem excommunicationem non inducit, consil. 522. nu. 11. tho. 2. 154
- Particulariter institutus est loco legatarij, consil. 666. nu. 6. tho. 2. 241
- Pascua deputata ad vsum fundi in legato fundi continentur, consilio 655. nu. 35. tho. 2. 238
- Pasturandi ius est species seruitutis realis, consil. 483. nu. 13. tho. 2. 120
- Pater dans dotem pro filia si stipulatus est sibi illam reddi, & postea moriatur ab intestato relicta ipsa filia & filio masculo qui solus filia exclusa succedit, repetitio dotis competit filiz non hæredi, consilio 106. numero 1. tho. 1. 101
- Pater, quod erat facturus si vixisset, censetur voluisse quod filius faciat post eius mortem, consil. 376. nu. 2. 30. & consil. 519. nu. 3. 151
- Pater filium instituens censetur voluisse, quod omni meliori modo quo potuit valeret institutio, consil. 175. nu. 2. tho. 2. 159
- Pater capit consilium pro filia melius quam alius, consilio 275. numero 1. tho. 1. 257
- Pater non potest grauare filium in legitima, consil. 81. nu. 1. tho. 1. 80
- Pater dotem dando, vel promittendo indistincte videtur donare, consil. 35. nu. 11. tho. 1. 37
- Pater qui obligauit bona sua pro restitutione dotis filij non potest amplius illam obligationem tollere, consil. 376. nu. 3. tho. 2. 30
- Pater relinquere potest plus vni filio, quam alteri, dummodo quod relinquatur non sit minus legitima, consil. 547. nu. 1. tho. 2. 174
- Pater non potest onus legitime imponere, consil. 227. nu. 2. tho. 1. 210
- Pater an possit præiudicare filijs quibus emphytheusim acquisiuit, consilio 238. nu. 6. tho. 1. 221
- Pater & filius substituti censentur vocati ordine successiuo, consilio 317. nu. 4. tho. 1. 297

Index

- Pater si fecit inuestire filiam & moriatur sine hærede masculino, feudum ad proximiores agnatos pertinet.** conf. 192. nu. 2. tho. 1. 180
- Pater & filius eadem persona reputantur.** conf. 443. nu. 3. tho. 2. 85
- Pater quando facit legitimari filium in vita sua coniuncti non sunt citandi.** conf. 306. nu. 3. 4. & 5. tho. 1. 287
- Pater bona sua si velit in mare proijcere, potest.** confilio 557. numero septimo. tho. 2. 179
- Pater molestari non debet pro legitima filio condemnato pro maleficio.** conf. 438. nu. 9. tho. 2. 81
- Pater filio spurio nec directè nec indirectè relinquere potest.** conf. 462. numero 21. tho. 2. 102
- Pater qui fundum acquisiuit non potest vnum ex filiis alijs præferre in illo.** conf. 389. nu. 1. tho. 2. 40
- Pater non potest plus relinquere vel donare filio legitimo, quam habeat vnus ex filiis qui minus habeat.** conf. 393. nu. 2. tho. 2. 44
- Patre & filio mortuis in bello si nõ appareat de prioritate, pater prius mortuus præsumitur.** conf. 249. nu. 2. tho. 1. 23
- Patri asserenti donasse filio ob benemerita non statur.** confilio 366. numero 12. tho. 2. 23
- Patria potestas est de iure ciuili nec attenditur in spiritualibus.** conf. 432. num. 9. tho. 2. 77
- Patria dulcissima existimatur.** conf. 282. nu. 9. tho. 1. 164
- Patris factum prodest filiis in fauorabilibus.** conf. 261. nu. 4. tho. 1. 141
- Patris interesse maximè consideratur in filij legitimatione.** conf. 315. numero 4. tho. 1. 295
- Patris consensu interueniente in venditione bonorum filij non requiritur decretum iudicis.** conf. 208. nu. 2. & 3. tho. 1. 92. & seq.
- Patris consensu in fraudem filiorum factus non valet.** confilio 244. numero 6. tho. 1. 226
- Pater si reliquit filio victum, & vestitum & domus habitationem intrando religionem, & nõ intrando, hæredem vniuersalem instituit vna cum alijs fratribus hæredibus vniuersalibus, an ipse filius intrando religionem consequatur, & habeat illud quod non intrando haberet.** confilio 674. numero 1. tho. 2. 243
- Patientia & scientia diuturna idem operatur, & consensus expressus.** conf. 409. nu. 6. tho. 2. 59
- Patientia vniuersitatis habetur loco mandati.** conf. 220. nu. 7. tho. 1. 204
- Patientia & scientia eius qui actum impugnare potuisset, si interuenit cum diuturna perseverantia, præsumendum est quod solennitas actus interuenit.** conf. 409. nu. 13. tho. 2. 59
- Patronatus pro dote tantum dari debet quantum sufficiat ad necessaria ministrorum & luminaria.** conf. 573. nu. 6. tho. 2. 188
- Patroni consensus requiritur in beneficij renuntiatione.** confilio 223. numero 7. tho. 2. 206
- Patronus vnus non potest augere numerum patronorum consentiendo, & alius qui non erat efficiatur patronus.** conf. 149. nu. 4. tho. 1. 137
- Patronus etiam si sit pater filium suum proprium præsentare potest, si idoneus reperiatur.** conf. 541. nu. 12. tho. 2. 168
- Patronus ecclesiæ nõ potest admittere & recipere alium in patronum.** 435. num. 9. tho. 1. 79
- Patruus qui sit in tertio gradu soror in secundo.** conf. 683. num. 1. tho. 2. 246
- & conf. 444. nu. 1. tho. 2. 86**
- Patruus si ex statuti forma matrem excludit, inuitatus videtur, vt in matris locum succedat.** conf. 507. nu. 3. tho. 2. 142
- Patruus qui tempore mortis eius de cuius successione agitur, primogenitus reperitur, nepotem filium primogeniti præmortui excludit.** conf. 443. num. 14. tho. 2. 85
- Pauperes repelluntur à testimonio.** conf. 162. nu. 6. & 7. tho. 1. 147
- Paupertas an sit iustus metus non prosequendi appellationem.** conf. 436. num. 2. tho. 2. 79
- Paupertate nimia impeditus an habeat secundum annum ad prosequendam appellationem.** conf. 436. nu. 22. tho. 2. 80
- Pax est iusta causa, & dominus potest remittere iniurias & damna illata subditis.** conf. 602. nu. 14. tho. 2. 207
- Pax si fuit facta inter duos, & poena adinuicem promissa, si alter alterum offendat, offensus contrahendo poenam non incurrit.** confilio 380. numero 2. tho. 2. 34
- Peccata tantò grauiora sunt, quantò diutius infelicem animam detinent alligatam.** conf. 602. nu. 25. tho. 2. 208
- Pecunia non est aurum vel argentum.** conf. 381. nu. 1. tho. 2. 34
- Pecunia de numerata si probatum fuerit, non autem de quantitate, ex coniecturis præsumitur.** conf. 536. nu. 12. tho. 2. 164
- Pecunia est de rebus quæ seruando seruari non possunt.** confilio 409. numero 15. tho. 2. 59
- Pecunia reprobata non liberat soluentem.** conf. 668. nu. 2. tho. 2. 242
- Pecunia ad vnum vsum deputata in alium vsum ex superioris auctoritate licet conuerti non possit: secus tamen quando testator vltius processit disponendo quid de tali pecunia fieri debeat.** confilio 506. numero 5. tho. 2. 142
- Pecunia veniunt in legato mobilium.** conf. 381. nu. 4. tho. 2. 34
- Pedagia exigentes securum territorium suum tenere tenentur, alias emendare damna transeuntibus obligati sunt.** conf. 534. nu. 6. tho. 2. 162
- Pedagia principi reseruata sunt.** conf. 534. nu. 1. tho. 2. 162
- Pedagia acquiruntur ex privilegio, vel consuetudine seu præscriptione, licet sint principi reseruata.** conf. 649. nu. 1. tho. 2. 234
- Pedagium colligendi ius quando quis præscripsisse dicitur.** confilio 534. numero 9. tho. 2. 163
- Pensio renuntianti ex causa super beneficio potest auctoritate episcopi ordinari sed à summo Pontifice potest sine causa constitui.** confilio 436. numero 12. tho. 2. 80
- Pensio in beneficio debet assignari in quantitate, non in quota.** confilio 141. num. 3. tho. 1. 128
- Pensio quando à summo Pontifice est apposta canonicis, an tales canonici debeant soluere medietatem fructuum, quia sunt obligati a statuto.** conf. 155. nu. 1. tho. 1. 141
- Pensionis remissio quæ fit propter guerram, ad guerræ timorem extenditur.** conf. 555. nu. 9. tho. 2. 178
- Pensionis remissio fieri debet propter belli iniuriam.** confilio 307. numero 4. tho. 1. 283
- Percussor an teneatur de homicidio si medici omnes attestentur, quod percussus non erat mortiferè vulneratus, superuenit tamen febris, quæ illum tenuit vsque ad mortem.** conf. 415. nu. 8. tho. 2. 64
- Perfectio triplex est in re vendita.** conf. 178. nu. 3. tho. 1. 162
- Periti de vniere interrogati si sunt in diuersis opinionibus, in dubio contra percussorem iudicari debet.** conf. 415. nu. 3. tho. 2. 63
- Peritis in arte credendum est.** conf. 243. nu. 5. tho. 1. 225
- Peritis super vulnere variantibus opinio illorum qui dicunt vulnus nõ fuisse mortale videtur probabilior.** confilio 415. nu. 4. & 5. tho. 2. 63
- Permissa contra regulas iuris communis pro aliqua necessitate eatenus permessa intelliguntur quatenus illa necessitas virgeat.** confilio 403. numero 18. tho. 2. 54
- Permissum ad tempus videtur ad tempus prohibitum.** confilio 419. numero 8. tho. 2. 67
- Permutatio venditioni similis est.** conf. 586. nu. 8. tho. 2. 196
- Permutatio vicem emptionis obtinet.** conf. 555. nu. 10. tho. 2. 178
- Permutatio ob enormem læsionem retractatur.** conf. 209. nu. 1. tho. 1. 193
- Permutationis natura est, quod dominium transferatur etiam in illum qui non impleuit.** conf. 311. nu. 4. & 5. tho. 1. 292
- Perpetuum, quod esset potest vel ad tempus, in dubio iudicari debet, quod perpetuum sit.** conf. 472. nu. 21. tho. 2. 111
- Persona generans non comprehenditur, in generatione.** confilio 624. numero 1. tho. 2. 222
- Persona prohibita succedere etiam ex ea descendentes prohibiti videntur.** conf. 310. nu. 2. tho. 1. 291
- Personæ propter honestatem etiam contra præsumptionem iuris & de iure probatio in contrarium admittitur.** conf. 575. nu. 6. tho. 2. 189
- Personarum appellatione tam masculi quam feminæ comprehenduntur.** conf. 495. nu. 4. tho. 2. 131
- Pertinentiæ quæ propriè dicantur.** conf. 516. nu. 23. & 25. tho. 2. 150
- Pia causa non minus est fauorabilis quam sint descendentes saltem illi quibus nullum ius competit impugnandi testamentum pro legitima.** conf. 426. nu. 8. tho. 2. 73
- Pia causa & animæ plus fauet lex quam filijs legitima reseruata.** conf. 426. num. 6. tho. 2. 167
- Pia causa non minor fauor debet præstari, quam agnatis masculis.** confilio 181. nu. 18. tho. 1. 167
- Pietas matris erga filios videtur æqualis pietati patris, licet potestas sit inæqualis.** conf. 416. nu. 3. tho. 2. 64
- Pignori incumbere melius est quam in personam agere.** cf. 104. n. 6. tho. 1. 99
- Pilcationem prohibere non possunt domini terrarum in suis terris.** conf. 301. nu. 19. tho. 1. 284
- Plura quando obstant, vno sublato aliud tolli non videtur.** confilio 207. numero 8. tho. 1. 192
- Pluralitas quando diuersos effectus respicit, resoluitur in singularitates.** conf. 50. nu. 3. & seq. tho. 1. 53
- Plures vocati ad ius patronatus sub nomine collectiuo quando habeantur pro vno.** conf. 122. nu. 1. & 2. tho. 1. 115
- Plures nominati nomine collectiuo habentur pro vno.** confilio 319. numero 6. tho. 1. 298
- Plus est, quod res sit in actu, quam in potentia.** cf. 609. nu. 11. tho. 2. 214
- Pœna quando incurritur pro facto negatiuo, vt quia accusatur villa, quod non cepit malefactorem, probari debet quod scierit non fecerit.** confilio 327. nu. 6. tho. 1. 306
- Pœna imposita vocanti in ius siue venia de citati consensu remittitur.** conf. 316. nu. 6. tho. 1. 296
- Pœna l. C. de rap. virgi. quando locum habeat.** cf. 233. nu. 4. tho. 1. 216
- Pœna priuationis nunquam locum habet, nisi exprimatur.** conf. 581. numero 10. tho. 2. 194
- Pœna non committitur in emphyteusi & feudo nisi dominus voluerit.** conf. 452. nu. 23. tho. 2. 96
- Pœna conuentionalis apposta pro vna parte, non habet locum in alia.** conf. 414. nu. 8. tho. 2. 63
- Pœna vt tollatur & euictetur leuior probaciones sufficiunt.** confilio 650. numero 5. tho. 2. 235
- Pœna maior vbi est, maius est delictum.** conf. 65. nu. 5. tho. 1. 66
- Pœna apposta in principali dispositione repetita videtur in additione.** conf. 93. nu. 3. tho. 1. 89
- Pœna spiritualis collitur per baptismum.** conf. 130. nu. 2. tho. 1. 120
- Pœna quando efficaciter est commissa, non est locus poenitentiae.** conf. 138. num. 4. tho. 1. 126
- Pœna mitior semper imponenda est.** conf. 482. nu. 17. tho. 2. 117
- Pœna mitigari debet in seruo qui domini mandato paruit.** conf. 535. numero 4. tho. 2. 163
- Pœna priuationis status iustum metum inducit.** cf. 604. nu. 8. tho. 2. 209
- Pœna committitur absque interpellatione, quando dies interpellat pro homine.** conf. 2. nu. 1. tho. 1. 4
- Pœna imposita in vno casu non videtur in alio repetita.** conf. 437. numero 4. tho. 1. 80
- Pœna imposita vxori transeunti ad secunda vota, habet locum in viro.** cf. 87. nu. 3. tho. 1. 86
- Pœna imposita vni ex correlatiuis in dispositione legali, quo casu in altero locum non habet.** conf. 555. nu. 4. tho. 1. 178
- Pœna apposta vni ex correlatiuis habet locum in altero in dispositione legali.** conf. 697. nu. 3. tho. 2. 25
- Pœna**

In Consilia Philippi Decii.

- Pœna homicidij locum non habet, nisi homicidium dolo commissum sit.** conf. 482. nu. 7. 118. & conf. 622. nu. 1. tho. 2. 220
- Pœna homicidij quæ à statuto imponitur, in partu locum non habet.** conf. 535. nu. 2. tho. 2. 163
- Pœna non debetur nisi liquida sit causa ob quam petatur, consilio 380. numero 3.** tho. 2. 34
- Pœna ut locum habeat, liquida debet esse probatio, conf. 667. nu. 1. 242. & conf. 605. nu. 3.** tho. 2. 210
- Pœna homicidij non habet locum quando homicidium committitur absque animo & voluntate, conf. 9. nu. 1.** tho. 1. 11
- Pœna in contractu apposta in persona venditoris non habet locum in emptore, conf. 200. nu. 3.** tho. 1. 186
- Pœna apposta in contractu non debetur si per aduersam partem omnia non sint obseruata, conf. 380. nu. 1.** tho. 2. 24
- Pœnæ nomine qui agere intendit prius pro parte sua implere debet, conf. 452. nu. 3.** tho. 2. 95
- Pœnæ quæ imponuntur mulieri transeunti ad secundas nuptias non habent locum quando de voluntate filiorum primi matrimonij secundæ nuptiæ contrahuntur, conf. 604. nu. 5.** tho. 2. 209
- Pœnæ impositæ transeuntibus ad secunda vota non sunt sublatae in respectibus fauorem filiorum primi matrimonij, conf. 230. nu. 1.** tho. 1. 211
- Pœnæ quando alternatiue imponuntur, electio pertinet ad iudicem etiam in dubio, conf. 440. nu. 3.** tho. 2. 82
- Pœnæ sunt odiosæ & ideo restringendæ, conf. 442. nu. 7.** tho. 2. 83
- Pœnalis in causis de similibus ad similia extensio fit, consilio 555. numero 8.** tho. 2. 178
- Pœnam non meretur quicquid lege permittente fit, consilio 454. numero 9.** tho. 2. 97
- Pontificis summi omnia rescripta secundum eius intentionem debent interpretari, conf. 602. nu. 22.** tho. 2. 207
- Positio quælibet quæ causæ potest adaptari, dicitur pertinens, consilio 161. nu. 2.** tho. 1. 145
- Positiones ita intelligi debent ne contradicant, conf. 517. nu. 4.** tho. 2. 150
- Positiones licet non sint à partibus confessæ, potuit ille qui appellauit petere, quod positiones haberentur pro confessis, consilio 677. numero 4.** tho. 2. 244
- Possessio prout in facto consistit, licet à statuto, vel lege municipali impediri non possit, secundum tamen fictionem quoad iuris effectum statutum facere potest, & possessio, quæ de facto fuerit translata, pro non tradita habeatur, conf. 468. nu. 18.** tho. 2. 107
- Possessio facti non est necessaria quando Papa dixit in cõcessione sua de nouo tenere, præsentium concedimus & assignamus, consilio 341. numero 14.** tho. 2. 4
- Possessio non transfertur per clausulam constituti appositam in donatione vel venditione rei incertæ, conf. 225. nu. 6.** tho. 1. 208
- Possessio probatur ex traditione clauium, conf. 56. nu. 2.** tho. 1. 58
- Possessio iurispatronatus ex quibus acquiratur, conf. 129. nu. 3.** tho. 1. 520
- Possessio inticulata fortior est, conf. 410. nu. 3.** tho. 2. 60
- Possessio probatur ex collectione fructuum, conf. 663. nu. 3.** tho. 1. 240
- Possessio per piscationem retinetur, conf. 301. nu. 20.** tho. 1. 284
- Possessio antiquior præsumitur ex antiquiori & priori titulo, consilio 301. nu. 11.** tho. 1. 283
- Possessio vacua dicitur quando non est ab alio occupata, conf. 280. numero 5.** tho. 1. 261
- Possessio vnius actus ius vniuersale producit nullo alio existente in possessione, conf. 270. nu. 2.** tho. 1. 250
- Possessio perimitur rei mutatione, conf. 301. nu. 22.** tho. 1. 284
- Possessio manuteneri & defendi debet, conf. 467. nu. 16.** tho. 1. 107
- Possessio ex habitatione & detentione probatur, conf. 56. nu. 3. 58. consilio 400. nu. 3. & 4.** tho. 1. 50
- Possessione prius quam de proprietate agitur, consilio 588. numero 8.** tho. 1. 198
- Possessionem si quispiam nomine meo tanquam negotiorum meorum gestor acceperit, & spoliatus fuerit antequam ratum habuerim, illa ratificatio nihil operatur, conf. 460. nu. 38.** tho. 1. 101
- Possessionem non adipiscitur qui per nuntium sine iudicis autoritate in possessionem mittitur, conf. 449. nu. 33.** tho. 1. 94
- Possessionem vacantem qui ingreditur, præsumitur esse in mala fide, quæ præsumptio spatio 30. annorum tollitur, conf. 449. nu. 11.** tho. 1. 101
- Possessionem capiendi ius propria autoritate cedi potest etiam quando actio personalis creditur, conf. 449. nu. 36.** tho. 1. 94
- Possessiones pro omnibus prædijs accipiuntur, quæ proprietatis iure possidentur, conf. 527. nu. 3.** tho. 1. 157
- Possessionis causa dicitur parui præiudicij, licet de re magna respectu proprietatis agatur, conf. 251. nu. 2. & 3.** tho. 1. 232
- Possessor primus quando scit alium possidere, videtur eius possessio interrupta, conf. 400. nu. 7.** tho. 1. 50
- Possessor absoluitur probationibus paribus existentibus, consilio 109. numero 1.** tho. 1. 103
- Possessor etiam iniustus non debet absque citatione possessione priuari, conf. 190. nu. 9.** tho. 1. 178
- Possessor bonæ fidei licet non teneatur ad damni æstimationem, tamen tenetur in quantum factus est locupletior, conf. 281. nu. 5.** tho. 1. 262
- Possessor qui reperitur habere dominium non cogitur restituere possessionem petenti, conf. 190. nu. 10.** tho. 1. 179
- Possessorio recuperandæ licet spoliatus ante omnia restituendus veniat, si tamen de proprietate constat, quæ ad spoliantem spectat, restitutio denegari debet, conf. 446. nu. 20.** tho. 1. 94
- Possessorium quod sit intentatum patet ex conclusione, consil. 663. numero 1.** tho. 1. 240
- Possidens rem, & sciens rem ad se non pertinere dicitur malæ fidei possessor, conf. 698. nu. 10.** tho. 2. 252
- Possidentis & occupantis melior est conditio, quando res ambigua reperitur, conf. 231. nu. 1. tho. 1. 213. & conf. 410. nu. 5. 60. conf. 424. nu. 3. 71. & conf. 467. nu. 2.** tho. 2. 106
- Posterorum verbo foeminae includuntur, conf. 268. nu. 2. tho. 1. 247. & conf. 527. nu. 6.** tho. 2. 157
- Postumi in præteritione ignoranter factæ legatæ in magna quantitate factæ non conseruantur, conf. 490. nu. 2.** tho. 1. 126
- Potestate condendi legem data alicui, non debet contra ius commune, nec contra legem superioris aliquid statuere, conf. 403. nu. 4.** tho. 2. 54
- Potestate generali non comprehenduntur ea quæ principi reseruatæ sunt, conf. 403. nu. 3.** tho. 1. 101
- Potestati recipiendi solutionem qui habet terminum recipiendi solutionem prorogare non potest, conf. 543. nu. 12.** tho. 1. 172
- Potestatem celebrandi missas per Archipresbyterum loco Episcopi non potest vicarius Episcopi sine speciali mandato auferre, conf. 664. nu. 1. tho. 2. 241.**
- Potestas data arbitro à partibus prorogandi compromissum, de primo prorogationis actu intelligitur, conf. 512. nu. 8. tho. 2. 145. & conf. 609. nu. 7.** tho. 2. 113
- Potestas legitimandi an ad infantes extendatur, conf. 55. nu. 1.** tho. 1. 56
- Potestas habens arbitrium declarandi poenam in casibus à iure non determinatis, non potest in principio officij hoc declarare, conf. 416. nu. 21. tho. 2. 65.**
- Potestas habens liberum arbitrium non potest ius alterius lædere, conf. 651. nu. 8. & 9.** tho. 1. 236
- Potestas legitimandi filios, non habet locum in filiabus, conf. 698. numero 7. tho. 1. 252**
- Potestas si sit data arbitro pronuntiandi partibus absentibus tamen requiritur citatio, conf. 39. nu. 2.** tho. 1. 44
- Potestas facit litem suam & tenetur propter imperitiam assessoris, conf. 8. nu. 3.** tho. 1. 10
- Potestas laxandi iuramentum fidelitatis est de reseruatis principi, conf. 690. nu. 4.** tho. 1. 249
- Potestas legitimandi potest dari comiti Palatino, etiam filiis legitimis existentibus, conf. 287. nu. 5.** tho. 1. 271
- Potestas iudicandi de iure, si alicui data fuerit, de iure speciali secundum loci statutum intelligitur, conf. 517. nu. 6.** tho. 1. 150
- Practica antiqua est seruanda, conf. 358. nu. 3.** tho. 1. 17
- Præbenda si est coniuncta canonicatui, collata præbenda censetur collatus canonicatus, conf. 77. nu. 6.** tho. 1. 77
- Præcedentia declarant sequentia, conf. 425. nu. 16.** tho. 2. 73
- Præceptum principis continens etiam minorem poenam videtur iustum & probabilem metum incutere, conf. 42. nu. 7.** tho. 1. 47
- Præcipitantis seipsum bona an & quando fisco applicentur, conf. 438. nu. 1. tho. 1. 80.**
- Prædia particularia vendens, non videtur iurisdictionem vendere, consil. 248. nu. 2.** tho. 1. 230
- Præfationes probant causam finalem dispositionis, consilio 600. numero secundo.** tho. 2. 205
- Prælati ecclesiæ in quærendis non autem in quæsitis Ecclesiæ præiudicare potest, consilio 588. numero 15. tho. 2. 199. & consilio 624. numero 9. 222**
- Prælati qui non est Canonicus non habet ius dandi vocem in capitulo, conf. 642. nu. 9.** tho. 2. 213
- Prælati cum capituli consensu Ecclesiæ potest præiudicare, consilio 474. nu. 5. & 6.** tho. 2. 112
- Præparatorijs quo casu ad principale inferatur, conf. 577. nu. 4.** tho. 2. 190
- Presbyter potest carcerari ob crimen falsi reiectis fideiussoribus, conf. 143. nu. 1.** tho. 1. 130
- Presbyter debet eligi & præsentari ex ordinatione testatoris qui dotauit altare, conf. 129. nu. 5.** tho. 1. 120
- Præscriptio spatio decem annorum inter præsentem, & 20. inter abentes perficitur, conf. 558. nu. 11.** tho. 1. 180
- Præscriptio operatur quod solus temporis cursus non potest, conf. 270. numero 6.** tho. 1. 251
- Præscriptio 30. anno. currit contra ignorantem, conf. 29. nu. 4.** tho. 1. 32
- Præscriptio longi temporis est 10. vel 20. annorum, consilio 29. numero 7. tho. 1. 32**
- Præscriptio statutaria contra minorem currit, conf. 556. nu. 7.** tho. 2. 179
- Præscriptio seu consuetudo, & priuilegium æquiparantur, consil. 573. numero 4.** tho. 2. 188
- Præscriptio causata videtur spatio 25. annorum inter præsentem quando quis iustum titulum & possessionem bona fide habet, consilio 686. numero 1.** tho. 2. 246
- Præscriptio non currit agere non valenti, conf. 445. nu. 48.** tho. 2. 89
- Præscriptio contra patrem filio non nocet, conf. 445. nu. 46.** tho. 2. 101
- Præscriptio quo casu vim priuilegij habeat, consilio 496. numero 5. & 6. tho. 2. 133**
- Præscriptio longissimi temporis intelligitur de præscri. 30. annorum, conf. 29. nu. 6.** tho. 1. 32
- Præscriptio 30. annorum etiam in feudis locum habet, consilio 498. numero 22.** tho. 2. 135
- Præscriptio 30. vel 40. annorum videntur æquiparari, consilio 29. numero 4.** tho. 1. 32
- Præscriptio 30. annorum an in feudis locum habeat, conf. 468. nu. 2. tho. 2. 107. & conf. 144. nu. 3.** tho. 1. 131
- Præscriptio tanti temporis cuius initij memoria non sit in contrarium habet vim priuilegij, & strictè interpretatur, conf. 85. nu. 2. 83. & consilio 468. nu. 3.** tho. 2. 107
- Præscriptione 40. annorum adeo quis efficaciter excluditur, ut etiam restitutio in integram contra talem præscriptionem competere non videatur, conf. 554. nu. 1.** tho. 2. 178

Index

- Præfens quis non diceretur nisi sciret, & intelligeret, consilio 630. numero 8. tho. ij. 225
- Præfentandi potestatem qui sibi principaliter cōparant, vt filios instituant, illa præfentatio fimoniaci dicitur, cōf. 541. nu. 3. tho. ij. 167
- Præfentandi potestas si vni ex patris data fuerit illa non solum præfentare poterit, sed etiam præfentando alium variare, cōf. 542. nu. 1. tho. ij. 169
- Præfentandi potestas licet Ecclesiæ procuratori data sit, tamen etiam apud patronum remanet, cōf. 542. nu. 7. tho. ij. 161
- Præfentandi potestas si alicui data fuerit, de idoneo intelligitur, cōf. 541. num. 4. tho. ij. 167
- Præfentatio constituit quem in quasi possessione iuris patronatus, cōf. 149. num. 3. tho. i. 136
- Præfentatio siue electio facta ab eo qui in possessione reperitur, præfetur præfentationi factæ à proprietario, cōf. 129. nu. 4. tho. i. 120
- Præfentatis ex duobus magis idoneus semper admittitur, consilio 542. numero 11. tho. 2. 169
- Præfentatus ab eo qui est in quasi possessione iuris patronatus, dicitur legitime præfentatus, cōf. 152. nu. 4. tho. i. 139
- Præfentatus de loco extraneo præferri debet, cōf. 541. nu. 13. tho. 2. 170
- Præfentatus primo cæteris paribus institui debet, consilio 542. numero 12. tho. 2. 170
- Præfentatus à parochianis præponitur etiam si patronus pupillus esset, cōf. 542. num. 15. tho. 2. 168
- Præfenti in præteritum præsumitur, cōf. 541. nu. 13. tho. 2. 168
- Præfentia arguit & probat scientiam, & intelligentiam eorum quæ in præfentia gesta sunt, cōf. 630. nu. 5. tho. 2. 225
- Præfentia amicorum tollit fraudis suspicionem, consilio 231. numero tertio. tho. i. 213
- Præfentia supplet defectum citationis quæ alias requiritur, consil. 618. numero 4. tho. 2. 219
- Præsumitur pro decreto, cōf. 208. nu. 1. tho. i. 192
- Præsumitur pro actu qui in debita forma factus reperitur, consil. 217. numero 1. tho. i. 200
- Præsumitur pro instrumento, cōf. 448. nu. 13. tho. 2. 92
- Præsumitur pro notorio, cōf. 314. nu. . tho. 1. 294
- Præsumitur illud fieri quod de iure fieri potest, cōf. 446. nu. 7. tho. 2. 91
- Præsumitur pro sententia & mandato iudicis cōf. 115. nu. 4. tho. i. 117
- Præsumptio locum habere non potest vbi veritas non potest habere locum, cōf. 442. nu. 23. tho. 2. 33
- Præsumptio vna aliam tollit, cōf. 470. num. 10. tho. 2. 109. & consilio 479. numero 6. tho. 2. 116
- Præsumptio transfert onus probandi in contrarium, cōf. 595. nu. 4. tho. 2. 203. & cōf. 540. nu. 11. tho. 2. 167
- Præsumptio falsitatis pro falsitate habetur in crimine falsi, cōf. 188. numero 10. tho. i. 173
- Præsumptio in specie tollit præsumptionem in genere, consilio 454. numero 2. tho. 2. 97
- Præsumptio tollitur quando de veritate in contrarium apparet, cōf. 400. numero 8. tho. 2. 50
- Præsumptio magis est pro consilio alicuius collegij, quam pro consilio particulari, cōf. 615. nu. 4. tho. 2. 218
- Præsumptio quæ insurgit ex diuturnitate temporis non est efficax quominus contrarium probari possit, cōf. 409. num. 12. tho. 2. 59
- Præsumptiones quæ in civilibus sufficiunt ad condemnationem in criminalibus non recipiuntur, cōf. 174. nu. 6. tho. i. 158. cōf. 188. nu. 3. & 19. 174. & 176. & cōf. 615. nu. 3. tho. 2. 217
- Præsumptiones iuris dicuntur liqui dissimæ probationes, consil. 54. numero 3. tho. i. 56
- Præsumptionibus fraudis venditio arguitur simulata, cōf. 208. numero 4. tho. i. 193
- Præsuppositum in dispositione appositum debet verificari antequam illa dispositio locum habeat, cōf. 250. nu. 5. tho. i. 231
- Præteritio filij qui habuit legitimam non vitiat testamentum, cōf. 86. numero 2. tho. i. 84
- Præteritio matris hodie pro exheredatione habetur, consilio 478. numero 9. tho. 2. 115
- Preces consanguineorum in promouendo ambitiose præsumuntur, & ipsam promotionem vitare videntur, cōf. 542. nu. 4. tho. 2. 171
- Prima causa successioni est liberorum, cōf. 618. nu. 9. tho. 2. 224
- Primo nominati in fideicommissis alijs præferuntur, cōf. 79. nu. 1. tho. i. 78
- Primus præfentatus cæteris paribus debet institui, consilio 129. numero secundo. tho. j. 119
- Primus in ordine literæ nominatus præferri debet, consilio 609. numero 10. tho. 2. 214
- Princeps tenetur seruare contractum per se factum, & ex propria conventionione obligatur, adeo q non potest contrahere, cōf. 48. nu. 5. tho. i. 52. & cōf. 689. nu. 7. 8. & 15. tho. 2. 248
- Princeps in contractibus vtitur iure communi, cōf. 285. nu. 6. & 7. tho. i. 268. cōf. 404. nu. 8. tho. 2. 55
- Princeps in dubio alterius iuri de rogare non intelligitur, cōf. 520. num. 3. 152. & cōf. 389. nu. 4. tho. 2. 40
- Princeps vbi ex certa scientia rescribit, non est necessaria clausula non obstant, cōf. 588. nu. 3. tho. 2. 198
- Princeps quod facit ex certa scientia videtur facere de plenitudine potestatis, cōf. 655. nu. 22. & 23. tho. 2. 238
- Princeps sine causa non potest alicui dominium vtile auferre, cōf. 606. numero 8. tho. 2. 210
- Princeps potest legitimare spurium in præiudicium agnatorum, & filiorum, quibus delata est hæreditas ex fideicommissio. cōf. 357. nu. 4. & 5. tho. 2. 16. & cōf. 393. nu. 4. tho. 2. 44
- Princeps potest legitimare filium, vt in præiudicium agnatorum in feudum succedat, cōf. 498. nu. 30. tho. 2. 136
- Princeps vbi de alterius facto attestatur, & de sua vtilitate non agitur, plus principi quam notario creditur, cōf. 445. nu. 17. tho. 2. 88
- Princeps habet potestatem compellendi partes litigantes ad concordiam, cōf. 42. nu. 8. tho. i. 48
- Princeps debet iudicare sola facti veritate inspecta omisso ordine iudicario & debet iudicare vt Deus cōf. 631. nu. 3. tho. 2. 226
- Princeps habet potestatem transferendi dominium ad libitum voluntatis, cōf. 640. nu. 6. & 7. tho. 2. 212
- Princeps quando aufert ius alterius per viam extraiudicialem non est illius citatio necessaria, cōf. 190. nu. 6. 7. & 8. tho. j. 178
- Princeps potest dare Comiti Palatino potestatem legitimandi, cōf. 306. num. 2. tho. i. 287
- Princeps non præsumitur concedere beneficium cum tertij præiudicio, cōf. 270. nu. 1. tho. i. 250
- Princeps in dubio non præsumitur quod voluerit tertio præiudicare, cōf. 268. nu. 9. tho. i. 248
- Princeps ex contractu cum subdito obligatur, cōf. 580. nu. 1. tho. 2. 193
- Princeps quando motu proprio reuocat illud quod obseruare tenetur, fingitur circumuentus adeo quod contrarium probari non potest, cōf. 588. nu. 19. tho. 2. 199. & cōf. 291. nu. 9. tho. i. 275
- Princeps in omnibus dicere, & facere potest quicquid sibi placet, etiam auferendo ius suum cui velit, cōf. 588. nu. 4. tho. 2. 198
- Princeps si viuo patre primogenito indulget qui delictum commisit, habetur ac si delictum non commisisset, & macula omnino abolita videtur, cōf. 445. nu. 70. tho. 2. 91
- Princeps in contractibus consideratur vt priuatus, consilio 291. numero 8. tho. i. 275
- Princeps si quid det vel confirmet intelligitur saluo iure alterius, cōf. 291. num. 5. tho. i. 275
- Princeps si aliquid vni concedat, & idem postea alteri in contrarium disponat, gratia à primo obrepta præualeat, cōf. 588. nu. 18. tho. 2. 199
- Princeps cum aliquid facit de plenitudine potestatis nihil opponi potest quod annullat gratiam cōf. 403. nu. 9. tho. 2. 54
- Princeps etiam de plenitudine potestatis non potest tollere ius quæsitum ex contractu cōf. 410. nu. 22. tho. 2. 60
- Princeps debet habere vnum calamus & vnam linguam, & debet esse immobilis sicut labis angularis, & sicut polus, consilio 689. numero 19. tho. 2. 248
- Princeps est lex animata in terris, cōf. 689. nu. 23. tho. 2. 116
- Princeps recognoscens superiorem non debet vti plenitudine potestatis, cōf. 373. nu. 15. tho. 2. 29
- Princeps sicut solus potest legem condere, sic etiam priuilegia concedere nemine citato, cōf. 498. nu. 31. tho. 2. 136
- Princeps rem alterius concedere potest cum clausula ex certa scientia, cōf. 498. nu. 26. tho. 2. 135
- Princeps vbi de plenitudine potestatis scribit, nihil opponi potest quod gratiam annullat, cōf. 498. nu. 27. tho. 2. 116
- Princeps eligendo scienter indignum videtur cum eo dispensare, consilio 614. nu. 20. tho. 2. 217
- Princeps faciendo pacem cum inimicis damna subditis illata remittere non potest, cōf. 520. nu. 4. tho. 2. 152
- Principale si non valet, nec accessorium, cōf. 488. nu. 22. tho. 2. 125. & cōf. 587. nu. 10. tho. 2. 198
- Principalis persona dicitur quæ comparet nomine proprio, consilio 267. nu. 3. tho. i. 247
- Principe tanquam iustitiæ fonte quæ inesse debeant, consil. 580. numero 5. tho. i. 193
- Principe concedente aliquid pretio percepto dicitur contractus venditionis, & non priuilegium, cōf. 291. nu. 7. tho. i. 275
- Principi dici non potest, cur ita facis, cōf. 403. nu. 10. 54. & cōf. 655. numero 24. tho. 2. 238
- Principi vbi supplicatum fuit super remissione cuiusdam sententiæ, & ipse dederit iudices, sententia corrigi potest, consilio 197. numero tertio. tho. i. 184
- Principibus conuenit illud, semel loquutus est Deus, consilio 284. numero octauo. tho. i. 268
- Principis ex certa scientia quod factum est in dubium reuocari non potest, cōf. 516. nu. 8. tho. 2. 148. & cōf. 261. nu. 8. tho. i. 242
- Principis per rescriptum non potest filius ignorans vel inuitus redigi in patriam potestatem, conferendo in ipsum donum legitimationis, cōf. 661. num. 10. tho. 2. 240
- Principis ex certa scientia contra illud quod factum est, quis audiri non debet, sed illi perpetuum silentium imponitur, cōf. 463. nu. 16. tho. 2. 103
- Principis sola conscientia supplet defectum cuiuslibet solennitatis, consil. 174. nu. 1. tho. i. 156
- Principis voluntas habetur pro causa, cōf. 291. nu. 6. tho. i. 275
- Principis morte vel lésione totus status patriæ concutitur, consil. 410. numero 29. tho. 2. 61
- Prior tempore potior est iure, cōf. 223. nu. 1. tho. i. 206. & cōf. 689. num. 1. & 2. tho. 2. 248
- Prior qui appellet, prior agat: petitio prius proposita prius tractari debet, cōf. 199. nu. 2. tho. i. 186
- Prior monasterij inferioris subiecti maiori monasterio an habeat vocem in electione abbatis monasterij maioris bona distincta habentis, cōf. 522. nu. 17. & 18. tho. 2. 154
- Priores ciuitatis an possint disponere in præiudicium ciuitatis, consil. 72. num. 1. tho. i. 73
- Priuatio feudi tunc habet locum si dominus declarauit velle, consilio 138. num. 6. tho. i. 126
- Priuatio præsupponit habitum, cōf. 277. nu. 6. tho. i. 259
- Priuatus potest dominio rei suæ priuari pro publica vtilitate, consilio 651. numero 6. tho. 2. 236

In Consilia Philippi Decii.

Privilegia inducta in matrimonij favorem, habent locum in casibus à iure expressis, consil. 224. nu. 8. tho. 1. 207
 Privilegia quæ conceduntur à iure patribus testantibus inter liberos locum habent quando pater æqualiter illis prouidet, consil. 349. nume. 9. tho. 2. 10. & consilio 631. nume. 2. tho. 1. 268
 Privilegia possunt reuocari, consil. 285. nu. 4. tho. 1. 268
 Privilegiatus non vitur privilegio contra privilegiatum, consilio 220. numero 3. tho. 1. 203
 Privilegij verba nunquam taliter interpretari debent, q. ipsi privilegiato privilegium nocivum esse debeat, consil. 457. num. 13. tho. 2. 99
 Privilegij verba restringuntur in illis, qui privilegij tempore erant, consil. 523. numero 4. tho. 2. 155
 Privilegij, vel rescripti substantia quando est surreptitia clausula nō obstat, dicitur surreptitia, consil. 143. nu. 9. tho. 1. 130
 Privilegio priori derogatum censetur per posterius, consilio 147. numero 1. & 5. tho. 1. 135
 Privilegio suo quis nunquam videtur renuntiare vbi cadere potest, alia præsumptio, consil. 374. nu. 5. tho. 2. 30
 Privilegio aliquo si dicatur, talis sit ciuitas, vel pro ciue habeatur, nulla differentia extat, consil. 457. nu. 14. tho. 2. 99
 Privilegium concessio nepoti ex fratribus non veniat filix, quia masculinum non propriè, sed ex interpretatione fœmininum concipitur, consil. 453. numero 3. tho. 2. 96
 Privilegium concessum quibusdam à Florentinis vt non possint conueniri à Pisanis, an locum habeat in Florentinum origine & Pisanum domicilio, consil. 352. nu. 5. tho. 2. 13
 Privilegium contra ius commune stricte intelligi debet, consil. 516. num. 27. 150. consil. 32. nu. 5. 35. & consil. 113. nu. 1. & 2. tho. 1. 107
 Privilegium datum instrumentum intelligitur inter eos inter quos factum fuit instrumentum, consil. 410. nu. 14. tho. 2. 60
 Privilegium terminos suos excedere non debet, consil. 529. nu. 7. tho. 2. 159
 Privilegium datum Pisanis vt non possint conueniri, debet latè interpretari propter vtilitatem publicam, consil. 352. nu. 3. tho. 2. 13
 Privilegium datum filiis transit in nepotes, consil. 372. nu. 9. tho. 2. 28
 Privilegium exemptionis debet latè interpretari, consilio 113. numero 6. tho. 1. 107
 Privilegium quod actum successuum habet, per vnicum actum cōtrarium non tollitur, consil. 496. nu. 13. tho. 2. 133
 Privilegium dicitur quasi lex priuata & non communis, consilio 147. numero 2. tho. 1. 135
 Privilegium quando conceditur quis citari non debet, consil. 624. nume. 13. tho. 2. 222
 Privilegium personale personam non egreditur, consil. 604. nu. 10. tho. 2. 209
 Privilegium non vtendo facilius tollitur quàm ius commune, consilio 638. nu. 13. tho. 2. 229
 Privilegium datum regi non habet locum in regina, nec in filiis nisi exprimat, consil. 516. nu. 28. tho. 2. 150
 Privilegium eius qui tractat de damno vitando præfertur privilegio in quo tractatur de lucro captando, consil. 410. nu. 4. tho. 2. 60
 Privilegium concessum non subdito non potest reuocari, consilio 407. numero 18. tho. 1. 58
 Privilegium pæ causæ non supplet defectum & inhabilitatem scribentis, consil. 612. nu. 5. tho. 2. 215
 Privilegium non restringitur, licet dicatur sicut t. alis consuevit, consil. 168. num. 5. tho. 1. 153
 Privilegium vbi conceditur non est de more, nec de iure q. quis citatur, consil. 193. nu. 3. tho. 1. 181
 Privilegium ciuitatis non acquiritur absenti, consil. 661. nu. 9. tho. 2. 240
 Privilegium testandi concessum à summo Pontifice intelligi debet, secundum ius commune, consil. 156. nu. 4. tho. 1. 142
 Privilegium quando emanauit contra primum, tollitur per clausulam generalem non obstante, consil. 164. nu. 3. tho. 1. 150
 Privilegium datum alicui ad aliquid faciendum, spatio decem annorum nō vtendo perit, consil. 638. nu. 14. tho. 2. 229
 Privilegium & præscriptio non sunt contraria, consil. 270. nu. 8. tho. 1. 252
 Privilegium impetratum à principe intelligitur eo modo quo petatum est, consil. 373. nu. 11. tho. 2. 29. & consil. 403. nu. 15. tho. 1. 54
 Privilegium habens a Papa, vt in absentia fructus percipere possit & in studio sit intelligitur accedente licentia prælati sui, consil. 541. nu. 17. tho. 2. 168
 Privilegium non potest cum præscriptione concurrere, consilio 270. numero 5. tho. 1. 251
 Privilegium, quod sine consensu capituli beneficium conferri possit valet, consil. 168. nu. 3. tho. 1. 153
 Privilegium ciuitatis si alicui in suum favorem concessum esset, ad datia & collectas tanquam ciuis teneretur, consil. 457. nu. 18. tho. 1. 254
 Pro decreto præsumitur, consil. 273. nu. 1. tho. 2. 225
 Pro verbis notarij præsumitur, consil. 630. nu. 6. tho. 2. 226
 Pro legitima datur cōdictio ex lege quæ est perpetua & in rem scripta contra heredes & legatarios, consil. 633. nu. 1. tho. 2. 226
 Probabilis ignorantia in facto proprio non cadit, consil. 474. nu. 14. tho. 2. 112
 Probandi onus si reus susciperet & non probaret prærogatiua rei retinet, quod si actor non probauit, omnino reus absoluitur, consilio 517. numero 7. tho. 2. 150
 Probandi onus de veritate eorum quæ in supplicatione dicta sunt incumbit ei qui fundamentum facit in gratia, consilio 413. nume. 17. 54. & consil. 442. nu. 17. tho. 2. 83
 Probare incontinenti se offerens, remouet omnem suspicionem fraudis, consil. 424. nume. 7. tho. 1. 71
 Probare incontinenti dicitur quis quando habet instrumentum in manibus & sine alia dilatione illud ostendit, consil. 424. nu. 7. tho. 1. 71
 Probare quæ nō possunt liquidè, probantur per verisimiles coniecturas in dicit & præsumptiones, consil. 587. nume. 5. tho. 1. 197

Præbata solutione pensionis facta tribus annis continuis fundata est intentio eius qui dicit prætorum annorum factam solutionem fuisse, consil. 650. nume. 15. tho. 1. 235
 Probatio per iuramentum fieri potest contra illum qui deliquit, consil. 590. nume. 6. tho. 1. 201
 Probatio in crimine falsitatis debet necessariò concludere, consil. 615. nu. 2. tho. 2. 174
 Probatio vbi à communiter accedentibus difficilis fuerit, fama plenam probationem facit, consil. 595. nu. 6. 203. & consil. 575. nume. 7. tho. 1. 189
 Probatio non cōcludens non reputatur probatio, consil. 109. num. 3. tho. 1. 104. & consil. 483. nu. 23. tho. 2. 120
 Probatio liquida esse debet, vt poena committatur, cum ad penam treuge ruptæ agitur, consil. 531. nu. 1. 160. & consil. 452. nu. 1. 2. & 7. tho. 1. 195
 Probatio persumptiua de præterito ad tempus de præsentis an sit directa, consil. 428. nu. 2. tho. 1. 74
 Probatio nisi sit concludens in dubio sit interpretatio contra probantem, consil. 320. num. 4. tho. 1. 259
 Probatio sufficiens dicitur quæ iudicem ad credendum inducit, consil. 516. nu. 3. tho. 2. 144
 Probatio non verisimilis recipitur licet non concludat vbi sola veritate inspecta iudicandum est, consil. 699. nu. 17. tho. 2. 255
 Probatio facta per instrumentum est euident, consil. 423. nu. 12. tho. 1. 70
 Probatio damni facta per iuramentum non sufficit, nec dicitur legitima, consil. 83. num. 3. tho. 1. 82
 Probatio nulla est melior in antiquis quàm instrumentorum, consilio 146. nu. 14. tho. 1. 134
 Probatio facta per famam cum vno teste sicut in criminalibus non sufficit, ita nec in causa matrimoniali, consil. 133. nu. 3. tho. 1. 122
 Probatio legitima secundum subiectam materiam dicitur, consil. 18. numero 1. tho. 1. 21
 Probatio quando per modum conditionis requiritur, probatio præsumptiua non sufficit, consil. 11. nu. 19. tho. 1. 155
 Probatio quæ fit per iuramentum in casu legis, si quando. C. de vnde vi, nō habet locum in criminalibus, consil. 429. nu. 14. tho. 1. 75
 Probationes omnes arbitrariæ sunt, & ex mero iudicis arbitrio pendet, consil. 595. nu. 8. tho. 2. 203. consil. 463. num. 23. 103. consil. 577. nume. 2. 190. consil. 448. nume. 19. & 20. tho. 2. 92. consil. 652. nume. 4. 236. & consil. 647. num. 7. tho. 2. 236
 Probationes leuiore admittuntur in probando illud quod est verisimile, consil. 596. nu. 7. tho. 1. 203
 Probationes leuiore admittuntur in his, quæ difficilis probationis sunt, consil. 577. nu. 12. tho. 2. 191
 Probationes clariore requiruntur in criminalibus, consil. 429. nu. 8. tho. 2. 75. & consil. 458. nu. 3. 100. & consil. 615. nu. 8. tho. 2. 181
 Probationes imperfectæ in criminalibus nō coniunguntur ad plenam probationem faciendam, consil. 429. nu. 13. tho. 2. 75. & consil. 458. nu. 7. 100. consil. 162. nu. 27. tho. 1. 148
 Probationes imperfectæ coniungi possunt ad probationem matrimonij faciendam, consil. 162. nu. 27. tho. 1. 148
 Probationes dubiæ ad mortem inferendam non sufficiunt quando agitur de vita hominis, consilio 678. nume. 9. 245. & consil. 415. nu. 1. tho. 1. 63
 Probationes per argumenta sufficiunt in casu c. i. de homici. consil. 189. nu. 4. tho. 1. 174
 Probationes præsumptiue quo casu admittantur, consilio 577. numero 3. tho. 2. 190
 Probationes quæ requirantur in antiquis, consil. 42. nu. 1. tho. 1. 48
 Probationes factæ super Innocentia probanda per quemcunq; profunt in quifco vel accusato etiam absenti & ignorant ad abolitionem, consilio 429. nu. 3. tho. 2. 75
 Probationes semiplenæ in causa possessorij sufficiunt, consilio 663. num. 2. tho. 2. 240
 Probationes imperfectæ in criminalibus non coniunguntur ad faciendam plenam probationem, consil. 429. nu. 13. tho. 2. 75. & consil. 615. nu. 8. 218
 Probationis materia est in arbitrio iudicis, consil. 94. num. 1. 91. & consil. 106. numero 1. tho. 2. 144
 Processus nullus est si agitur facti contra minorem 25. annis sine curatore, consil. 549. nu. 1. tho. 2. 175
 Processus factus per iudicem recusatum valet post recusatorem, consil. 174. nu. 2. & 3. tho. 1. 156. & seq. tho. 2. 66
 Proclamationibus & eridis darguitur bona fides, consil. 410. nu. 1. tho. 2. 66
 Procuratori q. non possit esse clericus secularis antelitem contestatam th. lum opponi potest, sed religioso semper, consil. 499. nu. 11. tho. 1. 61
 Procurator constitutus ab vniuersitate non est idoneus in causis singulorū, consil. 61. nu. 3. tho. 1. 65
 Procurator qui nomine alieno est in iudicio tenetur tantum appellare non autem appellationem prosequi, consil. 74. nu. 2. tho. 1. 75
 Procurator pro eius factis bona & res domini non potest obligare, consilio 493. nu. 11. tho. 2. 129
 Procurator constitutus, vt reuocari non possit cum iuramento reuocari, men poterit, consil. 475. nu. 18. tho. 2. 113
 Procurator ab impubere constitutus cum patris consensu an per pubertatem superuenientia sit reuocatus, consilio 460. nume. 21. tho. 2. 101
 Procurator si excedat fines mandati domino sciente & non contradicente, videtur dominus cōsentire & obligatur, consil. 437. nu. 1. tho. 2. 80
 Procurator ad præsentandum si vnum præsentauerit, alium etiam pati o-nus præsentare poterit, consil. 542. nu. 9. tho. 2. 174
 Procurator constitutus cum libera & amplissima potestate donare non potest, consil. 402. nu. 9. tho. 2. 53
 Procurator non videtur habere mandatum ad soluendum indebitum, consil. 98. nu. 1. & 2. tho. 1. 94
 Procurator in rem suam reuocari non potest, consil. 521. nu. 9. tho. 2. 100
 Procurator à generali si quid factum fuerit, à domino reuocari non potest, consil. 454. nu. 7. tho. 2. 92

- Procuratorem reuocandi potestatem habens intelligitur de expressa reuocatione, secus est in tacita. conf. 419. nu. 14. tho. 2. 65
- Procuratorem suum Seium contra Titium si quis in instrumento fecerit, & generaliter in omnia alia re, contra titium intelligitur. conf. 502. nu. 9. tho. 2. 139
- Procuratorem priorem prohibere videtur is qui diuersis temporibus procuratores duos dedit, dando posteriorem. conf. 430. nu. 10. tho. 2. 76
- Procuratori licet à patronis data sit potestas presentandi, eadem tamen potestas remanet apud patronos. conf. 609. nu. 9. tho. 2. 113
- Procuratoris confessio nocet domino. conf. 220. nu. 1. tho. 1. 203
- Procuratoris gesta dominus ex iuramenti interpositione approbare videtur. conf. 493. nu. 7. tho. 2. 129
- Prohibetur si aliquid, etiam prohiberi videtur in quod est eius antecessus per quod ad illud peruenitur. conf. 502. nu. 3. tho. 2. 139
- Prohibentis conditio melior est in re communi. conf. 248. nu. 1. tho. 1. 229
- Prohibita alienatione extra familiam vnus superstes vltimus de familia alienare non prohibetur. confilio 635. nu. 18. tho. 2. 228. & confilio 637. nu. 16. tho. 2. 229
- Prohibita alienatione videtur prohibita etiam hypothea. confilio 645. nu. 5. tho. 2. 233
- Prohibitio alienationis bonorum mobilium & immobilium an impediat donationem iuris patronatus. conf. 639. nu. 7. tho. 2. 230
- Prohibitio alienationis sine causa non valet. conf. 635. nu. 12. tho. 2. 227
- Prohibitio facta à testatore tollere videtur tacitam prohibitionem à lege factam. conf. 386. nu. 6. tho. 2. 38
- Prohibitio, quod quis non possit turbari, nec molestari, intelligitur nisi ex nona causa superueniente. conf. 581. nu. 12. tho. 2. 194
- Prohibitio iuris civilis non attenditur, ubi est iuramentum. confilio 101. nu. 4. tho. 1. 187
- Prohibitio simpliciter facta non inducit fideicom. confil. 217. numero 16. tho. 1. 201
- Prohibita alienationis hoc modo facta, uolo, qd bona remaneant in familia inter illos de familia fideicommissum inducit. conf. 635. nu. 5. tho. 2. 227
- Prohibitio alienationis extenditur vltra quantum gradum quando per verba vniuersalia & præcisa facta est. conf. 635. nu. 8. tho. 2. ibid.
- Prohibitio alienationis facta filiis non porrigitur ad nepotes. conf. 636. nu. 7. 228. & conf. 634. nu. 11. tho. 2. 227
- Prohibitio facta à principe intelligitur eo modo quo petitur est. conf. 373. nu. 12. tho. 2. 29
- Prohibitio alienationis est odiosa, & facta filiis non porrigitur ad nepotes. conf. 377. nu. 5. tho. 2. 31
- Prohibitio statuti non extenditur ad casum in quo alienatio fuit facta pro utilitate ecclesie. conf. 124. nu. 3. tho. 1. 116
- Prohibitio alienationis facta fauore familie fideicommissum inducere videtur. conf. 357. nu. 1. tho. 2. 16
- Prohibitio detractiois trebellianice facta à testatore an valeat. confil. 81. nu. 3. tho. 1. 80
- Prohibitioni alienationis factæ propter minorem ætatem renuntiari non potest. conf. 386. nu. 4. tho. 2. 38
- Prohibitio alienationis quæ de iure communi in quibusdam casibus fieri potest accedente prohibitione testatoris expressa etiam in illis casibus alijs permixtis fieri non potest. conf. 636. nu. 10. tho. 2. 228
- Prohibitio sine videntur prohibita media quæ tendunt ad finem. conf. 645. nu. 7. tho. 2. 233
- Prohibitus alienare extra familiam, non prohibetur alienare in illos de familia. conf. 620. nu. 2. tho. 2. 219. & conf. 425. nu. 1. tho. 2. 72
- Prohibitus alienare extra familiam non potest hæredem extraneum instituere. conf. 635. nu. 1. & 10. tho. 2. 227
- Prohibitus petere non prohibetur retinere. conf. 330. nu. 3. tho. 1. 308
- Proles dicitur omnis descendens in infinitum. conf. 495. nu. 6. tho. 1. 131
- Promissio facta à patrono de beneficio vacaturo non valet, secus tamen in beneficio vacante de presenti. conf. 542. nu. 4. tho. 2. 169
- Promissio quantitatis ratione lucri in mutuo reprobata est, & quocunque appelletur nomine usura est. conf. 116. nu. 7. tho. 1. 110
- Promissio mihi facta valet pro eo quem nominabo. confilio 343. numero 4. tho. 2. 172
- Promissio faciendi & curandi habet in se diem & conditionem. conf. 2. nu. 4. tho. 1. 4
- Promissio facta patronis ante presentationem est simoniaca, secus si post presentationem vel electionem. conf. 436. nu. 16. tho. 2. 80
- Promissio facta alicui sicut valet in matrimonio carnali an ita valeat in spirituali. conf. 329. nu. 1. tho. 1. 307
- Promissio facta de augmento dotis videtur præsupponere, qd dos soluitur, aliter non potest dici augmentum dotis. conf. 644. nu. 1. tho. 2. 232
- Promissionem recipiens proprio nomine inducit solutionem. confilio 98. numero 2. tho. 1. 95
- Promissiones factæ post resignationem liberè factam non videntur simulationem continere. conf. 436. nu. 17. tho. 2. 80
- Promissum indebitè, & solum conditione indebiti reuocatur. conf. 600. numero 4. tho. 2. 205
- Promittens facere & curare, ad illud factum tenetur absque interpellatione. conf. 2. nu. 3. tho. 1. 4
- Promittens se facturum & curaturum excusatur si fecit quod potuit. conf. 439. nu. 8. tho. 2. 81
- Promittens de suo facto & dato, etiam factum & datum promittere videtur. conf. 280. nu. 8. tho. 1. 261
- Promittens vendere ad factum est obligatus. confilio 645. numero 11. tho. 2. 233
- Promittens de indemnitate ad quæ obligetur. conf. 551. nu. 7. tho. 2. 176
- Promittens sub poena aliquem sistere in iudicio debet interpellari, vt in mora constituatur. conf. 2. nu. 7. tho. 1. 5
- Promittens pro se, pro suis hæredibus promittere etiam videtur. conf. 212. nu. 6. 196. & conf. 261. nu. 3. tho. 2. 241
- Promoueri licet quis non possit in episcopum nisi sit de legitimo matrimonio procreatus, tamen si per Papam dispensatus fuerit, ad dignitatem episcopalem assumi potest. conf. 542. nu. 1. tho. 2. 170
- Proiniores ad absolendum esse debemus, & propter officium præsumptum reus absoluitur. conf. 558. nu. 8. tho. 2. 180
- Propinquorum appellatione quo casu femina cum masculis veniunt. conf. 466. nu. 11. tho. 2. 106. & conf. 527. nu. 4. & 5. tho. 2. 157
- Propositum in mente retentum non valet. conf. 542. nu. 10. tho. 2. 169
- Proprietarius si usufructuario promittat non mouere quæstionem nec molestiam, liquam, non videtur prohibita cautio, quæ de usufructus natura existat. conf. 565. nu. 3. tho. 2. 185
- Proprietarius si promittat non molestare usufructuario, intelligitur de molestatione, quæ fieret malo animo & indebitè. conf. 581. nu. 11. tho. 2. 194
- Proprietas & dominium nulla societate coniunguntur. confilio 528. numero 10. tho. 2. 159
- Proprietas absorbet causam possessionis. conf. 127. nu. 1. tho. 1. 118
- Prorogatio si fiat intelligitur facta cum omnibus qualitatibus rei prorogata. conf. 394. nu. 5. tho. 2. 46
- Prorogatio iurisdictionis intelligitur fieri secundum qualitatem iudicis. conf. 25. nu. 2. tho. 1. 29
- Prorogatio compromissi debet intimari partibus. conf. 39. nu. 1. tho. 1. 44
- Protestari quis potest, quod per aliquem in iudicem consentire non intendit. conf. 460. nu. 12. tho. 1. 101
- Protestatio an attendatur, si quis cum protestatione litem non contestandi respondeat. conf. 460. nu. 11. tho. 1. 101
- Protestatio facto contraria nihil releuat. conf. 460. nu. 3. tho. 1. 101
- Protestatio vitatur si emphyteuta vel uasallus rem alienauit cum protestatione, quod ius domini saluum sit. conf. 460. nu. 5. tho. 1. 101
- Protestatio declaratoria in dependentibus à consensu duorum debet fieri in præsentia partis. conf. 602. nu. 18. tho. 1. 207
- Protestatio bene conseruat ius, quod protestanti competit, sed nihil noui iuris tribuit. conf. 516. nu. 19. tho. 1. 149
- Protestatio attenditur si ad diuersum actum referatur. confilio 460. numero 13. tho. 1. 101
- Protestatio emphyteutæ qui alienauit, quod velit retractare talem alienationem, & offerat se paratum purgare moram, an excuset à poena. conf. 159. nu. 6. tho. 1. 145
- Protestationes clandestinæ ex causa fieri possunt. confilio 218. numero 4. tho. 1. 202
- Protocolum omnia substantialia quæ in instrumento requiruntur, habere debet. conf. 447. nu. 5. tho. 1. 91
- Protocolum seu abbreviatura instrumentum notarij non extensum dicitur. conf. 447. nu. 1. tho. 1. 91
- Protocolum est scriptura primaria de qua originalia instrumenta partibus assignanda sumi debent. conf. 447. nu. 2. tho. 1. 91
- Protonotarius solus an tantam habeat potestatem in alienatione bonorum ecclesie, quantam haberet prælatus cum capitulo. confilio 142. numero 1. tho. 1. 29
- Provideri de præbenda certi valoris si alicui mandetur, de minori valore provideri non poterit. conf. 493. nu. 9. tho. 1. 129
- Provideri in dubio uidetur illi cuius magis interest. confilio 407. numero 9. tho. 1. 58
- Proximior in gradu remotiorem excludit. confilio 444. numero 2. tho. 1. 86
- Proximiores in quibus casibus ordine successiuo admittantur. confil. 662. numero 5. tho. 1. 240
- Publicatio bonorum non porrigitur ad futura. confilio 442. numero 20. tho. 2. 83. & confil. 438. numero 7. tho. 1. 81
- Publiciana non datur contra titulo possidentem. conf. 144. nu. 8. tho. 1. 31
- Puella uiri potens dicitur post duodecimum annum completum. confilio 603. nu. 4. tho. 1. 208
- Pupillaris in breuiloqua comprehensa matrem excludit. confil. 210. nu. 2. tho. 1. 194
- Pupillaris substitutio fieri debet expresse & non per coniecturas. confilio 210. nu. 4. tho. 1. 194
- Pupilli bona immobilia sicut sine causa & solennitate alienari non possunt ita etiam nec obligari. conf. 479. nu. 4. tho. 1. 116
- Pupilli pubertati proximus, tenetur obseruare iuramentum. confil. 682. nu. 18. tho. 1. 246
- Puri & purificati idem est iudicium. confilio 629. numero 4. tho. 1. 225

Q

- Væ præsumptiones sufficiant ad reuocandum donationem. conf. 659. nu. 2. tho. 1. 239
- Quæ in facto consistunt, probari debent quia non præsumuntur. conf. 661. nu. 7. tho. 1. 240
- Quæstuarij quærentes elemosynas, etiam si sint laici per episcopum puniri possunt. conf. 276. nu. 1. tho. 1. 258
- Qualitas adiuncta verbo secundum tempus uerbi intelligitur. confil. 5. nu. 4. tho. 1. 8. confilio 217. numero 8. 200. confil. 286. nu. 2. 269. confilio 322. nu. 3. 301. confil. 421. nu. 9. tho. 2. 68. confil. 427. nu. 2. 74. confil. 433. nu. 7. 78. confil. 443. numero 16. 85. confil. 452. numero 12. 95. confil. 480. nu. 8. 117. confil. 585. numero 4. 196. confil. 661. nu. 13. 240. confil. 684. nu. 4. 246.
- Qualitas eius, qui fecit insultum debet considerari. confilio 676. numero 5. tho. 1. 244
- Qualitas actionis intentatæ demonstratur ex modo concludendi. confilio 57. nu. 1. & 258. & conf. 251. nu. 1. tho. 1. 231
- Qualitas requisita à statuto probari debet, ad hoc vt statutum locum habeat. conf. 550. nu. 4. tho. 2. 176. confil. 626. numero 4. 223. & confilio 661. nu. 4. tho. 2. 240

In Consilia Philippi Decii.

- Qualitas adiecta in vna re ex pluribus copulatis in eadem oratione ad omnes alias potest rigitur. consil. 92. nu. 2. tho. i. 90
- Qualitas actionis intentata demonstratur ex medio concludendi. consilio 136. nu. 1. tho. i. 124
- Qualitas domus posita in fine orationis, an referatur ad illud legatum vniuersale omniau robarum. consil. 92. nu. 1. tho. i. 90
- Qualitas cu qua homo non nascitur probari debet. consil. 522. nu. 16. tho. i. 154
- Qualitas sine subiecto esse non potest. consil. 221. nu. 2. tho. i. 104
- Qualitas quando in eadem oratione in vno ex copulatis apposta est, & vni formiter cadere potest, illa qualitas in altero ex copulatis repetita intelligitur. consil. 480. nu. 4. tho. i. 117
- Qualitas testis consideratur tempore quo testificatur. consil. 162. nume. 20. & 24. tho. i. 148
- Qualitas masculini sexus quo casu ad nepotem transeat. consilio 443. nume. 30. tho. 2. 86
- Qualitas adiecta in vna oratione videtur in alia repetita. consil. 308. nu. 3. tho. i. 289
- Qualitatem qui probare vult, prius probare debet substantiam. consil. 508. nu. 5. tho. 2. 143
- Qualitates nullae sunt non entis. consil. 583. nu. 9. tho. 2. 195
- Quando quis agit vt filius naturalis & legitimus debet probare se filium. consil. 54. nu. 1. tho. i. 55
- Quando vnus ex socijs teneatur pati damnum, quod passus fuit ex pecunia reprobata a ciuitate. consil. 697. nu. 1. tho. 2. 251
- Quando aliquid in iudicio deducitur, debet liquidari conditio, quod impleta sit. consil. 607. nu. 17. tho. 2. 213
- Quando eiusdem domus pluribus in solidum administratio competit, maior in tali administratione praepositur. consil. 640. nu. 3. tho. 2. 230
- Quando duae scripturae aequae principales de eadem re producuntur quae diuerso modo loquuntur, illa attenditur quae minoris est praedicti. consil. 602. nu. 8. tho. 2. 206
- Quando duo contractus facti sunt in eodem loco & tempore vnus videtur celebratus contemplatione alterius. consil. 606. nu. 10. tho. 2. 211
- Quando succeditur ex substitutione compendiosa quae habet vim fideicommissi post hereditatem aditam, tunc in restitutione fideicommissi etiam illud venit, quod grauatus habuit prius ex substitutione compendiosa. consil. 86. nu. 2. tho. i. 80
- Quasi possessio attenditur in collatione vel praesentatione beneficii. consil. 126. nu. 2. tho. i. 117
- Quasi possessio acquiritur ex uno solo actu praesentationis. consilio 134. nu. 1. me. 1. tho. i. 123
- Quaerela quo casu competat quinquennio non obstante. consilio 530. numero 8. tho. 2. 160
- Qui semel aut bis auctoritate summi Pontificis absolutus fuerit habet fundatam intentionem vt ulterius uexari non possit. consil. 137. nu. 1. & 16. tho. i. 125. & seq.
- Qui laudum reprobaueunt illud amplius acceptare nec ratificare possunt. consil. 618. nu. 6. tho. 2. 219
- Qui ultimo loco praesentauit, dicitur esse in possessione iurispatronatus. consil. 124. nu. 1. tho. i. 116
- Qui vult consequens, uidetur uelle omne necessarium antecedens. consil. 23. num. 3. tho. i. 27. consil. 77. nu. 2. 76. consil. 635. nu. 4. tho. 2. 240. & consil. 637. nu. 8. 229
- Qui promissit molendinum rescere, de prima tantum intelligitur uice. consil. 609. nu. 8. tho. 2. 213
- Qui dicit contractum simulatum, debet exprimere & probare speciem simulationis. consil. 648. nu. 6. tho. 2. 234
- Qui uidit testamentum praesumitur habuisse notitiam eorum quae in eo continentur. consil. 607. nu. 4. tho. 2. 212
- Qui duas per uerba de praesenti desponsauit, primam habet in uxorem etiam si secundam prius cognouerit. consil. 603. nu. 5. tho. 2. 208
- Qui non honoratur, grauari non potest. consil. 181. nu. 9. & 14. tho. i. 167
- Qui non potest disponere simpliciter, non potest disponere poenaliter. consil. 230. nu. 3. tho. i. 212
- Qui fuit haeres potest designare esse haeres ex dispositione legis uel statuti. consil. 260. nu. 4. tho. i. 240
- Qui de omnibus dicit, omne includit. consil. 666. nu. 2. tho. i. 241
- Qui per alium facit per seipsum facere uidetur. consil. 463. nu. 3. tho. i. 103
- Qui iure suo utitur non uidetur fraudem uel dolum committere. consil. 621. nu. 3. tho. i. 220
- Qui tenetur uedere ex dispositione testatoris, uendendo simpliciter libera tus intelligitur a praeepto testatoris. consil. 645. nu. 10. tho. i. 233
- Quicquid obijci potest exemplari & originali potest opponi exemplo. consil. 636. nu. 11. tho. i. 228
- Quis audiri non debet contra illud quod princeps facit ex certa scientia. consil. 190. nu. 4. tho. i. 178
- Quis pro debito non prius debet capi de iure communi, quam facta discussione. consil. 669. nu. 12. tho. i. 242
- Quis propter suspicionem pestis potest expelli de ciuitate. consil. 651. nu. 5. me. 5. tho. i. 236
- Quis ubique habet potestatem terrendi seu distringendi totum illud dicitur de territorio seu districtu. consil. 649. nu. 17. tho. i. 235
- Quis si sciente & patiente superiore exercet officium ad quod deputatus non fuit, ualent gesta per eum. consil. 650. nu. 12. tho. i. 235
- Quod consilium in facto debet probari, quia non praesumitur. consil. 652. nu. 11. me. 11. tho. i. 236
- Quod non est uerisimile est quaedam falsitatis imago. consil. 644. numero 6. tho. i. 232
- Quod ad te peruenit ex re mea, aequum est id mihi restitui. consil. 254. nu. 3. tho. i. 234
- Quod cedi potest transmittitur. consil. 443. nu. 2. & 21. tho. i. 85
- Quod est uerisimile consideratur in testibus. consil. 100. nu. 7. tho. i. 96
- Quod potest concedi per priuilegium, potest etiam consuetudine introduci. consil. 649. nu. 2. tho. i. 234
- Quod ab initio non valet postea non conualescit, consilio 602. numero 23. & 25. tho. i. 2078 & seq.

R

Apina dicitur furtum improbiissimum, consilio 669. numero 10. tho. i. 242

Ratificare non possum, quod nomine meo gestum non est, consil. 672. nu. 6. tho. i. 243

Ratificatio non solum uerbis, sed etiam actu & facto fieri potest, consil. 486. nu. 12. 123. & consil. 449. nu. 34. tho. i. 94

Ratificatio ad tertij praedictum retro non trahitur, consilio 460. numero 36. tho. i. 101

Ratificatio re in eodem statu existente fieri debet, consilio 460. numero 37. tho. i. 101

Ratificatio dependens, a sola uoluntate ratificantis fieri potest parte absente etiam in requirentibus speciale mandatum, consil. 280. nu. 3. tho. i. 261

Ratificatio domini non praedictat ei cui ipse ante ratificationem rem uendidit, vel obligauit, consil. 246. nu. 6. tho. i. 228

Ratihabitio fieri debet re integra, consilio 225. numero 11. 12. 14. & 15. tho. i. 208

Ratihabitio mandato aequiparatur, consil. 58. nu. 1. tho. i. 59

Ratio quae in vno est, quando in pluribus extat, dispositio facta de pluribus in vno etiam locum habere uidetur, consil. 484. nu. 4. tho. i. 121

Ratio quando est eadem, quod dictum est de pluribus locum habet in vno, consil. 362. nu. 2. tho. i. 20

Ratio eadem habetur in augmento, quae in principali, consilio 141. numero 1. tho. i. 128

Ratio finalis statuti sumitur ex proemio. consil. 333. nu. 2. tho. i. 310

Ratio quando vnica potest assignari habetur pro expressa. consil. 372. nu. 5. tho. 2. 27

Ratio legis uel statuti est anima ipsius legis. consil. 64. nu. 6. tho. i. 65

Ratione oneris adiuncti res reputatur minus ualere. consil. 166. numero 4. tho. i. 151

Ratione pae causae ad fideicom. admittitur, qui alias non admitteretur, consil. 181. nu. 7. tho. i. 166

Rationem officij qui reddidit, & absolutus fuerit non potest ulterius molestari. consil. 94. nu. 4. tho. i. 91

Rationes duae principales quando existunt, sufficit, quod vna locum habeat, consil. 565. nu. 6. tho. i. 185

Rationibus duabus datis, si vna tollatur altera remanet. consil. 16. nume. 3. tho. i. 20

Rationum liber approbatus in vno capitulo, non intelligitur approbatus in alio separato. consil. 316. nu. 7. tho. i. 296

Re recuperata vi pacti redemptui, obligatio super ea per emptorem apposta resoluatur. consil. 238. nu. 11. tho. i. 222

Re uendita vel donata duobus ille praefertur cui prius tradito facta fuerit, consil. 301. nu. 8. tho. i. 283

Rebellis quis proprie dicatur. consilio 604. nu. 1. tho. 2. 209. & consilio 606. nu. 2. 210

Rebus in ecclesiasticis praelati non habent dominium, sed administrationem. consil. 640. nu. 4. tho. 2. 230

Rebus suis male uti quis non debet. consil. 432. nu. 12. tho. 2. 77

Recedendum non est a communi opinione. consil. 284. nu. 8. & 16. tho. i. 266 & seq. & consil. 422. nu. 1. tho. 2. 69

Recedendum non uidetur a stylo curiae. consil. 699. nu. 4. tho. 2. 262

Receditur a proprietate uerborum quando manifestum est testatorem aliud sensisse. consil. 653. nu. 2. tho. 2. 236

Recipiens in emphyteusim pro se & suis legitimis heredibus intelligitur de uenientibus ab intestato. consil. 32. nu. 3. tho. i. 34

Recognitio feudi si per errorem aliter facta sit, quam solito more, talis recognitio non nocet posteris. consil. 192. nu. 4. tho. i. 180

Redemptio rei alienatae sub pacto de retrouendendo non reputatur noua acquisitio. consil. 53. nu. 1. tho. i. 55

Reditus ecclesiae tantum ualet, quantum ualet deductis oneribus. consil. 155. nu. 2. tho. i. 142

Reductio quominus petatur data magna iniquitate per nullam cautelam uerborum in compromisso appositorum fieri solet. consilio 533. numero 1. tho. 2. 162

Reformatio nulla est quando duae partes concilij non interueniant, prout de iure communi requiritur. consil. 466. nu. 12. tho. 2. 106

Regnum quando filio primogenito ex principis constitutione debetur nepos patris locum non assumit, consil. 443. nu. 21. tho. 2. 85

Regula prohibitoria & affirmatiua ubi concurrunt, prohibitoria attenditur, consil. 3. nu. 4. tho. i. 6

Regula naturalis est, quod non valenti agere praescriptio non currat. consil. 468. nu. 34. tho. 2. 108

Regula cancellariae defendit illum qui fuit in pacifica possessione per triennium. consil. 121. nu. 4. tho. i. 114

Regula quae dicit dolo facit &c. quo casu locum habeat. consilio 467. numero 5. tho. 2. 106

Regula sub generalitate omnes casus & omnes personas complectitur. consil. 426. nu. 11. tho. 2. 74

Regula negatiua quando cum affirmatiua concurrat, negatiua attenditur. consil. 617. nu. 3. tho. 2. 218

Regula communis est, quod in successione legali filius locum patris ingreditur. consil. 553. nu. 3. tho. 2. 177

Regulae duae quando concurrunt, vna affirmatiua, altera negatiua, ipsa negatiua praeualet. consil. 567. nu. 3. tho. 2. 185

Index

- Regulam qui pro se habet, fundatam intentionem habere dicitur. cōf. 475. nu. 3. tho. 2. 113
- Reiteratio habet vim clausulæ, motu proprio. cōf. 33. nu. 1. & 2. tho. 1. 35
- Relatio non sufficit, quando requiritur quod expresse aliquid fiat. cōf. 573. nu. 9. tho. 2. 188
- Relatio videtur facta cum omnibus qualitatibus suis, cōf. 647. nu. 3. tho. 11. 234. & cōf. 291. nu. 2. tho. 1. 275
- Relatio limitata limitatum producit effectum. cōf. 423. nu. 18. tho. 2. 70
- Relatio ad instrumentum inefficax non valet. cōf. 463. nu. 14. tho. 2. 103
- Relatio non videtur facta ad id, quod inducit contrarietatem. cōf. 162. nu. 21. tho. 1. 148
- Relatio fieri non debet quando facta relatione actus destrueretur. cōf. 11. nu. 14. tho. 1. 15
- Relatio an debeat potius fieri ad præcedentia quam sequentia. cōf. 14. nu. 5. tho. 1. 18
- Relatio facta ad statutum, intelligitur cum omnibus qualitatibus statuti. cōf. 11. nu. 18. 15. cōf. 47. nu. 2. 51. tho. 1. cōf. 449. nu. 3. 93. cōf. 539. nu. 9. tho. 2. 166
- Relatiuū quæ, restringit dispositionem quæ refert. cōf. 260. nu. 1. tho. 1. 240
- Relatum est in referente cum omnibus suis qualitatibus. cōf. 42. nu. 2. tho. 1. 51. cōf. 434. nu. 5. tho. 2. 79. cōf. 532. nu. 4. tho. 2. 161. & cōf. 647. nu. 2. 234
- Relictum quod sit pauperi, intuitu pietatis videtur factum cōf. 120. nu. me. 4. tho. 1. 114
- Religionem ingressus quis non dicitur ante professionem. cōf. 329. nu. me. 4. tho. 1. 307
- Religionis vel monasterij fauor non debet impedire voluntatem testatoris. cōf. 419. nu. 4. tho. 2. 67
- Religiosi reprehensione digni sunt qui contractui ab eis solenniter celebrato & longo tempore obseruato contrahere non verentur. cōf. 474. nu. 19. tho. 2. 112
- Religiosus & monachus seruo æquiparantur. cōf. 494. nu. 14. tho. 2. 130
- Religiosus alicuius religionis, qui in communi proprium habere potest, etiam potest esse arbitrator. cōf. 499. nu. 4. tho. 2. 136
- Rem qui emit vel conducit, quam euincere potuisset iuri suo videtur renūtiare. cōf. 583. nu. 7. tho. 2. 195
- Rem fuisse vni in feudum concessam si ab episcopo reperiatur, & postea Papa illam rem alteri concessit, secunda concessio non valet. cōf. 580. nu. 6. tho. 2. 193
- Remedia omnia quæ competunt aduersus transactionem, locum habent contra laudum approbatum. cōf. 60. nu. 4. tho. 1. 61
- Remedium capit. reintegranda. locum non habet, quando quis ex sua culpa possessione priuatur, secus tamen si sine culpa sua. cōf. 449. nu. 24. 31. & 32. 94
- Remissio pensionis quæ debuit fieri propter guerram habet etiam locum propter timorem guerræ. cōf. 697. nu. 11. tho. 1. 251
- Remissio lucri dicitur donatio. cōf. 402. nu. 5. tho. 1. 52
- Remittens vnum ex pluribus sibi competentibus non videtur alterum remittere. cōf. 265. nu. 3. tho. 1. 245
- Remota nullitate vel exceptione non videtur remota illa nullitas vel exceptio, quæ habet in se contrarietatem. cōf. 644. nu. 14. tho. 1. 232
- Remunerationis gratia multa conceduntur, quæ alias prohibita sunt. cōf. 498. nu. 25. tho. 1. 135
- Renuntians hæreditati simpliciter quomodo accipiatur. cōf. 265. nu. 4. tho. 1. 245
- Renuntians hæreditati patris non prohibetur bona feudalia retinere. cōf. 268. nu. 11. & 12. tho. 1. 248
- Renuntiantes debent cauere ne vtantur verbis generalibus. cōf. 194. nu. 3. tho. 1. 181
- Renuntiare, quod quis velit iuri suo in dubio non præsumitur. cōf. 452. nume. 22. 96. cōf. 495. numero 19. tho. 1. 132. & cōf. 530. numero 11. & 12. 160
- Renuntiatio filiarum de hæreditate paterna & materna an trahatur ad bona fraterna. cōf. 265. nu. 1. tho. 1. 244. & cōf. 419. nu. 10. tho. 1. 67. & cōf. 625. nu. 9. tho. 1. 222
- Renuntiatio generaliter facta de omni eo, quod petere possit de hæreditate paterna non comprehendit feudum. cōf. 395. nu. 10. tho. 1. 47
- Renuntiatio non præsumitur nisi appareat. cōf. 402. nu. 3. tho. 1. 52
- Renuntiatio beneficij ex aliquo actu non inducitur, nisi expresse agatur, cōf. 625. nu. 6. tho. 1. 222
- Renuntiatio in muliere non valet, nisi appareat, quod certiorata fuerit. cōf. 179. nu. 8. tho. 1. 164
- Renuntiatio iurium debet interpretari strictè. cōf. 352. nu. 7. tho. 2. 13
- Renuntiatio hæreditatis paternæ facta per filiam fratri vel patri non excludit illam ab hæreditate fratris, qui adiuit hæreditatem patris. cōf. 683. nu. 5. tho. 2. 246
- Renuntiatio filiarum dotatæ facta cum iuramento valet. cōf. 379. numero 2. tho. 2. 33
- Renuntiatio generaliter facta etiam per verba quæ respiciunt futurum an comprehendat hæreditatem postea deuenientem. cōf. 379. numero 9. tho. 2. 161
- Renuntiatio simplex iurata excludit à supplemento legitimæ. cōf. 26. nu. 3. tho. 1. 29
- Renuntiatio nulla est quæ impediatur reductionem data enormi læsione. cōf. 11. nu. 6. tho. 1. 14
- Renuntiatio iurium generalis non extenditur ad exclusionem illius iuris, quod ortum habet ex causa de futuro. cōf. 27. nu. 3. & 5. tho. 1. 30
- Renuntiatio facta hæreditati pluribus modis impugnatur. cōf. 186. nu. 5. & seq. tho. 1. 85
- Renuntiatio est stricti iuris, & in ea non veniunt nisi ea quæ expressa sunt. cōf. 379. nu. 3. tho. 2. 33. & cōf. 419. nu. 9. 67. & cōf. 452. nu. 21. 96. & cōf. 460. nu. 6. 101. & cōf. 515. nu. 1. 176. & cōf. 683. nu. 4. tho. 2. 246
- Res communis non dicitur propriè mea. cōf. 274. nu. 8. tho. 1. 256. & cōf. 282. nu. 4. tho. 1. 263
- Res venales non comprehenduntur in generali legato. cōf. 76. numero 2. tho. 1. 76
- Res restitutioni subiecta alienari non potest. cōf. 635. nu. 2. tho. 2. 227. & cōf. 636. nu. 9. 228
- Res si prohibita sit alienari extra familiam & omnes de familia alienationi consenserint, illi qui consenserunt contrahere non possunt. cōf. 498. nu. 20. tho. 2. 135
- Res certa dicitur quando regulæ innititur. cōf. 498. nu. 5. tho. 2. 134
- Res iudicata inter alios, alijs non nocet. cōf. 42. nu. 14. tho. 1. 49
- Res cum onere hypothecæ tradita non dicitur pleno iure quæ sita. cōf. 498. nu. 10. tho. 2. 134
- Res quæ sunt ad personam vsu, indistinctè in loco esse reputantur, dato quod ibi ad tempus essent. cōf. 472. nu. 23. tho. 1. 111
- Res semel alienata efficitur alienabilis. cōf. 181. nu. 19. tho. 1. 168
- Res semel alienabilis quando duret alienabilis, cōf. 181. numero 20. tho. 1. 168
- Res consistentes in pondere, numero, vel mensura, quando venduntur plus quam essent venditæ ratione dilatæ solutionis, committitur vsura. cōf. 119. nu. 5. tho. 1. 112
- Res ad sui naturam de facili reuertitur. cōf. 69. nu. 5. tho. 1. 70
- Res dotales quæ propriè dicantur. cōf. 666. nu. 3. tho. 1. 241
- Res nimia subtilitate subuerti non debet. cōf. 666. nu. 5. tho. 1. 241
- Res de qua agitur inter litigantes æqualiter diuidi debet in casu dubio. cōf. 445. nu. 1. tho. 1. 87
- Res circa colendas vbi quis versatur, valorem ex redditu scire præsumitur. cōf. 583. nu. 4. tho. 1. 195
- Res vbi est destinata de vno loco ad alium effectus superueniens, antequam res locum destinatum attingat, censetur factus in loco vbi destinabatur. cōf. 577. nu. 8. tho. 1. 191
- Res certa dicitur pro eo qui pro se regulam habet, cōf. 552. numero 5. tho. 1. 177
- Rei suæ quilibet est moderator & arbiter. cōf. 586. nu. 10. tho. 1. 196
- Rei iudicatæ in exceptione quæ opponitur, tria requiruntur. cōf. 445. numero 43. tho. 1. 89
- Res minus valet propter onus retrouendendi. cōf. 307. nu. 3. tho. 1. 288
- Res ecclesiæ non possunt alienari nisi ex causa & cum autoritate superioris. cōf. 173. nu. 1. tho. 1. 156
- Res licet quando in solutum data est creditori, dominus creditor efficitur, tamen debitor rediens intra biennium audietur, si debitum soluere vellet. cōf. 558. nu. 2. tho. 1. 80
- Rescripta contra ius ab omnibus iudicibus debent refutari. cōf. 255. nu. 1. 235. cōf. 603. nu. 2. 208. cōf. 602. nu. 17. tho. 2. 207. & cōf. 606. nu. 5. 210
- Rescripta vel priuilegia non valent, quando plura specialia continent. cōf. 542. nu. 8. tho. 2. 171
- Rescripta & priuilegium non valent, quando plura specialia continent. cōf. 541. nu. 22. tho. 2. 168
- Rescripta principis sic debent intelligi vt nemini iniuriam faciant. cōf. 11. nu. 4. tho. 1. 13
- Rescripti clausulæ sumunt omnes interpretationes quas ius commune sumit. cōf. 208. nu. 6. tho. 1. 193
- Rescripti natura non præiudicare alicui. cōf. 208. nu. 5. tho. 1. 193
- Rescripto in primo si clausula appellatione remota appositæ fuerit in secundo de ea mentio fieri debet. cōf. 460. nu. 15. tho. 2. 101
- Rescriptum contra sententiam quæ in rem iudicatam transiit, non valet. cōf. 294. nu. 3. tho. 1. 277
- Rescriptum Imperatoris contra testamentum non valet. cōf. 557. numero 4. tho. 2. 179
- Rescriptum quod iniuria alicui denegetur, non valet. cōf. 410. numero 20. tho. 2. 60
- Rescriptum debet interpretari secundum intentionem concedentis. cōf. 409. nu. 14. tho. 2. 59
- Rescriptum non faciens mentionem de primo quo casu valeat. cōf. 460. nu. 14. tho. 2. 101
- Rescriptum licet concedatur & dicatur non obstante priori sententia, non per hoc tamen intelligitur derogatum priori sententiæ quæ in rem transiit iudicatam. cōf. 197. nu. 4. tho. 1. 184
- Reseruata principi non competunt magistratui temporali, secus in magistratibus perpetuis. cōf. 403. nu. 6. tho. 2. 54
- Reservatio vsusfructus non facit, quod quis habeat potestatem testandi. cōf. 30. nu. 3. tho. 1. 33
- Reservatio quæ restringit facultatem testandi duntaxat ad pias causas, non valet. cōf. 202. nu. 3. tho. 1. 188
- Reseruatiores quando per nouam constitutionem reuocantur videantur, & de materia reservationis. cōf. 167. per totum. tho. 1. 152
- Respicentia vtilitatem publicam, latè intelligi debent. cōf. 660. numero 6. tho. 2. 239
- Res publica si in solidum ad stipendium se obligauerit, ipsa in totum conueniri potest. cōf. 108. nu. 1. tho. 1. 102
- Restitutio in integrum ecclesiæ conceditur contra prescriptionem. cōf. 36. nu. 9. tho. 1. 40
- Restitutio à principe concessa sine tertij præiudicio intelligitur. cōf. 525. nu. 8. tho. 2. 156
- Restitutio in integrum quando peti debeat. cōf. 436. nu. 8. tho. 2. 79
- Restitutio in integrum ad prosequendam appellationem operatur ac si sententia non transiisset in rem iudicatam. cōf. 436. nu. 4. tho. 2. 161
- Restitutio in integrum ad hoc vt concedatur, læsio, non parua probari debet. cōf. 474. nu. 11. tho. 2. 112
- Restitutio in integrum an competat aduersus prescriptionem. cōf. 19. nu. 1. 2. & 3. tho. 1. 38

In Consilia Philippi Decii.

Restitutio non datur aduersus prescriptionem 40. annorum. consilio 375. num. 5. tho. 2. 30
Restitutio in integrum post quadriennium ecclesie non datur. consilio 474. num. 13. tho. ij. 112
Restitutio ad prosequendum appellationem non datur minori nisi de latio- ne probetur. consil. 436. nu. 5. tho. ij. 79
Restitutio in integrum reponit rem in pristinum statum. consil. 436. nume- ro 3. tho. ij. ibid.
Restitutio in integrum non datur nisi ignorantia probabilis sit. consil. 564. num. 19. tho. ij. 185
Restitutio in integrum competere non videtur post quadriennium. consilio 328. nu. 5. tho. j. 307
Restitutio in integrum an detur contra prescriptionem ratione ignorantie. consil. 266. nu. 6. tho. j. 246
Restitutio si semel sit petita & denegata fuerit per sententiam à qua non fuit appellatum imputatur illi qui non appellauit. consilio 436. numero 7. tho. 2. 79
Restitutionem ad obtinendum, quæ probanda sint. consilio 671. numero 2. tho. ij. 243
Restitutionis in integrum auxilium in vna eademque causa peti iterato non debet. consil. 436. nu. 6. tho. ij. 79
Retrouenditione pro eodem pretio mentio fieri debet. consilio 543. nume- ro 5. tho. ij. 172
Renouatio non petita statim in emphyteusi ecclesie peti non potest, nisi ec- clesia velit. consil. 328. nu. 1. tho. i. 306
Renouatio emphyteusis. an censeatur facta ex eo qd ecclesia recipiat pensio- nem per plures annos. consil. 328. nu. 3. tho. i. ibid.
Renouatio an possit peti ab illis qui non sunt hæredes. consilio 78. nume- ro 1. tho. i. 78
Reus si non reperit creditorem cui soluere posset, vt poenam euitet coram iudice offerre debet. consil. 566. nu. 5. tho. ij. 185
Reus quando principaliter petit se absolui à petitis, & aduersario perpetuum silentium imponi, non per hoc efficitur actor. consilio 3. nume- ro 9. tho. i. 7
Reus inquisitus in dubio debet absolui. consil. 415. nu. 2. tho. ij. 63
Reus quando petit se liberari an dicatur actor. consil. 43. nu. 1. tho. j. 49
Reus si petat compromissum fieri. debet habere locum contra cessionariu. consil. 59. nu. 4. tho. i. 60
Rei in fauorem in dubio pronunciandum est, & non actoris. consil. 426. nu. 13. 74. & consil. 564. nu. 2. tho. ij. 184
Rex si donauerit quicquid iuris in principatu habet ratione feudi, ex quo si- bi directum dominium non seruauit, illa donatio non ratione feudi, sed simpliciter dicitur. consil. 468. nu. 12. tho. 2. 17
Regis iussus an iustum metum inducat. consilio 218. numero 1. & 2. tho. 1. 201. & seq.
Regi aut principi non creditur, si per suas literas attestetur qd talis proditor eius fuerit. consil. 445. nu. 62. tho. 2. 90
Rex non minore habet auctoritatem in suo regno quam Imperator. con- silio 350. nu. 10. tho. 2. 42
Rex an teneatur mittere procuratorem in causa separationis matrimonij ad curiam Romanam vbi causa agitur. consilio 699. numero 1. & 7. tho. ij. 252
Rex non recognoscens superiorem potest omnes dignitates creare sicut Im- perator. consil. 268. nu. 1. tho. i. 247
Rex Francorum vbi donat ciuitatem in qua iurisdictionem habebat limita- ram, illam iurisdictionem solam donare videtur. consilio 186. numero 3. tho. 1. 172
Rodolphus Imperator concessit libertatem Florentinis pretio septem mil- lium ducatorum. consil. 357. nu. 2. tho. 2. 16
Rubrica generalitas attenditur, non obstante qd nigrum limitatè loquatur. consil. 527. nu. 11. tho. 2. 158
Rubricæ statutorum quando rationem perfectam habent pro textu allega- ri possunt. consil. 508. nu. 3. tho. ij. 143
Rustici testari possunt cum minori numero testium, in loco vbi non reperi- tur testium copia. consil. 284. nu. 1. tho. i. 265
Rusticis non succurritur, nisi in casibus à iure expressis. consilio 284. nume- ro 2. tho. i. ibid.
Rusticus si in foro certas bladi mensuras vendidit tradere illas ibi non te- netur, sed in loco vbi sunt. consil. 566. nu. 3. tho. 2. 185

S

Aculeij crimen est disputare de supremi Principis potestate. consil. 588. nu. 2. tho. 2. 198
Salarium à iudice taxari debet, quando de quantitate salarij di- scordia est inter notarium & partem. consilio 654. numero 2. tho. ij. 237
Salarium an debeatur doctoribus pro anno quo non legerunt, licet sint im- pediti. consil. 70. nu. 1. & 3. tho. i. 71. & seq.
Salarium si ex forma statuti debeatur iudici quando sententiam tulerit, si non fiat per eum & ita protestatur, salarium debetur etiam si sententiam non tulerit. consil. 70. nu. 2. tho. i. ibid.
Salinarum redditus sunt de regalijs, & sic de reseruatis Principi. consil. 291. num. 1. tho. 1. 275
Sanz mentis non autem mentecaptus quis in dubio præsimitur. consil. 448. nu. 9. 92. & consil. 489. nu. 13. tho. 2. 126
Scandali ratione generaliter à communibus regulis receditur. consilio 151. num. 6. tho. i. 139
Scholaris si testamentum fecerit, & legauerit socio omnia quæ haberet in ci- uitate vbi studet, an in legato libri includantur. consilio 472. numero 24. tho. 2. 111
Scientia præsimitur de his quæ alienata sunt. consil. 221. nu. 5. tho. 1. 205

Scientia partium errorem excludit. consil. 408. nu. 7. tho. ij. 59
Scientia in ciuitate præsimitur ex fama. consil. 153. nu. 2. tho. j. 140
Scientia præsimitur ex his quæ communiter fieri solent. consilio 302. nume- ro 3. tho. j. 284
Scientia Iuris Canonici principaliter tendit ad interpretandum ius diuinu. consil. 111. nu. 7. tho. 1. 105
Scientiam rei vt quis dicatur habere, requiritur vt rem ipsam, & etiam eius qualitate morit. consil. 221. nu. 3. tho. i. 204
Scriptis se afferenti de alterius voluntate non creditur. consilio 510. nume- ro 2. tho. ij. 144
Scripta in instrumento, videntur esse scripta de consensu partium quæ nota- rium rogauerunt. consil. 423. nu. 9. tho. ij. 70
Scriptura presbyteri priuata est, & nullo modo vice tabellionis funditur. consil. 120. nu. 1. tho. i. 113
Scriptura facta per vnum fratrem non valet, licet à partibus fuerit approba- ta. consil. 612. nu. 4. tho. ij. 15
Scriptura propria probat contra proprium scribentem. consilio 650. nume- ro 6. tho. ij. 235
Scriptura facta extra iudicium à notario non probat nisi inter illos qui man- dauerunt illam fieri. consil. 407. nu. 6. tho. ij. 57
Scriptura publica notarij non facit fidem nisi in eo de quo rogatus fuit à par- tibus. consil. 407. nu. 5. tho. ij. ibi.
Scriptura quæ non videtur authentica, non facit fidem. consilio 97. nume- ro 3. tho. i. 94
Scriptura priuata tabellionis auctoritatem non habet. consilio 551. nume- ro 10. tho. 2. 177
Scriptura archiui ad hoc vt fidem faciat, requiritur, qd ibi solum scripturæ authenticæ reponantur. consil. 458. nu. 5. tho. 2. 100
Scripturæ in dubio ita interpretari debent, ne contradicant. consil. 602. nu- mero 5. tho. 2. 206
Scripturæ propter earum contrarietatem non probant. consilio 602. nume- ro 4. tho. 2. ibid.
Securitas si data est alicui eundi & redeundi an videatur data pro vna vice tantum. consil. 609. nu. 6. tho. 2. 213
Semel approbatum, reprobari non potest. consil. 665. nu. 1. tho. 2. 241
Semel cessum non potest amplius recipi. consil. 609. nu. 4. tho. 2. 213
Semper quis mori potest. consil. 643. nu. 2. tho. 2. 232
Senarum ciuitas superiorem non recognoscit, imo iura Principis habet. co- sil. 580. nu. 2. tho. 2. 193
Sensus contrarius in argumentis dicitur subaudit, & non expressus. consil. 507. nu. 5. tho. 2. 142
Sensus contrarius non extenditur vltra illud, quod præcisè in sensu expres- so & directo continetur. consil. 414. nu. 1. tho. 2. 63
Sententia absolutoria quæ fuit iniusta, non præiudicat alteri neque egredi- tur personam eius, contra quem lata est. consil. 445. nu. 42. tho. 2. 89
Sententia pro veritate habetur, quando in rem iudicatam transiit. consilio 445. nu. 25. tho. 2. ibid.
Sententia lata inter alios, alij nocere non debet. consilio 564. numero 8. tho. 2. 184
Sententia lata contra sententiam, quæ in rem iudicatam transiit, non valet. consil. 294. nu. 4. tho. j. 277
Sententia lata contra aliquem absque citatione non valet. consil. 603. nu. 11. & 12. tho. 2. 208
Sententia lata causa non cognita, non valet. consilio 550. nu. 5. 176. & consil. 606. nu. 9. tho. 2. 110
Sententia arbitratorum, & etiam iudicis inualidi pacti prætextu non tenet. consil. 475. nu. 15. tho. 2. 113
Sententia ad hoc quod alteri præiudicet, requiritur qd declaratoria sit, & qd verbis affirmatiuis proferatur, secus tamen si negatiuis prolata fuerit. consil. 445. nu. 40. tho. 2. 89
Sententia lata ex falsa causa in iure est ipso iure nulla. consilio 475. nume- ro 14. tho. 2. 113
Sententia nulla approbari non potest, vt tanquam sententia valeat. consilio 475. nu. 35. tho. 2. 114
Sententia competentis facit ius. consil. 359. nu. 3. tho. 2. 117
Sententia inter alios lata licet alijs non præiudicet, tamen quando quis fuit citatus in iudicio pro suo interesse, tunc citatio nocet & præiudicat sen- tentia. consil. 700. nu. 4. tho. 2. 253
Sententia valet si iudex dixerit, absoluo reum, si apparet ex probationibus factis absolendum, & condemno si apparet condemnandum. consil. 517. numero 1. tho. 2. 150
Sententia valet licet probationes factæ non fuerint, quia probatio non est de iudicij substantia. consil. 294. nu. 2. tho. 1. 277
Sententia per superiorem reuocata, & alteri commissæ est nulla. consil. 294. numero 5. tho. i. ibi.
Sententia lata intra nimis breue tempus est nulla. consilio 294. numero 6. tho. 1. ibid.
Sententia ferri potest contra vnum qui comparuit & litem est contestatus quamuis lis fuerit contra duos inchoata. consil. 294. nu. 1. tho. 1. 277
Sententia lata contra principalem obligatum ex contractu resoluta etiam præiudicat tertio possessori citato. consil. 186. nu. 2. tho. 1. 172
Sententia absolutoria dicitur, si iudex dixerit condemno, imo absoluo. con- sil. 445. nu. 11. tho. 2. 88
Sententia quæ transiit in rem iudicatam, non tollit obligationem naturalem. consil. 271. nu. 11. tho. 1. 253
Sententia à qua non fuit reclamatum, in rem iudicatam transire dicitur, & pro veritate habetur. consil. 534. nu. 4. tho. 2. 162
Sententia dicitur lata contra expressum errorem iuris, quando est lata con- tra regulam iuris. consil. 8. nu. 1. tho. 1. 9
Sententia lata in possessorio an præiudicat in petitorio. consil. 28. numero 5. & 6. tho. 1. 31
Sententia lata in causa filiationis fidem facit quo ad oēs. consil. 342. nu. 7. th. 2. 5

Sententia

Index.

- Sententia debet suppleri secundum dispositionem iuris communis. consilio 65. num. 6. tho. i. 66
- Sententia confiscationis bonorum est valde stricti iuris, & quicquid expressum non reperitur, omnino omisum videtur. consilio 445. numero 67. tho. ij. 91
- Sententia contra heredem lata substituto præiudicat. consil. 445. numero 30. & 31. tho. ij. 89
- Sententia lata contra vnum alteri non nocet, cui ex causa fideicommissi restitutio fieri debet, nisi citatus fuerit. consilio 445. numero 33. tho. 2. i. bid.
- Sententia alteri præiudicare potest quando condemnatoria est, vel declaratoria, secus quando simpliciter est absolutoria. consilio 445. numero 38. tho. ij. ibid.
- Sententia absolutoria simpliciter nihil infertur, quod alteri præiudicare possit. consil. 445. nu. 39. tho. ij. ibid.
- Sententia lata contra minorem indefensum est nulla, & ei competit restitutio in integrum. consil. 411. nu. 5. tho. ij. 61
- Sententia dominium non transfert non sequuta traditione. consilio 564. numero 3. tho. ij. 184
- Sententia etiam interlocutoria contra minorem quo casu valeat. consil. 549. numero 3. tho. ij. 175
- Sententia lata ad consilium sapientis nunquam transit in rem iudicatam. consil. 277. num. 12. tho. i. 259
- Sententia lata contra vnum alteri non nocet. consil. 590. nu. 7. tho. 2. 201
- Sententia lata contra reum non nocet fideiussori contractus, nec etiam laudum. consil. 400. nu. 10. tho. ij. 51
- Sententia declaratoria requiritur in priuatione emphyteusis. consil. 146. nu. 5. & 8. tho. i. 133
- Sententia ex verbis nihil infertur, nisi quatenus ex vi verborum de necessitate infertur. consil. 321. nu. 1. tho. i. 300
- Sententia ad renunciandum quæ in rem iudicatam transit in favorem vniuersitatis, requiritur quoddam syndicus speciale habeat mandatum consil. 198. num. 2. tho. i. 185
- Sententia illi ad hærendum est quæ melioribus rationibus fundatur. consil. 270. nu. 4. tho. i. 251
- Sententia autoritas non facit quod dominium sine traditione acquiratur. consil. 598. nu. 2. tho. ij. 204
- Sententia verba strictè debent intelligi. consil. 607. nu. 7. tho. ij. 212
- Sententia quæ melioribus rationibus fulcitur, ad hærendum est. consil. 494. num. 15. tho. ij. 130
- Separatio thori ex quibus causis fieri potest. consilio 140. numero 1. & seq. tho. i. 128
- Sequestratio quando fit propter scandalum euitandum debet fieri causa cognita & parte citata. consil. 366. nu. 13. tho. ij. 23
- Seruitus quædam est quæ res sit feudalitatis, quæ seruitus non præsumitur. consil. 468. nu. 7. tho. ij. 107
- Seruitus non præsumitur. consil. 359. nu. 4. tho. ij. 17
- Seruitus mediante præscriptione, vel consuetudine acquiritur. consil. 483. num. 14. tho. ij. 120
- Seruatorum appellatione etiam seruæ continentur. consilio 570. numero 2. tho. ij. 187
- Seruus potest accipere pecuniam mutuo, vt se aleret & vestiret secundum consuetudinem domini. consil. 441. num. 10. tho. ij. 81
- Sicilia regnum debetur primogenito. consil. 215. nu. 3. tho. i. 199
- Similia non dicuntur illa quæ non sunt idem formaliter, sed in effectu. consil. 493. nu. 23. tho. ij. 129
- Simoniacus & schismaticus largo modo dicuntur hæretici. consil. 151. numero 8. tho. i. 138
- Simoniacus in beneficio non fit irregularis celebrando. consilio 141. numero 4. tho. i. 129
- Simonia crimen quis incurrit, vbi aliquis promittit aliquid vt patronorū voces consequatur. consil. 118. num. 1. 3. & 4. tho. i. 111
- Simonia prohibitio est de iure positio. consil. 436. nu. 13. tho. ij. 80
- Simplicitas præsumitur in minore & muliere, & si iuret, iuramentum captiosum est, & per episcopum relaxari debet. consil. 403. nu. 22. tho. 2. 55. & consil. 45. nu. 2, 50. & consil. 202. nu. 5. tho. i. 188
- Simulatio de sui natura liquido probari non potest. consilio 587. numero 4. tho. ij. 197
- Simulatio contra instrumentum testibus probari potest. consilio 463. numero 9. tho. ij. 103
- Simulatio non præsumitur. consil. 491. nu. 4. tho. ij. 128
- Simulatio ex præsumptionibus & coniecturis probatur. consil. 543. num. 13. 14. & 19. tho. 2. 172. & seq. consil. 587. nu. 3. 197. consil. 644. nu. 4. tho. ij. 232. & consil. 659. nu. 1. 239
- Simulatio à priori & posteriori probatur, quando probatur quod vir pretium numeravit, & quod illi possessio postea tradita fuit, & ipse percipit fructus & commoditates rei venditæ &c. quæ sequuntur. consil. 543. num. 18. tho. 2. 172
- Simulationis suspicio quæ habetur quando emptor patitur venditorem rem emptam possidere, tollitur si venditor de fructibus emptori respondeat. consil. 463. nu. 20. tho. ij. 103
- Simulationis præsumptio quæ insurgit, quando maritus confitetur se de pecunijs vxoris prædium emisse, purgatur, si appareat vxorem aliunde pecuniam habuisse. consil. 464. nu. 21. tho. ij. ibid.
- Soboles iusta & legitima sunt synonyma. consil. 257. nu. 8. tho. i. 237
- Soboles ex incestu suspectæ videtur odiosa, & non fauorabilis. consil. 602. nu. 26. tho. 2. 208
- Societas, quæ fuit finita per mortem patris, cum filiis renouatur, si filij ventantur eisdem ministris, etiam si sint pupilli tutore tacente. consilio 548. numero 2. tho. 2. 176
- Societas quomodo inter fratrem, & fratris filios continuetur. consilio 548. num. 3. tho. 2. ibid.
- Societas est contractus, qui consensu contrahitur. consilio 548. numero 1. tho. 2. ibid.
- Societas bonorum non inducitur per illa verba, quod debeant communiter viuere. consil. 442. nu. 33. & 34. tho. 2. 84
- Societas omnium bonorum, quid inferat. consil. 303. nu. 4. tho. i. 285
- Societas, quæ finita erat, si tacite renouata sit, renouata præsumitur cum illis qualitatibus cum quibus à principio ordinata fuit. consilio 548. numero 4. tho. 2. 175
- Societas generaliter in omnibus bonis contracta vnde colligatur consilio 304. num. 7. tho. i. 285
- Societas qualiter contrahatur. consil. 304. nu. 5. & 6. tho. i. ibid.
- Societas quando diuiditur, si vnus ex socijs sit maritus, dos vxoris suæ sibi assignari debet. consil. 560. nu. 5. tho. 2. 181
- Societas per vnus socij mortem extinguitur. consil. 571. nu. 6. tho. 2. 187
- Societas cum pupillo absente contrahi non potest. consilio 556. numero 1. tho. 2. 178
- Societas nunquam inter filios contracta intelligitur, quando pater viuuit. consil. 670. num. 3. tho. 2. 243
- Societas in heredem non transit. consil. 441. nu. 1. tho. 2. 82
- Societas non contrahitur, quando vnus negotiatur, alter non. consil. 21. num. 4. tho. i. 25
- Societas per communicationem fructuum non videtur contracta. consilio 21. num. 5. tho. i. 25
- Societas quo casu ex communi concordia finita dicatur. consil. 493. numero 30. tho. 2. 130
- Societas non videtur contracta inter fratres, qui simul vixerunt cum hereditate communi. consil. 651. nu. 1. tho. 2. 236
- Societas omnium bonorum inter fratres probatur ex actibus disformibus, in se variatatem habentibus. consil. 548. nu. 7. tho. 2. 175
- Societas omnium bonorum quando contracta esse dicatur. consil. 66. num. 1. & 2. tho. 1. 66. & consil. 63. nu. 1. tho. i. 68
- Societas inter fratres, vt censetur contracta, quæ, & quot requiruntur, & illa quando tacite contracta esse dicatur. consil. 628. num. 3. tho. 2. 224. & consilio 442. nu. 35. 84
- Societas omnium bonorum, inter fratres, an tacite contracta videatur. consilio 21. nu. 1. 2. & 4. tho. i. 24. & 25.
- Societatem limitatam, quo pacto actus limitati inducant, consilio 548. numero 6. tho. ij. 175
- Societatem racitam illi actus inducant, qui citra ius, & societatis nomen fieri non possunt. consil. 548. num. 5. tho. ij. ibid.
- Societatem contrahimus simpliciter, quando veniunt illa tantum, quæ ex questu proteniunt. consil. 548. nu. 8. tho. 2. ibid.
- Societatis diuisio de iure communi prohibita est minoribus, nisi ex causa. consil. 442. nu. 24. tho. 2. 84
- Socius non censetur habere mandatum à socio, nisi circa ea, in quibus societas contracta esset. consil. 556. nu. 1. tho. 2. 179
- Socius diligentiam tantam adhibere debet in rebus societatis, quantam in suis adhibere est solitus. consil. 441. nu. 7. tho. 2. 82
- Socius criminis non est idoneus testis, nec indicium facit. consilio 188. nu. 7. & 9. tho. i. 174
- Socius criminis admittitur ad testificandum contra socium, quando aliter veritas socij haberi non potest. consil. 188. nu. 10. tho. i. ibid.
- Solennitas requisita à statuto in contractibus minorum 20. annis, vltra illud tempus non requiritur. consil. 364. num. 4. & 5. tho. 2. 21
- Solennitas extrinseca an præsumatur propter diuturnitatem temporis. consilio 409. numero 8. tho. 2. 59. & consil. 486. numero 10. 123. & consilio 41. num. 13. tho. i. 48
- Solennitas, quæ requiritur in alienatione bonorum ecclesiæ, propter diuturnitatem temporis præsumitur interuenisse. consil. 341. nu. 13. tho. 2. 4
- Solennitas, quæ in contractu requiritur, etiam in ratificatione necessaria est. consil. 536. nu. 6. tho. 2. 164
- Solennitas testandi à statuto potest mutari. consil. 612. nu. 1. tho. 2. 215
- Solennitas requisita in testamento, remittitur tempore pestis. consilio 612. num. 6. tho. 2. ibid.
- Solennitas in actu requisita propter antiquitatem interuenisse præsumitur. consil. 564. nu. 13. tho. 2. 184
- Solennitas actus facilius præsumitur, vbi constet de substantia actus. consil. 442. num. 22. tho. 2. 83
- Solennitas remittitur propter necessitatem. consil. 283. num. 4. tho. i. 165
- Solennitas requisita in mulierum contractibus locum non habet quando filia cum patre contrahit. consil. 505. nu. 5. tho. 2. 145
- Solennitas, consensus capituli, & tractatus, & aliæ solennitates requisitæ in alienatione bonorum ecclesiæ propter diuturnitatem temporis præsumuntur interuenisse. consil. 409. num. 1. tho. 2. 59
- Solennitates requisitæ in alienatione ecclesiæ. consilio 281. numero 6. tho. 1. 262.
- Solenniter interuenisse præsumuntur omnia propter antiquitatem temporis. consil. 409. nu. 7. tho. 2. 59
- Solitus verbum, in vno actu verificatur. consil. 441. nu. 11. tho. 2. 82
- Solius Principis est iura alterius auferre. consil. 651. nu. 11. tho. 2. 236
- Soluendi oblatio de rebus hæreditarijs pro solutione habetur. consilio 449. num. 9. tho. 2. 93
- Soluere quilibet pro alio potest. consil. 449. nu. 10. tho. 2. ibid.
- Soluens intruso ex contractu facto prius cum vero prælato non liberatur. consil. 407. nu. 1. tho. 2. 57
- Soluens ecclesiæ pensionem per decenium tanquam emphyteuta, præsumitur esse emphyteuta. consil. 284. nu. 3. tho. i. 267
- Soluenti cessio fieri potest. consil. 99. nu. 1. tho. i. 95
- Soluisse de pecunijs proprijs quis in dubio videtur. consilio 99. numero 2. tho. i. ibid.
- Solutio census, vel canonis facta per alium tertium, etiam proprio eius nomine prodest vero emphyteutæ. consil. 650. num. 16. tho. 2. 239
- Solutio

In Consilia Philippi Decii.

- Solutio debet interpretari, quod facta sit in fauorem soluentis. consilio 348. nu. 2. tho. 2. 8
- Solutio in dubio si simpliciter facta fuerit, nomine proprio facta videtur. consil. 446. nu. 2. & 3. tho. 2. 91
- Solutio census facta post tempus, an habeat vim renouationis. consil. 327. numero 1. tho. 2. 305
- Solutio si in ciuitate Florentia fieri debet de die Paschatis, & illo die non probet reus se fuisse Florentia ad soluendum, nec actor probet se illa die fuisse ad recipiendum, quid iuris. consil. 566. nu. 4. tho. 2. 185
- Solutione debiti principalis tollitur hypothecaria. consilio 645. numero 12. thom. 2. 233
- Solutione eius, quod debetur, omnis obligatio tollitur. consilio 562. nu. 7. tho. 2. 182. & consil. 449. nu. 39. tho. 2. 94
- Solutum indebitè reuocatur conditione indebiti, vel sine causa. consil. 547. numero 5. tho. 11. 174
- Solutum indebitè ex causa transactionis non repetitur, etiam si fuerit solutum per errorem. consil. 351. numero 2. thom. 2. 12. & consilio 350. numero 7. 11
- Soror non continetur fratris appellatione in materia odiosa. consilio 229. numero 4. tho. 1. 212
- Soror non existentibus filiis fratris succedit. consilio 424. numero 12. tho. 2. 71
- Soror ex utroque latere coniuncta patrum excludit. consilio 683. numero 3. tho. 2. 246
- Soror licet renūciat fratribus hereditatem paternam, & promittat aliquid amplius non petere, non excluditur à legitima, vel supplemento legitimæ, nisi expressim de legitima dicat. consilio 687. nu. 2. tho. 2. 247
- Species restringit genus. consil. 660. nu. 2. tho. 11. 239
- Species, quæ actione personali debetur, debet solui in loco, ubi reperitur. consil. 566. nu. 2. tho. 11. 185
- Spes ex contractu acquisita ad heredem transmittitur. consilio 443. numero 12. tho. 2. 85
- Spes substitutionis reciproca non transit ad heredem. consilio 435. numero 1. tho. 11. 79
- Spes succedendi alteri non dicitur esse in bonis. consilio 390. numero vnde. tho. 11. 42
- Spoliare non dicitur, qui suam possessionem continuat. consilio 460. numero 20. tho. 2. 101
- Spoliari quis dicitur, quando de foro ecclesiastico priuatur possessione, per sequestrum factum auctoritate iudicis secularis. consilio 125. numero 13. thom. 1. 117
- Spoliatio probari non potest, nisi prius possessio probata sit. consilio 671. numero 1. tho. 2. 243
- Spoliationis in causa, quæ sint probanda. consilio 125. numero 1. & 2. tho. 1. 117
- Spoliatus iudicis auctoritate si reintegrari petat quæ requirantur. consilio 449. numero 30. tho. 11. 94
- Spoliatus vigore sententiæ nullæ quando quis fuit, potest intentare possessionem, & restitutionem petere. consil. 125. nu. 8. tho. 11. 117
- Spoliatus incontinenti recuperationem habere potest. consilio 460. numero 17. tho. 2. 101
- Spoliatus quod ante omnia sit restituendus, quando procedat. consilio 199. numero 5. tho. 1. 186
- Sponsalia de futuro, quot modis constituentur. consilio 368. numero 2. tho. 11. 24
- Spurij sunt magis odiosi, quam naturales, quia spurij repelluntur penitus à successione, nec sunt nominandi naturales. consilio 433. numero 15. tho. 11. 78
- Spurijs de æquitate canonica alimenta debentur. consilio 576. numero 1. thom. 11. 190
- Spurio debentur alimenta de iure canonico. consilio 310. numero 3. tho. 11. 291
- Spurio pro alimentis pater quantitatem relinquere potest. consilio 576. numero 2. tho. 11. 190
- Spuriorum in legitimatione necessaria videtur specialis clausula derogatoria. consil. 55. nu. 5. & 6. tho. 1. 57
- Spurius quando legitimitur, sufficit dicere in genere, quod sit illegitimè natus. consil. 55. nu. 4. tho. 1. 56
- Spurius largo modo dicitur naturalis, quia secundum naturam nascitur. consil. 433. nu. 11. tho. 2. 78
- Spurius sicut excluditur ita & ab eo descendentes. consilio 85. numero 8. tho. 1. 84
- Status vltimus attenditur ad iudicandum qualitatem beneficij. consil. 126. numero 1. tho. 11. 117
- Statuta duo, quando in generalitate eorum aduersantur, necessarium est, quod vnum restringatur, & alterum generaliter obseruetur. consilio 44. numero 7. tho. 1. 50
- Statuta sunt stricti iuris. consil. 588. nu. 3. tho. 2. 199. & consil. 438. nu. 3. 81. & consil. 625. nu. 4. 222
- Statuta clericorum licet non ligent clericos, tamen possunt laici priuilegia clericis concedere. consil. 150. nu. 2. tho. 1. 137
- Statuta contra hominum tolerabilius est aliquos colligatos dimittere, quam coniunctos contra Dei statuta separari. consilio 501. numero 7. thom. 2. 138.
- Statuta, quod stantibus masculis, filia foemina non succedat, propter quid facta fuerint. consil. 480. nu. 3. tho. 2. 117
- Statuta licet præcisè loquantur, innocentia exceptionem non excludunt, quæ à statuto tolli non potest. consil. 458. nu. 11. tho. 2. 100
- Statuta, qui obseruare iurauit, intelligitur, nisi reuocata sint. consilio 475. numero 6. tho. 2. 113
- Statuta tantum disponunt, quantum loquuntur. consilio 669. numero 7. thom. secundo. 242
- Statuta, quæ contraria videntur, quantum fieri potest ad concordiam reduci debent. consil. 520. nu. 11. tho. 2. 152
- Statuta secundum communem vsum loquendi intelliguntur. consil. 685. numero 6. tho. 11. 246
- Statuta laicorum fauorabilia habent locum in ecclesiasticis. consilio 281. numero 8. tho. 1. 263
- Statuta Pisana fuerunt condita tempore, quo ciuitas Pisana erat libera. consil. 429. nu. 6. tho. 2. 75
- Statuti ex forma si contra instrumentum nulla exceptio opponi possit, quod non sit instrumentum illud, quod producit, opponi poterit. consil. 499. num. 14. tho. 2. 137
- Statuti forma ad vnguem obseruari debet. consil. 531. nu. 2. tho. 2. 160
- Statuti ab iniquitate appellari potest. consil. 528. nu. 7. tho. 2. 158
- Statuti finalis ratio colligitur ex proemio. consil. 300. nu. 4. tho. 1. 282. & consil. 444. nu. 8. tho. 2. 86
- Statuti à verbis non est recedendum. consilio 442. numero 4. tho. 2. 83. & consilio 484. numero 1. 121. consilio 503. numero 4. 140. & consil. 563. numero 7. 183
- Statuti vna pars secundum aliam intelligitur. consilio 442. numero 3. & 13. thom. 2. 83
- Statuti mente, & ratione concurrentibus, non dicitur fieri extensio. consilio 226. nu. 8. tho. 1. 209
- Statuti verba intelligi debent, vt aliquid operentur. consilio 502. numero sexto. tho. 2. 139
- Statuti à generalitate persona priuilegiata excluditur. consilio 496. numero 11. tho. 2. 133
- Statuti forma est illa, quæ apparet. consil. 532. nu. 9. tho. 2. 161
- Statuti forma substantialis in dubio esse dicitur. consil. 532. nu. 2. tho. 2. ibid.
- Statuti verba, quæ ad particulares personas referuntur, locum non habent in vniuersitate. consil. 486. nu. 8. tho. 2. 123
- Statuti forma si non seruetur, actus est nullus. consilio 466. numero 13. tho. secundo. 106
- Statuti qualitas vbi non verificatur, ipsum statutum non habet locum. consil. 440. nu. 1. tho. 2. 82
- Statuti verba generalia restringi debent, ne quis indebitè damnum patiat. consil. 445. nu. 50. tho. 2. 89
- Statuti limitata dispositio limitatum producit effectum. consilio 451. numero 4. tho. 2. 95
- Statuti dispositio cessat, cum verba non conueniunt, nec verificari possunt. consil. 553. nu. 7. tho. 2. 177
- Statuti, si quis quem turbet in possessione, intellectus. consilio 316. numero 2. tho. 1. 296
- Statuti ex forma si homicidæ bona heredibus occisi pro parte applicari debent, illud ius succedendi heredibus occisi tollitur, si homicida gratiam restitutionis obtinuit. consil. 525. nu. 7. tho. 2. 156
- Statuti proprijs qui reguntur, licet superiores recognoscant, eorum statutis non astringuntur. consil. 486. nu. 9. tho. 2. 123
- Statutis laicorum, quibus clerici vtuntur. ipsi clerici vti debent eo modo quo loquuntur. consilio 452. numero 14. tho. 2. 96. & consilio 532. numero 8. 161
- Statuto disponente, quod turbans quempiam in sua possessione, puniatur certa poena, si restituat possessionem, poena statuti non habebit locum. consilio 290. nu. 8. tho. 1. 274
- Statuto si mater excludatur stantibus agnatis, ipsi quorum fauore est factum statutum, ad illam portionem vocati videntur, à qua mater excluditur. consil. 584. nu. 3. tho. 2. 195
- Statuto disponente turbatum in possessione esse restituendum cum poena, non habet locum, nisi possessio ablata fuerit. consil. 232. nu. 6. tho. 1. 215
- Statuto si habeatur, quod stantibus filiis masculis, filia non succedat, tale statutum de filiis loquens in numero plurali, non videtur habere locum vnicui filio masculino existente. consil. 484. nu. 3. tho. 2. 121
- Statuto stante, quod filia excludatur à filio masculino fratre suo, filia tamen hæres fratris non excludet filiam eius amitam. consilio 318. numero 2. tho. 1. 297
- Statuto stante quod filia excludatur propter masculos, si testator simpliciter facit mentionem de filiis, intelligitur de masculis. consilio 315. numero 9. tho. 1. 295
- Statuto stante, quod filij masculi excludant filias, non habet locum in nepotibus. consil. 383. nu. 3. tho. 2. 36
- Statuto si caueatur, quod stantibus filiis masculis filia foemina excludantur, talis exclusio est perpetua, quia masculis mortuis foemina non admittitur. consil. 414. nu. 5. tho. 2. 63
- Statuto contra ius commune non fit extensio de similibus, ad similia. consil. 645. nu. 8. tho. 2. 233
- Statuto contra ius commune potest fieri extensio, non solum à ratione expressa, sed etiam à ratione coniecturata. consil. 617. nu. 7. tho. 2. 219
- Statuto stante, quod foemina dotata non succedat, quousque superuixerit masculus, an illo mortuo filia possit succedere patri. consilio 607. numero 16. tho. 2. 213
- Statuto stante, quod filia dotata non succedat patri, matri, & fratribus, sufficit, quod ab vno istorum sit dotata. consil. 379. nu. 8. tho. 2. 33
- Statuto exclusiuo foeminarum non fit extensio de vna persona, ad aliam, sed in personis expressis exclusio restringitur. consil. 451. nu. 9. tho. 2. 95
- Statuto quis nunquam excluditur ab eo, quod sibi competit de iure communi, nisi à personis specificatis. consil. 588. nu. 4. tho. 2. 199
- Statuto si disponatur, quod potestas debeat habere quartam partem penarum, quas in communi redigi fecit, si vnus Potestas condemnauit, & alius successor condemnationem, & poenam exigit, quarta pars debetur primo, qui condemnauit, & non successor, qui executionem fecit. consil. 492. numero 5. tho. 2. 128
- Statuto non est recedendum. consil. 275. nu. 3. tho. 1. 257
- Statuto licet in gradu proximiores ad successionem vocentur, filij tamen fratris

- fratris cum patruo admittuntur. conf. 484. nu. 8. tho. ij. 121.
- Statuto Mantuano, quo cauetur, quod stantibus masculis foeminae non succedant, si testator filios instituit, foeminae non includuntur. conf. 495. numero 14. tho. ij. 131.
- Statuto, si poena fuerit apposta offendentis officialem, tale statutum non habet locum in eo, qui officialis vxorē offenderet. conf. 501. nu. 5. tho. 2. 138.
- Statuto nunquam priori derogatum videtur ab alio posteriori, nisi quatenus expressum reperitur. conf. 3. nu. 7. tho. 1. 6.
- Statuto caute, quod iudex non possit excedere iurisdictionem ultra limites suae iurisdictionis, non potest iudex se competentem pronunciare. conf. 18. nu. 5. tho. 1. 22.
- Statuto si caueatur, quod solvantur duo denarii pro libra, in relictis ecclesiae locum non habet. conf. 496. nu. 3. tho. ij. 132.
- Statuto precipienti, si quis contrafaciat, mortaliter peccat. conf. 536. numero 15. tho. 2. 165.
- Statuto stante, quod a sententijs consulum non possit appellari, non excluditur nullitas causata ex defectu iurisdictionis. conf. 359. nu. j. tho. ij. 17.
- Statuto stante, quod bona non possint alienari ad extraneos, nisi in quemlibet de suis, quis in emptione consortium praferetur. conf. 620. numero j. tho. 2. 219.
- Statuto si caueatur, quod maritus in omni casu, vxorē premortua dotem lucretur, tale statutum liberis ex primo matrimonio exstantibus locum non habet. conf. 472. nu. 2. tho. ij. 110.
- Statuto si de filio mentio fiat, de legitimo, & naturali intelligitur. conf. 471. nu. 6. tho. 2. ibid.
- Statuto etiam si proximiores vocentur, filius tamen fratris cum patruis simul admittitur. conf. 378. nu. 10. tho. 2. 115.
- Statuto stante, quod non valeant legata, nisi cuidam capitaneo insinuetur, si clericus legatarius reperitur, poterit coram dicto capitaneo citari. conf. 700. nu. 2. tho. 2. 253.
- Statuto si caueatur, quod mulier sine propinquorum consensu testari non possit, tale statutum in testamento ad pias causas facto locum non habet. conf. 455. nu. 9. tho. ij. 98.
- Statuto casus omissus in iuris communis dispositione remanet. conf. 451. numero 6. tho. 2. 95.
- Statuto vel consuetudine si cauetur, quod si res vendatur, proximior refuso pretio illam recuperare possit, an in datione in solutum, quae magis venditioni assimilatur, locum habere possit. conf. 586. nu. 9. tho. ij. 196.
- Statuto si caueatur, quod filia a patre dotata ad patris bona regressum non habeat, si pater dotauit filiam de bonis matris, & non de bonis suis, quid iuris. conf. 588. nu. 8. tho. ij. 200.
- Statuto disponente, quod filius excludat sororem, nepos tamen non excludit amitam. conf. 286. nu. 10. tho. 1. 270.
- Statutum laicorum si caueatur, quod testamentum mulieris sine propinquorum consensu non valeat, tale statutum in testamentis factis ad pias causas locum non habet. conf. 504. nu. 31. tho. ij. 140.
- Statuto exclusio foeminarum nunquam quis excluditur, nisi a personis specificatis ab ipso statuto. conf. 688. nu. 2. & 4. tho. ij. 247. & seq.
- Statuto si caueatur, quod mater non succedat filijs intestatis, vel ab ab intestato, de proprietate verbi in pupillo locum non habet, qui proprie intestatus non decedit. conf. 583. nu. 21. tho. ij. 183.
- Statuto si caueatur, quod mulier, quae appareat maritata per 25. annos retro ex tunc dotata praesumatur, & a successione repellatur, verba statuti ad mulierem referuntur, & illam esse in rerum natura praesupponunt. conf. 594. nu. 1. tho. 2. 203.
- Statutorum verba an a contrario sensu accipiantur. conf. 451. numero 2. & 3. tho. 2. 95.
- Statutum correctorium non debet extendi etiam ex identitate rationis. conf. 19. nu. 3. tho. j. 23.
- Statutum disponens, turbantem aliquem in possessione puniri certa poena, & possessionem restituere, locum non habet, nisi eo casu, quo possessionis restitutio fieri possit. conf. 285. numero 3. tho. j. 273. conf. 466. numero 8. tho. ij. 106. conf. 511. numero 4. 144. conf. 540. numero 1. 166. & conf. 590. numero 4. tho. 2. 201.
- Statutum excludens amitam, non videtur excludere materteram. conf. 688. nu. 3. tho. 2. 248. conf. 625. nu. 3. tho. 2. 222.
- Statutum si omnes exceptiones contra instrumentum, vel sententiam rejiciat, fallit, si quis incontinenti probare velit. conf. 467. nu. 6 & 7. tho. ij. 106. & conf. 424. nu. 6. tho. ij. 71.
- Statutum permittens occidi bannitum impune, locum habet etiam in eo, qui pecunijs datis bannitum occidit. conf. 326. nu. 5. & 6. tho. j. 305.
- Statutum permittens occidi bannitum impune locum etiam habet in occidente bannitum quem bannitum esse ignorabat. conf. 326. nu. 4. tho. j. ibi.
- Statutum permittens bannitos occidi posse impune locum non habet in occidente bannitum corrupto pecunia. conf. 326. nu. j. & 3. tho. j. 304.
- Statutum disponens, quod stantibus masculis agnatis, foemine non succedat tale statutum in fauorem masculorum dispositionem continet, & resoluitur, quod agnati masculi succedant, & non foeminae. conf. 546. nu. j. & 2. tho. 2. 174. conf. 545. numero 11. 173. & conf. 584. nu. 5. tho. 2. 195.
- Statutum excludens filias stantibus illud priuilegium filio datum locum habet in legitimo, & in nepote. conf. 154. nu. 4. tho. j. 140. conf. 332. nu. 3. 309. conf. 365. nu. 7. tho. 2. 21. conf. 392. nu. 3. 43. conf. 395. nu. 8. 47. & conf. 443. nu. 10. tho. 2. 35.
- Statutum excludens matrem, an etiam videatur excludere sororem, & de materia. conf. 71. per totum. tho. j. 72.
- Statutum exclusio foeminarum cum sit contra ius commune, non habet locum nisi in personis specificatis. conf. 553. nu. 4. tho. ij. 177.
- Statutum excludens filiam ab hereditate patris, an habeat locum in hereditate fratris, qui hereditatem patris adiuit. conf. 687. nu. 6. tho. ij. 248.
- Statutum vocans masculos, excludendo foeminas, uult conseruare dignitatem familiae. conf. 308. nu. 2. tho. j. 289.
- Statutum si sororem dotatam excludat si ulterius non procedat, ab hereditate eius, qui dotauit, intelligitur, non autem alterius. conf. 583. numero 2. tho. 2. 199.
- Statutum si agnato existente, matrem excludat, & mater, soror, & agnatus concurrant, quis praferatur. conf. 507. numero 4. tho. 2. 142.
- Statutum si dicat, quod patruus excludat matrem, non tamen excluderet amitam. conf. 588. nu. 5. tho. 2. 195.
- Statutum quod filiam excludit, etiam neptem excludere videtur. conf. 634. numero 5. tho. 2. 227.
- Statutum quod masculi succedant exclusis foeminis, intelligi debet, si masculi sunt haeredes. conf. 378. nu. 3. tho. 2. 32.
- Statutum loquens de exclusionem matris, & ascendentibus, non habet locum in descendentibus, & in transuersalibus, quoniam linea diuersa sunt, & distinguuntur. conf. 569. nu. 2. tho. 2. 186.
- Statutum quod stantibus filijs masculis, filia non succedat, an existente unico filio, filia excludatur. conf. 627. nu. 5. tho. 2. 223.
- Statutum excludens filias exstantibus masculis, non excludit sorores, de quibus statutum non loquitur, quando sunt fratres patruales. conf. 688. numero 1. tho. 2. 247.
- Statutum quod mater excludatur ab agnatis, an & quando valeat. conf. 372. numero 4. tho. 2. 27. conf. 466. numero 1. 105. conf. 563. numero 1. 183. conf. 693. numero 1. & 2. tho. 2. 250.
- Statutum contra ius commune factum est odiosum, & strictè interpretari debet. conf. 49. nu. 1. tho. 1. 53. conf. 195. nu. 4. 182. conf. 221. nu. 1. 204. conf. 267. nu. 1. 246. conf. 444. nu. 11. tho. 2. 86. conf. 484. nu. 5. 121. conf. 617. nu. 5. 218. conf. 656. nu. 8. 238. & conf. 679. nu. 3. tho. 2. 245.
- Statutum matrem excludens, existente patruo, in patruo magno locum non habet. conf. 451. nu. 10. tho. 2. 95. conf. 461. nu. 1. 102. conf. 553. nu. 6. 177. conf. 569. nu. 3. 186. & conf. 679. numero 1. tho. 2. 245.
- Statutum excludens matrem a successione filij, ab intestato, an habeat locum in successione filij pupilli, qui testari non potest. conf. 617. numero 1. tho. 2. 218.
- Statutum excludens filias dotatas, a paterna hereditate, an excludat dotatas post mortem patris. conf. 24. nu. 5. tho. 1. 28.
- Statutum excludens matrem a successione filij, stante patruo, non excludit illam stante sorore. conf. 332. nu. 2. tho. 1. 309.
- Statutum excludens matrem, videtur excludere auiam maternam. conf. 656. nu. 2. tho. 2. 238.
- Statutum quod dotata non succedat quomodo intelligatur. conf. 625. numero 1. tho. 2. 222.
- Statutum de agnatis loquens, de masculis intelligitur, & non de agnatis foeminis. conf. 466. nu. 10. tho. 2. 106.
- Statutum si dispofuerit, quod mater luctuosa filij hereditate priuetur, tale statutum odiosum est, & strictè intelligi debet. conf. 466. nu. 9. tho. 2. 106. & conf. 563. nu. 3. tho. 2. 183.
- Statutum in permutatione, non habet locum in venditione neque è contrario. conf. 997. nu. 5. tho. 2. 251.
- Statutum loquens de natis ex legitimo matrimonio, non habet locum in legitimatis. conf. 626. nu. 2. tho. 2. 223.
- Statutum loquens in matre, an habeat locum in auia. conf. 656. numero 1. & 4. tho. 2. 238.
- Statutum fundans se super ratione valet quamuis tollatur legitima. conf. 19. numero 6. tho. 1. 23.
- Statutum quod loquitur in nouerca, non habet locum in nouerca magna. conf. 679. nu. 4. tho. 2. 245.
- Statutum ut non sit superfluum, intelligi debet. conf. 466. numero 15. tho. 2. 106.
- Statutum loquens de fratre intelligitur de fratre carnali, & non de fratre patruale. conf. 676. nu. 5. tho. 2. 245.
- Statutum quod a principio est licitum, si ex uarietate temporis efficitur iniquum, succurrendum est. conf. 334. numero 1. 4. & 5. tho. 1. 311.
- Statutum loquens de furto, an habeat locum in rapina. conf. 669. numero 9. tho. 2. 242.
- Statutum cessat, ubi eius cessant verba. conf. 669. nu. 6. & 11. tho. 2. ibid.
- Statutum quod bona non possunt in forensem alienari, valet. conf. 661. numero 1. tho. 2. 240.
- Statutum quod turbans aliquem in possessione, puniatur tali poena, & restituat possessionem, quomodo habeat locum. conf. 200. nu. 22. tho. j. 86.
- Statutum loquens cum aliqua qualitate, si non concurrat illa qualitas, non habet locum. conf. 49. nu. 2. tho. j. 53.
- Statutum per quod beneficia statutorum clericis denegatur, valet. conf. 83. numero 4. tho. 1. 81.
- Statutum quod non possit probari sententia per testes, valet. conf. 111. numero 2. tho. j. 43.
- Statutum ut locum habeat omnes qualitates a statuto requisitae probari debent. conf. 524. nu. 1. tho. 2. 155.
- Statutum quod contra non citatum, valeat sententia, non valet. conf. 410. numero 8. tho. 2. 60.
- Statutum si loquatur de instrumento, vel damno dato prius debet apparere, quod sit instrumentum vel damnum datum. conf. 410. nu. 7. tho. 2. ibid.
- Statutum non potest eradicare naturalem iustitiam. conf. 410. numero 19. tho. 2. ibid.
- Statutum si abbreviet praescriptionem. 30. annorum, tale statutum secundum ius commune intelligitur. conf. 445. nu. 49. tho. ij. 89.
- Statutum quod viget in domicilio mariti, attenditur circa lucrum dotis. conf. 402. nu. 1. tho. 2. 52.
- Statutum, quod non liceat appellare a duabus sententijs conformibus intelligitur, siue sint conformes in totum, siue in parte. conf. 385. numero 1. tho. 2. 37.
- Statutum laicorum iustam causam & rationem habens etiam in pia causa obseruari debet. conf. 455. nu. 11. tho. 2. 98.
- Statutum si dictauerit, quod quicumque vxorem ceperit, & eam duxerit, communi duorum denariorum per libram pro dote gabellam soluere teneatur, tale

In Consilia Philippi Decii.

- tur tale statutum cum simpliciter loquatur, locum non habet in matrimonio contracto, & consummato. conf. 457. nu. 5. tho. 2. 99
- Statutum in altera parte verificari debet, cum de fratribus vel sororibus dicatur. conf. 451. nu. 1. tho. ij. 95
- Statutum iubens solui gabelam de omni contractu, subditos extra territorium contrahentes non ligat. conf. 457. nu. 6. tho. ij. 99
- Statutum quando aliquid cum certis modificationibus de nouo inducit, quicquid ibi exprimitur, pro forma datum videtur. consilio 455. numero 7. tho. 2. 97
- Statutum si dictauerit, quod scholares, ut ciues tractentur tale statutum solum in eorum fauorem intelligitur. conf. 457. nu. 11. tho. 2. 99
- Statutum si dictauerit quod filius sine patris consensu agere non possit, si pater & filius simul agant, pater filio consentire videtur, & statutum locum habet. conf. 455. nu. 8. tho. 2. 97
- Statutum non habet locum in personis, de quibus non loquitur. consil. 569. numero 1. tho. 2. 186
- Statutum de lucro dotis, que casu videtur habere locum in muliere per verba de presenti desponsata. conf. 577. nu. 1. tho. 2. 190
- Statutum ad hoc ut locum habeat, qualitas à statuto requisita verificari debet. conf. 588. nu. 7. tho. 2. 206
- Statutum loquens in fratribus non habet locum in patruis. conf. 684. numero 1. & 2. tho. 2. 246
- Statutum generale refertur etiam ad casus priuilegiatos. consil. 300. numero 10. tho. j. 282
- Statutum disponens quod mulier non possit se obligare sine interuentu certarum personarum, non habet locum, quando se obligaret pro dote alicuius mulieris. conf. 300. nu. 3. tho. 1. ibid.
- Statutum intelligitur secundum ius commune. consilio 300. numero nono. thom. j. ibid.
- Statutum potius recipit interpretationem ab alio statuto, quam à iure communi. conf. 300. nu. 8. tho. j. 282
- Statutum si disponat, quod muliere moriente in ciuitate maritus lucratur dotem, si ipse in loco remoto matrimonium contraxerat, & uolebat vxorem ad ciuitatem ducere & ipsa in uia moriatur, maritus dotem lucrari debet. conf. 577. nu. 9. tho. ij. 191
- Statutum disponens, quod instrumenta publica non probent, nisi registrata sint in memorialibus, non habet locum in instrumentis dotalibus. consil. 300. nu. 1. tho. j. 282
- Statutum excludens matrem existente patruo, non habet locum in patruo magno. conf. 314. nu. 4. tho. j. 294
- Statutum continens prohibitionem odiosam, non porrigitur extra iurisdictionem statuentium. conf. 313. nu. 6. tho. 1. ibid.
- Statutum quod minor non possit se obligare sine certa solennitate locum non habet in filio retinente hereditatem patris. consilio 330. numero 1. thom. 1. 307
- Statutum quod soluatur gabella de hereditate locum non habet in filio, quia non dicitur hereditatem de nouo acquirere. consilio 330. numero 2. tho. j. ibid.
- Statutum tribuens executionem instrumentis est contra ius commune. consil. 321. nu. 3. tho. j. 300
- Statutum quod tribuit executionem instrumento gaurentigato, non habet locum, si agatur hypothecaria contra tertium. consilio 197. numero quinto. tho. j. 184
- Statutum referens se ad ius, debet intelligi ad ius commune. consilio 282. numero 6. tho. j. 264
- Statutum disponens, quod contractus mulierum, uel minorum non ualeant nisi duo notarij interueniant, an habeat locum tempore pestis. conf. 283. numero 3. tho. j. 265
- Statutum ita est intelligendum, ut videatur aliquid addere iuri communi. conf. 271. nu. 8. tho. j. 253
- Statutum quando loquitur cum certa qualitate, ad hoc ut locum habeat, illa qualitas requisita debet verificari. conf. 434. nu. 3. tho. 2. 78
- Statutum tribuens primum accusanti, extenditur ad denuntiantem. conf. 660. nu. 7. tho. 2. 239
- Statutum quando de nouo aliquid inducit cum certis modificationibus quicquid ibi exprimitur reputandum est pro forma. conf. 434. nu. 1. tho. ij. 78 & conf. 528. nu. 12. 159. & conf. 612. numero 2. 15. & conf. 261. numero 2. tho. j. 241
- Statutum, quod proualeat in loco dicitur esse ius commune. consil. 686. nu. 2. & 3. tho. ij. 246
- Statutum restringens successiones est odiosum, & extendi non debet extra personas nominatas. conf. 346. nu. 6. tho. ij. 8
- Statutum loquens de re estimabili, non habet locum in re inestimabili. conf. 675. nu. 8. tho. 2. 244
- Statutum ualeat si dictauerit quod si testamentum registratum non fuerit, nullius ualoris existat. conf. 455. nu. 4. tho. ij. 97
- Statutum quod generaliter prescriptionem inducit contra filium, qui agere non potest, locum non habet. conf. 498. nu. 23. tho. ij. 135
- Statutum loquens in casu mixto an habeat locum in casu simplici. consilio 332. nu. 1. tho. 1. 309
- Statutum vocans descendentes ex linea materna, deficientibus ascendentibus ex linea paterna, facit ut auus paternus excludat matrem. conf. 332. numero 5. tho. 1. 310
- Statutum disponens quod contra se nulla exceptio opponi possit, an tollatur illa quæ ex capite eiusdem statuti competit. consilio 237. numero 9. tho. 1. 222
- Statutum etiam intelligitur secundum rubricam statuti. consilio 274. nu. 7. tho. 1. 256
- Statutum propter odium, vel fauorem finita causa odij, vel fauoris cessat. conf. 333. nu. 3. tho. 1. 310
- Statutum simpliciter loquens alienationem, non habet locum in prohibenda alienatione necessaria. conf. 299. nu. 9. tho. 1. 281
- Statutum quod bona non possint in extraneos alienari, an ualeat. conf. 299. nu. 1. tho. 1. ibi.
- Statutum loquens de alienatione rerum in mobilia non habet locum in alienatione actionis personalis. conf. 299. nu. 5. & 6. tho. 1. 281
- Statutum quod stantibus masculis, filia non succedat, habet locum in clerico. conf. 281. nu. 9. tho. 1. 263
- Statutum fundatum ratione placiti non trahitur de similibus ad similia. conf. 223. nu. 3. tho. 1. 206
- Statutum quod maritus non possit legare vxori, quare possit condi. consil. 195. nu. 1. tho. j. 182
- Statutum excludens dotatam ab hereditate dotantis intelligitur. conf. 588. nu. 1. 8. & 9. tho. 2. 199. & seq.
- Statutum loquens cum certa qualitate antequam habeat locum probanda est illa qualitas. conf. 260. nu. 2. tho. j. 240. conf. 18. nu. 4. tho. j. 22
- Statutum quod proximiores ad successionem vocat secundum ius commune intelligitur. conf. 484. nu. 9. tho. 2. 221
- Statutum ualeat quod filius propter patris delictum matris successionem priuetur. conf. 525. nu. 3. thom. 2. 156
- Statutum habens duos intellectus, quis accipiendus. conf. 267. nu. 2. tho. j. 246
- Statutum si dictauerit quod masculi excludant feminas, intelligitur si heredes fuerint masculi. conf. 505. nu. 4. tho. 2. 141
- Statutum quo cauetur quod mulier non possit contrahere sine consensu propinquorum, non habet locum quando filia contrahit cum patre. consilio 179. numero 1. tho. 1. 163
- Statutum quando est contra ius commune, masculinum, non concipit femininum. conf. 563. nu. 5. tho. 2. 183
- Statutum in successione in quibus leges debent seruari si facit mentionem de gradibus intelligitur secundum leges. consilio 157. numero tertio. thom. 1. 142
- Statutum si dixerit quod non extantibus filiis masculis, filia succedat, à contrario sensu illis extantibus excluduntur. conf. 484. numero 10. tho. 1. 121
- Statutum penale quod in vno correlatiuis loquitur etiam in alio procedere videtur. consilio 486. nu. 3. tho. ij. 123
- Statutum ut locum habeat probari debet qualitas statuti. consil. 356. nu. 4. tho. 2. 15. & conf. 18. nu. 4. tho. 1. 22
- Statutum laicorum tribuens iurisdictionem officialibus secularibus non ualeat in causa usurarum. conf. 18. nu. 2. tho. 1. 22
- Statutum quod fama in aliquo casu faciat plenam probationem ualeat. conf. 37. nu. 2. & 8. 41. & conf. 88. nu. 2. tho. j. 87
- Statutum laicorum non potest disponere super iure patronatus. conf. 639. numero 12. tho. 2. 230
- Statutum nouarum uiget quod testamentum quinque testibus probari possit. conf. 105. nu. 4. tho. 1. 100
- Statutum ualeat quod uolens vendere, consorti vel vicino vendere teneatur. conf. 88. nu. 2. tho. 1. 87
- Statutum ciuitatis si disponat quod mater filijs ab intestato non succedat de verbi proprietate in pupillo qui proprie intestatus non decedit locum non habet. conf. 466. nu. 2. & 3. tho. ij. 105
- Statutum si disponat quod mulier sine mariti presentia testari non possit, in testamento ad pias causas facto locum non habet. consilio 455. numero 10. tho. 2. 98
- Statutum laicorum ualeat in praeiudicium ecclesie. consilio 268. numero 7. thom. 1. 248
- Statutum non ualeat quod contra non citatum sententia ualeat. consil. 528. numero 8. tho. 2. 158
- Statutum loquens de auia paterna, non habet locum in auia materna. conf. 625. numero 5. tho. 2. 222
- Statutum quod minor 15. annis obligari non possit sine certa solennitate non uidetur post dictam aetatem minorem habilitare, nec sumitur argumentum à contrario sensu. conf. 364. numero 3. tho. 2. 21
- Statutum non corrigitur per dictionem tantum. consilio 110. numero 4. tho. 1. 104
- Statutum presumitur potius uelle conseruare alia statuta, quæ ab eodem fonte processerunt quam ius commune. consilio 110. numero 2. tho. 1. ibid.
- Statutum derogas iuri communi, debet quantum potest reduci ad ius commune. conf. 11. nu. 17. tho. j. 15
- Statutum an ualeat si disponat quod nulla mulier testari, seu aliam ultimam voluntatem condere possit sine filijs, uel filiorum presentia, & si aliter factum fuerit, testamentum ipso iure nullum sit. consilio 456. numero primo. tho. 2. 97
- Statutum disponens mulierem non posse obligari sine consensu viri an uideatur excludere alias solennitates quæ per alia statuta requiruntur. consil. 110. nu. 1. tho. j. 104
- Statutum quando post datum ordinem ulterius procedit annuando actum in contrarium, dicitur hoc esse datum pro forma. consilio 110. numero secundo. tho. j. 12
- Statutum potius recipit interpretationem ab alio statuto quam à iure communi. conf. 65. nu. 4. tho. j. 66
- Statutum quod probatio imperfecta pro legitima, & plena habeatur, ualeat. conf. 37. numero 3. tho. j. 41
- Statutum quod credatur testibus absque aliqua rationis redditione ualeat. conf. 37. nu. 4. 5. & 7. tho. j. ibid.
- Statutum generale posterius, non derogat priori particulari. consilio 44. numero 2. tho. j. 50
- Statutum dicens, si quis vadat de nocte, comprehendit etiam feminam. conf. 339. nu. 2. tho. 1. 313
- Statutum ualeat, quod filius pro patre teneatur. consilio 525. numero quarto. thom. 2. 156
- Statutum in materia fauorabili loquens de agnatis, emancipatos includit. conf. 13. nu. 3. 4. & 7. tho. j. 17

Index.

- Statutum de conveniendis scholaribus coram episcopo tantum, an tollat rectori iurisdictionem, & quando. conf. 3. nu. 1. tho. 1. 5
- Statutum de filiabus secundum paragium maritandis, qualiter intelligatur. conf. 26. nu. 5. tho. 1. 30
- Statutum generaliter disponens quod instrumenta publica non probent, nisi posita sint in memorialibus non habet locum in instrumentis dotalibus. conf. 5. nu. 1. tho. j. 7
- Statutum, quod contra iura scripta non possit allegari consuetudo qualiter sit intelligendum. conf. 11. nu. 10. tho. j. 14
- Statutum dicens quod potestas teneatur solvere condemnationem pro omnibus de sua familia, intelligitur quando condemnati sunt legitime. conf. 8. nume. 9. tho. 1. 11
- Statutum quando dicit quod reformationes, non possint fieri nisi sub certa forma, si populus congregatus reformationem faciat forma non servata, an valeat. conf. 10. nu. 4. tho. 1. 12
- Statutum ambiguum in causis allegari non debet. conf. 5. 40. nu. 15. tho. 2. 167
- Statutum de lucranda dote, utrum attendendum, an viri, an uxori. conf. 19. nu. 1. tho. 1. 22
- Statutum quod uxore præmoriens in matrimonio maritus lucretur dotem communiter interpretatur non extantibus liberis. confilio 19. numero 2. & 5. tho. j. 22
- Statutum licet disponat, quod in instrumentis dotalibus nulla præscriptio currat: præscriptio centum annorum non excluditur. conf. 496. numero 10. tho. 2. 135
- Statutum totum legi debet, non autem principium sine fine vel è contra. conf. 5. 40. nu. 14. tho. j. 167
- Statutum prohibens interpretationem fieri de interpretatione declarativa locum non habet. conf. 475. nu. 37. tho. j. 114
- Statutum quod tollit appellationem valet, non tamen à tali statuto supplicatio nis vel querelæ recursus tollitur. conf. 533. nu. 2. tho. j. 162
- Statutum quod de bonis paternis loquitur, in bonis fratris locum non habet. conf. 527. nu. 10. tho. 2. 158
- Statutum de filiis amborum non verificatur in nepotibus. conf. 353. numero 1. tho. 2. 13
- Statutum obligans unum pro alio, est odiosum. conf. 359. nu. 1. tho. j. 17
- Statutum obligans patrem pro filio, qui negotiatur, intelligitur pro contra ctibus factis in territorio statuentis. conf. 359. numero 2. tho. 2. ibid.
- Statutum tribuens executionem laudo, intelligitur, quando liquidum fue rit. conf. 618. nu. 5. tho. j. 219
- Statutum de prælato non habet locum in capitulo, nisi expressè per ius ex tendatur. conf. 476. nu. 6. tho. j. 123
- Statutum iuris communis correctorium, quod de particulari aliquo loqui tur in universitate locum non habet. conf. 486. nu. 7. tho. 2. ibi.
- Statutum cum ad iuris civilis derogationem venit, generaliter intelligitur, neque restrictionem recipere videtur. conf. 444. nu. 7. tho. 2. 86. contra. nu. 15. & 16. eo. conf.
- Statutum poenale de vera persona ad representatam non extenditur. conf. 486. nu. 5. tho. 2. 123
- Statutum si fiat in odium particularis personæ appellari potest, conf. 361. nu. 7. tho. j. 19
- Statutum si dicat, quod credatur liberis mercatorum illa qualitas mercatorum operatur quod intelligatur in pertinentibus ad mercaturam, confilio 40. nu. 3. tho. 1. 46
- Statutum si disponat, quod contumax pro confesso habeatur, intelligitur nisi per testes, & iura de eius innocentia probetur. confilio 458. nume. 12. tho. 2. 100.
- Statutum quod mater testari non possit, nisi pro anima valet. conf. 361. nu. 1. tho. 2. 18
- Statutum si generaliter præscriptionem inducat, contra filium familias, qui agere non potest, locum non habet. conf. 468. nu. 3. tho. 2. 107
- Statutum si possessionem transferat, vera possessio transferri dicitur, licet transferat. di. modus si quis sit. conf. 467. nu. 17. tho. j. 107
- Statutum reprobans iuramentum non valet. conf. 635. nu. 13. tho. j. 230
- Statutum quod mulier non possit alienare, in bonis quæstis non in quærendis intelligitur. conf. 624. nu. 10. tho. 2. 222
- Statutum prohibens alienationem, prohibet dominij translationem. Conf. 645. nu. 14. tho. j. 233
- Statutum non receptum in usu attendi non debet. confilio 649. numero 8. thom. 2. 234
- Statutum quod pro homicidio quis debeat decapitari, intelligitur quando ex dolo, & proposito homicidium committitur. confilio 622. numero 3. tho. j. 220
- Statutum excludens matrem non videtur excludere amitam, de qua statutum non loquitur nec contra. conf. 679. nu. 6. tho. j. 245
- Statutum si excludat matrem propter agnatos amita licet agnata sit, ma trem non excludit. conf. 563. nu. 6. tho. j. 183
- Statutum excludens filiam habet duo capita, vnum exclusivum foemina rum, aliud inclusivum agnatorum. conf. 295. nu. 4. tho. 1. 279
- Statutum quod mater excludatur ab agnatis intelligitur casu quo ipsi agna ti succederent. conf. 378. nu. 2. tho. j. 32
- Statutum de lucro dotis, qua ratione videatur favorabile. confilio 353. nu. 3. tho. j. 14
- Statutum excludens foeminam à successione est odiosum. conf. 260. num. 5. tho. 1. 240. & conf. 275. nu. 4. tho. 1. 257
- Statutum si distauerit, quod soror dotata à fratre, fratri non succedat, si frater dotavit sororem de propria sororis portione, quid iuris. conf. 588. nume ro 9. tho. j. 200
- Statutum quod generaliter loquitur, generaliter intelligi debet, confilio 451. num. 5. tho. j. 95
- Statutum si distauerit, quod quis pro homicidio decapitari debeat intel ligitur quando dolo commissum sit. confilio 482. numero octavo. thom. j. 119
- Statutum disponens, quod maritus lucretur dotem in omni casu, etiam habebit locum extantibus liberis ex primo matrimonio. conf. 293. nu. 3. tho. 1. 277
- Statutum quicquid fuerit propter odium, vel favorem, cessante favore, vel odio cessat. conf. 444. nu. 13. tho. j. 86
- Statutum si velit, quod bannitus possit eximere bannitum, de pari, vel minori crimine, non poterit bannitus pro homicidio eximere bannitum pro ho micidio cum veneno. conf. 65. nu. 2. tho. 1. 66
- Stipulari potest iudex & officialis publicus alteri. confilio 407. numero 12. tho. j. 58
- Stipulatio est firmiter contractus, qui sit in iure. confilio 278. numero primo. tho. 1. 259
- Stipulatio notarij pro absente effectum habet secuta ratificatione confilio 225. num. 17. tho. 1. 208
- Stipulatio requiritur in delegatione, & necessaria est inter debitorem delega tum, & illum cui facta fuit delegatio. conf. 421. nu. 17. tho. j. 69
- Stipulationis verba contra stipulatorem interpretari debent. conf. 312. nu. 4. tho. j. 293
- Stipulationis actus voluntarius est, & stipulari potest officialis alteri & sibi non subdito. conf. 407. nu. 13. tho. j. 58
- Stipulatur qui reddi cui voluerit sibi & hæredibus suis stipulari videtur. conf. 543. nu. 3. tho. j. 172
- Stuprum committitur cum virgine, & vidua. conf. 305. nu. 5. tho. j. 287
- Stylus curiæ facit ius. conf. 699. nu. 5. & 6. tho. j. 252
- Stylus contra legem communem non valet. conf. 677. nu. 6. tho. j. 244
- Stylus & consuetudo quomodo differunt. conf. 11. nu. 1. tho. j. 14
- Stylus pro forma habetur. conf. 11. nu. 16. tho. j. 15
- Subditus quis propriè, dicatur. conf. 661. nu. 6. tho. j. 240
- Subiectio arguitur ex centu debito. conf. 306. nu. 8. tho. j. 287
- Subjicere idem est, quod submittere. conf. 497. nu. 5. tho. j. 133
- Subreptio in impressione falsæ causæ vitiat dispensationem. conf. 576. nu. 8. tho. j. 190
- Subreptionis suspicio maior est in Papa quam in ordinario. conf. 223. nu. 8. tho. j. 206
- Subrogatum sapit naturam, & qualitatē eius in cuius locum subrogatur. conf. 50. nu. 2. tho. j. 53. conf. 181. nu. 11. & 16. 167. conf. 90. nu. j. 89. conf. 433. nu. 20. tho. j. 78. & conf. 543. nu. 6. 172
- Subrogatum licet in aliquibus discrepet, in alijs tamen sequitur naturam sui principalis. conf. 182. nu. 2. tho. j. 168
- Substantia testamenti, quod sit de iure naturali, vel gentium. conf. 655. nu. 18. tho. j. 238
- Substitutio fieri potest in donatione causa mortis. confilio 244. numero 4. thom. j. 226
- Substitutio facta alicui sub conditione, si decesserit sine liberis, quando ha beat locum. conf. 237. nu. 3. tho. j. 220
- Substitutio facta filio decedenti, sine filiis de iure communi tam de foeminis quam de masculis intelligitur. conf. 568. nu. 4. tho. j. 186
- Substitutio vulgaris facta in uno casu, quando ad alium porrigatur. confilio 314. nu. 2. tho. j. 204. conf. 331. nu. 1309. & conf. 394. nu. 7. tho. j. 46
- Substitutio quando dicatur compendiosa. conf. 642. nu. j. tho. j. 231
- Substitutio brevisloqua facta per ista verba vos inuicem substituo, continet tantum vulgarem, & non fideicommissariam. conf. 431. nu. 3. tho. j. 76. & conf. 204. nu. 6. tho. j. 189. & conf. 290. nu. 3. 273
- Substitutio directa fieri debet verbis directis, & expressis. conf. 313. num. 3. tho. 1. 293. & conf. 371. nu. 6. tho. 2. 26
- Substitutio secundum institutionem regulari videtur. conf. 599. nu. j. tho. j. 205. & conf. 480. nu. 12. 117
- Substitutio per verba collectiva duobus facta locum non habet, nisi in per sona utriusque conditio impleta fuerit. conf. 594. nu. 2. 3. & 4. tho. 2. 202
- Substitutio vulgaris quando locum habeat. conf. 394. nu. 6. tho. 2. 46
- Substitutio fideicommissaria comprehenditur in substitutione facta ad in vicem, & quid veniat in fideicommissum. conf. 86. nu. j. tho. j. 84
- Substitutio facta per verba directa trahitur ad fideicommissariam. confilio 204. nu. 9. tho. j. 190
- Substitutio compendiosa quandoque resolvitur in fideicommissariam. con filio 237. nu. 1. & 2. tho. j. 220
- Substitutio simpliciter facta respiciens plures personas debet equaliter illas determinare. conf. 185. nu. j. & 2. tho. 1. 171
- Substitutio directa non potest ad fideicommissariam trahi. conf. 286. nume ro 3. tho. j. 269
- Substitutio qua filij sunt substituti patri simpliciter censetur vulgaris, & non fideicommissaria. conf. 204. nu. 7. tho. j. 189
- Substitutio directa à pagano fieri non potest post aditam hereditatem. conf. 277. nu. 2. tho. j. 258
- Substitutio in dubio interpretari debet, ut potius sit directa quam fideicom missaria, siue obliqua. conf. 371. nu. 2. & 4. tho. j. 26. & confilio 572. num. 7. 188
- Substitutio facta alicui sub conditione si decesserit sine filiis masculis, extan tibus filiis mortis tempore substitutio extinguitur quicquid poltea de ip sis filiis contingat. conf. 217. nume. 7. tho. j. 200. conf. 268. nume. 10. 248. conf. 286. num. j. 269. conf. 290. nu. 5. 274. conf. 511. num. 1. & 2. tho. 1. 144. conf. 513. nu. 2. 146. conf. 585. nu. 2. & 3. 196. conf. 377. nu. j. 31. conf. 414. nume. 4. 63. conf. 422. nume. 10. 69. conf. 425. nume. j. 72. confilio 427. nume. 1. & 10. 74. conf. 594. num. 5. 202. confilio 635. nume. 16. 227. & conf. 636. nu. 5. 228
- Substitutio quæ efficitur caduca, non potest aliam substitutionem vtilem fa cere, quia secundo substitutus non venit ex persona primi substituti, sed ex sua persona. conf. 427. nu. 13. tho. 2. 74
- Substitutio directa militaris facta maiori post aditam hereditatem, an exclu dat legitimam, & trebellianicam. conf. 578. num. 3. tho. j. 191
- Substitutio facta per verba, quæ habent tractum temporis, videtur compen diosa. conf. 431. nu. 10. tho. j. 76
- Substitutio

In Confilia Philippi Decii.

Substitutio pupillaris matrem excludit. conf. 572. nu. 2. tho. 2. 187.
 Substitutio dicitur vulgaris, quando testator dicit filium meum instituo, & nepotem substituo. conf. 431. nu. 2. tho. 2. 76
 Substitutio facta filio hoc modo, filio meo talem substituo, continet tantum vulgarem, & non fideicommissariam, conf. 431. nu. 4. tho. 2. ibid.
 Substitutio facta filio præcedenti ipsi testatori, an locum habeat, quando filius moritur post testatorem. conf. 394. nu. 4. tho. 2. 46
 Substitutio compendiosa facta per verbum commune, an sit semper & omni tempore fideicommissaria. conf. 643. nu. 4. & 5. tho. 2. 232
 Substitutio vulgaris expirat post aditam hæreditatem. confilio 427. nu. 5. tho. 2. 74
 Substitutio facta filijs testatoris institutis, & decedentibus videtur facta vltimo decedenti, & vltimus decedens videtur grauatus de restituendo. conf. 427. nu. 6. tho. 2. 74
 Substitutio vulgaris dicitur, quæ verbis negatiuis fit si institutus hæres non erit. conf. 529. nu. 2. tho. 2. 159
 Substitutio vulgaris, non solum habet locum in hæreditatibus, sed etiam in fideicommissis. conf. 416. nu. 5. tho. 5. 64
 Substitutio compendiosa comprehendit vulgarem. confil. 426. numero 6. tho. 2. ibid.
 Substitutio facta maiori per verbum commune continet vulgarem. confil. 416. nu. 9. tho. 2. ibid.
 Substitutio quando fuit compendiosa, & filius decessit maior post aditam hæreditatem quo casu solam fideicommissariam continet substitutio- nem tali casu moriente primo substituto, ante institutum, remanet fidei- commissum apud institutum, cum onere restituendi secundo substituto. conf. 427. nu. 9. tho. 2. 74
 Substitutio præteritionis defectum non tollit. confil. 478. numero secundo tho. 2. 115.
 Substitutio reciproca inter filios facta ad nepotes non extenditur. confilio 465. nu. 10. tho. 2. 104
 Substitutio quæ semel expirauit quo casu locum non habeat, & non valeat. conf. 477. nu. 1. tho. 2. 114
 Substitutio quando sub vna determinatione facta fuit alicui vulgariter & per fideicommissum, & quando vtraque comprehenditur in compendio, si illa adæquatio videtur facta illo simili respectu vt substitutus viroque casu admittatur. conf. 416. nu. 16. tho. 2. 65
 Substitutio si duobus impuberibus institutis inuicem facta sit, quo casu in vtriusque persona pupillaris substitutio facta videtur, si alter postea à testatore emancipatus fuerit, in emancipati persona substitutio pupilla- ris exin guitur. confilio 456. nu. 5. tho. 2. 98
 Substitutio prima si erat fideicommissaria licet primum fideicommissum deficiat, remanet apud hæredem cum onere suo, & sic debetur secundo fidei- commissario. conf. 427. nu. 8. tho. 2. 74
 Substitutio quando latè interpretari debeat. conf. 371. nu. 8. tho. 2. 27
 Substitutio facta quocumque filius decedat, dicitur compendiosa. conf. 371. nu. 5. tho. 2. 26
 Substitutio facta deficientibus hæredibus institutis quod liberi succedant, requirit quod liberi extant, conf. 63. nu. 1. tho. 1. 63
 Substitutio fit facta, filium meum hæredem instituo, & ei Titium substi- tuo, si filius erat furiosus, quæ sit talis substitutio. confilio 371. numero 1. tho. 2. 26.
 Substitutione in fideicommissaria alicui simpliciter facta tacite intelli- gitur, nisi grauatus filios habuerit. conf. 570. nu. 6. tho. 2. 187
 Substitutione ex compendiosa quando succeditur, quæ valet iure fideicom- missi post aditam hæreditatem, in fideicommissi restitutione venite- tiam illud quod iure fideicommissi grauatus habuit. confilio 597. nume- ro 7. tho. 2. 204
 Substitutionis conditio concepta in casu plurium filiorum decedentium sine liberis non habet locum in vno decedente, confilio 286. numero. 14. tho. 1. 270.
 Substitutionis verba quibus dicitur quod portio decedentis veniat ad su- peruiuentes intelliguntur salua gradus prærogatiua, confilio 298. nume- ro 15. tho. 1. 281
 Substitutionis reciproca spes non transit ad hæredem, confilio 286. nume- ro 13. tho. 1. 270
 Substitutionis primo gradu perempto admittitur gradus sequens. confilio 427. nu. 7. tho. 1. 74
 Substitutionis conditione deficiente substituti excluduntur. conf. 465. nu. 11. tho. 2. 104.
 Substitutus vocatus casu quo nasceretur posthuma, non nata posthuma, non admittitur. conf. 226. nu. 2. tho. 1. 209
 Substitutus posthumo admittitur licet posthumus non nascatur. confil. 226. nu. 11. tho. 1. 210
 Substitutus substituti non debet plus capere quam vnquam potuerit is, cui fuerit substitutus. conf. 427. nu. 3. tho. 2. 74
 Substitutus nimia res subuerti non debet. conf. 508. nu. 2. tho. 2. 143
 Succedendi certi modi, quot dicantur esse. conf. 494. nu. 3. tho. 2. 130
 Succedendi ius est separatim à filiatione. conf. 257. nu. 11. tho. 1. 237
 Succedere quando vna persona prohibetur etiam descendentes excludun- tur. conf. 588. nu. 6. tho. 2. 200. & conf. 471. nu. 7. 110
 Successio ab intestato extante testamento cessat. confilio 627. numero 10. tho. 2. 223
 Successio quando primogenitis defertur, de illis intelligitur qui tempo- re mortis patris primogeniti reperiuntur. confilio 443. numero 15. tho. 2. 85
 Successione patrui quando agitur filius in succedendo patris locum ingre- ditur. conf. 527. nu. 1. 8. & 9. tho. 2. 157
 Successione ab intestato masculi pariter cum foeminis succedunt. conf. 658. nu. 4. tho. 2. 239
 Successionis futura ius per pactum remitti potest. confil. 31. nu. 5. tho. 1. 34
 Successionis prima causa liberorum est cõs. 308. nu. 4. tho. 1. 290. conf. 319.

nu. 1. 298. & confil. 468. nu. 8. tho. 2. 107. & confilio 547. nu. 7. 175. & confil. 574. nu. 1. 188
 Successor singularis ratione loci priuilegium prædecessoris cõsequitur. con. 78 nu. 4. tho. 1. 78
 Successoris appellatione quandoque comprehenditur singularis successor. conf. 236. nu. 8. tho. 1. 219
 Sufficit quod scripturæ vel testes concordent in facto principali. conf. 602. nu. 9. tho. 2. 207
 Sufficit testem reddere causam per actum proximum scientiæ licet non red- dat per actum immediatum. conf. 630. nu. 7. tho. 2. 225
 Suitas per filij mortem tollitur. conf. 443. nu. 18. tho. 2. 85
 Summa diuisa in plures non attenditur, sed patticulares diuisiones. confilio 344. nu. 4. tho. 2. 6
 Superior debet inquirere de vtilitate ecclesiarum, in permutatione bene- ficiorum. conf. 209. nu. 8. tho. 1. 194
 Superior, quod voluerit cum tertij præiudicio gratiam facere in dubio nõ præsumitur. conf. 315. nu. 2. tho. 1. 295
 Superiorem nõ habentes secundum eorum conscientiam iudicare possunt. conf. 463. nu. 25. tho. 2. 103
 Superiori non est obediendum quando egreditur fines sui officij. confil. 72. nu. 2. tho. 1. 73
 Superioris factum quando potest referri ad ius commune in dubio semper ita intelligitur. conf. 114. nu. 3. & 4. tho. 1. 108
 Supplementum legitime peti potest quamuis relictum testamentarium fue- rit acceptatum. conf. 346. nu. 2. tho. 2. 7.
 Suppleri dicitur id quod deest. conf. 423. nu. 6. tho. 2. 70
 Suspicio in iudicando est parui momenti, & est minor quàm præsumptio. conf. 575. nu. 5. tho. 2. 189
 Syllaba de causam immediatam significat. confil. 624. nume. 3. tho. 2. 222
 Syllaba vna non debet esse superflua. conf. 69. nu. 4. tho. 1. 70
 Syndicatus est publicum officium. conf. 296. nu. 1. tho. 1. 278
 Syndicus æquiparatur tutori ideo habet potestatem cum liber. confil. 296 nu. 2. tho. 1. ibi.

T

TAbellio non potest recipere testes in absentia iudicis, sine spe- ciali commissione. conf. 82. nu. 2. tho. 1. 81
 Tabellionis officium clericus interdicitur. conf. 17. nu. 2. th. 1. 21
 Tacens pro consentiente habetur. conf. 266. nu. 3. tho. 1. 246
 Tacita pupillaris non admittitur contra matrem. confilio 210. numero 1. tho. 1. 194
 Tacitæ intellectum in vno capitulo legis, vel statuti nunquam videtur re- petitum in alio capitulo dicta legis, vel statuti, licet secus sit in expresse. conf. 416. nu. 14. & 17. tho. 2. 65
 Tacitū pro expresse in vltimis voluntatibus habet. conf. 546. nu. 4. th. 2. 74
 Taciturnitas nationis subreptionem inducit. confilio 541. nu. 15. tho. 2. 168
 Talis quis præsumitur, qualem habitus demonstrat. confil. 305. numero 4. tho. 1. 287
 Tempus certum vbi appositum fuerit, ad probandum negligentiam alia monicio non requiritur, quoniam dies pro homine interpellat. conf. 452 nu. 9. tho. 2. 95
 Tempus repetitum regulariter non videtur, confilio 524. numero 7. tho. 2. 155.
 Tempus centum annorum antiquissimum iudicatur. confilio 42. nume. 2. tho. 1. 47.
 Tempus certæ ætatis non constituit debitorem in mora. confilio 2. nume- ro 6. tho. 1. 5
 Tempus prosequendi appellationem non currit, quando facto iudicis non potuit prosequi appellationem. conf. 676. nu. 2. tho. 2. 244
 Tempus quadriennij constitutum ad petendum restitutionem in integrum à principio est vtile, & non currit nisi à die scientiæ. confilio 436. nume- ro 9. tho. 2. 79
 Tenor inuestituræ attendi debet. conf. 435. nu. 4. tho. 2. 79. 192. nu. 1. tho. 1. 180. & conf. 614. nu. 3. 216
 Tenuta si nulla sit iure pignoris retineri potest, si alias res obligata erat. conf. 449. nu. 4. tho. 2. 94
 Tenuta quando reuocari petitur si de debito confet, reuocanda non est. conf. 449. nu. 17. tho. 2. ibi.
 Tenuta data per nuntium non valet absq; iudicis commissione. confilio 449. nu. 13. tho. 2. 93
 Tenuta quæ fuit nulla per iudicem appellationis vel nullitatis cõfirmari po- test si constat sibi quod de nouo danda esset. conf. 449. nu. 18. tho. 2. 94
 Tenuræ confirmatio confirmari non debet ad hoc vt quis à possessore re- integrandæ excludatur. conf. 449. tho. 2. ibi.
 Termino ad quem fit relatio quicquid continetur etiam continetur in ter- mino referente. conf. 489. nu. 10. tho. 2. 126. confil. 497. nu. 3. 133. & conf. 538. nu. 7. 165
 Terminus ad soluendum pretium emptori, datus eo durante non dicitur esse in mora. conf. 119 nu. 6. tho. 1. 112
 Territorium vnde dicatur. conf. 534. nu. 7. tho. 2. 162. & conf. 649. nume- ro 16. 235
 Testamenti in vna parte si de masculis mentio facta fuerit, eodem modo in alia testameti parte si simpliciter dicatur de filijs, de masculis intelli- gitur. conf. 515. nu. 6. tho. 2. 148
 Testamenti vitium quando patens non est, quia non est rasura, & testium numerus adest, tunc pro testamento præsumitur. confilio 509. numero 3. tho. 2. 143
 Testamenti substantia licet de iure gentium sit, forma tamen de iure ciuili extat. conf. 455. nu. 3. & 5. tho. 2. 97
 Testamenti in vna parte dictum in alia parte repetitum intelligi debet. conf. 581. nu. 7. tho. 2. 194. conf. 546. nu. 3. 174

Index.

- Testamenti factio alterius arbitrio committi non potest. consil. 494. numero 6. tho. 2. 130
- Testamenti mutatio non valet si testator pauperibus relinquens agnatorum persuasione testamentum mutauerit. consil. 489. nu. 1. tho. 2. 125
- Testamenti una pars secundum aliam debet intelligi. consil. 1. 5. numero 3. tho. 1. 20. consil. 269. nu. 2. 249. consil. 416. nu. 4. 64. consil. 480. nu. 2. 116. consil. 495. numero 10. 131. consil. 545. nu. 7. 173. consil. 567. nu. 1. 185. consil. 593. nu. 2. 101
- Testamento quod non exprimitur dictum non intelligitur. consil. 567. nu. me. 7. tho. 2. 186
- Testamento per querelam, rupto rumpitur fideicommissum particulare & vniuersale ab intestato repetitum. consil. 561. nu. 2. tho. 2. 182
- Testamento annullato codicilli ad testamentum pertinentes non valent. consil. 456. nu. 7. tho. 2. 98
- Testamento rupto posthumi natiuitate si testator superuixit & habuit tempus mutandi testamentum, & non mutauit per clausulam codicillarem fideicommissum vniuersale de tota hereditate conseruatur. consil. 490. nu. 8. tho. 2. 127
- Testamentorum libertas de iure ciuili dicitur. consil. 516. nu. 7. tho. 2. 148
- Testamentum quo ad substantiam eius est de iure gentium, quo ad formam vero & solennitatem de iure ciuili. consil. 403. nu. 14. tho. 2. 54. consil. 557. nu. 5. 179. & consil. 608. nu. 5. 213
- Testamentum vltimum inspicitur, & præcedens tollitur. consil. 475. nu. 1. 2. 7. & 12. tho. 2. 113. consil. 489. nu. 3. 126. & consil. 512. nu. 1. 145. 3
- Testamentum nullum filij præteritione ob clausulam codicillarem substituitur in vim fideicommissi. consil. 227. nu. 1. tho. 1. 210
- Testamentum cum trium testium præsentia nunquid fieri possit. consil. 617. nu. 1. tho. 2. 223
- Testamentum sine præsentia quinque testium non valet. consilio 627. nu. 2. tho. 2. ibid.
- Testamentum non probatur ex præparatione testamenti. consil. 626. numero 9. tho. 2. ibi.
- Testamentum in quo filius est præteritus nullum est, licet filio sit aliquid per viam legati relictum. consil. 631. nu. 6. tho. 2. 226
- Testamentum primum inter liberos licet non tollatur per secundum nisi solenniter cum numero septem testium factum sit, hoc intelligitur quando in secundo sunt instituti extranei. consil. 631. nu. 4. tho. 2. ibi.
- Testamentum inter liberos coram duobus testibus factum valet. consil. 610. nu. 2. tho. 2. 214
- Testamentum quod institutionis respectu non valet à gradu substitutionis valere incipit. consil. 478. nu. 3. tho. 2. 115
- Testamentum præsumitur validum, & solenne nisi contrarium reperiatur. consil. 11. nu. 8. tho. 1. 14
- Testamentum imperfectum ex solennitatis defectu inter filios valet. consil. 488. nu. 8. tho. 2. 125
- Testamentum imperfectum non valet ex scriptura, quæ ad ipsum faciendum parabatur. consil. 488. nu. 12 & 13. tho. 2. ibi.
- Testamentum ad pias causas, quo casu ex scriptura testatoris iussu facta non valet. consil. 488. nu. 11. & 15. tho. 2. ibi.
- Testamentum prius factum ad similitudinem posthumi præteriti per legitationem filij postea factum rumpitur. consil. 366. nu. 5. tho. 2. 22
- Testamentum in quo non fuit seruata solennitas requisita non per hoc dicitur impugnari, adeo quod quis ex eo fundari non possit. consil. 361. numero 7. tho. 2. 18
- Testamentum suggestum an valeat. consil. 489. nu. 2 & 9. tho. 2. 126
- Testamentum iure factum etiam cum autoritate Imperatoris rescindi non potest. consil. 608. nu. 4. tho. 2. 213
- Testamentum à secundo gradu incipere potest quando est defectus ex instituti parte in primo gradu. consil. 529. nu. 4. tho. 2. 159
- Testamentum diuerso iure censi non debet. consil. 504. nu. 6. tho. 2. 140
- Testamentum condere non impeditur semimortuus, licet ille qui habet huiusmodi balbutientem, & grossam. consil. 489. nu. 4. tho. 2. 126
- Testamentum impugnans impediendum probare tenetur. consil. 489. nu. me. 5. tho. 2. ibi.
- Testamentum reputatur inualidum ob defectum hæredis incapacis. consil. 319. nu. 2. tho. 2. 298
- Testamentum non valet etiam in terris ecclesie, vbi non interuenit presbyter parochialis secundum formam iuris. consil. 283. nu. 6. tho. 1. 266
- Testamentum largo modo contractus dicitur. consil. 660. nu. 10. tho. 2. 239
- Testamentum patris non annullatur præteritione quando filij excluduntur existente masculo. consil. 105. nu. 1. tho. 1. 99
- Testamentum publici iuris est, & eius forma priuatorum pactis alterari non potest. consil. 488. nu. 18. tho. 2. 125. consil. 494. nu. 1. 130. & consil. 608. nu. 7. 213
- Testari non licet de usufructu. consil. 250. nu. 1. & 2. tho. 1. 231
- Testari quis potest post pupillarem ætatem licet naturalem vigorem non habeat. consil. 448. nu. 2. tho. 2. 92
- Testator an possit disponere de rebus sibi, & eius filijs, ac descendensibus donatis. consil. 607. nu. 8. tho. 2. 212
- Testator bis simpliciter de filijs loquens de quibus videatur intellexisse. consil. 15. nu. 2. tho. 1. 19
- Testator de filijs cogitasse videtur, quando in aliqua testamenti parte de ipsis filijs mentionem fecit. consil. 490. nu. 3. tho. 2. 127
- Testator facere potest quod illud quod est transmissibile, non transmittatur. consil. 594. nu. 8. tho. 2. 202. & consil. 574. nu. 4. tho. 2. 188
- Testator filio præcedenti quando substituit alios superstites, vel eorum liberos ordine successiuo veniunt nepotes. consilio 115. numero 4. & 5. tho. 1. 109
- Testator grauans filium fideicommissum intelligitur, nisi filius decesserit cum filijs. consil. 1. nu. 9. tho. 1. 4
- Testator habens duos filios illos instituens æqualiter & alteri substituens, talis substitutio intelligitur, nisi alter præmoriatur relictis liberis. consilio 370. nu. 4. tho. 2. 26
- Testator in dubio solum ius quod habet concedere videtur. consilio 454. nu. 11. tho. 2. 97
- Testator in dubio videtur minus velle grauare heredem quam fieri potest. consil. 52. nu. 3. tho. 1. 90. & consil. 465. nu. 14. 105
- Testator instituendo hæredes simpliciter facit illos dominos post aditam hereditatem, quia hæres idem est quod dominus. consil. 653. nu. 8. tho. 2. 237
- Testator in testamento potest apponere poenam hæredi non soluente legatum. consil. 673. nu. 1. tho. 1. 243
- Testator legando in codicillis non videtur in dubio recessisse à priori voluntate. consil. 189. nu. 8. tho. 1. 177
- Testator miles nostri temporis an privilegio directæ substitutionis gaudeat. consil. 575. nu. 2. tho. 2. 191
- Testator non potest disponere de bonis suis ultra dodrantem. consilio 633. nu. 17. tho. 2. 227
- Testator non potest prohibere cautionem de utendo arbitrio boni viri. consil. 565. nu. 4. tho. 2. 185
- Testator potest confessionem inuentarij tutori remittere. consil. 418. nu. 13 & 22. tho. 2. 66. & seq.
- Testator potest hæredi confessionem inuentarij remittere, & hoc quantum ad legatarios. consil. 418. nu. 14. tho. 2. 66
- Testator potest trebellanicam prohibere. consil. 256. nu. 3. tho. 2. 136
- Testator quod directe noluit, non videtur voluisse per indirectum. consilio 636. nu. 12. tho. 2. 228
- Testator qui filios masculos instituit & filias ab vniuersali hereditate excludit etiam illas à reciproca substitutione exclusisse videtur. consil. 495. nu. 13. tho. 2. 131
- Testator qui filium decedentem sine liberis onere fideicommissi grauauit non videtur grauare filios filiorum. consil. 95. nu. 10. tho. 1. 93
- Testator qui voluit aliquas res ad tempus ad aliquem pertinere finitò tempore velle, videt, quod ad heredem eius reuertantur non habito respectu ad personam hæredis, sed ad ius hereditarium. consil. 597. numero 4. tho. 2. 204
- Testator quando assumpsit sepius quod volebat tale hospitale heredem instituire, talia verba dispositionem videntur inducere. consilio 158. nu. 1. tho. 1. 142
- Testator quando heredem extraneum instituit agnatus excluditur. consil. 530. nu. 16. tho. 2. 160
- Testator quando filios masculos in substitutione prætulit præsumendum est eos in fideicommissum prædilexisse. consil. 514. nu. 2. tho. 2. 147
- Testator quando filijs, & nepotibus vulgariter pupillariter, & per fideicommissum substituit tacite vocati, & honorati videntur. consil. 465. numero 5. tho. 2. 104
- Testator quando instituit nominatim filios, & eorum filios in stirpes, filij filiorum proprie intelliguntur substituti eorum patribus. consil. 384. nu. 4. tho. 2. 17
- Testator quod non loquitur, velle non præsumitur. consil. 89. nu. 2. tho. 1. 88. consil. 204. nu. 5. 8. 189. consil. 465. nu. 7. 104. & consil. 514. numero 1. 147
- Testator quando specialiter in testamento reliquit legitimam filijs, si non est contentus de legato sibi in testamento factis si filius acceptat legitime institutionis sibi relicta non potest ulterius legitimam petere. consil. 632. nu. 1. tho. 2. 242
- Testator quando tutori liberationem relinquit, & ultra procedit relinquendo tutori illud in quo esset condemnatus tutor absolute remanet absolutus. consil. 191. nu. 3. tho. 1. 179
- Testator relinquens uxorem suam dominam alio hærede instituto, videtur ei reliquisse quandam præminentiam. consil. 277. nu. 4. tho. 1. 259
- Testator si in vna parte testamenti mentionem fecit de filijs masculis in alia simpliciter dixit de filijs, intelligitur de masculis. consil. 370. nu. 3. tho. 2. 26. consil. 442. nu. 12. 83. & consil. 495. nu. 8. 131
- Testator si reliquit rem pluribus, & illos velle eam alienare videtur eis adiuuicem fideicommissum relinquere si contingat alterum sine consensu alterius alienare. consil. 422. nu. 6. tho. 2. 69
- Testator si reliquit aliquid nepoti, & adiecit quod si decederet sine liberis relictum reuertetur ad heredem vniuersalem si interim hæres vniuersalis decedat viuente nepote grauato, restitutio non debetur. consil. 397. nu. 3. tho. 2. 48
- Testator semper videtur legare de his quæ in suo patrimonio reperiuntur. consil. 653. nu. 4. tho. 2. 236
- Testator sicut in institutione nepotes dilexit ita in substitutione parem dilectionem habuisse videtur. consil. 465. nu. 4. tho. 2. 104
- Testator si testamentum mutare potuit, & non mutauit iniuriam quæ post testamentum facta sunt remississe videtur. consil. 490. nu. 7. tho. 2. 127
- Testator si non facit testamentum tacite illos vocare videtur quos ex forma statuti, vel iuris communis ad eius successionem vocari sciebat. consil. 466. nu. 4. tho. 2. 105
- Testator si mandauit hæredi vt det mihi fundum infra tertium diem sub poena soluendi decem, licet post dictum tempus commissa sit poena, tamen possum fundum petere. consil. 12. nu. 2. tho. 1. 16
- Testator si in principio testamenti de filio simpliciter mentionem fecerit & postea expressam mentionem de masculo, de eodem masculo intellexisse videtur. consil. 495. nu. 11. tho. 2. 131
- Testator si propter filij vtilitatem alimenta reliquit his qui cum eo morati fuissent, mortuo filio alimentorum legatum cessat. consilio 485. numero 5. tho. 2. 122
- Testator si ceterum annua quibusdam legauit, si cum matre moraretur mortua tamen matre legatum debetur. consil. 485. numero 1. tho. 2. 121
- Testator si legauit centum Titio vt fundum emeret, Titius non astringitur vt fundum emere teneatur. consil. 547. nu. 2. tho. 2. 174
- Testator si instituit filios masculos hæredes, & filiam in certa quantitate, deinde disposuit quod si aliquis eorum sine liberis decesserit, portio eius ad superuiuentes deueniret, quid iuris. consilio 547. numero 6. tho. 2. 175
- Testator si coram septem testibus dixit nolo testamentum prius à me factum

In Consilia Philippi Decii.

- Etum valere, quia volo intestatus decedere, venientes ab intestato institue-
re videtur, consil. 582. num. 1. tho. ij. 194
- Testator si dixerit primus & fratris mei filij hæredes sunt, quid iuris, consil.
597. nu. 9. tho. ij. 204
- Testator si mandat q legata soluantur intelligitur à die aditæ hæreditatis,
consil. 633. nu. 5. tho. ij. 226
- Testator si reliquerit aliquid nepoti adiecto, & si decesserit sine liberis reli-
ctum reuertatur ad hæredem vniuersalem, si hæres interim decedat ressi-
tutio cessat, consil. 397. nu. 3. tho. ij. 48
- Testator si instituat talem & eius filios, & etiam hæredes intelligitur q ordi-
ne successiuo veniant, consil. 470. nu. 11. tho. ij. 110
- Testator si instituit eius nepotes sub nomine appellatiuo quilibet ex dictis
nepotibus & æqualiter, & pro virili parte sua vocatus videtur & idem
in legatis, & fideicommissis, in quibus hæredes vocati sunt sub nomine
appellatiuo omnes veniunt æqualiter pro virili, consilio 412. numero 1.
tho. ij. 61
- Testator si relinquit prædium fratribus suis intelligitur secundum ius com-
mune, consil. 154. num. 3. tho. i. 140. consil. 277. num. 8. 259. & consil. 416. nu-
ro 18. tho. ij. 65
- Testator si scripsit in schedula voluntatem suam quam tamen coram testi-
bus, & notario non publicauit si moriatur talis schedula habetur pro tes-
tamento inter liberos licet imperfectum sit, consil. 488. nu. 9. tho. ij. 125. &
consil. 158. nu. 3. tho. i. 142
- Testator si domum vxori legauerit & hæredes prohibuerit ne illam in di-
cta domo molestarentur, authoritate propria dictam domum accipere
potest, consil. 476. num. 6. tho. ij. 114. consil. 418. num. 5. 66. & consil. 424. nu-
mero 17. tho. i. 142
- Testator si legat vxori vsum fructu & si hæres eam molestauerit, quod hære-
ditate priuetur an hæres eam molestans hæreditatem perdat, consil. 613.
numero 1. tho. ij. 215
- Testator si prohibuit eius vxorem vsum fructuariam molestari à suis hæredi-
bus sub pena priuationis, vxori non est remissa cautio quæ ratione vsum
fructus præstari debet, consil. 565. nu. 2. tho. i. 185
- Testator si vxorem in vita instituit, & post eius merem hospitale instituit,
quid iuris, consil. 597. nu. 1. tho. i. 204
- Testator si remiserit confessionem inuentarij damnosam pupillo iudex te-
statoris voluntatem sequi non debet, consil. 349. nu. 5. tho. i. 29
- Testator vbi de masculis expressit de eius voluntate constat, secus vbi non
expressit, consil. 581. nu. 6. tho. i. 193
- Testatorem amicum, vel coniunctum potest quis blandis verbis & suasio-
nibus inducere ad eum instituendum, consil. 489. nu. 6. tho. i. 126
- Testatorem interficiens nihil ex testamento consequi debet, consil. 525. nu-
mero 2. tho. i. 156
- Testatorem ita voluisse nō sufficit nisi disponat, consil. 635. nu. 19. tho. i. 228.
& consil. 636. nu. 13. 161. consil. 286. nu. 9. 270. & consil. 477. nu. 4. tho. i. 115
- Testatori succeditur per fideicommissum, consil. 1. nu. 2. tho. i. 3
- Testatoris à verbis non receditur, nisi consiliet de mente, consilio 412. nume-
ro 11. tho. i. 62
- Testatoris de voluntate quando non constat maior fauor debet præstari fi-
lij & descendenti testatoris quam eius fratribus, consil. 593. n. 8. tho. i. 202
- Testatoris dispositio facta in vno casu licet ex verisimili testatoris mente ad
aliud porrigatur, secus tamen in extensione quæ de persona ad personam
fieri debet, consil. 465. nu. 16. tho. i. 105
- Testatoris dispositio quo casu cesset existentibus testatoris nepotibus, consil.
529. nu. 6. tho. i. 159
- Testatori dispositio fortior est quādo post alienationis prohibitionem vult
quod bona remaneant in familia, consil. 481. nu. 3. tho. i. 118
- Testatoris dispositio quando ex aliqua causa commutatur in aliud modum
pena quæ erat in prima dispositione apposta non intelligitur repetita
in dispositione commutata, consil. 90. nu. 2. tho. i. 89
- Testatoris dispositio in vno casu extenditur ad aliud in quo verisimiliter p-
uidisset ipse si de eo cogitasset, consil. 313. nu. 1. tho. i. 293
- Testatoris dispositio in legato in poenam nō porrigitur de vno casu ad aliud.
consil. 289. nu. 2. tho. i. 273
- Testatoris dispositio intelligitur secundum communem loquendi vsum, consil.
283. nu. 9. tho. i. 266
- Testatoris dispositio interpretari debet secundum illud, q in loco frequen-
tatur, consil. 597. nu. 3. tho. i. 204
- Testatoris dispositio habetur pro lege, consil. 418. num. 1. tho. i. 266. & consil.
441. nu. 2. tho. i. 82
- Testatoris intentio quæ sit dum filios tantum masculos, & non filias insti-
tuit, consil. 545. nu. 6. tho. i. 173
- Testatoris manifestus sensus vbi extat alia interpretatio nō requiritur, consil.
582. nu. 4. tho. i. 194
- Testatoris nouissima voluntas attenditur, consil. 277. nu. 3. tho. i. 258
- Testatoris ordinatio de consensu patronum facta in fundatione beneficij
alterari, & remitti potest, consil. 121. nu. 3. tho. i. 114
- Testatoris præceptum q in vita alicuius diuiso societatis fieri non possit an
valeat, consil. 442. nu. 25. tho. i. 284
- Testatoris præceptum factum hæredibus, vt post mortem testatoris in so-
cietate permaneant, an valeat, & an possit ab hæredibus remitti, consilio
441. nu. 3. & 4. tho. i. 282
- Testatoris prohibitio valet, qui vult quod aliquid in eius familia remaneat.
consil. 481. nu. 1. tho. i. 118
- Testatoris prouisio cessare facit legis dispositionem, consilio 391. numero
secundo. tho. i. 43
- Testatoris super mente coniecturanda sæpe erratur, consilio 277. numero 1.
tho. i. 258
- Testatoris voluntas tacita, & in corde retenta non attenditur, consilio 465.
nu. 8. tho. i. 104
- Testatoris voluntas non attenditur nisi determinatè disponat, consilio 158.
num. 6. tho. i. 143
- Testatoris voluntas etiam à scriptura priuata declarari potest, consil. 454. nu-
mero 12. tho. ij. 97
- Testatoris voluntate deficiente clausula Codicillaris nihil operatur, consil.
209. nu. tho. i. 273. & consil. 204. nu. 10. tho. i. 190
- Testatoris voluntas vsque ad mortem ambulatoria est, consil. 512. nu. 2. tho.
ij. 145. & consil. 263. nu. 2. tho. j. 243
- Testatoris voluntas totum facit vbi de illa constat, consil. 477. num. 2. i. 14. &
consil. 490. nu. 1. tho. i. 126
- Testatoris voluntas ut seruetur à verborum proprietate receditur, consil.
476. nu. 1. tho. ij. 114
- Testatoris voluntas attendi debet in fideicommissis, consilio 181. numero 3.
tho. j. 166
- Testatoris voluntas in substitutione debet regulari secundum institutione,
consil. 269. nu. 1. tho. i. 249
- Testatoris voluntas attenditur etiam verba impropriando, consilio 316.
numero 1. tho. ij. 296
- Testatoris voluntas in vltimis voluntatibus principaliter attendi debet,
consil. 23. nu. 6. tho. i. 27
- Testatoris voluntas etiam tacita in vltimis voluntatibus sufficit quæ ex
coniecturis colligatur, consil. 515. n. 1. 3. 4. & 5. tho. ij. 147. consil. 269. nu. 3. tho.
j. 249. consil. 480. nu. 5. tho. ij. 117. consil. 417. nu. 4. 65. consil. 506. nu. 4. 141.
consil. 495. nu. 9. 131. & consil. 514. nu. 5. tho. i. 147
- Testes clerici debent præferri testibus laicis si numero sint pares, consil. 109.
nu. 5. tho. i. 104. & consil. 448. nu. 36. tho. ij. 93
- Testes debent deponere super facto, consil. 310. nu. 9. tho. ij. 300
- Testes debent esse rogati ad probandum matrimonium, consilio 162. nume-
ro 9. tho. i. 147
- Testes de diuersis actibus deponentes sunt singulares, & non probant, consil.
158. nu. 10. tho. i. 143. & consil. 650. nu. 10. tho. i. 235
- Testes deponentes per verbum visum fuit, non probant, consilio 363. nu-
mero 4. tho. ij. 20
- Testes deponetes de peritijs bene probant licet de credulitate nihil dicant,
consil. 489. nu. 12. tho. ij. 126
- Testes deponentes de tractatu non probant, consil. 197. nu. 3. tho. i. 279. consil.
404. nu. 11. tho. ij. 56
- Testes deponentes non verisimile nō probant, & contra eos est præsumptio
falsitatis, consil. 634. nu. 5. tho. ij. 246. & consil. 596. nu. 8. tho. i. 203
- Testes deponentes aliquem tenere & possidere talem fundum probant pos-
sessionem, consil. 301. nu. 17. tho. i. 283. & consil. 214. nu. 5. tho. i. 198
- Testes de vniuersitate, vel collegio admittuntur in causis vniuersitatis, &
collegij, consil. 342. nu. 4. tho. ij. 5
- Testes dicentes se vidisse instrumentum non probant, consilio 214. nume-
ro 1. tho. i. 198
- Testes domestici in probando defensionē admittuntur, consil. 469. nu. 7. tho.
i. 109. & consil. 459. nu. 7. tho. i. 100
- Testes vt in effectu conueniant sufficit licet in verbis discrepent, consil. 100.
num. 6. tho. i. 96
- Testes duo non solum masculi, sed etiam foeminae sufficiunt ad coniungen-
dum, & separandum matrimonium, consil. 342. nu. 1. tho. i. 25
- Testes duo regulariter sufficiunt in probationibus, consilio 271. numero 1.
tho. i. 252
- Testes duo sufficiunt in relictis ad pias causas, consil. 283. nu. 7. tho. i. 313
- Testes duo sufficiunt in testamento inter liberos, consilio 627. numero 11.
tho. i. 266
- Testes & instrumenta habent parem vim, consil. 79. nu. 5. tho. i. 79
- Testes etiam in codicillis debent esse in conspectu testatoris, consil. 354. nu-
mero 3. tho. i. 14
- Testes examinari possunt ante litem contestatam ex causa, consilio 301. nu-
mero 6. tho. i. 283
- Testes licet plene probant potest tamen iudex si sibi videtur non eis adhibe-
re fidem, vel contra, consil. 448. nu. 29. tho. i. 92
- Testes in criminalibus debent esse omni exceptione maiores, consil. 429. nu-
mero 12. tho. i. 75
- Testes inhabiles admittuntur ad probandum crimen læsæ maiestatis, non ta-
men admittuntur ad probandum adminicula talis delicti, consil. 410. nu-
mero 15. tho. i. 60
- Testes in instrumentis necessarij sunt, consil. 447. nu. 7. tho. i. 71
- Testes in testamento necesse est quod viderint testatorem, consil. 354. nume-
ro 1. tho. i. 14
- Testes meliorem rationem afferentes sunt præferendi, consilio 301. nume-
ro 18. tho. i. 284
- Testes non interrogati in probando negatiuam rationem reddere debent,
consil. 649. nu. 10. tho. i. 234
- Testes non iudicare sed de sensu corporis deponere debent, consil. 459. nu. 9.
tho. i. 100. & consil. 445. nu. 53. tho. i. 90
- Testes omni exceptione maiores requiruntur in probando matrimonium,
consil. 162. nu. 12. 13. & 14. tho. i. 147
- Testes per verba facti non autem iuris deponere debent, consilio 524. nu-
mero 3. tho. i. 155
- Testes per eundem sermonem loquētes, & eandem causam, & rationem red-
dentes suspecti redduntur, consil. 448. nu. 24. tho. i. 92. & consil. 627. nume-
ro 3. tho. i. 223
- Testes præcibus induci possunt ad deponendum, consilio 188. numero 16.
tho. i. 175
- Testes plures inimici, & domestici repelluntur, consil. 133. nu. 6. tho. i. 123
- Testes qualificati maiorem fidem in se habent, consil. 342. nu. 2. tho. i. 25
- Testes quando fuerunt presentes in instrumento non tamen vt testes inter-
uenerant, & isti cum iuramento examinati dicunt non interuenisse non
per hoc derogatur instrumento, consil. 101. nu. 2. tho. i. 97
- Testes quales præferri debent, consil. 448. nu. 35. tho. i. 293
- Testes q in specie deponunt prævalent testibus in genere deponentibus, consil.
448. num. 37. tho. i. 293

Index.

- Testes qui deponunt se vidisse instrumentum ad hoc ut probent requiruntur
amissio originalis instrumenti. confil. 82. nu. 3. tho. j. 81
- Testes qui dicunt aliquem vidisse possidere probant possessionem confil.
56. nu. 4. tho. ij. 58
- Testes qui propter noctis obscuritatem non possunt videre non probant.
confil. 429. nu. 16. tho. ij. 75
- Testes qui de voce & fama deponunt non probant matrimonium confil. 162.
nu. 3. tho. i. 146
- Testes qui de credulitate deponunt in probando innocentiam admittuntur.
confil. 459. nu. 8. tho. 2. 100. & confil. 469. nu. 8. 109
- Testes quibus ius cōe assitit, & qui cum iure communi concordant, alijs
preferunt, qui iuri cōi aduersantur. confil. 448. nu. 11. & 35. tho. 2. 92. & 93
- Testes sufficit quod sint concordantes in principali, de quo agitur, licet in qui-
busdam circumstantijs discordarent. confil. 162. nu. 15. & 16. tho. i. 147
- Testes qui simpliciter deponunt homicidium fuisse commissum ad defensio-
nem probant, licet aliam non adducant rationem. confil. 469. nu. 5. & 10.
tho. 2. 109. & confil. 459. nu. 6. 100. & confil. 54. nu. 5. tho. 56
- Testes quinque requiruntur, omni exceptione maiores in codicillis confilio
105. nu. 5. tho. i. 100
- Testes quinque requiruntur in donatione causa mortis. confil. 304. nu. 5. tho.
1286. & confil. 470. nu. 9. tho. 2. 109
- Testes quando singulares sunt in defectum probationis iuramentum non
admittitur. confil. 463. nu. 11. tho. ij. 103
- Testes quando sunt suspecti de falso iudex illos diligenter examinare debet,
& si potest illos inuoluere. confil. 448. nu. 27. & 30. tho. i. 92
- Testes seniores iunioribus preferuntur. confil. 443. nu. 26. tho. ij. 85
- Testes septem requiruntur in probatione erroris substantialis. confilio 105.
nu. 3. tho. i. 100
- Testes singulares plures minus probant quam vnus. confil. 188. nu. 8. tho. i.
174. & confil. 214. nu. 3. 198. confil. 534. nu. 12. tho. ij. 163. & confil. 649. nu.
11. & 12. tho. ij. 235
- Testes singulares non probant consuetudinem. confil. 402. nu. 15. tho. ij. 53. &
confil. 538. nu. 11. 165
- Testes singulares recipiuntur in probando aliquid in genere. confilio 650.
nu. 11. tho. ij. 235
- Testes singulares sufficiunt in probando dementiam & furorem. confil. 448.
nu. 8. tho. ij. 92
- Testes subditi vel salariati sunt suspecti. confil. 94. nu. 2. tho. i. 91
- Testes super fama deponentes rationem adducere debent dato quod inter-
rogati non sint. confil. 575. nu. 8. tho. ij. 189
- Testes variantes & contrariantes in accessorio non in principali nihilomi-
nus probant. confil. 342. nu. 6. tho. i. 5
- Testes de auditu deponentes an probent. confil. 158. nu. 11. 143. confil. 82. nu.
181. confil. 320. nu. 6. 299. confil. 429. nu. 20. 75. confil. 638. nu. 8. 229. &
confil. 647. nu. 5. 234
- Testi potest dari pecunia ut veritatem dicat. confil. 188. nu. 14. tho. i. 175
- Testi propter affinitatem fides minuitur. confil. 463. nu. 13. tho. 2. 103
- Testi asserenti se tulisse falsum testimonium precibus alicuius non credi-
tur. confil. 188. nu. 6. & 10. tho. i. 174. & confil. 233. nu. 1. 215
- Testibus absq; iuramento non creditur. confil. 691. nu. 13. tho. 2. 249
- Testibus rationem non assignantibus non creditur in criminalibus confil. 429.
nu. 11. tho. 2. 75
- Testibus pluribus delictum probantibus primo probant licet rationem non
adducant illa quæ cadunt in sensum confil. 100. nu. 1. tho. i. 95
- Testibus dicentibus se non interfuisse instrumento non ob hoc reprobat.
instrumentum. confil. 109. nu. 9. tho. i. 194
- Testibus grauib; & fide dignis deponentibus de auditu credendum est. cō-
fil. 595. nu. 3. tho. ij. 203
- Testibus asserentibus, qd aliquis sit bonæ conditionis & famæ, magis credi-
tur quam asserentibus contrarium. confil. 448. nu. 12. tho. ij. 92
- Testibus deponentibus de sana mente magis creditur quam deponentibus
de infamia. confil. 448. nu. 10. tho. 2. ibid.
- Testibus duobus affirmantibus plus creditur quam decem negantibus, con-
fil. 534. nu. 13. tho. 2. 163. & confil. 649. nu. 13. 235
- Testificare non potest Rex siue princeps in causa propria, confil. 410. nu. 10.
tho. i. 60
- Testificata percunctasse non præsumitur quis ex sola attestationum visione.
confil. 213. nu. 3. tho. i. 197
- Testis dictum quantum fieri potest suppleri debet. confil. 595. nu. 5. tho. 2.
203. & confil. 271. nu. 2. 252
- Testis de credulitate non probat. confil. 524. nu. 6. tho. 2. 155. & confil. 647.
nu. 6. 234
- Testis etiam non iuratus præsumptionem facit. confil. 559. nu. 8. tho. 2. 181.
& confil. 694. nu. 5. 250
- Testis etiam infamis, & alijs inhabilis si de facto proprio attestatur facit
semiplenam probationem. confil. 363. nu. 3. tho. ij. 20
- Testis deponens de iudicio suo non probat. confil. 255. nu. 5. tho. i. 235
- Testis deponens aliquem esse dominum, quia vidit, non probat. confil. 220
nu. 5. tho. i. 203
- Testis ab utraque parte productus, approbatus censetur. confil. 536. nume-
ro 11. tho. ij. 164
- Testis non probat nisi rationem afferat. confil. 321. nu. 6. tho. i. 300
- Testis interrogatus à quibus audiuit, si dicat se non recordari non probat.
confil. 133. nu. 5. tho. i. 123
- Testis instructio non arguit falsitatem. confil. 188. nu. 18. tho. i. 175
- Testis qui meram negatiuam attestatur, redditur suspectus de falsitate. confil.
649. nu. 15. tho. ij. 235
- Testis qui deponit consuetudinem ita esse, non probat. confil. 402. nume. 14.
& 16. tho. ij. 53
- Testis quando vario modo loquitur, attenditur secundum dictum. confil.
429. nu. 17. tho. ij. 75
- Testis repellitur à testimonio propter affectionem. confil. 309. nu. 3. tho. i. 295
- Testis ratio refertur ad illud tempus, quod in capitulo continetur. cōfil. 271.
num. 7. tho. 2. 353
- Testis si dixerit, quod vidit aliquem furere, & actus furiosorum facere, bene
probat. confil. 448. nu. 6. tho. ij. 92
- Testis si dixerit se vidisse solum cum sola, & nudum cum nuda sufficit. confil.
577. nu. 11. tho. ij. 191
- Testis si dicat, quod non recordatur à quibus audiuit, non probat, etiam
si prius dixisset se à maiori parte audiuisse. confil. 429. nu. 19. tho. ij. 751
- Testis si dixerit aliquem furiosum, quia per viam lapides proiebat, non
probat. confil. 448. nu. 33. tho. ij. 93
- Testis simpliciter deponens de affictu non probat locationem. confilio 57.
num. 5. tho. i. 59
- Testis vnus, & confessio extrajudicialis facta etiam parte absente plenam
probationem facit. confil. 596. nu. 6. tho. ij. 103
- Testis vnus licet plus dicat, quam alter, non hoc eorum dicta infringuntur.
confil. 162. nu. 23. tho. i. 148
- Testis vnus cum fama plenam probationem facit. confil. 162. numero 10. &
11. tho. i. 147
- Testis vnus licet plus dicat, quam alter, non sunt contrarij. confilio 100. nu-
mero 4. tho. i. 96
- Testis vnus solus plenam facit probationem, quando deponit de facto pro-
prio ad vtilitatem alterius. 650. nu. 9. tho. ij. 135
- Testium relatione ad capitula omnia specificata videntur. confilio 448. nu-
mero 5. tho. ij. 92
- Testium propter maximam legalitatem iudex ad credendum ipsis induci
potest. confil. 463. nu. 24. tho. ij. 103
- Testium verba licet clare probent, potest tamen iudex illis fidem non adhi-
bere. 596. nu. 3. tho. ij. 203
- Testium in dictis consideratur id, quod est verisimile. confilio. 314. nume-
ro 5. tho. i. 294
- Testium testimonia super consanguinitate probanda non valent, nisi gradus
à communi parente computare inciperent. confil. 524. nu. 4. tho. ij. 155
- Testium numerus in testamentis propter pestem relaxari debet. confil. 504
num. 7. tho. ij. 140
- Testium prohibita reprobatione non videtur prohiberi illa reprobatio, quæ
ex ipsorum testium contrarietate insurgit. confil. 3. nu. 8. tho. i. 10
- Testium contrarietas non nocet, nisi sit in negotio principali. confilio 100.
numero 5. tho. i. 96
- Testium dicta sunt iuuanda, & non calumnianda. confil. 100. nu. 2. tho. j. 95
- Textus in l. pater filium. 5. quindecim. an habeat locum in alienatione facta
per diuisionem. confil. 88. nu. 5. tho. i. 88
- Timor honoris, & infamiz non minor videtur, quam mortis. confilio 686.
num. 9. tho. ij. 247
- Titulus pro hærede non habet locum in filiofam. confil. 221. numero 4. tho.
1. 204.
- Transactio de re dubia, & lite incerta fit. confil. 474. num. 8. tho. 2. 112. & confil.
532. num. 10. tho. ij. 161
- Transactio facta super lite ficta nullius est momenti. confilio 351. numero 3.
thom. 2. 12
- Transactio facta contra formam datam à lege, non valet, confilio 345. nu-
mero 1. tho. i. 6
- Transactio nulla est, quando fit contra illud, qd est de ipsius substantia. confil.
551. num. 6. tho. ij. 176
- Transactio in pœnam non obseruantis est stricti iuris. confil. 297. numero 5.
thom. 1. 279
- Transactio non valet, cum lis, & litis instantis timor cessat. confil. 479. nume-
ro 12. tho. ij. 16
- Transactio per relationem ad litem facta, vbi lis non extat, nulla est. confilio
479. nu. 13. & 14. tho. 2. ibid.
- Transactio quo casu iuramento æquiparetur. confil. 479. numero 11. thom.
2. ibid.
- Transactio quo casu inter personas ecclesiasticas valeat. confilio 474. nume-
ro 9. tho. ij. 112
- Transactio non potest prætextu instrumenti de nouo reperti retractari. con-
fil. 630. nu. 3. tho. ij. 225
- Transactioe vltra dimidiam iusti pretij deceptus reclamare potest. confil.
597. nu. 10. tho. ij. 204
- Transactioe facta licet instrumenta appareant, quibus transigentem dece-
ptum fuisse constat, etiam si grauis deceptio fuerit, lis propter hoc susci-
tari non debet. confil. 479. nu. 10. tho. ij. 116
- Transactioe in contractu licet vltra dubij euentus æstimationis dimidia
quis deceptus fuerit, non tamen petere potest, qd transactio facta rescinda-
tur. confil. 479. nu. 8. & 9. tho. ij. ibid.
- Transigere potest liberam potestatem habens licet mandatum speciale re-
quiratur. confil. 493. nu. 3. tho. ij. 129
- Translatio bonorum videtur facta cum oneribus suis, confilio 156. nume-
ro 3. tho. i. 42
- Transmissioe materia decisione imperiali indiget. confilio 249. numero 1.
tho. i. 230
- Tractatus filiationis videtur deprehendi ex iudicio intellectus. confilio 54.
num. 4. tho. i. 56
- Tractantur multa quæ non perficiuntur. confil. 463. nu. 1. tho. ij. 103
- Trebellianica an propter non confectionem inuentarij prohiberi possit.
confil. 495. nu. 24. 25. & 27. tho. ij. 132
- Trebellianica non potest prohiberi filijs primi gradus. confilio 218. nume-
ro 5. tho. i. 200
- Trebellianica per quæ verba prohibeatur. confil. 495. nu. 23. tho. ij. 132
- Trebellianica detrahatur contra vel præter testatoris voluntatem. confilio
256. num. 11. tho. i. 236
- Trebellianica an detrahi possit, quando per hæredem inuentarium confe-
ctum non fuit. confil. 480. nu. 15. & 16. tho. ij. 117
- Trebellianica licet in filijs primi gradus prohiberi non possit, secus tamen
quando

In Consilia Philippi Decii.

quando duæ quartæ detrahi debent. consil. 480. numero 13. 18. & 19. tho. ij. ibid.
 Trebellianica & legitima conditione eueniente detrahuntur. consil. 480. numero 14. tho. ij. ibid.
 Treuga si frangatur alteri parti contrafacere non licet. consilio 531. numero 8. tho. ij. 160
 Turbata possessionis in interdicto quæ probari debeant. consilio 663. numero 4. tho. ij. 240
 Turpitudine allegari potest ad coadiuuandam intentionem consilio 14. numero 7. tho. i. 19
 Tutella data ex abrupto ad simplicem requisitionem matris transeuntis ad secunda vota non tenet. consil. 674. nu. 5. tho. ij. 244
 Tutella pubertate finitur. consil. 476. nu. 2. tho. ij. 114
 Tutellæ onus etiam inuitis agnatis infertur. consil. 16. nu. 4. tho. i. 21
 Tutellæ deferuntur per consequentiam hæreditatum. consil. 16. nu. 1. tho. i. 20
 Tutellariz administrationis in ratione tria inuestigantur. consilio 177. numero 1. tho. i. 161
 Tutor si tutelam non acceptauit legato priuatur. consilio 191. num. quarto. tho. i. 179
 Tutor potest transigere & compromittere vbi pupilli iura sunt obscura. consil. 196. nu. 5. tho. i. 279
 Tutor consanguineus. inimici suspectus reputatur. consilio 674. numero 6. tho. ij. 244
 Tutor legatarius priuatur legato. si tutelam recusauit. & uoluntatem defuncti non adimpleuit. consil. 178. nu. 2. tho. i. 161
 Tutor certæ rei. uel causæ dari non potest. consil. 479. nu. 3. tho. ij. 116
 Tutor transactionem facere potest. consil. 479. nu. 1. tho. ij. ibi.
 Tutorem si pater filiis dedit nepotibus dedisse non uidetur. consil. 545. numero 10. tho. ij. 173
 Tutoris culpa. & negligentia. qui non conuertit pecuniam in emptionem prædiorum nõ probatur. nisi ostendatur. quod prædia erant uenalia. consil. 430. nu. 4. tho. ij. 76
 Tutoris officium pubertate finitur. consil. 460. nu. 22. tho. ij. 101

V

Valeat statutum. quod stantibus masculis foemine non succedat consil. 627. nu. 4. tho. ij. 223
 Valeat pactum consuetudo vel statutum. quod bona feudalia alienari possint. consil. 614. nu. 7. tho. 2. 216
 Valorem rei qui scit. uidetur partem vendere & partem donare. consil. 583. nu. 1. tho. ii. 195
 Vassalli ius in ipso feudo potestius uidetur. quam substituti in hæreditate. consil. 445. nu. 34. tho. ij. 89
 Vassallus non potest cogi ad ostendendum inuestituram feudi. consil. 61. numero 1. tho. i. 61
 Vassallus si feudo priuatus sit. quoniam inuestituram non petiit. & dominus illum ad obedientiam recipiat uidetur caducitatem remittere. nisi protestetur. consil. 460. nu. 10. tho. ij. 101
 Vassallus contrahens amicitiam cum inimicis domini priuatur feudo. consil. 604. nu. 2. tho. ij. 209. & consil. 606. nu. 3. tho. ij. 210
 Vassallus de feudo testari non potest. consil. 468. nu. 31. tho. ij. 108
 Vassallus non potest feudum alienare nisi de consensu domini. licet in inuestitura dicatur ad dandum. vendendum. vel alienandum. consilio 614. numero 2. tho. ij. 216
 Vassallus propter iustum metum excusatur si alteri præstitit iuramentum fidelitatis. consil. 690. nu. 14. tho. ij. 249
 Vassallus etiam si renuntiauerit feudo in manibus domini. talis renuntiatio non præiudicat agnatis. consil. 395. nu. 3. tho. ij. 47
 Vassallus non debet priuari in totum per alienationem partis. consilio 667. numero 6. tho. ij. 242
 Vassallus non potest conferre feudum in filiam non consentientibus agnatis. consil. 390. nu. 2. tho. ij. 41
 Vassallus quando semper possessionem retinuit noua inuestitura non requiritur. consil. 445. nu. 69. tho. ij. 91
 Vassallus feudum insolutum creditoribus dare non potest nisi in loco consuetudo esset. consil. 445. nu. 24. tho. ij. 89
 Vassallus in præiudicium aliorum agnatorum qui successiue succedere debent alienare non potest. & si patitur quod contra eum præscriptio curat illa præscriptio aliis successiue uenientibus minime nocet. consil. 445. nume. 47. tho. ij. ibi.
 Vassallus non prohibetur locare feudum ad modicum tempus. consilio 667. nume. 4. tho. ij. 242
 Vassallus non debet seruare iuramentum. si dominus non præstet quod promissit. consil. 264. nu. 4. tho. i. 244
 Vassallus si priuatur feudo propter alienationem. vel aliam iustam causam hoc intelligitur. si dominus velit. consilio 184. numero 11. & 12. tho. i. 171.
 Vbi omnes de uniuersitate non solenniter congregati sunt præsentis valet quod actum. ac si uniuersitas solenniter congregata fuisset. consil. 198. numero 5. tho. i. 185
 Vbi agitur de statu hominis non deferitur iuramentum in defectum probationis. consil. 699. nu. 11. tho. ij. 252
 Vbi constat de veritate actuum præsumptio simulationis excluditur. consil. 648. nu. 5. tho. ij. 234
 Vbi agitur de peccato ius canonicum seruari debet etiam in terris imperij. consil. 611. nu. 6. tho. ij. 215
 Vbi aliquis est in possessione per 30. annos tanquam rector ecclesiæ & fama publica concurrat. habet fundatam intentionem nõ solum in possessorio sed etiam in petitorio. consil. 118. nu. 2. tho. i. 111
 Vx terræ cuius Rex puer est. consil. 443. nu. 28. tho. ij. 85
 Vectigal quid sit. consil. 21. nu. 1. tho. i. 195

Vectigalia noua decreto ciuitati constitui non possunt. consil. 649. numero quarto. tho. ij. 234
 Vectigalia noua imponi non debent. consil. 359. nu. 9. tho. ij. 18
 Vectigalibus in omnibus consuetudo attenditur. consilio 534. numero 8. tho. ij. 162
 Velle quis non præsumitur quod non loquitur. consil. 210. nu. 3. tho. i. 194
 Vendam si tibi prædium tale pro mille. & dico quod sunt centum iugera venditio ad mensuram non dicitur. consil. 500. nu. ij. tho. ij. 137
 Vendat si quispiam bladum. vinum. & oleum. q. de suis possessionibus colligitur negotiari non uidetur. consil. 472. nu. 27. tho. ij. 117
 Vendat si quis fundum pro decem. & partem pretij recipiat. si residuum emptor intra tres menses soluere promittat. & non soluat poenam incurrit. consil. 452. nu. 8. & 10. tho. ij. 95
 Vendendi potestas alicui a Principe dari potest. ut secundum consuetudinem in contractibus pacta poenalia apponere possit. consil. 449. nu. 29. tho. ij. 94
 Vendens rem alienam videtur vendere nomine alieno. consil. 280. numero secundo. tho. i. 261
 Venderé promittens ad uendendum præcise cogi non debet. consilio 502. numero 8. tho. 2. 139
 Venderé cariori pretio ad tempus an quis possit. quam si statim solueretur pretium. consil. 111. nu. 1. 3. 9. 10. 11. & 12. tho. i. 105. & seq.
 Vendiderit si quis omnes possessiones quas in castro habet. an iurisdictionem vendere videatur. consil. 483. nu. 19. tho. 2. 120
 Venditio non propterea dicitur facta in scriptis ex eo quia inter contrahentes actum sit. quod de contractu huiusmodi scriptura fiat. consil. 340. numero 3. tho. 2. 2
 Venditio rei minoris quibus solennitatibus fieri debet. consilio 556. numero 4. tho. 2. 179
 Venditio semel facta rescindi non potest. consil. 558. nu. 1. tho. 2. 180
 Venditio per quos. & quorum licentia fieri debeat. & quæ alia interuenire debeant. consil. 403. nu. 12. tho. 2. 54
 Venditio annui redditus facta ad uitam alicuius. & quando valeat. consilio 123. nu. 1. tho. i. 115
 Venditio facta pro pretio estimando per duos homines eligendos est approbata de iure. consil. 648. nu. 1. tho. 2. 234
 Venditio cum pacto de retrouendendo valet. consil. 614. nu. 10. tho. 2. 217
 Venditio a filio facta ex temporis diuturnitate de licentia patris facta præsumitur. consil. 486. nu. 11. tho. 2. 123
 Venditio ad numerum expressum limitata videtur quando numerus in eadem oratione exprimitur. consil. 500. nu. 4. & 15. tho. 2. 137. & seq.
 Venditio fraudis præsumptioibus arguitur. consil. 208. nu. 4. tho. i. 193
 Venditio vel locatio facta specificatis bonis & expressis consensibus non restringitur ex mensura adiecta. consil. 347. nu. 1. tho. 2. 8
 Venditione perfecta periculum ad emptorem pertinet. consilio 311. numero 1. tho. i. 292
 Venditionem si episcopus permisit ut creditoribus satisfieri possit. non potest ille cui fuit permessa uenditio permutationem facere. consilio 555. numero 11. tho. 2. 178
 Venditores plures an dicantur si in eodem instrumento contineantur plures res quam habeant pretia distincta. consil. 421. nu. 3. tho. 2. 68
 Venditor an & quando agere possit ad pretium. & quando obtineat. consil. 297. nu. 1. tho. i. 279
 Venditor ad duo obligatur. consil. 280. nu. 7. tho. i. 261
 Venditor emptorem ad numerationem faciendam interpellare debet aliter in mora esse non videtur. consil. 452. nu. 11. tho. 2. 95
 Venditor condemnatus ad rem tradendam potest contra executionem sententiarum opponere exceptionem pretij non soluti. consil. 119. nu. 2. tho. i. 112
 Venditor quando respondet emptori de fructibus. facit cessare præsumptionem fraudis. consil. 648. nu. 4. tho. 2. 234
 Venditor de euictione tenetur si res vendita seruitutem habere reperiatur. consil. 483. nu. 18. tho. 2. 120
 Venditores de euictione tenentur licet se non obligauerint. consilio 483. numero 15. tho. 2. ibid.
 Veneti si promiserunt aliquid facere sub poena non incidunt in poenam si aliqui tanquam singuli contrafaciant. consil. 374. nu. 6. tho. 2. 30
 Veneti ex longa consuetudine habent in mari iurisdictionem. consilio 638. nume. 3. tho. 2. 229
 Venientes ab intestato non possunt venire ad bona. & hæreditatem nisi de expressa uel tacita voluntate eius de cuius successione agitur. consil. 698. numero 6. tho. 2. 252
 Verba itaque quid important. consil. 226. nu. 6. tho. i. 209
 Verba narratiua non probant exemptionem. consil. 151. nu. 5. tho. i. 139
 Verba posita in instrumento debent operari. ita quod nullum verbum etiam minimum debet esse superfluum. consil. 47. nu. 3. tho. i. 52
 Verba apposita in principio instrumenti determinantur per verba sequentia. consil. 347. nu. 3. tho. 2. 8
 Verba inuestituræ pro hæredibus suis masculis. & foeminis intelliguntur successiue consil. 139. nu. 3. tho. i. 127
 Verba beneficia curata. & non curata an comprehendant feudum. consil. 76. numero 1. tho. i. 76
 Verba audiatis. terminetis. de iure. & de facto quid important. consil. 11. nu. 5. tho. i. 14
 Verba clara cauillari non possunt. consil. 653. nu. 5. tho. 2. 237
 Verba intelligi debent per prius. consil. 679. nu. 2. tho. 2. 245
 Verba intelligi debent in casu in quo de iure fieri debet. consilio 446. numero 6. tho. 2. 91
 Verba qualiter secundum formam iuris communis intelligantur. consil. 685. numero 4. tho. 2. 246
 Verba dispositiua faciunt indubitam probationem. consilio 389. numero decimo. tho. 2. 41
 Verba concernentia executionem dispositionis. non ampliant. consilio 413. numero 8. tho. 2. 62

Index.

- Verba si non dederit vel fecerit in dispositione, ex qua inducitur obligatio posita, intelliguntur si in mora dandi vel faciendi fuerit, & requiritur interpellatio. confil. 439. nu. 5. tho. ij. 81
- Verba prolata per modum rationis in prohibitione alienationis inducunt dispositionem, & fideicommissum. confil. 636. nu. 1. tho. ij. 228
- Verba notarij relativa facti dicuntur verba contrahentium. confil. 653. numero 6. tho. ij. 237
- Verba stipulationis dubia debent intelligi, ut minus obligent debitore quam possit. confil. 423. nu. 8. tho. ij. 70
- Verba sicut intelliguntur secundum conditionem persone ita etiam secundum loci conditionem debent interpretari. confil. 545. numero quinto. tho. ij. 173
- Verba ex quibus obligatio oritur, sunt in stipulationibus inspicienda. confil. 423. nume. 2. tho. ij. 70
- Verba cum non conueniunt, dispositio locum habere non videtur. confil. 466. num. 16. tho. ij. 106
- Verba in contractibus reducuntur ad mediocritatem. confil. 430. numero 5. tho. ij. 76
- Verba voluit iussit, important fideicommissum. confil. 23. numero tertio. tho. ij. 27
- Verba licet intelligi debeant ut aliquid operentur, attamen secundum actus naturam de quo agitur operari debent. confil. 473. numero vndecimo. tho. ij. 112
- Verba declaratoria a testatore prolata de testamento in futurum faciendi nihil operantur. confil. 488. nu. 14. tho. ij. 125
- Verba quotiescunque conditionem importare videntur. confil. 487. numero 6. tho. ij. 124
- Verba quae alias denotant improprietatem in his quae sunt iuris significant veritatem. confil. 365. nu. 5. & 8. tho. ij. 21
- Verba iniuriosa sunt, etiam si alicui dicatur mentiris salvo honore tuo. confil. 487. nu. 4. tho. ij. 123
- Verba in dubio ad testatorem referri debent. confil. 470. nu. 12. tho. ij. 110
- Verba in dubio ad boni viri arbitrium reduci debent. confil. 493. numero 22. tho. 2. 129
- Verba uniuersalia omnia comprehendunt dato quod sit maior ratio in uno quam in alio. confil. 358. nu. 1. tho. ij. 16
- Verba dispositiua bene probant contra confidentem. confil. 536. numero quinto. tho. ij. 166
- Verba ab homine prolata de primo actu intelliguntur. confil. 542. numero sexto. tho. 2. 169
- Verba pleno iure videntur excludere obligationem & hypothecam. confil. 43. nu. 2. tho. i. 49
- Verba ordine successiuo an intelligantur per directam substitutionem, an per fideicommissariam. confil. 204. nu. 2. tho. i. 189
- Verba coram me, & partibus superscriptis quomodo accipiantur. confil. 36. nume. 4. & 5. tho. i. 39
- Verba de haerede in haerem intelliguntur de descendente in descendente. confil. 38. nu. 4. 5. & 6. tho. i. 43. & seq.
- Verba quae de sui natura important liberam voluntatem restringuntur ubi agitur de praedictio tertij. confil. 355. nu. 6. tho. ij. 15
- Verba Papae faciunt plenariam fidem. confil. 341. nu. 4. tho. ij. 3
- Verba ubicunque sint, & reperiuntur non includunt iura & actiones. confil. 30. nume. 5. tho. i. 33
- Verba attentis caducitatibus intelliguntur, & declarantur, secundum conclusionem, quae fit in sola possessione. confil. 28. nu. 7. tho. i. 32
- Verba originem vel domicilium denotantia quae sint. confil. 550. numero sexto. tho. ij. 176
- Verba praeteriti temporis rem perfectam significant. confil. 181. numero 15. tho. i. 167
- Verba futuri temporis non disponunt. confil. 158. nu. 7. tho. i. 141
- Verba quod animarum cura nullatenus negligatur non ampliant gratiam, ut in curato beneficio dispensatum videatur. confil. 212. nu. 7. tho. j. 196
- Verba de legitimo matrimonio natus verificantur ex matrimonio subsequenti. confil. 154. nu. 5. tho. i. 141
- Verba interrogatiua non probant. confil. 309. nu. 4. tho. j. 291
- Verba eadem non possunt intelligi eodem tempore, & ordine successiuo. confil. 247. nu. j. tho. j. 229
- Verba respicientia executionem donationis non suspendunt eius substantiam. confil. 239. nu. 1. tho. j. 222
- Verba & eius haeredes quid important. confil. 319. nu. 8. tho. i. 299
- Verba valeant iure codicillorum apposita in testamento quid important. confil. 241. nu. 2. tho. i. 223
- Verba quod non debeat diminui res aliqua, quid operentur. confil. 288. numero 1. tho. i. 271
- Verba substituo F. & eius liberos, quot modis intelligantur. confil. 235. nume. 1. & 2. tho. i. 217
- Verba posita in dispositione hominis, in primo actu intelliguntur. confil. 286. num. 15. tho. i. 270
- Verba in inuestitura, & quibus dederit, quid important. confil. 170. nume. 2. & 3. tho. i. 154
- Verba quod talis solutio debeat fieri de primis denarijs qui exiguntur a debitoribus communibus in instrumento apposita, quid important. confil. 182. nu. 1. tho. i. 168
- Verba habitare, & simul vivere respiciunt personam, & post mortem non durant. confil. 264. nu. 1. tho. i. 244
- Verba haec legitima prole existente, an verificentur in legitimatis. confil. 257. nume. 1. tho. i. 236
- Verba prolata a peritis, intelliguntur secundum proprietatem verborum prout iuristi loquuntur. confil. 357. nu. 7. tho. i. 237
- Verba quoque casu in dubio gratia demonstrationis apposita videantur. confil. 568. nu. 3. tho. 2. 186
- Verba conditionalia quandoque dispositionem inducunt. confil. 574. numero octauo. tho. 2. 189
- Verba derogatoria impediunt valentiam sequentis actus tam in contractibus quam in ultimis voluntatibus. confil. 582. num. 5. tho. 2. 194
- Verba ablatiui casus conditionem inducunt. confil. 581. numero 9. tho. ij. ibid.
- Verba debent intelligi & interpretari secundum cursum ordinarium, & non referuntur ad illud quod iure extraordinario quandoque factum fuisset. confil. 430. nu. 7. tho. 2. 76
- Verba ex testamento, uel ab intestato quod possit succedere legitimatus intelliguntur non extantibus filijs legitimis & naturalibus. confil. 393. numero 9. tho. ij. 45
- Verba in contractibus interpretanda sunt, contra eum qui fundatur in verbis. confil. 170. nu. 5. tho. j. 155
- Verba conditionalia dispositionem quandoque inducunt. confil. 655. nu. 33. tho. ij. 238
- Verba simpliciter, & non secundum quid intelligi debent. confil. 492. nu. 11. tho. 2. 129. & confil. 526. nu. 9. tho. ij. 157
- Verba directa non possunt ad fideicommissum adaptari. confil. 247. nu. 4. tho. j. 229. & confil. 431. nu. 1. tho. ij. 76
- Verba expressa a testatore debent intelligi ut sonant secus ubi agitur de interpretatione legis. confil. 412. nu. 7. & 9. tho. ij. 61. & seq.
- Verba quomodocunque sunt generalia, & praegnantia. confil. 379. numero 11. tho. ij. 33
- Verba sententiae intelliguntur, prout sonant. confil. 43. nu. 4. tho. j. 49
- Verba sententiae stricte interpretari debent. confil. 388. nu. 2. tho. ij. 40. & confil. 348. nu. 6. tho. ij. 9
- Verba pro se, & suis filijs, & nepotibus, de quibus intelligi debet. confil. 624. nume. 2. tho. ij. 222
- Verba pro se, suisque liberis, & successoribus, quid important. confil. 238. numero 4. tho. i. 221
- Verba haeredibus meis de quibus intelligantur. confil. 635. numero 13. 14. & 15. tho. ij. 227
- Verba cum liberis, etiam in vno verificantur. confil. 643. nu. 7. tho. ij. 232
- Verba quomodocunque, vel qualitercunque perpetuo remaneant in prohibitione alienationis posita quid important. confil. 635. nu. 7. tho. ij. 227
- Verba quoquomodo quid important. confil. 37. nu. 1. tho. i. 41
- Verba haeredibus masculis accipiuntur pro descendantibus. confil. 184. numero 3. tho. i. 170. & confil. 395. nu. 7. 47
- Verba haeredibus ex tuo corpore legitime descendantibus intelliguntur de liberis. confil. 395. nu. 6. tho. ij. 47
- Verba appellatiua ordine successiuo intelliguntur. confil. 661. numero quarto. tho. ij. 240
- Verba secundum naturam contractus, & secundum subiectam materiam accipiuntur etiam verba impropriando. confil. 388. nu. 4. & 5. tho. ij. 40. & confil. 443. nu. 17. tho. ij. 85. & confil. 629. nu. 7. tho. ij. 225
- Verba ita intelligi debent ut aliquid operentur. confil. 277. nu. 9. tho. i. 259. confil. 414. nu. 6. tho. ij. 63. confil. 599. nu. 4. tho. ij. 205. & confil. 617. numero nono. 219
- Verba pluralis numeri in uno non verificantur. confil. 471. nu. 8. tho. ij. 110
- Verba de quibuscunque haeredibus, referuntur ad habiles & non ad extraneos. confil. 170. nu. 6. tho. j. 155. & confil. 184. nu. 4. 170
- Verba potius impropriari debent, quam quod tertio praedictum inferatur. confil. 580. nu. 3. 193. & confil. 689. nu. 9. 248
- Verba improprie accipi debent, ut voluntas testatoris locum habeat. confil. 399. nu. 7. 49 & confil. 247. nu. 5. tho. i. 229
- Verba testatoris proprie accipi debent. confil. 433. nu. 13. 78
- Verba enuntiatiua in principis privilegio inserta licet facti alieni narrationem contineant, sufficientem probationem inducunt. confil. 445. numero 16. tho. ij. 88
- Verba generalia intelligi debent secundum mentem & intentionem contrahentium. confil. 374. nu. 3. tho. ij. 29
- Verba vere & proprie, & non secundum fictionem intelligi debent. confil. 541. nu. 14. 168. & confil. 443. nu. 23. 85
- Verba generalia non includunt casum fortuitum. confil. 7. nu. 7. 9
- Verba generalia restringuntur ne quis damnum indebitum patiatur. confil. 374. numero 7. tho. ij. 30
- Verba generalia quae sequuntur dispositionem ad praecedentia restringuntur. confil. 542. nu. 9. tho. ij. 169
- Verba generalia non includunt dolum. confil. 255. nu. 8. tho. i. 235
- Verba generalia generaliter intelliguntur. confil. 649. numero 5. & 9. tho. ij. 234
- Verba, instituo, & haerem facio, sunt directa. confil. 247. nu. 3. tho. i. 229. & confil. 252. nu. 2. 233
- Verba enuntiatiua ad pias causas probant. confil. 158. nu. 2. 142
- Verba ita debent interpretari ne contradicant. confil. 189. nume. 4. 177. confil. 358. nu. 4. 17. confil. 391. nume. 6. 43. confil. 619. nu. 5. 219. & confil. 685. numero 9. 246
- Verba geminata exuberantem, & magis exploratam voluntatem disponentis ostendunt, & plus operantur. confil. 582. nu. 3. 194. & confil. 504. num. 9. 140. confil. 584. nu. 7. & 12. 195. & seq. confil. j. nu. 8. tho. i. 4. confil. 314. num. 3. 294. confil. 637. nu. 7. & 14. 229
- Verba enuntiatiua probant inter partes contrahentes. confil. 389. numero nono. tho. ij. 41
- Verba enuntiatiua quae de vnione mentionem faciunt vnionem non probant. confil. 522. nu. 5. tho. ij. 154
- Verba enuntiatiua in contractibus etiam inter partes non probant nisi quatenus sint necessaria. confil. 359. nu. 6. tho. ij. 18
- Verba enuntiatiua etiam in dote probant. confil. 35. nu. 4. 37
- Verba enuntiatiua non probant. confil. 212. nu. 9. 156
- Verba enuntiatiua quo casu probant. confil. 564. nu. 16. tho. ij. 185
- Verba enuntiatiua fideicommissum inducunt. confil. 584. nu. 9. 195. & confil. 637. numero 11. 229

In Consilia Philippi Decii.

- Verba enunciativa etiam inter easdem personas non probant quando illud quod enunciatum fuit postea principaliter in dubium reuocatur. consilio 539. numero 1. tho. 2. 166
- Verba enunciativa instrumenti in antiquis probant. consilio 36. numero 7. tho. 1. 40. consilio 595. numero 7. tho. 2. 203
- Verba enunciativa inter easdem personas probant, & plenam fidem faciunt. consilio 42. numero 9. tho. 1. 48. & consilio 539. numero 6. 166. & consilio 306. numero 12. 288
- Verba enunciativa instrumenti probant saltem inter partes. consilio 118. numero 5. & 6. tho. 1. 111. & seq.
- Verba enunciativa per modum causae prolata dispositionem inducunt. consilio 217. numero 15. tho. 1. 201. consilio 513. numero 8. 146. & consilio 635. numero 6. 227. consilio 377. numero 8. tho. 2. 32
- Verba generalia non comprehendunt odiosa. consilio 337. numero 6. 313
- Verbis narratiuis Papae quibus vult aliquem priuari iure suo non creditur nisi culpa probetur. consilio 410. numero 11. 60. & consilio 602. numero 13. tho. 2. 207
- Verbis instrumenti narratiuis statur in antiquis. consilio 198. numero 3. tho. 1. 185
- Verbo sub vniuersali comprehenditur illud quod aliis non includeretur. consilio 599. numero 2. tho. 2. 205
- Verborum sint & esse intelligantur intellectus. consilio 297. numero 6. 279
- Verborum geminatio voluntatem magis exuberantem ostendit. consilio 666. numero 4. tho. 2. 241
- Verborum a proprietate in dubio non est recedendum. consilio 41. numero 1. tho. 1. 46. & consilio 50. numero 1. 53
- Verbum duplicem habens interpretationem in materia stricta, & strictè & propriè intelligi debet. consilio 406. numero 6. 57
- Verbum quodlibet etiam minimum in contractibus positum debet aliquid operari. consilio 2. numero 5. 4. consilio 25. numero 3. 29. consilio 48. numero 4. 52. consilio 231. numero 6. 214. consilio 401. numero 4. tho. 2. 51. consilio 414. numero 2. 63. consilio 473. numero 3. 111. consilio 614. numero 5. 216. consilio 626. numero 7. 223. & consilio 667. numero 7. 242
- Verbum bonorum, non est iuris, sed corporum. consilio 236. numero 5. tho. 1. 219. & consilio 387. numero 4. tho. 2. 39
- Verbum hæredibus, in feudis intelligitur de liberis. consilio 395. numero 9. 47. & consilio 655. numero 30. 238
- Verbum secretè, respectu fori poenitentialis, quomodo intelligatur. consilio 137. numero 11. tho. 1. 126
- Verbum exemptio, nihil aliud importat, quam vt exemptus eripiat de iure ordinarij. consilio 113. numero 7. 107
- Verbum cadat, importat canonem latæ sententiæ. consilio 138. numero 2. tho. 1. 126
- Verbum substituo est commune. consilio 252. numero 3. 233. & consilio 643. numero 3. tho. 2. 232
- Verbum ipso facto, denotat quod ipso iure priuatio facta sit sine ministerio iudicis. consilio 138. numero 1. tho. 1. 126
- Verbum obuenta, quid operetur. consilio 69. numero 2. & 3. 70
- Verbum filij, prolatus a statuto municipali intelligitur strictius quam si proferatur a iure communi. consilio 372. numero 2. tho. 2. 27
- Verbum prout, est limitatiuum. consilio 362. numero 1. tho. 2. 20
- Verbum ad vnguem, importat quod aliquid obseruetur formaliter & ad litteram. consilio 347. numero 2. tho. 2. 8
- Verbum potestas accipitur latè. consilio 128. numero 2. 119
- Verbum instituo, est directum, & substituo, obliquum. consilio 226. numero 5. tho. 1. 209
- Verbum dimisit, non importat institutionem. consilio 105. numero 2. 99
- Verbum pertinet, habet latam significationem. consilio 128. numero 3. 119
- Verbum dotare, significat effectum iuris. consilio 106. numero 2. 101
- Verbum omnimodo, non excludit qualitatem requisitam a statuto. consilio 356. numero 3. tho. 2. 15
- Verbum concedo, prolatus simpliciter donationem importat. consilio 261. numero 7. tho. 1. 241
- Verbum vsu proprio, personam nominatam respicit. consilio 261. numero 101. tho. 1. 241
- Verbum valeret, respicit etiam futurum tempus. consilio 240. numero 3. & 4. tho. 1. 223
- Verbum posteritatis, pro quolibet successore accipitur. consilio 249. numero 4. tho. 1. 230
- Verbum paragium, interpretatur pro legitima. consilio 275. numero 5. tho. 1. 257
- Verbum querimonia, in quibus casibus verificetur. consilio 550. numero 3. tho. 1. 176
- Verbum nullatenus, præcisam habet naturam. consilio 309. numero 2. tho. 1. 129
- Verbum expedire, vtilitatem respicit. consilio 493. numero 17. tho. 1. 129
- Verbum permittimus, dispensationem importare videtur. consilio 542. numero 8. tho. 2. 169
- Verbum videtur, quandoque veritatem explicat. consilio 539. numero 12. tho. 1. 166
- Verbum liberè, excludit impedimentum, & requisitionem alterius. consilio 359. numero 5. tho. 2. 18
- Verbum pecunia numerata, comprehendit omnes pecunias qualescunque sint. consilio 381. numero 2. tho. 2. 34
- Verbum placebit, boni viri arbitrium significat. consilio 493. numero 21. tho. 1. 129
- Verbum prout, facit relationem. consilio 374. numero 4. tho. 1. 29
- Verbum similiter, denotat similitudinem ad præcedentia. consilio 646. numero 2. & 3. tho. 1. 233
- Verbum descendentes, est nomen collectiuium. consilio 636. numero 2. tho. 1. 228
- Verbum restituere, quid respiciat. consilio 655. numero 2. tho. 2. 237
- Verbum instituit relatum ad filios importat institutionem, & respectu nepotum substitutionem. consilio 384. numero 5. tho. 1. 37
- Verbum propinquiores positum in statuto tam masculos quam feminas comprehendit. consilio 658. numero 3. tho. 2. 239
- Verbum aliquid, etiam in minimo verificatur. consilio 373. numero 4. tho. 2. 28
- Verbum commorari, quid significet. consilio 641. numero 3. tho. 2. 213
- Verbum quoquomodo, includit ea quæ alias non includerentur. consilio 373. numero 5. tho. 2. 28
- Verbum hæredibus masculis, intelligitur de descendantibus, non de collateralibus. consilio 395. numero 7. tho. 1. 47
- Verbum consuevit, non verificatur in vno actu. consilio 221. numero septimo. 205
- Verbum inualiditas quid propriè denotet. consilio 674. numero 3. tho. 2. 243
- Verbum instituit, quandoque ponitur pro verbo substituit. consilio 384. numero 6. tho. 1. 37
- Verbum æquè, appositum in institutione facit vt instituti sint vocati pro virili. consilio 382. numero 2. tho. 2. 35
- Verbum succedat, quando ad personam refertur, vt quia testator dicat, succedat filio meo, est verbum directum. consilio 572. numero 6. tho. 2. 188
- Verbum alienare, est generale, & in eo comprehenditur omnis actus, per quem dominium transferatur. consilio 660. numero 8. tho. 2. 239
- Verbum aliquo modo, in minimo verificari potest. consilio 406. numero 2. tho. 2. 56
- Verbum voluntas, in tacita voluntate verificari potest. consilio 409. numero 4. tho. 2. 59
- Verbum succedat, verbo oportet additum, quomodo restringatur. consilio 572. numero 5. tho. 2. 188
- Verbum debet, de sui natura significat necessitatem. consilio 340. numero 1. tho. 1. 2
- Verbum communiter, ad res prohibitas alienari importat quod bona sint communia. consilio 637. numero 6. tho. 2. 229
- Verisimile attenditur in probationibus. consilio 271. numero 10. tho. 1. 253
- Veritas per plures melius inuenitur. consilio 615. numero 5. tho. 2. 218
- Veritas est quando asseritur illud quod est. consilio 603. numero 15. tho. 2. 209
- Vicarius non dicitur habere dignitatem. consilio 664. numero 6. tho. 2. 241
- Vicarius episcopi potest præsentatum instituere. consilio 129. numero 1. 119
- Vicinus qui propter timorem pestis domum & existentia in domo comburit, an teneatur ad æstimationem damni. consilio 651. numero 4. tho. 2. 236
- Vigore arbitrij non potest quis ius iniquum statuere. consilio 651. numero 10. tho. 1. 236
- Villa potest non modo iurisdictionem, sed etiam merum & mixtum imperium habere ex privilegio vel consuetudine. consilio 196. numero 3. 183
- Villam alienando in qua erat ius patronatus quis eo priuatur. consilio 149. numero 2. tho. 1. 136
- Vinculum duplex potentius ligat. consilio 151. numero 11. tho. 1. 138
- Vindictæ ius foeminis non competit. consilio 531. numero 6. & 7. tho. 2. 160
- Vir non potest se obligare ad dotandum mulierem de suo proprio licet possit dotem recipere. consilio 644. numero 3. tho. 1. 232
- Vivus vel mortuus si aliquis sit quando dubitatur hæreditas adiri non potest, sed interim bonis absentis curator dari debet. consilio 575. numero 1. tho. 2. 189
- Vltima scriptura testamenti inspicitur. consilio 653. numero 7. tho. 2. 237
- Vltima regulariter derogant primis. consilio 500. numero 5. 137. & consilio 445. numero 10. 88. & consilio 564. numero 14. 184
- Vltima voluntas debet esse libera. consilio 660. numero 3. tho. 2. 239
- Vltimæ voluntates & contractus a pari procedunt. consilio 164. numero 3. tho. 1. 244
- Vniuersitas præstationis arguit vsuram, nec donatio præsumitur. consilio 116. numero 6. & 8. 110
- Vniuersitas bonorum est incerta, pars autem certa. consilio 225. numero 7. tho. 1. 208
- Vniuersitas quo casu ex delicto & contractu obligetur. consilio 486. numero 13. tho. 2. 23
- Vniuersitas si soluat expensas factas in lite per syndicum non legitime constitutum gesta per eum ratificare videtur. consilio 586. numero 14. 197. & consilio 261. numero 6. tho. 1. 241. consilio 296. numero 3. 279. & consilio 449. numero 35. 94
- Vnus casus quando exprimitur in substitutione vulgari ad alios casus regulariter porrigitur. consilio 433. numero 9. 78
- Vnus executor contra alium agere non potest quando sunt hæredes instituti in testamento. consilio 91. numero 3. 90
- Vocabuli de stricta ad latam significationem extensio fieri potest. consilio 496. numero 15. tho. 2. 133
- Vocem in capitulo non habent non professi. consilio 522. numero 14. & 15. tho. 1. 154
- Volenti non fit iniuria. consilio 604. numero 3. tho. 1. 209
- Voluntariè facere non dicitur qui compelli potest. consilio 690. numero 9. tho. 1. 249
- Voluntas quæ ex facto colligitur, limitatur quatenus necessario ex tali facto inferatur. consilio 452. numero 24. 96. & consilio 460. numero 7. 101
- Voluntas & potestas requiruntur in quolibet actu. consilio 287. numero 6. 271. & consilio 224. numero 1. tho. 1. 207
- Voluntas potius quam verba inspicitur in fideicommissis. consilio 226. numero 9. tho. 1. 209
- Voluntas captatoria dicitur, & non valet, quando in alterius voluntatem committitur. consilio 494. numero 4. tho. 1. 130
- Voluntas constans debet esse in principe tanquam in fonte iustitiæ. consilio 689. numero 17. & 18. tho. 1. 248
- Voluntas testatoris in conditionibus in primis attenditur. consilio 621. numero 4. tho. 1. 220
- Voluntas tacita non attenditur. consilio 377. numero 2. tho. 1. 31
- Voluntas tacita quæ ex aliquo actu elicitur, eatenus præiudicat quatenus actus

Index

- actus extenduntur. conf. 72. num. 4. 73
Voluntas & mens contrahentium in contractibus attenditur. confilio 423. 73
 num. 2. tho. ij. 70
Voluntas libera quæ dicatur. conf. 614. nu. 6. tho. ij. 216
Voluntas ex facto declaratur. conf. 528. nu. 4. tho. ij. 224
Voluntas testatoris ubi deficit, clausula codicillaris nihil operatur. confilio 431. nu. 5. tho. ij. 76
Voluntas etiam tacita quæ ex coniecturis colligitur sufficit. conf. 185. nu. 4. 173
 171. confilio 369. numer. 1. tho. 2. 25. confilio 425. nume. 10. 73. & confilio 545. num. 8. 173
Voluntas testatoris, & intentio in primis attendi & obseruari debet. confil. 23. num. 6. 27. conf. 185. num. 3. 171. confilio 425. nu. 9. 73. confil. 426. nu. 1. 73. conf. 427. nu. 1. 74. conf. 412. nu. 4. 61. conf. 418. nu. 2. 66. conf. 424. nu. 3. 72. & conf. 635. num. 9. 227
Voluntas in principe habetur pro causa, quæ in eo præsumitur. conf. 287. nume. 7. & 8. tho. i. 271
Voluntas colligitur ex eo quod in testamento scribitur. confilio. 175. nume. 1. tho. i. 159
Voluntas sola in fideicommissis seruatur. conf. 648. nu. 2. 195
Voluntas liberum habet mentis arbitrium. conf. 253. nu. 1. 233
Voluntas bona non infert peccatorum remissionem. conf. 276. nu. 2. tho. i. 258
Voluntas propriè dicitur quæ est expressa. conf. 307. nu. 7. 289
Voluntate alicuius in his quæ pendent, non potest quis astringi quominus pœnitere possit. conf. 475. nu. 17. tho. ij. 113
Voluntatibus in ultimis à personis receditur. conf. 497. nu. 7. tho. ij. 134
**Voluntatibus in ultimis voluntas testatoris etiam tacita sufficit, quæ ex cō-
 iecturis colligitur.** conf. 574. nu. 3. tho. ij. 188
Voluntatis mutatio non præsumitur. conf. 189. nu. 6. 177
Vsufuctu legato omnium bonorum, æs alienum prius solui debet. conf. 589. num. 4. tho. ij. 200
Vsufuctuario spectat onus satisfaciendi ipsis creditoribus. confil. 536. nu-
 mero 13. tho. ij. 164
**Vsufuctuarius omnium bonorum habet exercitium omnium actionum hē-
 reditariarum, & exigere potest à creditoribus hæreditarijs.** confil. 418. num. 8. tho. ij. 66
Vsufuctuarius videtur esse procurator in re sua. confilio 418. numero 9. tho. ij. ibid.
**Vsufuctuarius videtur habere mandatum à proprietario circa ea quæ con-
 cernunt res in quibus est constitutus vsufuctus.** confilio 418. numero 7. tho. ij. ibid.
**Vsufuctuarius omnium bonorum an possit à seipso possessionem accipe-
 re, vel vtrum illam debeat de manu hæredis accipere** confilio 418. nu-
 mero 3. tho. ij. ibid.
**Vsufuctuarius non priuatur vsufuctu propter cautionem non præstitam,
 & si agat pro vsufuctu non præstita cautione non absoluitur reus, sed de-
 bet condemnari ad soluendum sub conditione si vsufuctuarius præstite-
 rit cautionem.** conf. 418. nu. 17. & 18. tho. ij. ibid.
**Vsufuctuarius omnium bonorum non concurret in vsufuctu cum eo, cui
 in specie fundus simpliciter legatus sit.** conf. 589. nu. 6. tho. ij. 200
Vsufuctus morte finitur. conf. 597. nu. 2. tho. 2. 204
Vsufuctus legatario non debetur, si legantis conditio impleta non fuerit. conf. 454. nu. 5. tho. ij. 97
**Vsufuctus omnium bonorum quando vni legatus est, & alteri fundus sim-
 pliciter, proprietas & vsufuctus non habent se, vt genus & species.** conf. 589. num. 7. tho. ij. 99
Vsufuctus reservatio non facit, ut quis habeat potestatem testandi. confil. 30. num. 3. 33
**Vsura & si deberentur ab emptoribus pro interesse, non tamen valet conue-
 tio de certa quantitate soluenda singulis annis.** confilio 119. numero 9. tho. 1. 113.
Vsura licet peti possunt vt interesse, non tamen peti possunt vt vsura. conf. 119. num. 11. tho. i. ibid.
Vsura an possint peti propter interesse fructuum. confilio 182. numero 3. tho. i. 168
Vsurarius an criminaliter, aliqua pœna puniri possit. confilio 169. numero 1. & 2. tho. i. 153
**Vsurarum suspicio remouetur quando pactum potest se habere ad lucrum
 & damnum propter dubium euentum.** conf. 111. nu. 10. tho. i. 105
**Vsurarum in materia potius est standum doctoribus Iuris Canonici, quam
 Theologis.** conf. 110. nu. 6. tho. i. 105
Vtile vel inutile, an vitietur. conf. 432. nu. 16. tho. 2. 77
Vtilis actio transfertur sine cessione in illum, cui notarius stipulatur. confil. 225. nu. 2. & 4. 208
**Vtilitatem suam qui procurat, dato quod in consequentiam alteri noceat, ani-
 mo nocendi facere non præsumitur.** conf. 489. nu. 7. tho. 2. 126
Vtilitatis magnæ causa solitus rei status mutari potest. confilio 243. nume-
 ro 8. tho. i. 225
Vtilitas priuata magna præfertur publicæ paræ. confilio 243. numero 6. tho. i. ibid.
Vulgaris substitutio expirat per additionem hæreditatis. confilio 251. nu-
 mero 1. tho. i. 233
Vulnerati assertio indicium facit ad torturam. confilio 363. nu. 2. tho. 1. 20
**Vulneratus si post multos dies superueniente spasmo mortuus sit, an ille qui
 vulnerauit teneatur de homicidio.** conf. 415. nu. 9. tho. ij. 64
Vulneratus ad mortem quis dicatur. conf. 415. nu. 6. tho. ij. 64
**Vulneratus si intra modicum tempus moriatur, præsumitur mortuus ex vul-
 nere, & de isto modico tempore iudicis arbitrio cōmittitur, & hoc quan-
 do vulnus est mortale.** conf. 415. nu. 7. tho. 2. ibid.
**Vxor quæ iure familiaritatis viuentem marito, domus possessionem habet,
 marito mortuo pro dote sua retentionem habet.** conf. 449. nu. 23. 94
Vxor vsufuctuaria solet molestari ab hæredibus mariti confilio 277. nume-
 ro 5. tho. i. 259
Vxor licet probetur adultera filius præsumitur iustus. confil. 657. numero 3. tho. ij. 238
**Vxor relicta domina & vsufuctuaria omnium bonorum filio hærede inti-
 tuto solum consequitur alimenta.** conf. 418. nu. 1. tho. ij. 66
**Vxor propriè intelligitur illa cum qua matrimonium consummatum fuit,
 sponsa vero cum qua contracta sunt sponsalia etiam de præsentis.** confilio 540. nu. 3. 4. 5. 6. & 7. tho. 2. 166. & seq.
**Vxoratus cognoscens solutā ex qua suscepit filium, & eam post vxoris mor-
 tem duxit, talis filius est spurius.** conf. 305. nu. 6. tho. i. 237
Vxorem interficiens illi succedere non potest. confilio 25. numero 1. tho. ij. 156
Vxoris appellatione vxor non probatur. conf. 462. nu. 12. 102

FINIS.

REGISTRVM.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn.

Omnes sunt quaterniones præter N n qui est duernio.

AÑO DE MDCCXXXIII

EN LA IMPRESA DE PEDRO MARIN

EN MADRID:

la esphera
sustentamiento y sorteo, guando
la mas facil y exacta execucion del
desembolvar varias esenciones y casos para
POR LA QUAL SE SIVA S. M.

DE MIS SELECCIONES Y SELETA
DE TRES DE NOVIEMBRE
UN TA DE VEFEMPLENOS

ADICIONAL
MATEMATICAS

EN MADRID

1771

OYA

otro forma.

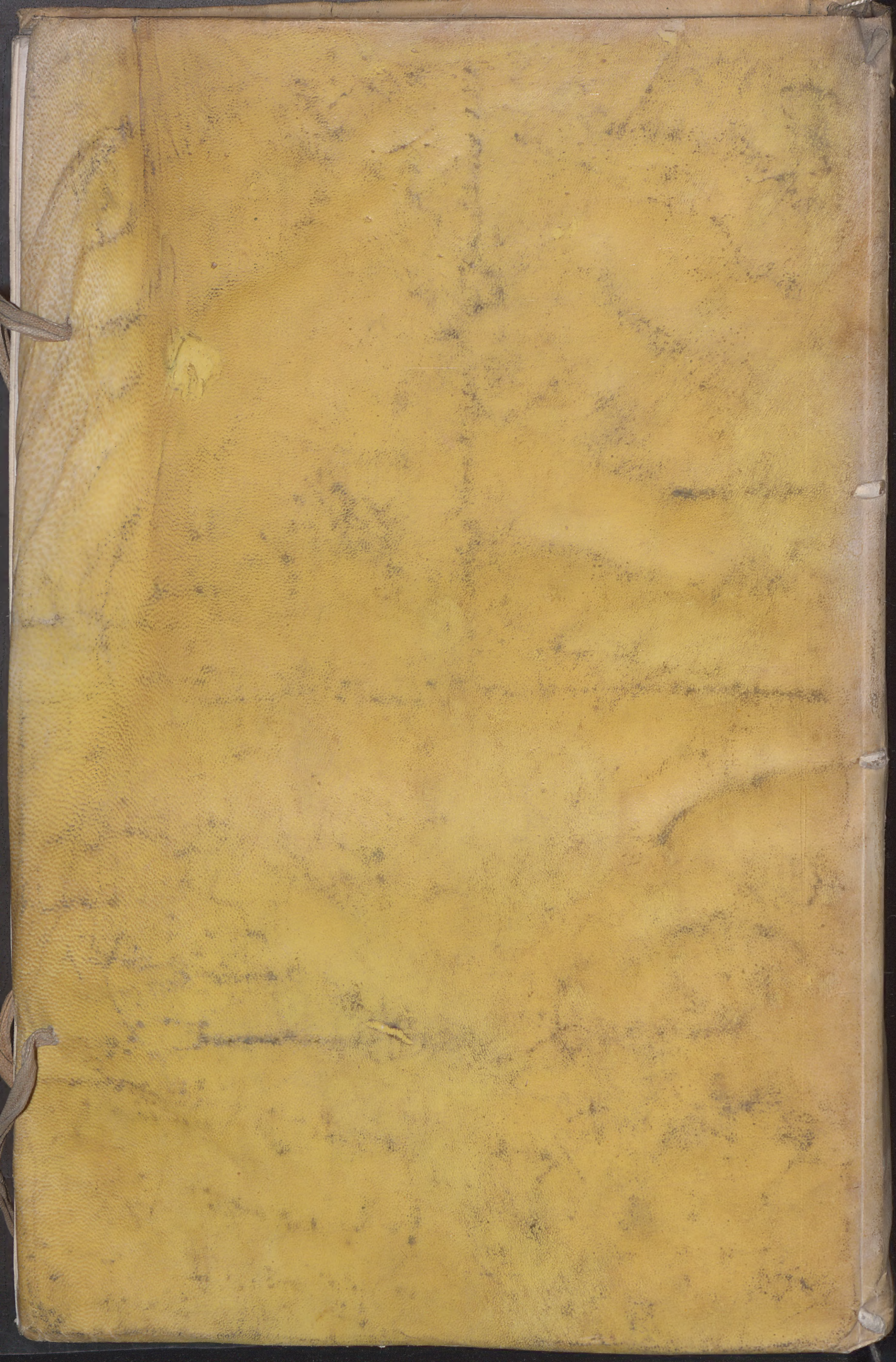
Escuela de Abogados, y no en
aquellos Oficios, y con otros Maestros, mediante
destinacion desde niños con sus padres y ejercitase en
principales de las Escuelas de Lina de Segovia, que se
para el Recopilado del Esgento y los hijos de los Ma-
POR LA QUAL SE EXIEN DEL SORTEO

Y SEÑORES DEL CONSEJO.

DE S. M.

REAL CEDULA

+ colorchecker CLASSIC

+ calibrite

mm